

**ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ ПРИКІНЦЕВИХ ТА ПЕРЕХІДНИХ ПОЛОЖЕНЬ
до проекту закону «Про Президента України»**

Норми чинного Закону	Пропоновані норми
Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001, № 25-26, ст.131)	
<p>Стаття 87. Помилування 1. Помилування здійснюється Президентом України стосовно індивідуально визначеної особи.</p> <p><i>Нова частина 1-1</i></p> <p>2. Актом про помилування може бути здійснена заміна засудженому призначеного судом покарання у виді довічного позбавлення волі на позбавлення волі на строк не менше двадцяти п'яти років.</p> <p>3. Особи, засуджені за вчинення корупційних злочинів, можуть бути звільнені від відбування покарання в порядку помилування після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 87. Помилування 1. Помилування здійснюється Президентом України стосовно індивідуально визначеної особи на підставах, визначених законом, а також за власною ініціативою у порядку, визначеному законом.</p> <p>1-1. Помилування засуджених здійснюється у виді:</p> <ul style="list-style-type: none"> - заміни довічного позбавлення волі на позбавлення волі на певний строк; - повного або часткового звільнення від відбування як основного, так і додаткового покарання. <p>2. Актом про помилування може бути здійснена заміна засудженому призначеного судом покарання у виді довічного позбавлення волі на позбавлення волі на строк не менше двадцяти п'яти років.</p> <p>3. Особи, засуджені за вчинення корупційних злочинів, можуть бути звільнені від відбування покарання в порядку помилування після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття відсутня</p>	<p>Стаття 365-3. Перевищення влади Президентом України Перевищення влади Президентом, тобто умисне вчинення Президентом дій, які виходять за межі наданих</p>

	<p>йому повноважень, або здійснення Президентом повноважень у спосіб, який не визначений законом,- карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Земельний Кодекс України (Відомості Верховної Ради України , 2002, № 3-4, ст.27)</p>	
<p>Стаття 14². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у галузі земельних відносин</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у галузі земельних відносин, належить здійснення державного контролю за додержанням органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також іноземними юридичними особами вимог законодавства про використання та охорону земель щодо:</p> <p>...</p> <p>вирішення інших питань, визначених законами України ~~та~~ покладених на нього актами Президента України.</p>	<p>Стаття 14². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у галузі земельних відносин</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у галузі земельних відносин, належить здійснення державного контролю за додержанням органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також іноземними юридичними особами вимог законодавства про використання та охорону земель щодо:</p> <p>...</p> <p>вирішення інших питань, визначених законами України.</p>

<p>Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, належать:</p> <p>...</p> <p>ж) вирішення інших питань, визначених законами України ~~та покладених на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, належать:</p> <p>...</p> <p>ж) вирішення інших питань, визначених законами України.</p>
<p>Стаття 15¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, належить:</p> <p>...</p> <p>ж) вирішення інших питань, визначених законами України ~~та покладених на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 15¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, належить:</p> <p>...</p> <p>ж) вирішення інших питань, визначених законами України.</p>
<p>Стаття 15². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері земельних відносин, належить організація</p>	<p>Стаття 15². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері земельних відносин</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері земельних відносин, належить організація</p>

<p>та здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням земельного законодавства, використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності, у тому числі за:</p> <p>...</p> <p>вирішенням інших питань, визначених законами України ~~та~~ ~~покладених на нього актами Президента України.~~</p>	<p>та здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням земельного законодавства, використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності, у тому числі за:</p> <p>...</p> <p>вирішенням інших питань, визначених законами України.</p>
<p>Кримінально-виконавчий кодекс України (Відомості Верховної Ради України , 2004, № 3-4, ст. 21)</p>	
<p>Стаття відсутня</p>	<p>Стаття 152-1. Порядок подання клопотання про помилування</p> <p>1. Право клопотати про помилування має:</p> <p>особа, засуджена судом України і відбуває покарання в Україні;</p> <p>особа, засуджена судом іноземної держави і передана для відбування покарання в Україну без умови про незастосування помилування, вирок суду щодо якої приведено у відповідність із законодавством України;</p> <p>особа, засуджена в Україні і передана для відбування покарання іноземній державі, якщо ця держава погодилася визнати і виконати прийняте в Україні рішення про помилування;</p> <p>захисник, один із батьків, дружина (чоловік), дитина, інший член сім'ї, законний представник особи, зазначеної в абзацах другому - четвертому цього пункту.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини</p>

4. Клопотання про помилування може бути подано після набрання вироком законної сили, а у разі оскарження вироку в касаційному порядку - після прийняття рішення відповідним судом.

У випадку засудження особи до довічного позбавлення волі, клопотання про її помилування може бути подано після відбуття нею не менше двадцяти років призначеного покарання.

5. Особи, засуджені за вчинення корупційних злочинів, можуть бути звільнені від відбування покарання в порядку помилування після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 Кримінального кодексу України.

6. Клопотання про помилування особою, засудженою судом України, яка відбуває покарання в Україні, або засудженою судом іноземної держави і переданою для відбування покарання в Україну без умови про незастосування помилування, подається через адміністрацію установи виконання покарань або іншого органу, що здійснює виконання кримінальних покарань. Адміністрація в установленому порядку невідкладно реєструє клопотання і протягом п'ятнадцяти днів з дня подання направляє його до Адміністрації Президента України разом із копіями вироку, ухвали і постанови суду, характеристикою про поведінку особи із викладеною письмово думкою адміністрації і, як правило, спостережної комісії або служби у справах дітей про доцільність помилування, а також іншими документами і

	<p>даними, що мають значення для розгляду питання про застосування помилування.</p> <p>Засуджена особа до особистого клопотання про помилування може долучити інші документи, які, на її погляд, мають значення для застосування помилування.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини подає клопотання про помилування безпосередньо до Адміністрації Президента України. До такого клопотання долучаються будь-які документи, які мають значення для застосування помилування.</p> <p>У разі відмови у здійсненні помилування засудженої особи повторне клопотання щодо неї за відсутності нових обставин, що заслуговують на увагу, може бути подане не раніш як через рік із дня прийняття рішення про відмову у здійсненні помилування за результатами розгляду попереднього клопотання.</p>
<p>Стаття відсутня</p>	<p>Стаття 152-2. Обставини, що враховуються під час розгляду клопотання про помилування</p> <p>Під час розгляду клопотання про помилування враховуються:</p> <p>1) ступінь тяжкості вчиненого злочину, строк відбутого покарання, особа засудженого, його поведінка, щире каяття, стан відшкодування завданого збитку або усунення заподіяної шкоди, сімейні та інші обставини;</p> <p>думка адміністрації установи виконання покарань або іншого органу, який виконує покарання, спостережної комісії, служби у справах дітей, місцевого органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування,</p>

	громадських об'єднань та інших суб'єктів про доцільність помилування.
Стаття відсутня	<p>Стаття 152-3. Здійснення помилування засудженого за ініціативою Президента України</p> <p>Помилування засудженої особи може бути здійснене за ініціативи Президента.</p> <p>У разі здійснення помилування засудженої особи за ініціативою Президента, таку особу інформують про намір здійснити помилування та строки надання письмової згоди на здійснення помилування. Помилування засудженої особи за ініціативою Президента може бути здійснене виключно у разі надання такою особою письмової згоди на здійснення помилування.</p>
<p>Повітряний кодекс України (Відомості Верховної Ради України , 2011, № 48-49, ст.536)</p>	
<p>Стаття 4. Державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України</p> <p>...</p> <p>3. ~~Президент України та~~ Кабінет Міністрів України забезпечують реалізацію державної політики розвитку авіації України відповідно до <u>Конституції</u> та законів України.</p>	<p>Стаття 4. Державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України</p> <p>...</p> <p>3. Кабінет Міністрів України забезпечує реалізацію державної політики розвитку авіації України відповідно до <u>Конституції</u> та законів України.</p>
<p>Кримінальний процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України , 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88)</p>	
<p>Стаття 31. Склад суду</p> <p>...</p> <p>12. Кримінальне провадження стосовно Президента України, — повноваження якого припинено, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, перших</p>	<p>Стаття 31. Склад суду</p> <p>...</p> <p>12. Кримінальне провадження стосовно Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, перших заступників та заступників міністрів, членів Національної</p>

заступників та заступників міністрів, членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, його першого заступника та заступників, членів Центральної виборчої комісії, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Директора Національного антикорупційного бюро України, членів Національного агентства з питань запобігання корупції, Генерального прокурора, його першого заступника чи заступника, Голови Конституційного Суду України, його заступника чи судді Конституційного Суду України, Голови Верховного Суду, його першого заступника, заступника чи судді Верховного Суду, голів вищих спеціалізованих судів, їх заступників чи суддів вищих спеціалізованих судів, Голови Національного банку України, його першого заступника чи заступника, осіб, посади яких належать до посад державної служби категорії "А", а також щодо обвинувачення у вчиненні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється:

1) в суді першої інстанції - колегіально судом у складі трьох суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років, а у разі здійснення кримінального провадження щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне

ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, його першого заступника та заступників, членів Центральної виборчої комісії, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Директора Національного антикорупційного бюро України, членів Національного агентства з питань запобігання корупції, Генерального прокурора, його першого заступника чи заступника, Голови Конституційного Суду України, його заступника чи судді Конституційного Суду України, Голови Верховного Суду, його першого заступника, заступника чи судді Верховного Суду, голів вищих спеціалізованих судів, їх заступників чи суддів вищих спеціалізованих судів, Голови Національного банку України, його першого заступника чи заступника, осіб, посади яких належать до посад державної служби категорії "А", а також щодо обвинувачення у вчиненні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється:

1) в суді першої інстанції - колегіально судом у складі трьох суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років, а у разі здійснення кримінального провадження щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне

<p>позбавлення волі, за клопотанням обвинуваченого - судом присяжних у складі двох суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років, та трьох присяжних;</p> <p>2) в апеляційному порядку - колегіально судом у складі п'яти суддів;</p> <p>3) в касаційному порядку - колегією суддів у складі семи суддів.</p>	<p>позбавлення волі, за клопотанням обвинуваченого - судом присяжних у складі двох суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років, та трьох присяжних;</p> <p>2) в апеляційному порядку - колегіально судом у складі п'яти суддів;</p> <p>3) в касаційному порядку - колегією суддів у складі семи суддів.</p>
<p>Стаття 216. Підслідність</p> <p>...</p> <p>4. Слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування злочинів:</p> <p>1) вчинених ~~Президентом України, повноваження якого припинено~~, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України, Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради</p>	<p>Стаття 216. Підслідність</p> <p>...</p> <p>4. Слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування злочинів:</p> <p>1) вчинених Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України, Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим</p>

національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії "А", крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

...

5. Детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206-2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366-1, 368, 368-2, 369, 369-2, 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

~~Президентом України, повноваження якого припинено,~~ народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного

заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії "А", крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

...

5. Детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206-2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366-1, 368, 368-2, 369, 369-2, 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна

<p>комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;</p> <p>...</p>	<p>України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;</p> <p>...</p>
<p>Лісовий кодекс України (Відомості Верховної Ради України , 1994, № 17, ст.99)</p>	
<p>Стаття 28. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового господарства</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового господарства:</p> <p>...</p> <p>5) вирішує інші питання, визначені законами України ~~та покладені на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 28. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового господарства</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового господарства:</p> <p>...</p> <p>5) вирішує інші питання, визначені законами України</p>
<p>Стаття 28¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства:</p>	<p>Стаття 28¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства:</p>

<p>...</p> <p>13) вирішує інші питання, визначені законами України ~~та покладені на нього актами Президента України.~~</p>	<p>...</p> <p>13) вирішує інші питання, визначені законами України.</p>
<p>Стаття 29. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин:</p> <p>...</p> <p>14) вирішує інші питання, визначені законами України ~~та покладені на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 29. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин:</p> <p>...</p> <p>14) вирішує інші питання, визначені законами.</p>
<p>Стаття 29¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин:</p> <p>...</p> <p>4) вирішує інші питання, визначені законами України ~~та покладені на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 29¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері лісових відносин:</p> <p>...</p> <p>4) вирішує інші питання, визначені законами України</p>

<p>Стаття 29⁻². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері лісових відносин</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері лісових відносин:</p> <p>...</p> <p>5) вирішує інші питання, визначені законом ~~та покладені на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 29⁻². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері лісових відносин</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері лісових відносин:</p> <p>...</p> <p>5) вирішує інші питання, визначені законом.</p>
<p>Закон України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради, 2014, № 13, ст.222)</p>	
<p>Стаття 8. Призначення на посаду Прем'єр-міністра України</p> <p>...</p> <p>2. Подання про призначення Верховною Радою України на посаду Прем'єр-міністра України Президент України вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, ~~до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України,~~ в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після надходження такої пропозиції.</p>	<p>Стаття 8. Призначення на посаду Прем'єр-міністра України</p> <p>...</p> <p>2. Подання про призначення Верховною Радою України на посаду Прем'єр-міністра України Президент України вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після надходження такої пропозиції. Президент не може зазначити у поданні про призначення Верховною Радою України Прем'єр-міністра іншу особу</p>

<p>3. Пропозиція коаліції депутатських фракцій, ~~до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України,~~ подається Президенту України за підписом народного депутата України - уповноваженого на подання пропозиції відповідно до угоди про формування коаліції.</p>	<p>ніж та, яка зазначена у пропозиції коаліції депутатських фракцій.</p> <p>3. Пропозиція коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України подається Президенту України за підписом народного депутата України - уповноваженого на подання пропозиції відповідно до угоди про формування коаліції в строк не пізніше ніж на 30-й день після виникнення вакансії.</p>
<p>Стаття 9. Призначення на посаду членів Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Члени Кабінету Міністрів України, крім Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України і Міністра закордонних справ України, призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.</p> <p>...</p> <p>3. Подання Прем'єр-міністра України, зазначене у частині другій цієї статті, стосовно персонального складу Кабінету Міністрів України може вноситися єдиним списком. Подання щодо окремих кандидатур на посади, зазначені у поданні щодо посадового складу, може вноситися окремо.</p> <p>4. Міністр оборони України і Міністр закордонних справ України призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України.</p>	<p>Стаття 9. Призначення на посаду членів Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Члени Кабінету Міністрів України, крім Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України і Міністра закордонних справ України, призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України може пропонувати Прем'єр-міністру кандидатури для призначення на посади міністрів.</p> <p>...</p> <p>3. Подання Прем'єр-міністра України, зазначене у частині другій цієї статті, стосовно персонального складу Кабінету Міністрів України може вноситися єдиним списком. Подання щодо окремих кандидатур на посади, зазначені у поданні щодо посадового складу, може вноситися окремо.</p> <p>4. Міністр оборони України і Міністр закордонних справ України призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України. Президент України вносить подання про призначення Міністра оборони України та Міністра закордонних справ України за</p>

<p><i>норма відсутня</i></p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>пропозиціями коаліції депутатських фракцій. Президент не може зазначити у поданні про призначення Верховною Радою України Міністра оборони України та Міністра закордонних справ України іншу особу ніж та, яка зазначена у пропозиції коаліції депутатських фракцій.</p> <p>4-1. Президент вносить до Верховної Ради України подання про призначення Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України не пізніше п'ятнадцятого дня з моменту одержання пропозиції коаліції депутатських фракцій.</p> <p>4-2. Якщо Президент у визначений строк не вносить подання про призначення Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, Прем'єр-міністр України визначає осіб, які тимчасово виконують повноваження Міністра оборони, Міністра закордонних справ.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Член Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) може бути звільнений з посади Верховною Радою України:</p> <p>~~1) шляхом прийняття відставки члена Кабінету Міністрів України за поданою ним заявою про відставку;~~</p> <p>2) за поданням Прем'єр-міністра України ~~(стосовно Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України таке подання вноситься за згодою Президента України), у тому числі у разі наявності заборгованості зі~~</p>	<p>Стаття 18. Звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Член Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) може бути звільнений з посади Верховною Радою України:</p> <p><i>виключити</i></p> <p>2) за поданням Прем'єр-міністра України;</p>

<p>~~сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання;~~</p> <p>~~3) за поданням Президента України — Міністр закордонних справ України та Міністр оборони України, у тому числі у разі наявності заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання;~~</p> <p>4) за власною ініціативою.</p> <p>...</p>	<p><i>виключити</i></p> <p>4) за ініціативою Верховної Ради України, у тому числі за результатами розгляду постанови про оголошення недовіри члену Кабінету Міністрів України відповідно до Регламенту Верховної Ради України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 20. Основні повноваження Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України:</p> <p>1) у сфері економіки та фінансів:</p> <p>...</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>...</p> <p>3) у сферах правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 20. Основні повноваження Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України:</p> <p>1) у сфері економіки та фінансів:</p> <p>...</p> <p>створює Раду з фінансової стабільності Національного банку України та визначає її повноваження;</p> <p>...</p> <p>3) у сферах правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина:</p> <p>...</p>

<p>забезпечує координацію і контроль за діяльністю органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції; норма відсутня</p> <p>...</p>	<p>забезпечує координацію і контроль за діяльністю органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції; скасовує акти голів місцевих державних адміністрацій;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 21. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>7. Кабінет Міністрів України призначає на посаду:</p> <p>1) ~~державних секретарів міністерств~~, керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, за пропозицією Комісії з питань вищого корпусу державної служби за результатами конкурсу відповідно до законодавства про державну службу;</p> <p>2) перших заступників і заступників міністрів - за поданням Прем'єр-міністра України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 21. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>7. Кабінет Міністрів України призначає на посаду:</p> <p>1) керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, за пропозицією Комісії з питань вищого корпусу державної служби за результатами конкурсу відповідно до законодавства про державну службу;</p> <p>2) Державного секретаря Кабінету Міністрів України за результатами конкурсного добору відповідно до законодавства про державну службу.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Відносини Кабінету Міністрів України з Президентом України</p> <p>...</p> <p>2. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання актів Президента України.</p> <p>3. Прем'єр-міністр України і міністр, відповідальний за акт Президента України, виданий Президентом</p>	<p>Стаття 25. Відносини Кабінету Міністрів України з Президентом України</p> <p>...</p> <p>2. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання актів Президента України, виданих відповідно до його конституційних повноважень.</p> <p>3. Прем'єр-міністр України і міністр, відповідальний за акт та виконання акта Президента України, виданого</p>

<p>України в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 частини першої статті 106 Конституції України, та за виконання такого акта, зобов'язані скріпити його своїми підписами у п'ятиденний строк з дня надходження акта для скріплення.</p> <p>...</p> <p>5. У засіданнях Кабінету Міністрів України може брати участь Президент України ~~або уповноважений ним представник~~.</p>	<p>Президентом України в межах повноважень, визначених пунктами 5, 18, 21 Конституції України, у спосіб, визначений законом, що регулює правові засади діяльності Президента України, скріплюють його підписами у п'ятиденний строк з дня надходження такого акта.</p> <p>У разі якщо Прем'єр-міністр України, міністр, відповідальний за акт та його виконання, вважають неможливим скріплення підписами акта Президента України, вони повертають такий акт із викладенням у супровідному листі мотивів своїх рішень у строки, встановлені цією статтею для скріплення акта Президента України.</p> <p>...</p> <p>5. У засіданнях Кабінету Міністрів України може брати участь Президент України.</p>
<p>Стаття 29. Повноваження Кабінету Міністрів України щодо розроблення та схвалення Бюджетної декларації, розроблення і забезпечення виконання державного бюджету</p> <p>...</p> <p>2. Кабінет Міністрів України складає проект закону про Державний бюджет України, який ґрунтується на Бюджетній декларації з урахуванням рекомендацій Верховної Ради щодо бюджетної політики (якщо такі рекомендації схвалені відповідно до частини шостої статті 152 Регламенту Верховної Ради України), та подає його Верховній Раді України ~~та Президенту України~~ не пізніше 15 вересня року,</p>	<p>Стаття 29. Повноваження Кабінету Міністрів України щодо розроблення та схвалення Бюджетної декларації, розроблення і забезпечення виконання державного бюджету</p> <p>...</p> <p>2. Кабінет Міністрів України складає проект закону про Державний бюджет України, який ґрунтується на Бюджетній декларації з урахуванням рекомендацій Верховної Ради щодо бюджетної політики (якщо такі рекомендації схвалені відповідно до частини шостої статті 152 Регламенту Верховної Ради України), та подає його Верховній Раді України не пізніше 15 вересня року, що передуює плановому.</p>

<p>що передує плановому. Розгляд та затвердження Державного бюджету України відбувається у Верховній Раді України за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання Державного бюджету України. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України подається Кабінетом Міністрів України Верховній Раді України, ~~Президенту України~~ та Рахунковій палаті не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним. Розгляд у Верховній Раді України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України здійснюється за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.</p>	<p>Розгляд та затвердження Державного бюджету України відбувається у Верховній Раді України за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання Державного бюджету України. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України подається Кабінетом Міністрів України Верховній Раді України та Рахунковій палаті не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним. Розгляд у Верховній Раді України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України здійснюється за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 38. Відносини Кабінету Міністрів України з Національним банком України, іншими державними органами</p> <p>1. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України взаємодіє з Національним банком України, іншими державними органами з питань, що належать до його компетенції.</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 38. Відносини Кабінету Міністрів України з Національним банком України, іншими державними органами</p> <p>1. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України взаємодіє з Національним банком України, іншими державними органами з питань, що належать до його компетенції.</p> <p>2. Кабінет Міністрів України створює Раду з фінансової стабільності Національного банку України та визначає її повноваження.</p>
<p>Стаття 41. Здійснення повноважень Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України спрямовує свою діяльність на виконання Конституції та законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України,</p>	<p>Стаття 41. Здійснення повноважень Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України спрямовує свою діяльність на виконання Конституції та законів України, указів Президента України, постанов Верховної Ради України,</p>

<p>прийнятих відповідно до Конституції та законів України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.</p> <p>...</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>прийнятих відповідно до Конституції та законів України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.</p> <p>...</p> <p>3. Кабінет Міністрів України координує формування політики на основі аналізу політики в міністерствах, здійснює формування державної політики та її проведення, нормативне регулювання, фінансове забезпечення, моніторинг проведення політики та дотриманням законодавства в межах, визначених законом.</p>
<p>Стаття 42. Прем'єр-міністр України</p> <p>1. Прем'єр-міністр України:</p> <p>...</p> <p>13) надає доручення щодо порушення дисциплінарного провадження стосовно керівників місцевих органів виконавчої влади, їх заступників.</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 42. Прем'єр-міністр України</p> <p>1. Прем'єр-міністр України:</p> <p>...</p> <p>13) надає доручення щодо порушення дисциплінарного провадження стосовно керівників місцевих органів виконавчої влади, їх заступників;</p> <p>14) призначає на посаду перших заступників і заступників міністрів - за поданням відповідного міністра</p> <p>15) ініціює перед Президентом прийняття рішення про формування персонального складу Ради національної безпеки і оборони України або внесення до нього змін;</p> <p>16) призначає осіб, які тимчасово виконують обов'язки Міністра оборони, Міністра закордонних справ, Голови Служби безпеки України, Голови Національного банку України, голів місцевих державних адміністрацій у випадках, визначених законом;</p>

<p><i>норма відсутня</i></p>	<p>17) може вносити Президенту України пропозиції щодо призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України, Голови Національного банку України, членів Ради Національного банку України, членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, глав дипломатичних представництв України, вищого командування Збройних Сил, інших військових формувань;</p>
<p><i>норма відсутня</i></p>	<p>18) може ініціювати перед Президентом України прийняття рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, про проголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації, рішення про внесення до Верховної ради України подання про загальну або часткову мобілізацію, введення воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях, застосування Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, про оголошення стану війни, присвоєння вищих військових звань шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції;</p>
<p><i>норма відсутня</i></p>	<p>19) призначає Директора Національного антикорупційного бюро України, Директора Державного бюро розслідування у порядку, визначеному законом;</p>
<p><i>норма відсутня</i></p>	<p>20) здійснює загальне керівництво запровадженням та виконанням заходів правового режиму воєнного стану;</p> <p>21) здійснює загальне керівництво Службою зовнішньої розвідки України та розвідувальними органами України;</p>

<p><i>норма відсутня</i></p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>...</p> <p>3. Для здійснення Прем'єр-міністром України своїх повноважень у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України утворюється патронатна служба - апарат Прем'єр-міністра України, ~~керівник якого призначається на посаду та звільняється з посади Прем'єр-міністром України.~~</p> <p>...</p>	<p>22) здійснює інші повноваженням, визначені законом.</p> <p>...</p> <p>3. Для здійснення Прем'єр-міністром України своїх повноважень у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України утворюється патронатна служба – апарат Прем'єр-міністра України.</p> <p>...</p>
<p><i>стаття відсутня</i></p>	<p>Стаття 42-1. Накази Прем'єр-міністра України</p> <p>1. Прем'єр-міністр України на основі Конституції і законів України у випадках, визначених законом видає накази. Накази Прем'єр-міністра України не можуть мати нормативно-правового характеру.</p> <p>2. Накази Прем'єр-міністра України реєструються Секретаріатом Кабінету Міністрів України в день їх прийняття. Зареєстровані накази Прем'єр-міністра</p>

	<p>України вносяться до бази даних електронної комп'ютерної мережі і оприлюднюються на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.</p> <p>3. Прем'єр-міністр України особисто підписує наказ.</p> <p>4. Накази Прем'єр-міністра України набирають чинності з моменту їх прийняття, якщо у відповідному наказі не встановлено пізніший термін набрання чинності.</p> <p>5. Офіційне опублікування наказів Прем'єр-міністра України здійснюється в газеті "Урядовий кур'єр" та Офіційному віснику України, а також в інших офіційних друкованих виданнях і друкованих засобах масової інформації, визначених законом.</p> <p>6. Наказ Прем'єр-міністра України може бути оскаржений до суду в порядку та у випадках, установлених законом.</p>
<p>Стаття 43. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України</p> <p>1. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень:</p> <p>...</p> <p>5) за рішенням Кабінету Міністрів України здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 43. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України</p> <p>1. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень:</p> <p>...</p> <p>5) за рішенням Кабінету Міністрів України очолює урядовий комітет, головує на його засіданні, здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України;</p> <p>...</p>

<p>Стаття 44. Міністр України - член Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Міністр України:</p> <p>...</p> <p>5) скріплює підписом акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21 ~~і 23~~ частини першої статті 106 Конституції України, з питань, що належать до сфери діяльності міністерства, та забезпечує їх виконання;</p>	<p>Стаття 44. Міністр України - член Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Міністр України:</p> <p>...</p> <p>5) скріплює підписом акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21 частини першої статті 106 Конституції України, з питань, що належать до сфери діяльності міністерства, та забезпечує їх виконання;</p>
<p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 46-1. Урядові комітети</p> <p>1. Для забезпечення ефективної реалізації повноважень Кабінету Міністрів України, координації дій органів виконавчої влади, попереднього розгляду проектів нормативно-правових актів, проектів концепцій, інших документів, що подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, утворюються урядові комітети.</p> <p>2. Перелік урядових комітетів та їх посадовий склад затверджує Кабінет Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.</p> <p>3. Члени Кабінету Міністрів України, які не входять до складу урядового комітету, можуть брати участь у роботі цього комітету з правом дорадчого голосу.</p> <p>4. У разі якщо міністр - член урядового комітету не може бути присутнім на засіданні, замість нього в роботі комітету може брати участь з правом дорадчого голосу його заступник.</p> <p>5. За рішенням голови урядового комітету або за погодженням з ним у засіданні урядового комітету можуть</p>

	<p>брати участь з правом дорадчого голосу керівники центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, народні депутати України, інші посадові особи, участь яких необхідна для обговорення питання, включеного до порядку денного.</p> <p>6. Засідання урядового комітету вважається повноважним, якщо на ньому присутні більше ніж половина його членів.</p> <p>7. Рішення урядового комітету приймається більшістю від його посадового складу та оформлюється протоколом.</p> <p>8. Порядок організації роботи урядових комітетів визначається Регламентом Кабінету Міністрів України.</p>
<p>Стаття 47. Секретаріат Кабінету Міністрів України</p> <p>...</p> <p>8. Патронатні служби Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство, утворюються у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України. Державні службовці, інші працівники таких служб призначаються на посаду та звільняються з посади Державним секретарем Кабінету Міністрів України за поданням відповідно Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністра, який не очолює міністерство.</p> <p>...</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 47. Секретаріат Кабінету Міністрів України</p> <p>...</p> <p>8. Патронатні служби Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство, утворюються у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України. Працівники таких служб призначаються на посаду та звільняються з посади Державним секретарем Кабінету Міністрів України за поданням відповідно Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністра, який не очолює міністерство.</p> <p>...</p> <p>12. Державний секретар Кабінету Міністрів України призначає на посаду державних секретарів міністерств в порядку, встановленому Законом України «Про</p>

<p><i>норма відсутня</i></p>	<p>центральні органи виконавчої влади» та Закону України «Про державну службу».</p> <p>13. Державний секретар Кабінету Міністрів України координує роботу з розроблення Плану дій Уряду, готує пропозиції Прем'єр-міністру України щодо пріоритетів державної політики, формує політику у сфері компетенції міністра, який не очолює міністерство, розробляє проекти актів з відповідних питань, забезпечує контроль за дотриманням Регламенту Кабінету Міністрів України та вимог щодо документів державної політики.</p>
<p>Стаття 50. Підготовка проектів актів Кабінету Міністрів України</p> <p>...</p> <p>6. Проекти актів Кабінету Міністрів України, що мають важливе суспільне значення та визначають права і обов'язки громадян України, підлягають попередньому оприлюдненню в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 50. Підготовка проектів актів Кабінету Міністрів України</p> <p>...</p> <p>6. Проекти актів Кабінету Міністрів України, що мають важливе суспільне значення та визначають права і обов'язки громадян України, підлягають попередньому оприлюдненню, а ті, що визначають права і обов'язки осіб, підлягають попередньому громадському обговоренню в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2011, № 38, ст.385)</p>	
<p>Стаття 5. Утворення, реорганізація та ліквідація міністерств та інших центральних органів виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>6. Державна реєстрація міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади як юридичної особи здійснюється у триденний строк з дня набрання чинності постанови Верховної Ради України про призначення міністра,</p>	<p>Стаття 5. Утворення, реорганізація та ліквідація міністерств та інших центральних органів виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>6. Державна реєстрація міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади як юридичної особи здійснюється у триденний строк з дня набрання чинності постанови Верховної Ради України про призначення міністра,</p>

<p>акту Кабінету Міністрів України про призначення керівника іншого центрального органу виконавчої влади.</p> <p>Здійснення заходів щодо державної реєстрації міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади як юридичної особи покладається на міністра, керівника іншого центрального органу виконавчої влади.</p> <p>...</p>	<p>акту Кабінету Міністрів України про призначення керівника іншого центрального органу виконавчої влади.</p> <p>Здійснення заходів щодо державної реєстрації міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади як юридичної особи покладається на Державного секретаря Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 8. Міністр</p> <p>...</p> <p>2. Міністр ~~як керівник міністерства:~~</p> <p>...</p> <p>5) вносить Прем'єр-міністрові України пропозиції щодо призначення на посади першого заступника міністра, заступника міністра;</p>	<p>Стаття 8. Міністр</p> <p>...</p> <p>2. Міністр:</p> <p>...</p> <p>5) вносить Прем'єр-міністрові України подання щодо призначення на посади першого заступника міністра, заступника міністра;</p>
<p>Стаття 9. Перший заступник міністра, заступник міністра</p> <p>...</p> <p>2. Перший заступник міністра, заступники міністра призначаються на посади та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій відповідного міністра.</p>	<p>Стаття 9. Перший заступник міністра, заступник міністра</p> <p>...</p> <p>2. Перший заступник міністра, заступники міністра призначаються на посади та звільняються з посад відповідним міністром.</p>
<p>Стаття 10. Державний секретар міністерства</p> <p>...</p> <p>2. Державний секретар міністерства призначається на посаду Кабінетом Міністрів України за поданням Комісії з питань вищого корпусу державної служби строком на п'ять років з правом повторного призначення.</p>	<p>Стаття 10. Державний секретар міністерства</p> <p>...</p> <p>2. Державний секретар міністерства призначається на посаду Державним секретарем Кабінету Міністрів України за поданням Комісії з питань вищого корпусу державної служби строком на п'ять років з правом повторного призначення.</p>

<p>Відбір кандидатури на посаду державного секретаря міністерства здійснюється за результатами конкурсу, що проводиться відповідно до законодавства про державну службу.</p> <p>Кандидатом на посаду державного секретаря міністерства може бути громадянин України, який має вищу освіту, загальний стаж роботи не менше семи років, включаючи досвід управлінської роботи не менше трьох років, і відповідає іншим вимогам, визначеним законом.</p>	<p>Відбір кандидатури на посаду державного секретаря міністерства здійснюється за результатами конкурсу, що проводиться відповідно до законодавства про державну службу.</p> <p>Кандидатом на посаду державного секретаря міністерства може бути громадянин України, який має вищу освіту, загальний стаж роботи не менше семи років, включаючи досвід управлінської роботи не менше трьох років, і відповідає іншим вимогам, визначеним законом.</p>
<p>Закон України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992, N 27, ст.382)</p>	
<p>Стаття 1. Служба безпеки України</p> <p>Служба безпеки України - державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України.</p> <p>Служба безпеки України підпорядкована Президенту України.</p>	<p>Стаття 1. Служба безпеки України</p> <p>Служба безпеки України - державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України.</p> <p>Служба безпеки України підпорядкована Прем'єр-міністру України, підзвітна Верховній Раді України.</p>
<p>Стаття 9. Система Служби безпеки України</p> <p>Систему Служби безпеки України складають Центральне управління Служби безпеки України, підпорядковані йому регіональні органи, органи військової контррозвідки, військові формування, а також навчальні, науково-дослідні та інші заклади Служби безпеки України.</p> <p>Організаційна структура Служби безпеки України визначається Президентом України.</p> <p>Центральне управління Служби безпеки України, інші органи та установи, що входять у систему Служби безпеки України, є юридичними особами, мають печатку із зображенням державного герба України та своїм</p>	<p>Стаття 9. Система Служби безпеки України</p> <p>Систему Служби безпеки України складають Центральне управління Служби безпеки України, підпорядковані йому регіональні органи, органи військової контррозвідки, військові формування, а також навчальні, науково-дослідні та інші заклади Служби безпеки України.</p> <p>Верховна Рада України затверджує загальну структуру Служби безпеки України.</p> <p>Центральне управління Служби безпеки України, інші органи та установи, що входять у систему Служби безпеки України, є юридичними особами, мають печатку із зображенням державного герба України та своїм</p>

<p>найменуванням, інші печатки і штампи, рахунки в банках, у тому числі валютні.</p> <p>Для організації і проведення антитерористичних операцій та координації діяльності суб'єктів, які ведуть боротьбу з тероризмом чи залучаються до антитерористичних операцій, при Службі безпеки України функціонує Антитерористичний центр. Положення про Антитерористичний центр при Службі безпеки України затверджується Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України.</p>	<p>найменуванням, інші печатки і штампи, рахунки в банках, у тому числі валютні.</p> <p>Для організації і проведення антитерористичних операцій та координації діяльності суб'єктів, які ведуть боротьбу з тероризмом чи залучаються до антитерористичних операцій, при Службі безпеки України функціонує Антитерористичний центр. Положення про Антитерористичний центр при Службі безпеки України затверджує Голова Служби безпеки України.</p>
<p>Стаття 13. Голова Служби безпеки України</p> <p>Керівництво всією діяльністю Служби безпеки України, її Центральним управлінням здійснює Голова Служби безпеки України. Він несе персональну відповідальність за виконання завдань, покладених на Службу безпеки України.</p> <p>Голова Служби безпеки України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 13. Голова Служби безпеки України</p> <p>Керівництво всією діяльністю Служби безпеки України, її Центральним управлінням здійснює Голова Служби безпеки України. Він несе персональну відповідальність за виконання завдань, покладених на Службу безпеки України.</p> <p>Голова Служби безпеки України призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України. Прем'єр-міністр України може ініціювати перед Президентом України прийняття рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України шляхом внесення на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.</p> <p>З моменту припинення повноважень Голови Служби безпеки України з інших підстав ніж звільнення і до призначення на посаду Голови Служби безпеки України Верховною Радою України обов'язки Голови Служби безпеки України тимчасово виконує особа, визначена Прем'єр-міністром з числа заступників Голови Служби безпеки України після обов'язкових консультацій з</p>

<p>Голова Служби безпеки України має заступників, які призначаються на посади ~~за його поданням~~ та звільняються з посад Президентом України.</p>	<p>комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання діяльності Служби безпеки України.</p> <p>Голова Служби безпеки України має заступників, які призначаються на посади та звільняються з посад Головою Служби безпеки України.</p>
<p>Стаття 14. Колегія Служби безпеки України У Службі безпеки України створюється колегіальний дорадчий орган - колегія, яка визначає шляхи виконання покладених на Службу безпеки України завдань, приймає рішення з основних напрямів і проблем оперативно-службової діяльності та роботи з кадрами. Рішення колегії приймаються більшістю голосів і оголошуються наказами Голови Служби безпеки України. До складу колегії входять Голова Служби безпеки України, його заступники та інші особи, крім народних депутатів України, призначені Президентом України. Перебування членів колегії в партіях, рухах, інших громадських об'єднаннях, що мають політичні цілі, відповідно до статті 6 цього Закону зупиняється. Положення про колегію Служби безпеки України затверджується Президентом України.</p>	<p>Стаття 14. Колегія Служби безпеки України У Службі безпеки України створюється колегіальний дорадчий орган - колегія, яка визначає шляхи виконання покладених на Службу безпеки України завдань, приймає рішення з основних напрямів і проблем оперативно-службової діяльності та роботи з кадрами. Рішення колегії приймаються більшістю голосів і оголошуються наказами Голови Служби безпеки України. До складу колегії входять Голова Служби безпеки України, його заступники та інші особи, крім народних депутатів України, призначені Головою Служби безпеки України. Перебування членів колегії в партіях, рухах, інших громадських об'єднаннях, що мають політичні цілі, відповідно до статті 6 цього Закону зупиняється. Положення про колегію Служби безпеки України затверджується Головою Служби безпеки України.</p>
<p>Стаття 15. Порядок призначення начальників органів і підрозділів Служби безпеки України</p>	<p>Стаття 15. Порядок призначення начальників органів і підрозділів Служби безпеки України</p>

<p>Начальники підрозділів Центрального управління Служби безпеки України: контррозвідки, військової контррозвідки, контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, захисту національної державності, боротьби з корупцією і організованою злочинною діяльністю, інформаційно-аналітичного, оперативно-технічного, оперативного документування, слідчого, по роботі з особовим складом, інших підрозділів, ~~визначених Президентом України~~, а також начальники регіональних органів - обласних управлінь Служби безпеки України призначаються на посади за поданням Голови Служби безпеки України та звільняються з посад Президентом України.</p>	<p>Начальники підрозділів Центрального управління Служби безпеки України: контррозвідки, військової контррозвідки, контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, захисту національної державності, боротьби з корупцією і організованою злочинною діяльністю, інформаційно-аналітичного, оперативно-технічного, оперативного документування, слідчого, по роботі з особовим складом, інших підрозділів, а також начальники регіональних органів - обласних управлінь Служби безпеки України призначаються на посади та звільняються з посад Головою Служби безпеки України.</p>
<p>Стаття 19. Склад кадрів Служби безпеки України</p> <p>...</p> <p>Кількісний склад співробітників Служби безпеки України визначається Президентом України за поданням Голови Служби безпеки України, виходячи з потреб надійного захисту державної безпеки України, та в межах видатків, передбачених на утримання Служби безпеки України в Державному бюджеті України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 19. Склад кадрів Служби безпеки України</p> <p>...</p> <p>Верховна Рада України затверджує чисельність Служби безпеки України, виходячи з потреб надійного захисту державної безпеки України, та в межах видатків, передбачених на утримання Служби безпеки України в Державному бюджеті України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 24. Обов'язки Служби безпеки України</p> <p>Служба безпеки України відповідно до своїх основних завдань зобов'язана:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 24. Обов'язки Служби безпеки України</p> <p>Служба безпеки України відповідно до своїх основних завдань зобов'язана:</p> <p>...</p> <p>виключити</p>

<p>~~16) виконувати за дорученням Президента України інші завдання, безпосередньо спрямовані на забезпечення внутрішньої та зовнішньої безпеки держави;~~</p> <p>...</p>	<p>...</p>
<p>Стаття 32. Контроль Президента України за діяльністю Служби безпеки України</p> <p>Контроль за діяльністю Служби безпеки України здійснюється Президентом України та уповноваженими ним державними органами.</p> <p>Постійний контроль за дотриманням конституційних прав громадян і законодавства в оперативно-розшуковій діяльності та діяльності у сфері охорони державної таємниці органів і підрозділів Служби безпеки України, а також контроль за відповідністю виданих Службою безпеки України положень, наказів, розпоряджень, інструкцій і вказівок Конституції і законам України здійснюється спеціально — призначеними — Президентом — України посадовими особами. Повноваження цих посадових осіб та правові гарантії їх діяльності визначаються Положенням, яке затверджується Президентом України.</p> <p>Служба безпеки України регулярно ~~у порядку, визначеному Президентом України~~, інформує Президента України, членів Ради національної безпеки України і посадових осіб, спеціально призначених Президентом України, з основних питань своєї діяльності, про випадки порушення законодавства, а також на їх вимогу подає інші необхідні відомості.</p>	<p>Стаття 32. Парламентський контроль за діяльністю Служби безпеки України</p> <p>Комітет Верховної Ради України здійснює контроль за діяльністю Служби безпеки України.</p> <p>Контроль комітету Верховної Ради України полягає зокрема у контролі за дотриманням конституційних прав громадян і законодавства в оперативно-розшуковій діяльності та діяльності у сфері охорони державної таємниці органів і підрозділів Служби безпеки України, за відповідністю виданих Службою безпеки України положень, наказів, розпоряджень, інструкцій і вказівок Конституції і законам України.</p> <p>Служба безпеки України регулярно інформує Прем'єр-міністра України, членів комітету Верховної Ради України з основних питань своєї діяльності, про випадки порушення законодавства, а також на їх вимогу подає інші необхідні відомості.</p>

<p>Голова Служби безпеки України щорічно подає Президенту України письмовий звіт про діяльність Служби безпеки України.</p> <p>Голова Служби безпеки України несе персональну відповідальність за своєчасність, об'єктивність і повноту поданої інформації.</p>	<p>Голова Служби безпеки України щорічно подає Верховній Раді України та Прем'єр-міністру України письмовий звіт про діяльність Служби безпеки України.</p> <p>Голова Служби безпеки України несе персональну відповідальність за своєчасність, об'єктивність і повноту поданої інформації.</p>
<p>Стаття 33. Контроль за адміністративно-господарською і фінансовою діяльністю Служби безпеки України</p> <p>Контроль за адміністративно-господарською і фінансовою діяльністю Служби безпеки України здійснюється у порядку, визначеному Президентом України.</p>	<p>Стаття 33. Контроль за адміністративно-господарською і фінансовою діяльністю Служби безпеки України</p> <p>Контроль за фінансовою діяльністю Служби безпеки України здійснює Рахункова палата.</p>
<p>Закон України «Про Національний Банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 29, ст.238)</p>	
<p>Стаття 7. Інші функції</p> <p>Національний банк виконує такі функції:</p> <p>...</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 7. Інші функції</p> <p>Національний банк виконує такі функції:</p> <p>...</p> <p>34) забезпечує зберігання цінних подарунків, вручених Президенту України</p>
<p>Стаття 7-1. Особливості забезпечення стабільності банківської системи</p> <p>Національний банк України за наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, виникнення обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни, має право визначати тимчасові особливості регулювання та нагляду за банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України, у тому числі особливості підтримання ліквідності банків, застосування економічних нормативів,</p>	<p>Стаття 7-1. Особливості забезпечення стабільності банківської системи</p> <p>Національний банк України за наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, виникнення обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни, має право визначати тимчасові особливості регулювання та нагляду за банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України, у тому числі особливості підтримання ліквідності банків, застосування економічних нормативів,</p>

<p>формування та використання резервів для відшкодування можливих втрат за активними операціями банків, запроваджувати обмеження на їх діяльність, у тому числі обмежувати або забороняти видачу коштів з поточних та вкладних (депозитних) рахунків фізичних та юридичних осіб, а також обмежувати або тимчасово забороняти проведення валютних операцій на території України, зокрема операцій з вивезення, переказування і пересилання за межі України валютних цінностей.</p> <p>Наявність ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни, підтверджується відповідним рішенням Ради з фінансової стабільності, повноваження якої визначаються указом Президента України.</p>	<p>формування та використання резервів для відшкодування можливих втрат за активними операціями банків, запроваджувати обмеження на їх діяльність, у тому числі обмежувати або забороняти видачу коштів з поточних та вкладних (депозитних) рахунків фізичних та юридичних осіб, а також обмежувати або тимчасово забороняти проведення валютних операцій на території України, зокрема операцій з вивезення, переказування і пересилання за межі України валютних цінностей.</p> <p>Наявність ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни, підтверджується відповідним рішенням Ради з фінансової стабільності, повноваження якої визначаються постановою Кабінету Міністрів України.</p>
<p>Стаття 9. Повноваження Ради Національного банку Рада Національного банку:</p> <p>...</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 9. Повноваження Ради Національного банку Рада Національного банку:</p> <p>...</p> <p>22) бере участь у формуванні наглядової ради державного банку відповідно до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність».</p>
<p>Стаття 10. Склад та формування Ради Національного банку</p> <p>До складу Ради Національного банку входять члени Ради Національного банку, призначені Верховною Радою України та Президентом України. Верховна Рада України призначає чотирьох членів Ради Національного банку шляхом прийняття відповідної постанови. Президент України</p>	<p>Стаття 10. Склад та формування Ради Національного банку</p> <p>До складу Ради Національного банку входять члени Ради Національного банку, призначені Верховною Радою України та Президентом України. Верховна Рада України призначає чотирьох членів Ради Національного банку шляхом прийняття відповідної постанови. Президент України</p>

<p>призначає чотирьох членів Ради Національного банку шляхом видання відповідного указу. Голова Національного банку, який призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України, входить до складу Ради Національного банку за посадою.</p> <p>...</p> <p>Президент України звільняє призначених ним членів Ради Національного банку шляхом видання відповідного указу, в якому мають бути зазначені підстави для звільнення.</p> <p>...</p>	<p>призначає чотирьох членів Ради Національного банку шляхом видання відповідного указу. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду членів Ради Національного банку України шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції. Голова Національного банку, який призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України, входить до складу Ради Національного банку за посадою.</p> <p>...</p> <p>Президент України звільняє призначених ним членів Ради Національного банку шляхом видання відповідного указу, в якому мають бути зазначені підстави для звільнення. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про звільнення з посад членів Ради Національного банку України шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку</p> <p>Голова Національного банку призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України строком на сім років.</p>	<p>Стаття 18. Призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку</p> <p>Голова Національного банку призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України строком на сім років. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції.</p>

Одна й та сама особа не може бути Головою Національного банку більше ніж два строки поспіль.

Головою Національного банку може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту у галузі економіки чи фінансів або науковий ступінь у галузі економіки чи фінансів і при цьому має не менше 10 років досвіду роботи в органі законодавчої влади або на керівних посадах в інших органах державної влади та державних органах, які забезпечують проведення та реалізацію державної фінансової, економічної чи правової політики, або на керівних посадах у міжнародних фінансових організаціях, або на керівних посадах у банку, або наукової роботи за фінансовою, економічною чи правовою тематикою та має бездоганну ділову репутацію, зокрема, не має судимості, не погашеної і не знятої в установленому законом порядку.

Особа не може бути Головою Національного банку, якщо вона має представницький мандат або обіймає чи обіймала посаду керівника органу державної влади та іншого державного органу (якщо не минув один рік з дня її звільнення з такої посади), або є керівником політичної партії чи членом керівних органів політичної партії, або є керівником чи входить до складу керівного органу юридичної особи (за винятком Національного банку), або є прямим чи опосередкованим власником будь-якої кількості акцій (часток, паїв) юридичної особи. На час перебування на посаді Голова Національного банку зупиняє членство в політичній партії.

Одна й та сама особа не може бути Головою Національного банку більше ніж два строки поспіль.

Головою Національного банку може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту у галузі економіки чи фінансів або науковий ступінь у галузі економіки чи фінансів і при цьому має не менше 10 років досвіду роботи в органі законодавчої влади або на керівних посадах в інших органах державної влади та державних органах, які забезпечують проведення та реалізацію державної фінансової, економічної чи правової політики, або на керівних посадах у міжнародних фінансових організаціях, або на керівних посадах у банку, або наукової роботи за фінансовою, економічною чи правовою тематикою та має бездоганну ділову репутацію, зокрема, не має судимості, не погашеної і не знятої в установленому законом порядку.

Особа не може бути Головою Національного банку, якщо вона має представницький мандат або обіймає чи обіймала посаду керівника органу державної влади та іншого державного органу (якщо не минув один рік з дня її звільнення з такої посади), або є керівником політичної партії чи членом керівних органів політичної партії, або є керівником чи входить до складу керівного органу юридичної особи (за винятком Національного банку), або є прямим чи опосередкованим власником будь-якої кількості акцій (часток, паїв) юридичної особи. На час перебування на посаді Голова Національного банку зупиняє членство в політичній партії.

Для призначення Головою Національного банку кандидат на цю посаду подає відомості, що підтверджують відповідність його кандидатури вимогам, установленим частинами третьою та четвертою цієї статті.

~~У разі незатвердження Верховною Радою України кандидатури, запропонованої Президентом України, порядок внесення нової кандидатури регулюється Законом України "Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України".~~

Одна кандидатура може вноситись не більше двох разів.

Голова Національного банку звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України у таких випадках:

- 1) закінчення строку повноважень;
- 2) у зв'язку із заявою про відставку із зазначенням аргументів такого рішення, поданою у письмовому вигляді та прийнятою Президентом України;
- ~~3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду;~~
- ~~4) на підставі рішення суду про визнання особи недієздатною;~~
- ~~5) припинення громадянства або виїзду за межі України на постійне місце проживання;~~
- 6) втрати бездоганної ділової репутації;
- 7) встановлення факту надання недостовірної інформації при призначенні на посаду Голови Національного банку;

Для призначення Головою Національного банку кандидат на цю посаду подає відомості, що підтверджують відповідність його кандидатури вимогам, установленим частинами третьою та четвертою цієї статті.

Виключити

Одна кандидатура може вноситись не більше двох разів.

Голова Національного банку звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України у таких випадках:

- 1) закінчення строку повноважень;
- 2) у зв'язку із заявою про відставку із зазначенням аргументів такого рішення, поданою у письмовому вигляді та прийнятою Президентом України;

Виключити

Виключити

Виключити

- 6) втрати бездоганної ділової репутації;
- 7) встановлення факту надання недостовірної інформації при призначенні на посаду Голови Національного банку;

<p>~~8) смерті або на підставі рішення суду про оголошення особи померлою;~~</p> <p>9) невиконання посадових обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, протягом більш як чотири місяці поспіль;</p> <p>10) виникнення обставин, що виключають можливість особи бути Головою Національного банку (відповідно до частин третьої і четвертої цієї статті).</p> <p>~~Голова Національного банку перебуває на посаді до вступу на посаду новопризначеного Голови, крім випадків, передбачених пунктами 2-10 частини восьмої цієї статті.~~</p> <p>Голова Національного банку на пленарному засіданні Верховної Ради України при розгляді питання про його звільнення у випадку, передбаченому пунктом 2 частини восьмої цієї статті, доповідає про результати діяльності на посаді Голови Національного банку.</p> <p>У разі звільнення Голови Національного банку з посади у випадках, передбачених пунктами 2-10 частини</p>	<p><i>Виключити</i></p> <p>9) невиконання посадових обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, протягом більш як чотири місяці поспіль;</p> <p>10) виникнення обставин, що виключають можливість особи бути Головою Національного банку (відповідно до частин третьої і четвертої цієї статті).</p> <p>Повноваження Голови Національного банку припиняються у разі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) набрання законної сили обвинувальним вироком суду; 2) набрання законної сили рішення суду про визнання особи недієздатною чи обмежено дієздатною; 3) припинення громадянства або виїзду за межі України на постійне місце проживання; 4) смерті або набрання законної сили рішення суду про оголошення особи померлою чи безвісно відсутньою. <p><i>Виключити</i></p> <p>Голова Національного банку на пленарному засіданні Верховної Ради України при розгляді питання про його звільнення у випадку, передбаченому пунктом 2 частини восьмої цієї статті, доповідає про результати діяльності на посаді Голови Національного банку.</p> <p>З моменту припинення повноважень Голови Національного банку України з інших підстав ніж</p>
--	--

<p>восьмої цієї статті, тимчасове виконання обов'язків Голови Національного банку здійснюється відповідно до Закону України "Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України".</p>	<p>звільнення і до призначення на посаду Голови Національного банку України Верховною Радою України обов'язки Голови Національного банку України тимчасово виконує особа, визначена Прем'єр-міністром з числа заступників Голови Національного банку України.</p>
<p>Закон України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1997, N 48, ст.296)</p>	
<p>Стаття 6. Призначення членів Національної ради Президентом України</p> <p>1. Президент України призначає члена (членів) Національної ради протягом одного місяця з дня припинення повноважень члена (членів) Національної ради, який був призначений Президентом України.</p> <p>2. Призначеною на посаду члена Національної ради Президентом України вважається особа, про призначення якої видано відповідний указ Президента України.</p>	<p>Стаття 6. Призначення членів Національної ради Президентом України</p> <p>1. Президент України призначає члена (членів) Національної ради протягом одного місяця з дня припинення повноважень члена (членів) Національної ради, який був призначений Президентом України. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду члена (членів) Національної ради шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції.</p> <p>2. Призначеною на посаду члена Національної ради Президентом України вважається особа, про призначення якої видано відповідне розпорядження Президента України.</p>
<p>Стаття 8. Дострокове припинення повноважень члена Національної ради</p> <p>...</p> <p>4. У випадку, передбаченому пунктом 9 частини першої цієї статті, рішення про дострокове припинення повноважень члена Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення приймає Президент України - видаючи</p>	<p>Стаття 8. Дострокове припинення повноважень члена Національної ради</p> <p>...</p> <p>4. У випадку, передбаченому пунктом 9 частини першої цієї статті, рішення про дострокове припинення повноважень члена Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення приймає Президент України - видаючи</p>

<p>відповідний указ, чи Верховна Рада України - приймаючи відповідну постанову.</p>	<p>відповідне розпорядження, чи Верховна Рада України - приймаючи відповідну постанову. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про припинення повноважень члена (членів) Національної ради шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції.</p>
<p>Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000, N 23, ст.176)</p>	
<p>Стаття 5. Порядок введення надзвичайного стану Надзвичайний стан в Україні або в окремих її місцевостях вводиться Указом Президента України, який підлягає затвердженню Верховною Радою України протягом двох днів з моменту звернення Президента України.</p> <p>До введення надзвичайного стану за підставами, передбаченими пунктами 2-7 частини другої статті 4 цього Закону, Президент України звертається через засоби масової інформації або в інший спосіб до груп осіб, організацій, установ, які є ініціаторами чи учасниками дій, що можуть бути приводом для запровадження надзвичайного стану, з вимогою припинити свої протиправні дії протягом встановленого у зверненні строку і попередженням про можливість введення надзвичайного стану.</p>	<p>Стаття 5. Порядок введення надзвичайного стану Надзвичайний стан в Україні або в окремих її місцевостях вводиться указом Президента України, який підлягає затвердженню Верховною Радою України протягом двох днів з моменту звернення Президента України. Президент приймає рішення та вносить подання, про введення надзвичайного стану після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та міністром, відповідальним за виконання указу про введення надзвичайного стану.</p> <p>До введення надзвичайного стану за підставами, передбаченими пунктами 2-7 частини другої статті 4 цього Закону, Президент України звертається через засоби масової інформації або в інший спосіб до груп осіб, організацій, установ, які є ініціаторами чи учасниками дій, що можуть бути приводом для запровадження надзвичайного стану, з вимогою припинити свої протиправні дії протягом встановленого у зверненні строку і попередженням про можливість введення надзвичайного стану.</p>

<p>За умов, що вимагають невідкладних заходів для врятування населення або недопущення загибелі людей, надзвичайний стан може бути введено без попередження.</p> <p>Пропозиції щодо введення надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях Президентіві України подає Рада національної безпеки і оборони України. В разі необхідності введення надзвичайного стану з підстав, передбачених пунктом 1 частини другої статті 4 цього Закону, пропозиції щодо його введення подає Кабінет Міністрів України.</p> <p>Введення надзвичайного стану на території Автономної Республіки Крим або в окремих її місцевостях може ініціювати Верховна Рада Автономної Республіки Крим.</p>	<p>За умов, що вимагають невідкладних заходів для врятування населення або недопущення загибелі людей, надзвичайний стан може бути введено без попередження.</p> <p>Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про введення надзвичайного стану шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції.</p> <p>Введення надзвичайного стану на території Автономної Республіки Крим або в окремих її місцевостях може ініціювати Верховна Рада Автономної Республіки Крим.</p>
<p>Стаття 6. Указ Президента України про введення надзвичайного стану</p> <p>...</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>Після підписання Указу про введення надзвичайного стану Президент України звертається до Верховної Ради України щодо його затвердження. Звернення Президента України розглядається Верховною Радою України в невідкладному порядку.</p>	<p>Стаття 6. Указ Президента України про введення надзвичайного стану</p> <p>...</p> <p>Прем'єр-міністр України та міністр, відповідальний за виконання указу Президента України про введення надзвичайного стану, скріплюють підписами указ Президента України про введення надзвичайного стану в порядку, визначеному Законом «Про Кабінет Міністрів України».</p> <p>Після скріплення підписами Прем'єр-міністром України та міністром, відповідальним за виконання указу Президента України про введення надзвичайного стану, та підписання Президентом України, указ про надзвичайного стану Президент вносить на розгляд Верховної Ради України та звертається з позачерговим</p>

<p><i>норма відсутня</i></p> <p>Указ Президента України про введення надзвичайного стану, затверджений Верховною Радою України, негайно оголошується через засоби масової інформації або в інший спосіб.</p>	<p>посланням до Верховної Ради України. Президент особисто представляє указ про введення надзвичайного стану на засіданні Верховної Ради України та бере участь у його обговоренні.</p> <p>Прийнятий Президентом указ про введення надзвичайного стану Верховна Рада України затверджує шляхом прийняття закону протягом двох днів з моменту звернення Президента.</p> <p>Указ Президента України про введення надзвичайного стану, затверджений Верховною Радою України, негайно оголошується через засоби масової інформації або в інший спосіб.</p>
<p>Закон України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» (Відомості Верховної Ради України, 2000, N 42, ст.348)</p>	
<p>Стаття 6. Порядок оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації</p> <p>Окрема місцевість України оголошується зоною надзвичайної екологічної ситуації Президентом України за пропозицією Ради національної безпеки і оборони України або за поданням Кабінету Міністрів України. Указ Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації затверджується Верховною Радою України протягом двох днів з дня звернення Президента України.</p> <p>~~Кабінет Міністрів України вносить подання про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної~~</p>	<p>Стаття 6. Порядок оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації</p> <p>Окрема місцевість України оголошується зоною надзвичайної екологічної ситуації вводиться указом Президента України, який підлягає затвердженню Верховною Радою України протягом двох днів з моменту звернення Президента України. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації шляхом внесення на його розгляд відповідної вмотивованої пропозиції.</p> <p><i>Виключити</i></p>

~~екологічної ситуації на підставі пропозицій центрального органу виконавчої влади, до відання якого віднесені питання екологічної безпеки, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування або за власною ініціативою.~~

Оголошення окремої місцевості Автономної Республіки Крим зоною надзвичайної екологічної ситуації або окремих її місцевостей може ініціювати Верховна Рада Автономної Республіки Крим.

...

норма відсутня

норма відсутня

Оголошення окремої місцевості Автономної Республіки Крим зоною надзвичайної екологічної ситуації або окремих її місцевостей може ініціювати Верховна Рада Автономної Республіки Крим.

...

Прем'єр-міністр України та міністр, відповідальний за виконання указу Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації, скріплюють підписами указ Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації.

Після скріплення підписами Прем'єр-міністром України та міністром, відповідальним за виконання указу Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації, та підписання Президентом України, указ про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації Президент вносить на розгляд Верховної Ради України та звертається з позачерговим посланням до Верховної Ради України. Президент особисто представляє указ про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної

<p><i>норма відсутня</i></p> <p>Указ Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації негайно доводиться до відома населення через засоби масової інформації та систему оповіщення цивільної оборони.</p>	<p>екологічної ситуації на засіданні Верховної Ради України та бере участь у його обговоренні.</p> <p>Прийнятий Президентом указ про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації Верховна Рада України затверджує шляхом прийняття закону протягом двох днів з моменту звернення Президента.</p> <p>Указ Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації негайно доводиться до відома населення через засоби масової інформації та систему оповіщення цивільної оборони.</p>
<p>Закон України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України , 1999, № 20-21, ст.190)</p>	
<p>Стаття 8. Голови місцевих державних адміністрацій</p> <p>Місцеві державні адміністрації очолюють голови відповідних місцевих державних адміністрацій.</p> <p>Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України ~~на строк повноважень Президента України.~~</p> <p>Кандидатури на посади голів районних державних адміністрацій Кабінету Міністрів України вносяться головами відповідних обласних державних адміністрацій. На кожну посаду вноситься одна кандидатура.</p> <p>Президент України може порушити перед Кабінетом Міністрів України питання про призначення головою місцевої державної адміністрації іншої кандидатури.</p>	<p>Стаття 8. Голови місцевих державних адміністрацій</p> <p>Місцеві державні адміністрації очолюють голови відповідних місцевих державних адміністрацій.</p> <p>Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України. Кабінет Міністрів України вносить на кожну посаду по одній кандидатурі.</p> <p>Пропозиції щодо кандидатів на посади голів місцевих державних адміністрацій вносить Кабінету Міністрів України Комісія з питань вищого корпусу державної служби за результатами конкурсного відбору в порядку, визначеному Законом України «Про державну службу».</p> <p>Президент приймає рішення щодо призначення на посаду чи звільнення з посади голови місцевої державної адміністрації не пізніше, ніж через п'ять днів з дня</p>

<p><i>норма відсутня</i></p> <p>Голови місцевих державних адміністрацій набувають повноважень з моменту призначення.</p>	<p>отримання відповідного подання Кабінету Міністрів України.</p> <p>З моменту припинення повноважень голови місцевої державної адміністрації з інших підстав ніж звільнення і до призначення на посаду голови місцевої державної адміністрації обов'язки голови відповідної місцевої державної адміністрації тимчасово виконує особа, визначена Прем'єр-міністром з числа заступників голови відповідної місцевої державної адміністрації.</p> <p>Голови місцевих державних адміністрацій набувають повноважень з моменту призначення.</p>
<p>Стаття 9. Припинення повноважень голів місцевих державних адміністрацій</p> <p>Повноваження голів місцевих державних адміністрацій припиняються Президентом України у разі:</p> <p>~~1) порушення ними Конституції України і законів України;~~</p> <p>~~2) втрати громадянства, виявлення факту подвійного громадянства;~~</p> <p>~~3) визнання судом недієздатним;~~</p> <p>~~4) виїзду на проживання в іншу країну;~~</p> <p>~~5) набрання законної сили обвинувальним вироком суду;~~</p> <p>6) порушення вимог несумісності;</p> <p>8) висловлення недовіри двома третинами від складу відповідної ради;</p>	<p>Стаття 9. Припинення повноважень голів місцевих державних адміністрацій</p> <p>Президент України за поданням Кабінету Міністрів України в порядку, визначеному Законом України «Про Президента України» звільняє з посади голову місцевої державної адміністрації у разі:</p> <p><i>виключити</i></p> <p><i>виключити</i></p> <p><i>виключити</i></p> <p><i>виключити</i></p> <p><i>виключити</i></p> <p>6) порушення вимог несумісності;</p> <p>8) висловлення недовіри двома третинами від складу відповідної ради;</p>

9) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням.

норма відсутня

норма відсутня

Повноваження голів місцевих державних адміністрацій можуть бути припинені Президентом України у разі:

- ~~1) прийняття відставки голови відповідної обласної державної адміністрації;~~
- ~~2) подання Прем'єр-міністра України;~~
- ~~3) висловлення недовіри простою більшістю голосів від складу відповідної ради;~~
- ~~4) з інших підстав, передбачених цим та іншими законами України;~~
- ~~5) з ініціативи Президента України.~~

Повноваження голів місцевих державних адміністрацій припиняються також у разі їх смерті.

норма відсутня

норма відсутня

норма відсутня

9) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням;

10) прийняття рішення про відставку голови відповідної обласної державної адміністрації відповідно до закону;

11) з інших підстав, визначених цим Законом та Законом України «Про державну службу».

Президент України в порядку, визначеному Законом України «Про Президента України», може звільнити з посади голову місцевої державної адміністрації у разі висловлення недовіри простою більшістю голосів від складу відповідної ради.

виключити

виключити

виключити

виключити

виключити

Повноваження голів місцевих державних адміністрацій припиняються у разі:

- 1) набрання законної сили обвинувальним вироком суду;
- 2) набрання законної сили рішення суду про визнання особи недієздатною чи обмежено дієздатною;
- 3) припинення громадянства або виїзду за межі України на постійне місце проживання;

<p><i>норма відсутня</i></p> <p>~~У разі обрання нового Президента України голови місцевих державних адміністрацій продовжують здійснювати свої повноваження до призначення в установленому порядку нових голів місцевих державних адміністрацій.~~</p>	<p>4) смерті або набрання законної сили рішення суду про оголошення особи померлою чи безвісно відсутньою.</p> <p><i>Виключити</i></p>
<p>Стаття 11. Керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій</p> <p>...</p> <p>~~Керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій зі статусом юридичних осіб публічного права здійснюють визначені Законом України "Про державну службу" повноваження керівника державної служби у цих структурних підрозділах.~~</p>	<p>Стаття 11. Керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій</p> <p>...</p> <p><i>виключити</i></p>
<p>Стаття 34. Відносини місцевих державних адміністрацій з обласними та районними радами</p> <p>...</p> <p>~~Обласна та районна ради можуть висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого, з урахуванням пропозицій органу виконавчої влади вищого рівня, Президент України приймає рішення і дає відповідній раді обґрунтовану відповідь.~~</p> <p>Якщо недовіру голові обласної чи районної державної адміністрації висловили дві третини від складу відповідної</p>	<p>Стаття 34. Відносини місцевих державних адміністрацій з обласними та районними радами</p> <p>...</p> <p>Обласна та районна ради можуть висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації. Президент проводить обов'язкові консультації з Прем'єр-міністром України щодо необхідності припинення повноважень такого голови місцевої державної адміністрації та не пізніше, ніж через десять днів з дня відповідного голосування обласної чи районної ради приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь.</p> <p>Якщо недовіру голові обласної чи районної державної адміністрації висловили дві третини від складу відповідної</p>

<p>ради, Президент України приймає відставку голови відповідної місцевої державної адміністрації.</p>	<p>ради, Президент України не пізніше, ніж через п'ять днів з дня відповідного голосування обласної чи районної ради приймає рішення про відставку голови відповідної місцевої державної адміністрації та невідкладно повідомляє про це Прем'єр-міністра України.</p>
<p>Стаття 39. Повноваження голів місцевих державних адміністрацій Голови місцевих державних адміністрацій: ... 4) призначають на посади та звільняють з посад керівників апаратів місцевих державних адміністрацій; ... 10) здійснюють інші функції, передбачені Конституцією та законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади вищого рівня.</p>	<p>Стаття 39. Повноваження голів місцевих державних адміністрацій Голови місцевих державних адміністрацій: ... 4) призначають на посади та звільняють з посад керівників апаратів місцевих державних адміністрацій та керівників структурних підрозділів апаратів місцевих державних адміністрацій; ... 10) здійснюють інші повноваження, визначені законами.</p>
<p>Стаття 43. Оскарження, зупинення дії та скасування актів місцевих державних адміністрацій Акти місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції України, законам України, рішенням Конституційного Суду України, актам Президента України та постановам Верховної Ради України, прийнятим відповідно до Конституції та законів України, актам Кабінету Міністрів України або інтересам територіальних громад чи окремих громадян, можуть бути оскаржені до органу виконавчої влади вищого рівня або до суду.</p>	<p>Стаття 43. Оскарження, зупинення дії та скасування актів місцевих державних адміністрацій Акти місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції України, законам України, рішенням Конституційного Суду України, актам Президента України, виданим відповідно до закону, та постановам Верховної Ради України, прийнятим відповідно до Конституції та законів України, актам Кабінету Міністрів України або інтересам територіальних громад чи окремих громадян,</p>

<p>...</p> <p>Розпорядження голови державної адміністрації, що суперечать Конституції України, законам України, ~~рішенням Конституційного Суду України,~~ іншим актам законодавства ~~або є недоцільними, неконотними, неефективними за очікуваними чи фактичними результатами,~~ скасовуються Президентом України, головою місцевої державної адміністрації вищого рівня або в судовому порядку.</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>...</p>	<p>можуть бути оскаржені до органу виконавчої влади вищого рівня або до суду.</p> <p>...</p> <p>Розпорядження голови державної адміністрації, що суперечать Конституції України, законам України, іншим актам законодавства скасовуються Президентом України в порядку, визначеному Законом України «Про Президента України», головою місцевої державної адміністрації вищого рівня або в судовому порядку.</p> <p>Кабінет Міністрів України, на виконання пункту 9 частини першої статті 116 Конституції України, може скасовувати акти голів місцевих державних адміністрацій.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 44. Апарат місцевих державних адміністрацій</p> <p>...</p> <p>Апарат місцевих державних адміністрацій очолює керівник, який призначається на посаду головою місцевої державної адміністрації ~~в порядку, передбаченому законодавством про державну службу.~~</p> <p>Керівник апарату місцевої державної адміністрації організовує його роботу, забезпечує підготовку матеріалів на розгляд голови місцевої державної адміністрації, організовує доведення розпоряджень голови місцевої державної адміністрації до виконавців, ~~здійснює визначені Законом України "Про державну службу" повноваження~~</p>	<p>Стаття 44. Апарат місцевих державних адміністрацій</p> <p>...</p> <p>Апарат місцевих державних адміністрацій очолює керівник, який призначається на посаду головою місцевої державної адміністрації.</p> <p>Керівник апарату місцевої державної адміністрації організовує його роботу, забезпечує підготовку матеріалів на розгляд голови місцевої державної адміністрації, організовує доведення розпоряджень голови місцевої державної адміністрації до виконавців, відповідає за стан діловодства, обліку і звітності, виконує інші обов'язки, покладені на нього</p>

<p>~~керівника державної служби в апараті місцевої державної адміністрації та її структурних підрозділах (крім структурних підрозділів зі статусом юридичних осіб публічного права)~~, відповідає за стан діловодства, обліку і звітності, виконує інші обов'язки, покладені на нього головою місцевої державної адміністрації. З цих питань керівник апарату місцевої державної адміністрації видає накази.</p> <p>Голова місцевої державної адміністрації затверджує положення та визначає структуру апарату.</p>	<p>головою місцевої державної адміністрації. З цих питань керівник апарату місцевої державної адміністрації видає накази.</p> <p>Голова місцевої державної адміністрації затверджує положення та визначає структуру апарату, призначає на посади і звільняє з посад керівників та інших працівників структурних підрозділів апарату.</p>
<p>Стаття 46. Особливості діяльності районних державних адміністрацій в Автономній Республіці Крим</p> <p>Районні державні адміністрації в Автономній Республіці Крим, крім завдань, передбачених статтею 2 цього Закону, забезпечують виконання Конституції Автономної Республіки Крим, нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та рішень Ради міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим у межах своїх повноважень спрямовує та контролює діяльність районних державних адміністрацій.</p> <p>~~Пропозиції щодо призначення на посаду або звільнення з посади голови районної державної адміністрації в Автономній Республіці Крим вносяться на розгляд Прем'єр-міністру України Головою Ради~~</p>	<p>Стаття 46. Особливості діяльності районних державних адміністрацій в Автономній Республіці Крим</p> <p>Районні державні адміністрації в Автономній Республіці Крим, крім завдань, передбачених статтею 2 цього Закону, забезпечують виконання Конституції Автономної Республіки Крим, нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та рішень Ради міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим у межах своїх повноважень спрямовує та контролює діяльність районних державних адміністрацій.</p> <p>Виключити</p>

~~міністрів Автономної Республіки Крим у порядку, встановленому статтями 8, 9 і 12 цього Закону.~~

~~Призначення першого заступника та заступників голови, а також керівників структурних підрозділів районної державної адміністрації в Автономній Республіці Крим здійснюється головою відповідної районної державної адміністрації за погодженням з відповідними посадовими особами Ради міністрів Автономної Республіки Крим у порядку, встановленому статтею 10 цього Закону.~~

Рада міністрів Автономної Республіки Крим має право скасовувати розпорядження голів відповідних районних державних адміністрацій, що суперечать Конституції України, законам України, іншим актам законодавства України, а також нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, що не суперечать законодавству України.

~~За наявності підстав, визначених законодавством, Рада міністрів Автономної Республіки Крим може порушувати питання перед Президентом України про притягнення до дисциплінарної відповідальності голів відповідних районних державних адміністрацій.~~

~~За результатами роботи районних державних адміністрацій в Автономній Республіці Крим Рада міністрів Автономної Республіки Крим може застосовувати заходи заохочення до посадових осіб відповідних районних державних адміністрацій.~~

Призначення першого заступника та заступників голови, а також керівників структурних підрозділів районної державної адміністрації в Автономній Республіці Крим здійснюється головою відповідної районної державної адміністрації.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим може звертатись до Кабінету Міністрів України з пропозицією скасувати розпорядження голови відповідної районної державної адміністрації з підстав їхньої невідповідності Конституції України, законам України, іншим актам законодавства України, а також нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, що не суперечать законодавству України.

виключити

виключити

<p>~~Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим у межах наданих йому повноважень взаємодіє з районними державними адміністраціями в Автономній Республіці Крим.~~</p>	<p><i>виключити</i></p>
<p>Закон України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради, 2016, № 4, ст.43)</p>	
<p>Стаття 3. Сфера дії цього Закону</p> <p>...</p> <p>3. Дія цього Закону не поширюється на:</p> <p>1) Президента України;</p> <p>2) Главу Адміністрації Президента України та його заступників, Постійного Представника Президента України в Автономній Республіці Крим та його заступників;</p> <p>...</p> <p>~~5) Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників;~~</p> <p>...</p> <p>~~9-1) голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників;~~</p> <p>...</p>	<p>Стаття 3. Сфера дії цього Закону</p> <p>...</p> <p>3. Дія цього Закону не поширюється на:</p> <p>1) Президента України;</p> <p>2) Голову Канцелярії Президента України та його заступників, членів консультативних, дорадчих, інших допоміжних органів і служб Президента України;</p> <p>...</p> <p><i>виключити</i></p> <p>...</p> <p><i>виключити</i></p> <p>...</p>
<p>Стаття 6. Категорії посад державної служби</p> <p>...</p> <p>2. Встановлюються такі категорії посад державної служби:</p> <p>1) категорія "А" (вищий корпус державної служби) - посади:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 6. Категорії посад державної служби</p> <p>...</p> <p>2. Встановлюються такі категорії посад державної служби:</p> <p>1) категорія "А" (вищий корпус державної служби) - посади:</p> <p>...</p>

<p>керівників апаратів Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів та їх заступників, керівників секретаріатів Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та їх заступників, Голови Державної судової адміністрації України та його заступників;</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>...</p> <p>2) категорія "Б" - посади:</p> <p>...</p> <p>керівників та заступників керівників структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, апаратів місцевих державних адміністрацій, їх структурних підрозділів;</p> <p>...</p>	<p>керівників апаратів Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів та їх заступників, керівників секретаріатів Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та їх заступників, Голови Державної судової адміністрації України та його заступників;</p> <p>голів місцевих державних адміністрацій;</p> <p>...</p> <p>2) категорія "Б" - посади:</p> <p>...</p> <p>заступників голів місцевих державних адміністрацій;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 15. Повноваження Комісії з питань вищого корпусу державної служби</p> <p>1. Комісія:</p> <p>1) погоджує розроблені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, типові вимоги до професійної компетентності державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А";</p> <p>2) проводить конкурс на зайняття вакантних посад державної служби категорії "А" та вносить суб'єкту призначення пропозиції щодо переможця конкурсу та другого за результатами конкурсу кандидата на вакантну посаду;</p>	<p>Стаття 15. Повноваження Комісії з питань вищого корпусу державної служби</p> <p>1. Комісія:</p> <p>1) погоджує розроблені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, типові вимоги до професійної компетентності державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А";</p> <p>2) проводить конкурс на зайняття вакантних посад державної служби категорії "А" та вносить суб'єкту призначення пропозиції на вакантну посаду, але не більше трьох кандидатур, що визначені за результатами конкурсу;</p>

...	...
<p>Стаття 17. Керівник державної служби в державному органі</p> <p>1. Повноваження керівника державної служби здійснюють:</p> <p>...</p> <p>~~3-1) у місцевих державних адміністраціях:~~ ~~керівник апарату — в апараті місцевої державної адміністрації та її структурних підрозділах (крім структурних підрозділів зі статусом юридичних осіб публічного права);~~ ~~керівник структурного підрозділу зі статусом юридичної особи публічного права — у такому підрозділі;~~</p> <p>...</p>	<p>Стаття 17. Керівник державної служби в державному органі</p> <p>1. Повноваження керівника державної служби здійснюють:</p> <p>...</p> <p>виключити</p> <p>...</p>
<p>Стаття 31. Порядок призначення на посаду державної служби</p> <p>...</p> <p>6. З метою безперебійного функціонування державного органу одночасно з прийняттям рішення про оголошення конкурсу на зайняття вакантної посади державної служби до призначення особи на таку посаду суб'єкт призначення може прийняти рішення:</p> <p>1) про тимчасове покладення виконання обов'язків за вакантною посадою державної служби категорії "А" на одного із заступників або на одного з керівників самостійних структурних підрозділів цього державного органу;</p>	<p>Стаття 31. Порядок призначення на посаду державної служби</p> <p>...</p> <p>6. З метою безперебійного функціонування державного органу одночасно з прийняттям рішення про оголошення конкурсу на зайняття вакантної посади державної служби суб'єкт призначення може прийняти рішення про тимчасовий розподіл обов'язків за цією посадою між державними службовцями, які працюють у відповідному структурному підрозділі державного органу.</p>

<p>2) про тимчасове покладення виконання обов'язків за вакантною посадою керівника самостійного структурного підрозділу на одного із державних службовців, які працюють у відповідному структурному підрозділі державного органу;</p> <p>3) про тимчасовий розподіл обов'язків за іншими вакантними посадами державної служби між державними службовцями, які працюють у відповідному структурному підрозділі державного органу.</p> <p>Строк тимчасового виконання обов'язків за вакантною посадою державної служби категорії "А", передбаченого пунктом 1 цієї частини, не може перевищувати три місяці.</p> <p>Рішення, передбачене пунктом 2 цієї частини, може бути прийнято за умови відсутності посади заступника керівника самостійного структурного підрозділу у державному органі або якщо така посада є вакантною.</p> <p>У разі прийняття рішення, передбаченого пунктами 1-3 цієї частини, відповідним працівникам встановлюється виплата, передбачена частиною четвертою статті 52 цього Закону.</p>	
<p>Стаття 91. Особливості проходження державної служби в окремих державних органах</p> <p>1. Дія цієї статті поширюється на керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, та їх заступників, керівників апаратів (секретаріатів) Верховної Ради України, ~~допоміжних органів, утворених Президентом України,~~</p>	<p>Стаття 91. Особливості проходження державної служби в окремих державних органах</p> <p>1. Дія цієї статті поширюється на керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, та їх заступників, голів місцевих державних адміністрацій, керівників апаратів (секретаріатів) Верховної Ради України, Антимонопольного</p>

<p>~~Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим~~, Антимонопольного комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, ~~Ради національної безпеки і оборони України~~, Рахункової палати, а також державних колегіальних органів, посади голів та членів яких не належать до посад державної служби.</p> <p>...</p> <p>3. Керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України у порядку, передбаченому Конституцією України та законами України "Про Кабінет Міністрів України", "Про центральні органи виконавчої влади".</p> <p>...</p> <p>5. Керівник апарату Адміністрації Президента України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.</p>	<p>комітету України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Фонду державного майна України, Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Рахункової палати, а також державних колегіальних органів, посади голів та членів яких не належать до посад державної служби.</p> <p>...</p> <p>3. Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України. Пропозиції щодо кандидатів на посади голів місцевих державних адміністрацій вносить Кабінету Міністрів України Комісія за результатами конкурсного відбору в порядку, визначеному цим Законом.</p> <p>...</p> <p>5. Керівник державної служби в Канцелярії Президента України призначається на посаду та звільняється з посади Головою Канцелярії Президента України.</p>
<p align="center">Закон України «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим» (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 2-3, ст.3)</p>	
<p>Стаття 7. Призначення на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим</p>	<p>Стаття 7. Призначення на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим</p>

<p>1. Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим призначається на посаду Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням з Президентом України.</p> <p>Подання про призначення кандидата на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим на розгляд Верховної Ради Автономної Республіки Крим вноситься Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>...</p>	<p>1. Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим призначається на посаду Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням з Президентом України. Президент України проводить обов'язкові консультації з Прем'єр-міністром України щодо доцільності призначення на посаду голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим особи, зазначеної у поданні Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>Подання про призначення кандидата на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим на розгляд Верховної Ради Автономної Республіки Крим вноситься Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 12. Звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим</p> <p>1. Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим звільняється з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням з Президентом України.</p> <p>Подання про звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим на розгляд Верховної Ради Автономної Республіки Крим вноситься Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 12. Звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим</p> <p>1. Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим звільняється з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням з Президентом України. Президент України проводить обов'язкові консультації з Прем'єр-міністром України щодо доцільності звільнення особи з посади голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Подання про звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим на розгляд Верховної Ради Автономної Республіки Крим вноситься Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>...</p>

<p>Стаття 52. Акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим</p> <p>...</p> <p>8. Акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим можуть бути скасовані Президентом України.</p> <p>9. Акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим з питань здійснення державних функцій та повноважень, у разі якщо вони суперечать Конституції та законам України, актам Президента України, Кабінету Міністрів України, Конституції Автономної Республіки Крим і нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, можуть бути зупинені Верховною Радою Автономної Республіки Крим з одночасним зверненням до Президента України про їх скасування.</p>	<p>Стаття 52. Акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим</p> <p>...</p> <p>8. Акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим можуть бути скасовані Президентом України. Президент України проводить обов'язкові консультації з Прем'єр-міністром України щодо необхідності скасування акту Ради міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>9. Акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим з питань здійснення державних функцій та повноважень, у разі якщо вони суперечать Конституції та законам України, актам Президента України, Кабінету Міністрів України, Конституції Автономної Республіки Крим і нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, можуть бути зупинені Верховною Радою Автономної Республіки Крим з одночасним зверненням до Президента України про їх скасування.</p>
<p>Закон України «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим» (Відомості Верховної Ради України , 1998, № 29, ст.191)</p>	
<p>Стаття 10. Конституція Автономної Республіки Крим і акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим</p> <p>...</p> <p>З мотивів невідповідності нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим Конституції та законам України Президент України може зупинити дію цих нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності.</p>	<p>Стаття 10. Конституція Автономної Республіки Крим і акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим</p> <p>...</p> <p>З мотивів невідповідності нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим Конституції та законам України Президент України може зупинити дію цих нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності.</p>

	Президент України невідкладно повідомляє Прем'єр-міністра України про зупинення дії нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.
Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради , 2016, № 51, ст.833)	
<p>Стаття 7. Правомочність члена Регулятора</p> <p>1. Головою або членом Комісії може бути громадянин України, який має повну вищу освіту (технічну, юридичну або економічну), високі професійні та моральні якості, досвід роботи у сферах енергетики або комунальних послуг не менше п'яти років, у тому числі на керівних посадах не менше двох років, володіє державною мовою, має освітній і професійний рівень та стан здоров'я, необхідні для виконання своїх посадових обов'язків.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 7. Правомочність члена Регулятора</p> <p>1. Членом Комісії може бути громадянин України, який має повну вищу освіту (технічну, юридичну або економічну), високі професійні та моральні якості, досвід роботи у сферах енергетики або комунальних послуг не менше п'яти років, у тому числі на керівних посадах не менше двох років, володіє державною мовою, має освітній і професійний рівень та стан здоров'я, необхідні для виконання своїх посадових обов'язків.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 8. Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора</p> <p>1. До складу Регулятора входять сім членів, ~~у тому числі Голова.~~</p> <p>2. Призначення на посаду члена Регулятора здійснюється за результатами відкритого конкурсного відбору на зайняття цієї посади, крім випадків, передбачених цим Законом. Організацію та проведення конкурсного відбору здійснює Конкурсна комісія з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі - Конкурсна комісія), що утворюється і діє відповідно до цього Закону.</p> <p>3. До складу Конкурсної комісії входять:</p>	<p>Стаття 8. Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора</p> <p>1. До складу Регулятора входять сім членів.</p> <p>2. Призначення на посаду члена Регулятора здійснюється за результатами відкритого конкурсного відбору на зайняття цієї посади, крім випадків, передбачених цим Законом. Організацію та проведення конкурсного відбору здійснює Конкурсна комісія з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі - Конкурсна комісія), що утворюється і діє відповідно до цього Закону.</p> <p>3. До складу Конкурсної комісії входять:</p>

<p>1) дві особи, яких визначає Президент України;</p> <p>2) дві особи, яких визначає Верховна Рада України: одна особа - за поданням Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить розвиток паливно-енергетичного комплексу, вугільної, газової, нафтової, нафтопереробної промисловості та електроенергетики; одна особа - за поданням Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить житлово-комунальне господарство.</p> <p>Комітети Верховної Ради України приймають рішення щодо кандидатур членів Конкурсної комісії, які пропонуються Верховній Раді України для обрання, на основі пропозицій депутатських фракцій (груп);</p> <p>~~3) одна особа, яку визначає Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у паливно-енергетичному комплексі.~~</p> <p>Конкурсна комісія вважається повноважною у разі затвердження в її складі не менше чотирьох осіб.</p> <p>Членами Конкурсної комісії можуть бути особи, які мають повну вищу освіту, бездоганну ділову репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет. Членами Конкурсної комісії не можуть бути особи, які є членами органів управління суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, а також особи, зазначені в частині другій статті 7 цього Закону, та особи, уповноважені на виконання функцій</p>	<p>1) три особи, яких визначає Прем'єр-міністр України;</p> <p>2) дві особи, яких визначає Верховна Рада України: одна особа - за поданням Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить розвиток паливно-енергетичного комплексу, вугільної, газової, нафтової, нафтопереробної промисловості та електроенергетики; одна особа - за поданням Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить житлово-комунальне господарство.</p> <p>Комітети Верховної Ради України приймають рішення щодо кандидатур членів Конкурсної комісії, які пропонуються Верховній Раді України для обрання, на основі пропозицій депутатських фракцій (груп).</p> <p>виключити</p> <p>Конкурсна комісія вважається повноважною у разі затвердження в її складі не менше чотирьох осіб.</p> <p>Членами Конкурсної комісії можуть бути особи, які мають повну вищу освіту, бездоганну ділову репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет. Членами Конкурсної комісії не можуть бути особи, які є членами органів управління суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, а також особи, зазначені в частині другій статті 7 цього Закону, та особи, уповноважені на виконання функцій</p>
--	--

держави або місцевого самоврядування, відповідно до пункту 1 статті 3 Закону України "Про запобігання корупції".

Член Конкурсної комісії не має права брати участь у конкурсному відборі на зайняття посади члена Регулятора.

Строк повноважень члена Конкурсної комісії становить три роки та може бути припинений достроково за ініціативою органу або особи, що призначила такого члена Конкурсної комісії, або за власною ініціативою члена Конкурсної комісії.

Члени Конкурсної комісії виконують свої функції на громадських засадах.

За пропозицією членів Конкурсної комісії до роботи Конкурсної комісії можуть залучатися представники Європейської Комісії, Секретаріату Енергетичного Співтовариства, інших міжнародних організацій, які співпрацюють з Україною у сферах енергетики та комунальних послуг. Представники зазначених міжнародних організацій беруть участь у роботі Конкурсної комісії з правом дорадчого голосу на громадських засадах.

Конкурсна комісія обирає голову та затверджує регламент своєї роботи.

Засідання Конкурсної комісії проводяться у формі відкритих слухань. Протокол засідання розміщується на офіційних веб-сайтах **Президента України** та Верховної Ради України протягом трьох робочих днів з дня його проведення.

Засідання Конкурсної комісії проводяться у формі відкритих слухань. Забезпечується відео- та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу засідання Конкурсної

держави або місцевого самоврядування, відповідно до пункту 1 статті 3 Закону України "Про запобігання корупції".

Член Конкурсної комісії не має права брати участь у конкурсному відборі на зайняття посади члена Регулятора.

Строк повноважень члена Конкурсної комісії становить три роки та може бути припинений достроково за ініціативою органу або особи, що призначила такого члена Конкурсної комісії, або за власною ініціативою члена Конкурсної комісії.

Члени Конкурсної комісії виконують свої функції на громадських засадах.

За пропозицією членів Конкурсної комісії до роботи Конкурсної комісії можуть залучатися представники Європейської Комісії, Секретаріату Енергетичного Співтовариства, інших міжнародних організацій, які співпрацюють з Україною у сферах енергетики та комунальних послуг. Представники зазначених міжнародних організацій беруть участь у роботі Конкурсної комісії з правом дорадчого голосу на громадських засадах.

Конкурсна комісія обирає голову та затверджує регламент своєї роботи.

Засідання Конкурсної комісії проводяться у формі відкритих слухань. Протокол засідання розміщується на офіційних веб-сайтах **Кабінету Міністрів України** та Верховної Ради України протягом трьох робочих днів з дня його проведення.

Засідання Конкурсної комісії проводяться у формі відкритих слухань. Забезпечується відео- та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу засідання Конкурсної

комісії на офіційних веб-сайтах **Президента України** та Верховної Ради України.

На засіданнях Конкурсної комісії як спостерігачі можуть бути присутніми народні депутати України, представники Європейської Комісії, Секретаріату Енергетичного Співтовариства, інших міжнародних організацій, які співпрацюють з Україною у сферах енергетики та комунальних послуг, а також представники громадськості.

Забороняється незаконне втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших фізичних або юридичних осіб у діяльність Конкурсної комісії.

Інформація про час і місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційних веб-сайтах **Президента України** та Верховної Ради України не пізніше ніж за два робочі дні до його початку.

Протоколи засідань Конкурсної комісії розміщуються на офіційних веб-сайтах **Президента України** та Верховної Ради України протягом трьох робочих днів з дня їх проведення.

Роботу Конкурсної комісії забезпечує Апарат Верховної Ради України.

Конкурсна комісія оголошує прийом заявок на відкритий конкурс:

комісії на офіційних веб-сайтах **Кабінету Міністрів України** та Верховної Ради України.

На засіданнях Конкурсної комісії як спостерігачі можуть бути присутніми народні депутати України, **представники Кабінету Міністрів України**, представники Європейської Комісії, Секретаріату Енергетичного Співтовариства, інших міжнародних організацій, які співпрацюють з Україною у сферах енергетики та комунальних послуг, а також представники громадськості.

Забороняється незаконне втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших фізичних або юридичних осіб у діяльність Конкурсної комісії.

Інформація про час і місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційних веб-сайтах **Кабінету Міністрів України** та Верховної Ради України не пізніше ніж за два робочі дні до його початку.

Протоколи засідань Конкурсної комісії розміщуються на офіційних веб-сайтах **Кабінету Міністрів України** та Верховної Ради України протягом трьох робочих днів з дня їх проведення.

Роботу Конкурсної комісії забезпечує Апарат Верховної Ради України.

Конкурсна комісія оголошує прийом заявок на відкритий конкурс:

у разі закінчення строку повноважень члена (членів) Регулятора, визначеного цим Законом, - за три місяці до дня закінчення строку повноважень;

у разі дострокового припинення повноважень члена (членів) Регулятора відповідно до цього Закону - протягом п'яти робочих днів із дня припинення повноважень.

Прийом заявок на відкритий конкурс здійснюється протягом 45 календарних днів з дня оголошення конкурсу. Порядок та умови проведення відкритого конкурсу затверджуються Конкурсною комісією та розміщуються на офіційних веб-сайтах **Президента України** та Верховної Ради України, в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації.

Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає такі документи:

1) заяву про участь у конкурсі із зазначенням основних мотивів щодо зайняття посади члена Регулятора, до якої додається резюме довільної форми;

2) заяву про надання згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України "Про запобігання корупції" та на обробку персональних даних відповідно до Закону України "Про захист персональних даних";

3) автобіографію, що містить: прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську діяльність (у тому числі на виборних посадах), членство у політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких

у разі закінчення строку повноважень члена (членів) Регулятора, визначеного цим Законом, - за три місяці до дня закінчення строку повноважень;

у разі дострокового припинення повноважень члена (членів) Регулятора відповідно до цього Закону - протягом п'яти робочих днів із дня припинення повноважень.

Прийом заявок на відкритий конкурс здійснюється протягом 45 календарних днів з дня оголошення конкурсу. Порядок та умови проведення відкритого конкурсу затверджуються Конкурсною комісією та розміщуються на офіційних веб-сайтах **Кабінету Міністрів України** та Верховної Ради України, в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації.

Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає такі документи:

1) заяву про участь у конкурсі із зазначенням основних мотивів щодо зайняття посади члена Регулятора, до якої додається резюме довільної форми;

2) заяву про надання згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України "Про запобігання корупції" та на обробку персональних даних відповідно до Закону України "Про захист персональних даних";

3) автобіографію, що містить: прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську діяльність (у тому числі на виборних посадах), членство у політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких

<p>інших договірних відносин з політичною партією упродовж двох років, що передують поданню заяви (незалежно від тривалості), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, відомості про наявність чи відсутність судимості;</p> <p>4) особовий листок з обліку кадрів;</p> <p>5) копію паспорта громадянина України;</p> <p>6) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;</p> <p>7) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я;</p> <p>8) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);</p> <p>9) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року, в якому було оприлюднено оголошення про конкурс, за формою, визначеною відповідно до Закону України "Про запобігання корупції".</p> <p>Відомості, що містяться у поданих відповідно до цієї частини документах, підлягають оприлюдненню упродовж трьох робочих днів після закінчення строку подання заявки на відкритий конкурс на офіційних веб-сайтах Президента України та Верховної Ради України, крім відомостей, які</p>	<p>інших договірних відносин з політичною партією упродовж двох років, що передують поданню заяви (незалежно від тривалості), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, відомості про наявність чи відсутність судимості;</p> <p>4) особовий листок з обліку кадрів;</p> <p>5) копію паспорта громадянина України;</p> <p>6) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;</p> <p>7) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я;</p> <p>8) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);</p> <p>9) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року, в якому було оприлюднено оголошення про конкурс, за формою, визначеною відповідно до Закону України "Про запобігання корупції".</p> <p>Відомості, що містяться у поданих відповідно до цієї частини документах, підлягають оприлюдненню упродовж трьох робочих днів після закінчення строку подання заявки на відкритий конкурс на офіційних веб-сайтах Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України, крім</p>
--	--

відповідно до Закону України "Про запобігання корупції" віднесені до інформації з обмеженим доступом, та відомостей про контактний номер телефону, адресу електронної пошти кандидата.

Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня завершення прийому заявок на відкритий конкурс проводить необхідні процедури, передбачені порядком проведення відкритого конкурсу, за результатами голосування складає рейтинг кандидатів на посаду члена (членів) Регулятора та оприлюднює його на офіційних веб-сайтах **Президента України** та Верховної Ради України. Протягом зазначеного строку також проводяться спеціальна перевірка кандидатів, передбачена Законом України "Про запобігання корупції", і перевірка, передбачена Законом України "Про очищення влади".

Рішення Конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови Конкурсної комісії є вирішальним.

Конкурсна комісія подає на розгляд **Президента України** кандидатури, які отримали найвищий рейтинг і пройшли передбачену цим Законом перевірку, загальним списком у кількості з розрахунку дві особи на одну посаду члена Регулятора.

Конкурсна комісія оприлюднює інформацію про кандидатів, які отримали найвищий рейтинг та подані на розгляд **Президента України**.

Президент України призначає на посаду члена (членів) Регулятора з відібраних Конкурсною комісією кандидатів не

відомостей, які відповідно до Закону України "Про запобігання корупції" віднесені до інформації з обмеженим доступом, та відомостей про контактний номер телефону, адресу електронної пошти кандидата.

Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня завершення прийому заявок на відкритий конкурс проводить необхідні процедури, передбачені порядком проведення відкритого конкурсу, за результатами голосування складає рейтинг кандидатів на посаду члена (членів) Регулятора та оприлюднює його на офіційних веб-сайтах **Кабінету Міністрів України** та Верховної Ради України. Протягом зазначеного строку також проводяться спеціальна перевірка кандидатів, передбачена Законом України "Про запобігання корупції", і перевірка, передбачена Законом України "Про очищення влади".

Рішення Конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови Конкурсної комісії є вирішальним.

Конкурсна комісія подає на розгляд **Прем'єр-міністра України** кандидатури, які отримали найвищий рейтинг і пройшли передбачену цим Законом перевірку, загальним списком у кількості з розрахунку дві особи на одну посаду члена Регулятора.

Конкурсна комісія оприлюднює інформацію про кандидатів, які отримали найвищий рейтинг та подані на розгляд **Прем'єр-міністра України**.

Прем'єр-міністр України призначає на посаду члена (членів) Регулятора з відібраних Конкурсною комісією

пізніше місячного строку з дня внесення Конкурсною комісією відповідного подання.

Члени Регулятора призначаються на посади **указом Президента України**.

У разі якщо членом Регулятора призначається особа, яка має представницький мандат та відповідно до законодавства не може суміщати свою службову діяльність з іншою роботою та/або діяльністю, така особа приступає до виконання обов'язків члена Регулятора лише після складання представницького мандата.

4. На працівників центрального апарату і територіальних органів Регулятора поширюється правовий статус державних службовців.

Апарат Регулятора очолює керівник апарату, який призначається на посаду та звільняється з посади Головою Регулятора за рішенням Регулятора.

5. Строк повноважень членів Регулятора становить шість років. При цьому забезпечується періодична ротація складу Регулятора. Одна й та сама особа не може бути членом Регулятора більше двох строків.

Схемою ротації членів Регулятора передбачається, що не більше двох нових членів Регулятора призначаються (призначаються повторно) протягом кожного календарного року, крім випадків, коли більше двох членів Регулятора звільняються достроково з посади протягом цього періоду. У разі дострокового звільнення членів Регулятора з посади нові призначення здійснюються на залишковий період перебування на посаді звільнених членів Регулятора.

кандидатів не пізніше місячного строку з дня внесення Конкурсною комісією відповідного подання.

Члени Регулятора призначаються на посади **наказом Прем'єр-міністра України**.

У разі якщо членом Регулятора призначається особа, яка має представницький мандат та відповідно до законодавства не може суміщати свою службову діяльність з іншою роботою та/або діяльністю, така особа приступає до виконання обов'язків члена Регулятора лише після складання представницького мандата.

4. На працівників центрального апарату і територіальних органів Регулятора поширюється правовий статус державних службовців.

Апарат Регулятора очолює керівник апарату, який призначається на посаду та звільняється з посади Головою Регулятора за рішенням Регулятора.

5. Строк повноважень членів Регулятора становить шість років. При цьому забезпечується періодична ротація складу Регулятора. Одна й та сама особа не може бути членом Регулятора більше двох строків.

Схемою ротації членів Регулятора передбачається, що не більше двох нових членів Регулятора призначаються (призначаються повторно) протягом кожного календарного року, крім випадків, коли більше двох членів Регулятора звільняються достроково з посади протягом цього періоду. У разі дострокового звільнення членів Регулятора з посади нові призначення здійснюються на залишковий період перебування на посаді звільнених членів Регулятора.

<p>6. Повноваження члена Регулятора припиняються достроково за рішенням Президента України у разі:</p> <p>1) призначення чи обрання на іншу посаду за його згодою;</p> <p>2) визнання його судом недієздатним або обмежено дієздатним, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;</p> <p>3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно нього;</p> <p>~~4) набрання законної сили рішенням суду про притягнення до відповідальності за корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією;~~</p> <p>~~5) припинення його громадянства України або виїзду на постійне проживання за межі України;~~</p> <p>6) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням, зокрема в разі неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я або у разі виходу на пенсію;</p> <p>7) подання заяви про відставку у разі принципової незгоди з рішенням (рішеннями) Регулятора;</p> <p>8) невідповідності вимогам частини другої статті 7 цього Закону;</p> <p>9) смерті.</p> <p>~~Не може бути підставою для звільнення члена Регулятора набуття повноважень новообраним Президентом України.~~</p>	<p>6. Повноваження члена Регулятора припиняються достроково наказом Прем'єр-міністра України у разі:</p> <p>1) призначення чи обрання на іншу посаду за його згодою;</p> <p>2) у зв'язку із заявою про відставку із зазначенням аргументів такого рішення;</p> <p>3) набрання законної сили рішенням суду про притягнення до відповідальності за корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією;</p> <p><i>виключити</i></p> <p><i>виключити</i></p> <p>6) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням, зокрема в разі неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я або у разі виходу на пенсію;</p> <p>7) подання заяви про відставку у разі принципової незгоди з рішенням (рішеннями) Регулятора;</p> <p>8) невідповідності вимогам частини другої статті 7 цього Закону.</p> <p><i>виключити</i></p> <p><i>виключити</i></p>
---	--

<p>Повноваження члена Регулятора припиняються з дня видання указу Президента України про його звільнення.</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>7. Особа, повноваження якої на посаді члена Регулятора припинені, зобов'язана наступного року після припинення повноважень подати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік відповідно до Закону України "Про запобігання корупції".</p> <p>Протягом двох років з дня припинення повноважень члена Регулятора особа не має права мати трудові або інші договірні відносини з будь-яким суб'єктом господарювання, що провадить діяльність у сферах енергетики та/або комунальних послуг.</p> <p>8. Член Регулятора, строк повноважень якого закінчився, а також повноваження якого достроково припинені у разі</p>	<p>Повноваження члена Регулятора припиняються з дня видання наказу Прем'єр-міністра України про його звільнення.</p> <p>6-1. Повноваження члена Регулятора припиняються у разі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) закінчення строку повноважень; 2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду; 3) набрання законної сили рішення суду про визнання особи недієздатною чи обмежено дієздатною; 4) припинення громадянства або виїзду за межі України на постійне місце проживання; 5) смерті або набрання законної сили рішення суду про оголошення особи померлою чи безвісно відсутньою. <p>7. Особа, повноваження якої на посаді члена Регулятора припинені, зобов'язана наступного року після припинення повноважень подати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік відповідно до Закону України "Про запобігання корупції".</p> <p>Протягом двох років з дня припинення повноважень члена Регулятора особа не має права мати трудові або інші договірні відносини з будь-яким суб'єктом господарювання, що провадить діяльність у сферах енергетики та/або комунальних послуг.</p> <p>8. Член Регулятора, строк повноважень якого закінчився, а також повноваження якого достроково припинені у разі подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням</p>
---	---

<p>подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням або про відставку, має право на компенсацію заробітної плати протягом шести місяців з дня закінчення строку його повноважень (звільнення) у розмірі середньої заробітної плати за останніх шість місяців, що передували місяцю закінчення строку повноважень (звільнення).</p> <p>Право на компенсацію втрачає чинність після закінчення шестимісячного періоду з дня закінчення строку повноважень (звільнення) такого члена Регулятора. У разі працевлаштування члена Регулятора протягом строку виплати компенсації виплата компенсації припиняється з дня працевлаштування такої особи.</p>	<p>або про відставку, має право на компенсацію заробітної плати протягом шести місяців з дня закінчення строку його повноважень (звільнення) у розмірі середньої заробітної плати за останніх шість місяців, що передували місяцю закінчення строку повноважень (звільнення).</p> <p>Право на компенсацію втрачає чинність після закінчення шестимісячного періоду з дня закінчення строку повноважень (звільнення) такого члена Регулятора. У разі працевлаштування члена Регулятора протягом строку виплати компенсації виплата компенсації припиняється з дня працевлаштування такої особи.</p>
<p>Закон України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України , 2004, № 12, ст.155)</p>	
<p>Стаття 17. Орган державного регулювання у сфері телекомунікацій</p> <p>1. Органом державного регулювання у сфері телекомунікацій є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.</p> <p>2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.</p> <p>3. Положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Президентом України.</p> <p>4. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, для здійснення своїх повноважень може створювати та</p>	<p>Стаття 17. Орган державного регулювання у сфері телекомунікацій</p> <p>1. Органом державного регулювання у сфері телекомунікацій є національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.</p> <p>2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Кабінету Міністрів України, підзвітним Верховній Раді України.</p> <p>3. Положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>4. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, для здійснення своїх повноважень може створювати та</p>

<p>ліквідувати свої територіальні органи у випадках, передбачених у положенні про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації. Територіальні органи діють на підставі положення, що затверджується національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.</p>	<p>ліквідувати свої територіальні органи у випадках, передбачених у положенні про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації. Територіальні органи діють на підставі положення, що затверджується національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.</p>
<p>Стаття 20. Склад, порядок призначення членів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації</p> <p>1. Комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.</p> <p>Голова та члени комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.</p> <p>Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, набуває повноважень з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>2. Головою та членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.</p>	<p>Стаття 20. Склад, порядок призначення членів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації</p> <p>1. Комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, як колегіальний орган утворюється у складі семи членів Комісії.</p> <p>Члени комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, призначаються на посади та звільняються з посад Прем'єр-міністром України шляхом видання відповідного наказу.</p> <p>Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, набуває повноважень з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>2. Членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.</p>

Голова та член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, не можуть бути власниками корпоративних прав операторів, провайдерів телекомунікацій, операторів поштового зв'язку, виробників телекомунікаційного обладнання, діяльність яких відповідно до цього Закону регулюється комісією, отримувати від них фінансову або матеріальну винагороду та допомогу чи займати будь-яку посаду, в тому числі на громадських засадах.

Термін повноважень **Голови та члена** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом комісії більше двох термінів підряд.

норма відсутня

Член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, не можуть бути власниками корпоративних прав операторів, провайдерів телекомунікацій, операторів поштового зв'язку, виробників телекомунікаційного обладнання, діяльність яких відповідно до цього Закону регулюється комісією, отримувати від них фінансову або матеріальну винагороду та допомогу чи займати будь-яку посаду, в тому числі на громадських засадах.

Термін повноважень **члена** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом комісії більше двох термінів підряд.

2-1. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, обирається з-поміж себе її членами шляхом таємного голосування.

Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, переобирається кожні два роки. У разі дострокового припинення повноважень Голови національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у 10-денний строк обирають члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, який виконує обов'язки Голови до

3. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації:

1) здійснює керівництво поточною діяльністю національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та вирішує всі питання діяльності комісії, за винятком тих, які належать до компетенції національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

2) діє без довіреності від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у межах, встановлених законодавством України;

3) представляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у відносинах із державними органами інших держав з питань нагляду за сферою зв'язку та інформатизації, міжнародними організаціями;

4) головує на засіданнях національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

5) видає накази, розпорядження з питань, що належать до його компетенції;

6) приймає на роботу і звільняє з роботи працівників апарату національної комісії, що здійснює державне

призначення нового члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

3. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації:

1) здійснює керівництво поточною діяльністю національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та вирішує всі питання діяльності комісії, за винятком тих, які належать до компетенції національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

2) діє без довіреності від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у межах, встановлених законодавством України;

3) представляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у відносинах із державними органами інших держав з питань нагляду за сферою зв'язку та інформатизації, міжнародними організаціями;

4) головує на засіданнях національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

5) видає накази, розпорядження з питань, що належать до його компетенції;

6) приймає на роботу і звільняє з роботи працівників апарату національної комісії, що здійснює державне

регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, заохочує їх та накладає дисциплінарні стягнення;

7) підписує документи, які видаються відповідно до рішень національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

8) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

9) подає **Президенту України** пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів Комісії;

10) виконує інші функції, необхідні для забезпечення організації роботи та діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

4. **Голова або член** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, може бути звільнений з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження ~~Голови або~~ члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення Голови або члена національної комісії, що здійснює державне

регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, заохочує їх та накладає дисциплінарні стягнення;

7) підписує документи, які видаються відповідно до рішень національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації;

8) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

виключити

10) виконує інші функції, необхідні для забезпечення організації роботи та діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

4. **Член** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, може бути звільнений з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення Голови або члена національної комісії, що здійснює державне

регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, **набуття повноважень новообраним Президентом України.**

Після закінчення строку повноважень ~~Голова~~ або член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового Голови або члена Комісії.

5. **Голова та члени** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, керівні працівники та спеціалісти її апарату є державними службовцями. Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, мають право без спеціальних дозволів представляти Комісію в суді.

6. Основною формою роботи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, як колегіального органу є засідання, які проводяться за рішенням Голови Комісії.

Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

7. Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, приймаються більшістю голосів від її загального кількісного складу. Голова та член Комісії мають по одному голосу кожен.

регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, **складення повноважень Кабінету Міністрів України у зв'язку з обранням нового складу Верховної Ради України.**

Після закінчення строку повноважень член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового Голови або члена Комісії.

5. **Члени** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, керівні працівники та спеціалісти її апарату є державними службовцями. Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, мають право без спеціальних дозволів представляти Комісію в суді.

6. Основною формою роботи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, як колегіального органу є засідання, які проводяться за рішенням Голови Комісії.

Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

7. Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, приймаються більшістю голосів від її загального кількісного складу. Голова та член Комісії мають по одному голосу кожен.

<p>Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, які є нормативно-правовими актами, підлягають обов'язковій державній реєстрації в установленому законодавством порядку.</p> <p>8. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, розробляє і затверджує з питань, що належать до її компетенції, нормативно-правові акти, обов'язкові до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку телекомунікаційних послуг, їх об'єднаннями, контролює їх виконання.</p> <p>9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є юридичною особою і має відокремлене майно, що є державною власністю.</p> <p>10. Організаційно-технічну та іншу роботу із забезпечення діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, здійснює апарат, який формується у межах асигнувань, визначених Державним бюджетом України, відповідно до положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.</p> <p>Гранична чисельність працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Президентом України. Штатний розпис національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації,</p>	<p>Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, які є нормативно-правовими актами, підлягають обов'язковій державній реєстрації в установленому законодавством порядку.</p> <p>8. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, розробляє і затверджує з питань, що належать до її компетенції, нормативно-правові акти, обов'язкові до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку телекомунікаційних послуг, їх об'єднаннями, контролює їх виконання.</p> <p>9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, є юридичною особою і має відокремлене майно, що є державною власністю.</p> <p>10. Організаційно-технічну та іншу роботу із забезпечення діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, здійснює апарат, який формується у межах асигнувань, визначених Державним бюджетом України, відповідно до положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.</p> <p>Гранична чисельність працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Прем'єр-міністром України. Штатний розпис національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації,</p>
---	---

<p>затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, в межах видатків, передбачених в Державному бюджеті України.</p>	<p>затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, в межах видатків, передбачених в Державному бюджеті України.</p>
<p>Закон України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України , 1996, № 51, ст.292)</p>	
<p>Стаття 5. Органи, що здійснюють державне регулювання ринку цінних паперів</p> <p>Державне регулювання ринку цінних паперів здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. Інші державні органи здійснюють контроль за діяльністю учасників ринку цінних паперів у межах своїх повноважень, визначених чинним законодавством.</p> <p>З метою координації діяльності державних органів з питань функціонування ринку цінних паперів створюється Координаційна рада.</p> <p>До складу Координаційної ради входять керівники державних органів, що у межах своєї компетенції здійснюють контроль або інші функції управління щодо фондового ринку та інвестиційної діяльності в Україні. Очолює Координаційну раду Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Склад та Положення про Координаційну раду затверджуються Президентом України за поданням</p>	<p>Стаття 5. Органи, що здійснюють державне регулювання ринку цінних паперів</p> <p>Державне регулювання ринку цінних паперів здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. Інші державні органи здійснюють контроль за діяльністю учасників ринку цінних паперів у межах своїх повноважень, визначених чинним законодавством.</p> <p>З метою координації діяльності державних органів з питань функціонування ринку цінних паперів створюється Координаційна рада.</p> <p>До складу Координаційної ради входять керівники державних органів, що у межах своєї компетенції здійснюють контроль або інші функції управління щодо фондового ринку та інвестиційної діяльності в Україні. Очолює Координаційну раду Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Склад та Положення про Координаційну раду затверджуються Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.</p>

<p>Голови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.</p>	
<p>Стаття 6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР) є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку складається з Комісії як колегіального органу та центрального апарату.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може утворювати територіальні органи у випадках, передбачених у положенні про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює повноваження через центральний апарат і свої територіальні органи.</p> <p>Голова, члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, керівні працівники та спеціалісти центрального апарату і відповідних територіальних органів є державними службовцями.</p> <p>Положення про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку затверджується Президентом України.</p> <p>Гранична чисельність працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Президентом України.</p>	<p>Стаття 6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР) є державним колегіальним органом, підпорядкованим Кабінету Міністрів України, підзвітним Верховній Раді України.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку складається з Комісії як колегіального органу та центрального апарату.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може утворювати територіальні органи у випадках, передбачених у положенні про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює повноваження через центральний апарат і свої територіальні органи.</p> <p>Члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, керівні працівники та спеціалісти центрального апарату і відповідних територіальних органів є державними службовцями.</p> <p>Положення про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку затверджується Кабінетом Міністрів України</p> <p>Гранична чисельність працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Кабінетом міністрів України.</p>

<p>Штатний розпис Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.</p> <p>Голова та члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку є правомочною з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>Основною формою роботи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку як колегіального органу є засідання.</p> <p>Засідання Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загального кількісного складу.</p>	<p>Штатний розпис Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку затверджується Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.</p> <p>Члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку призначаються на посади та звільняються з посад Прем'єр-міністром України.</p> <p>Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку є правомочною з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>Основною формою роботи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку як колегіального органу є засідання.</p> <p>Засідання Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загального кількісного складу.</p>
--	--

Голова та члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку мають по одному голосу кожен.

Головою та членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.

Голова та член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку не можуть бути власниками корпоративних прав професійних учасників фондового ринку.

Строк повноважень ~~Голови та~~ членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку становить шість років. Одна й та ж особа не може бути ~~Головою та/або~~ членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку більше двох строків підряд.

Голова та член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть бути звільнені з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не може бути підставою для звільнення члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

Члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку мають по одному голосу кожен.

Членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.

Член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку не можуть бути власниками корпоративних прав професійних учасників фондового ринку.

Строк повноважень членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку становить шість років. Одна й та ж особа не може бути членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку більше двох строків підряд.

Член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть бути звільнені з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не може бути підставою для звільнення члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку набуття повноважень **складення повноважень Кабінету**

<p>набуття повноважень новообраним Президентом України.</p> <p>~~Після закінчення строку повноважень Голова або член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового члена Комісії.~~</p> <p><i>Норма відсутня</i></p> <p>Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) очолює систему Комісії та керує її діяльністю; 2) затверджує Регламент Комісії; 3) координує роботу членів Комісії, розподіляє обов'язки між членами Комісії за відповідними напрямками щодо виконання покладених на Комісію завдань; 	<p>Міністрів України у зв'язку з обранням нового складу Верховної Ради України.</p> <p><i>виключити</i></p> <p>Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку обирається з-поміж себе членами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку шляхом таємного голосування.</p> <p>Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку переобирається кожні два роки. У разі дострокового припинення повноважень Голови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у 10-денний строк обирають члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку який виконує обов'язки Голови до призначення нового члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.</p> <p>Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) очолює систему Комісії та керує її діяльністю; 2) затверджує Регламент Комісії; 3) координує роботу членів Комісії, розподіляє обов'язки між членами Комісії за відповідними напрямками щодо виконання покладених на Комісію завдань; 4) скликає і проводить засідання Комісії, вносить питання до розгляду на її засіданнях, підписує протоколи засідань та
--	---

<p>4) скликає і проводить засідання Комісії, вносить питання до розгляду на її засіданнях, підписує протоколи засідань та рішення Комісії, затверджує порядок денний засідання Комісії;</p> <p>5) призначає на посади та звільняє з посад згідно із законодавством керівника та працівників центрального апарату Комісії;</p> <p>6) здійснює керівництво діяльністю територіальних органів Комісії, призначає на посади та звільняє з посад у встановленому законодавством порядку керівників цих органів;</p> <p>7) здійснює в установленому порядку представницькі функції щодо діяльності Комісії;</p> <p>8) має право без спеціальних дозволів представляти Комісію у суді;</p> <p>9) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;</p> <p>10) ~~подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів Комісії;~~</p> <p>11) дає у передбачених законом випадках письмові доручення уповноваженим особам Комісії провадити розгляд справ про правопорушення на ринку цінних паперів;</p> <p>12) видає накази, розпорядження та доручення з питань, що належать до його компетенції;</p> <p>13) у встановленому законодавством порядку присвоює працівникам Комісії ранги державних службовців, вживає</p>	<p>рішення Комісії, затверджує порядок денний засідання Комісії;</p> <p>5) призначає на посади та звільняє з посад згідно із законодавством керівника та працівників центрального апарату Комісії;</p> <p>6) здійснює керівництво діяльністю територіальних органів Комісії, призначає на посади та звільняє з посад у встановленому законодавством порядку керівників цих органів;</p> <p>7) здійснює в установленому порядку представницькі функції щодо діяльності Комісії;</p> <p>8) має право без спеціальних дозволів представляти Комісію у суді;</p> <p>9) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;</p> <p><i>виключити</i></p> <p>11) дає у передбачених законом випадках письмові доручення уповноваженим особам Комісії провадити розгляд справ про правопорушення на ринку цінних паперів;</p> <p>12) видає накази, розпорядження та доручення з питань, що належать до його компетенції;</p> <p>13) у встановленому законодавством порядку присвоює працівникам Комісії ранги державних службовців, вживає заходів заохочення, притягнення їх до дисциплінарної відповідальності;</p>
---	---

заходів заохочення, притягнення їх до дисциплінарної відповідальності;

14) затверджує кадровий резерв центрального апарату та керівників територіальних органів Комісії;

15) затверджує структуру центрального апарату та територіальних органів Комісії;

16) затверджує положення про структурні підрозділи центрального апарату Комісії;

17) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

У разі відсутності Голови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або неможливості здійснення ним своїх повноважень його обов'язки виконує один із членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за окремим наказом Голови.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє програми розвитку фондового ринку, ~~які затверджуються Президентом України.~~

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє і затверджує нормативно-правові акти з питань, що належать до її компетенції, обов'язкові до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку цінних паперів, їх об'єднаннями, контролює їх виконання.

Проекти актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, що мають ознаки регуляторного акта, але на які не поширюється дія Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської

14) затверджує кадровий резерв центрального апарату та керівників територіальних органів Комісії;

15) затверджує структуру центрального апарату та територіальних органів Комісії;

16) затверджує положення про структурні підрозділи центрального апарату Комісії;

17) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

У разі відсутності Голови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або неможливості здійснення ним своїх повноважень його обов'язки виконує один із членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за окремим наказом Голови.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та затверджує програми розвитку фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє і затверджує нормативно-правові акти з питань, що належать до її компетенції, обов'язкові до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку цінних паперів, їх об'єднаннями, контролює їх виконання.

Проекти актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, що мають ознаки регуляторного акта, але на які не поширюється дія Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності", оприлюднюються з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань у

діяльності", оприлюднюються з метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань у порядку та спосіб, що передбачені Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності". Строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та не може становити менше ніж десять робочих днів з дня, наступного за днем оприлюднення проекту акта. Усі зауваження і пропозиції щодо проекту акта, одержані протягом установленого строку, підлягають обов'язковому розгляду Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. За результатами такого розгляду Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє. Інформація про результати розгляду зауважень та пропозицій підлягає обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом п'яти робочих днів з дня, наступного за днем такого розгляду.

Нормативно-правові акти Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку звертається до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням законодавства України про цінні папери.

порядку та спосіб, що передбачені Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності". Строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та не може становити менше ніж десять робочих днів з дня, наступного за днем оприлюднення проекту акта. Усі зауваження і пропозиції щодо проекту акта, одержані протягом установленого строку, підлягають обов'язковому розгляду Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. За результатами такого розгляду Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє. Інформація про результати розгляду зауважень та пропозицій підлягає обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом п'яти робочих днів з дня, наступного за днем такого розгляду.

Нормативно-правові акти Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку звертається до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням законодавства України про цінні папери.

При Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку створюються Консультаційно-експертна рада, інші органи та установи.

<p>При Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку створюються Консультаційно-експертна рада, інші органи та установи.</p> <p>Консультаційно-експертна рада розробляє рекомендації щодо політики на ринку цінних паперів та бере участь у підготовці й обговоренні проектів нормативно-правових актів, які розробляються і розглядаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.</p> <p>Склад Консультаційно-експертної ради та положення про неї затверджуються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.</p>	<p>Консультаційно-експертна рада розробляє рекомендації щодо політики на ринку цінних паперів та бере участь у підготовці й обговоренні проектів нормативно-правових актів, які розробляються і розглядаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.</p> <p>Склад Консультаційно-експертної ради та положення про неї затверджуються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.</p>
<p>Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України , 2002, № 1, ст. 1)</p>	
<p>Стаття 23. Організація діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг</p> <p>1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.</p> <p>2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не може бути учасником фінансових ринків як емітент облігацій внутрішніх та зовнішніх державних позик або здійснювати будь-яку іншу діяльність на фінансових ринках, крім передбаченої цим Законом.</p> <p>3. Комісія як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії.</p>	<p>Стаття 23. Організація діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг</p> <p>1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Кабінету Міністрів України, підзвітним Верховній Раді України.</p> <p>2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не може бути учасником фінансових ринків як емітент облігацій внутрішніх та зовнішніх державних позик або здійснювати будь-яку іншу діяльність на фінансових ринках, крім передбаченої цим Законом.</p> <p>3. Комісія як колегіальний орган утворюється у складі семи членів Комісії.</p>

<p>Голова та члени Комісії, призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.</p> <p>Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, набуває повноважень з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>4. Головою та членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.</p> <p>Голова та члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не можуть бути власниками корпоративних прав фінансових установ.</p> <p>5. Термін повноважень Голови та члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, становить шість років. Одна й та ж особа не може бути ~~Головою та/або~~ членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, більше двох термінів підряд.</p> <p>6. Голова та член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть бути звільнені з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого</p>	<p>Члени Комісії, призначаються на посади та звільняються з посад Прем'єр-міністром України шляхом видання відповідного наказу.</p> <p>Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, набуває повноважень з моменту призначення більше половини її загального кількісного складу.</p> <p>4. Членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть бути громадяни України, які мають повну вищу (профільну, економічну або юридичну) освіту, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років упродовж останніх десяти років.</p> <p>Члени національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не можуть бути власниками корпоративних прав фінансових установ.</p> <p>5. Термін повноважень члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, становить шість років. Одна й та ж особа не може бути членом національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, більше двох термінів підряд.</p> <p>6. Член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть бути звільнені з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення</p>
--	--

порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення ~~Голови або~~ члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, набуття повноважень **новообраним Президентом України**.

Після закінчення строку повноважень ~~Голова або~~ член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового ~~Голови або~~ члена Комісії.

7. Основною формою роботи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як колегіального органу, є засідання, які проводяться за рішенням голови комісії.

Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від

службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.

Повноваження члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, припиняються у разі його смерті, визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Не можуть бути підставами для звільнення члена національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, **складення повноважень Кабінету Міністрів України у зв'язку з обранням нового складу Верховної Ради України**.

Після закінчення строку повноважень член національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, продовжує виконувати свої обов'язки до призначення відповідно нового члена Комісії.

7. Основною формою роботи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як колегіального органу, є засідання, які проводяться за рішенням голови комісії.

Засідання національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є правомочним, якщо на ньому присутні більше половини її загального кількісного складу.

Рішення національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від

загального кількісного складу. **Голова та члени** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, мають по одному голосу кожен.

8. Положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується **Президентом України**.

Гранична чисельність працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується **Президентом України**. Штатний розпис національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, в межах видатків, передбачених в Державному бюджеті України.

9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є юридичною особою і має відокремлене майно, що є державною власністю.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може створювати та ліквідовувати свої територіальні управління для здійснення своїх повноважень у випадках, передбачених у положенні про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Територіальні управління не

загального кількісного складу. **Члени** національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, мають по одному голосу кожен.

8. Положення про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується **Кабінетом Міністрів України**.

Гранична чисельність працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується **Кабінетом Міністрів України**. Штатний розпис національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затверджується Головою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, в межах видатків, передбачених в Державному бюджеті України.

9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є юридичною особою і має відокремлене майно, що є державною власністю.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може створювати та ліквідовувати свої територіальні управління для здійснення своїх повноважень у випадках, передбачених у положенні про національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Територіальні управління не

<p>мають статусу юридичної особи і діють на основі положення, що затверджується національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p> <p>10. За рішенням національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може створюватися Консультаційно-експертна рада, яка є постійно діючим на громадських засадах дорадчим органом, що бере участь в обговоренні проектів документів, які розробляються та/або розглядаються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Склад Консультаційно-експертної ради та положення про неї затверджуються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p>	<p>мають статусу юридичної особи і діють на основі положення, що затверджується національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p> <p>10. За рішенням національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може створюватися Консультаційно-експертна рада, яка є постійно діючим на громадських засадах дорадчим органом, що бере участь в обговоренні проектів документів, які розробляються та/або розглядаються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Склад Консультаційно-експертної ради та положення про неї затверджуються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p>
<p>Стаття 24. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг</p> <p>1. Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, очолює Голова, якого призначає та звільняє Президент України.</p>	<p>Стаття 24. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг</p> <p>1. Голова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг обирається з-поміж себе членами Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p> <p>Голова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг переобирається кожні два роки. У разі дострокового припинення повноважень Голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг члени Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків</p>

фінансових послуг у 10-денний строк обирають члена Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг який виконує обов'язки Голови до призначення нового члена Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

2. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг:

1) здійснює керівництво поточною діяльністю національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та вирішує всі питання діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за винятком тих, які належать до компетенції національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як колегіального органу;

2) діє без довіреності від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у межах, встановлених законодавством України;

3) представляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у відносинах із державними органами іноземних держав з питань нагляду за діяльністю фінансових установ та міжнародними організаціями;

4) видає накази, розпорядження тощо з питань, що належать до його компетенції;

5) приймає на роботу і звільняє з роботи працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у

2. Голова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг:

1) здійснює керівництво поточною діяльністю національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та вирішує всі питання діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за винятком тих, які належать до компетенції національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як колегіального органу;

2) діє без довіреності від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у межах, встановлених законодавством України;

3) представляє національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у відносинах із державними органами іноземних держав з питань нагляду за діяльністю фінансових установ та міжнародними організаціями;

4) видає накази, розпорядження тощо з питань, що належать до його компетенції;

5) приймає на роботу і звільняє з роботи працівників національної комісії, що здійснює державне регулювання у

<p>сфері ринків фінансових послуг, заохочує їх та накладає дисциплінарні стягнення;</p> <p>6) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;</p> <p>~~7) подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів Комісії;~~</p> <p>8) виконує інші функції, необхідні для забезпечення організації роботи та діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p>	<p>сфері ринків фінансових послуг, заохочує їх та накладає дисциплінарні стягнення;</p> <p>6) представляє інтереси Комісії у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;</p> <p>виключити</p> <p>8) виконує інші функції, необхідні для забезпечення організації роботи та діяльності національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.</p>
<p>Закон України «Про Український культурний фонд» (Відомості Верховної Ради , 2017, № 19, ст.238)</p>	
<p>Стаття 6. Склад і порядок формування Наглядової ради Фонду</p> <p>1. Наглядова рада Фонду складається з дев'яти осіб - двох осіб, визначених Президентом України, двох осіб, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв, двох осіб - представників закладів культури, двох осіб - представників громадських об'єднань та Голови Фонду (за посадою).</p> <p>Наглядову раду Фонду очолює голова, функції якого виконує Голова Фонду.</p>	<p>Стаття 6. Склад і порядок формування Наглядової ради Фонду</p> <p>1. Наглядова рада Фонду складається з дев'яти осіб - двох осіб, визначених Кабінетом міністрів України за попереднім погодженням з комітетом Верховної Ради України до предмету відання якого належить питання культурно-просвітницької діяльності, двох осіб, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв, двох осіб - представників закладів культури, двох осіб - представників громадських об'єднань та Голови Фонду (за посадою).</p> <p>Наглядову раду Фонду очолює голова, функції якого виконує Голова Фонду.</p>

<p>Склад Наглядової ради Фонду формується з осіб, компетентних у сфері культури, які мають бездоганну ділову репутацію, високий суспільний авторитет, є визнаними фахівцями у сфері своєї професійної діяльності. Членами Наглядової ради Фонду, які є представниками закладів культури та громадських об'єднань, не можуть бути особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.</p> <p>...</p> <p>5. Повноваження члена Наглядової ради Фонду припиняються достроково у разі:</p> <ul style="list-style-type: none"> подання ним заяви про звільнення з посади за власним бажанням; його систематичної відсутності на засіданнях Наглядової ради Фонду без поважних причин (більш як три рази поспіль); неможливості виконання ним своїх повноважень за станом здоров'я; набрання законної сили рішенням суду про притягнення його до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, встановлених Законом України "Про запобігання корупції"; набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно нього; набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або про обмеження його цивільної дієздатності, визнання безвісно відсутнім чи оголошення померлим; його смерті; 	<p>Склад Наглядової ради Фонду формується з осіб, компетентних у сфері культури, які мають бездоганну ділову репутацію, високий суспільний авторитет, є визнаними фахівцями у сфері своєї професійної діяльності. Членами Наглядової ради Фонду, які є представниками закладів культури та громадських об'єднань, не можуть бути особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.</p> <p>...</p> <p>5. Повноваження члена Наглядової ради Фонду припиняються достроково у разі:</p> <ul style="list-style-type: none"> подання ним заяви про звільнення з посади за власним бажанням; його систематичної відсутності на засіданнях Наглядової ради Фонду без поважних причин (більш як три рази поспіль); неможливості виконання ним своїх повноважень за станом здоров'я; набрання законної сили рішенням суду про притягнення його до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, встановлених Законом України "Про запобігання корупції"; набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно нього; набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або про обмеження його цивільної дієздатності, визнання безвісно відсутнім чи оголошення померлим; його смерті;
---	---

<p>прийняття відповідного рішення не менш як двома третинами голосів від загального складу Наглядової ради Фонду, визначеного частиною першою цієї статті, у зв'язку з неналежним виконанням ним обов'язків.</p> <p>У разі дострокового припинення повноважень члена Наглядової ради Фонду, визначеного Президентом України чи центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв, інша особа визначається до складу Наглядової ради Фонду не пізніш як у місячний строк з дня припинення повноважень.</p> <p>У разі дострокового припинення повноважень члена Наглядової ради Фонду - представника закладів культури чи громадських об'єднань проведення процедури обрання нового члена Наглядової ради Фонду здійснюється у порядку, визначеному частиною другою цієї статті. Про початок такої процедури має бути оголошено не пізніш як у місячний строк з дня припинення повноважень.</p> <p>...</p>	<p>прийняття відповідного рішення не менш як двома третинами голосів від загального складу Наглядової ради Фонду, визначеного частиною першою цієї статті, у зв'язку з неналежним виконанням ним обов'язків.</p> <p>У разі дострокового припинення повноважень члена Наглядової ради Фонду, визначеного Кабінетом міністрів України за попереднім погодженням з комітетом Верховної Ради України до предмету відання якого належить питання культурно-просвітницької діяльності чи центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв, інша особа визначається до складу Наглядової ради Фонду не пізніш як у місячний строк з дня припинення повноважень.</p> <p>У разі дострокового припинення повноважень члена Наглядової ради Фонду - представника закладів культури чи громадських об'єднань проведення процедури обрання нового члена Наглядової ради Фонду здійснюється у порядку, визначеному частиною другою цієї статті. Про початок такої процедури має бути оголошено не пізніш як у місячний строк з дня припинення повноважень.</p> <p>...</p>
Закон України «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі» (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 4, ст.23)	
<p>Стаття 5. Органи управління Концерну</p> <p>1. Органами управління Концерну є його Наглядова рада, Рада директорів, генеральний директор.</p>	<p>Стаття 5. Органи управління Концерну</p> <p>1. Органами управління Концерну є його Наглядова рада, Рада директорів, генеральний директор.</p>

<p>2. Вищим органом управління Концерну є його Наглядова рада, що забезпечує захист інтересів держави, контролює та регулює діяльність інших органів управління Концерну.</p> <p>3. Наглядова рада Концерну (далі - Наглядова рада) складається з п'яти членів, три з яких призначаються Президентом України, а два - Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Строк повноважень членів Наглядової ради становить п'ять років.</p> <p>4. ~~Президент України або~~ Кабінет Міністрів України можуть достроково припинити повноваження члена Наглядової ради, ~~якого вони призначили.~~</p> <p>Члени Наглядової ради працюють на громадських засадах.</p> <p>...</p>	<p>2. Вищим органом управління Концерну є його Наглядова рада, що забезпечує захист інтересів держави, контролює та регулює діяльність інших органів управління Концерну.</p> <p>3. Наглядова рада Концерну (далі - Наглядова рада) складається з п'яти членів, які призначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Строк повноважень членів Наглядової ради становить п'ять років.</p> <p>4. Кабінет Міністрів України може достроково припинити повноваження члена Наглядової ради.</p> <p>Члени Наглядової ради працюють на громадських засадах.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про міжнародні договори України» (Відомості Верховної Ради України , 2004, N 50, ст.540)</p>	
<p>Стаття 3. Види міжнародних договорів України</p> <p>...</p> <p>2. Від імені України укладаються міжнародні договори України:</p> <p>а) політичні, мирні, територіальні і такі, що стосуються державних кордонів, розмежування виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України;</p> <p>б) що стосуються прав, свобод та обов'язків людини і громадянина;</p>	<p>Стаття 3. Види міжнародних договорів України</p> <p>...</p> <p>2. Від імені України укладаються міжнародні договори України:</p> <p>а) політичні, мирні, територіальні і такі, що стосуються державних кордонів, розмежування виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України;</p> <p>б) що стосуються прав, свобод та обов'язків людини і громадянина;</p>

<p>в) про участь України в міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;</p> <p>г) про військову допомогу та направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав чи допуску підрозділів збройних сил іноземних держав на територію України, умови їх тимчасового перебування, включаючи терміни виведення, фінансово-економічні, екологічні та інші наслідки і компенсації;</p> <p>~~г) про використання території та природних ресурсів України;~~</p> <p>д) яким за згодою сторін надається міждержавний характер.</p> <p>3. Від імені Уряду України укладаються міжнародні договори України з економічних, торговельних, науково-технічних, гуманітарних та інших питань, віднесених до відання Кабінету Міністрів України.</p>	<p>в) про участь України в міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;</p> <p>г) про військову допомогу та направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав чи допуску підрозділів збройних сил іноземних держав на територію України, умови їх тимчасового перебування, включаючи терміни виведення, фінансово-економічні, екологічні та інші наслідки і компенсації;</p> <p><i>виключити</i></p> <p>д) яким за згодою сторін надається міждержавний характер.</p> <p>3. Від імені Уряду України укладаються міжнародні договори України з економічних, торговельних, науково-технічних, гуманітарних та інших питань, віднесених до відання Кабінету Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про дипломатичну службу» (Відомості Верховної Ради , 2018, № 26, ст.219)</p>	
<p>Стаття 5. Система органів дипломатичної служби</p> <p>...</p> <p>4. Закордонні дипломатичні установи України є постійно діючими органами дипломатичної служби, основними завданнями яких є представництво України в державах перебування або при міжнародних організаціях та підтримання з ними офіційних відносин, відстоювання національних інтересів України, виконання консульських</p>	<p>Стаття 5. Система органів дипломатичної служби</p> <p>...</p> <p>4. Закордонні дипломатичні установи України є постійно діючими органами дипломатичної служби, основними завданнями яких є представництво України в державах перебування або при міжнародних організаціях та підтримання з ними офіційних відносин, відстоювання національних інтересів України, виконання консульських</p>

<p>функцій, у тому числі захист прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном.</p> <p>....</p> <p>Статус, завдання та функції закордонних дипломатичних установ України визначаються цим Законом, Положенням про закордонні дипломатичні установи України, яке затверджується Президентом України.</p> <p>5. У системі органів дипломатичної служби можуть утворюватися спеціальні місії, а також делегації на сесії статутних органів міжнародних організацій, статус, завдання та функції яких ~~залежно від рівня місії~~ визначаються ~~відповідно Президентом України або~~ Міністром закордонних справ України.</p> <p>...</p>	<p>функцій, у тому числі захист прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном.</p> <p>....</p> <p>Статус, завдання та функції закордонних дипломатичних установ України визначаються цим Законом, Положенням про закордонні дипломатичні установи України, яке затверджується Міністром закордонних справ України.</p> <p>5. У системі органів дипломатичної служби можуть утворюватися спеціальні місії, а також делегації на сесії статутних органів міжнародних організацій, статус, завдання та функції яких визначаються Міністром закордонних справ України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 14. Порядок призначення на посади дипломатичної служби та звільнення з таких посад</p> <p>...</p> <p>3. Надзвичайний і Повноважний Посол України, Надзвичайний і Повноважний Посол України з резиденцією в Києві, Постійний представник України при міжнародній організації, Представник України при міжнародній організації, Глава Місії України при міжнародній організації призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України за поданням Міністра закордонних справ України.</p>	<p>Стаття 14. Порядок призначення на посади дипломатичної служби та звільнення з таких посад</p> <p>...</p> <p>3. Надзвичайний і Повноважний Посол України, Надзвичайний і Повноважний Посол України з резиденцією в Києві, Постійний представник України при міжнародній організації, Представник України при міжнародній організації, Глава Місії України при міжнародній організації призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та Міністром закордонних справ.</p> <p>Кандидатури, які претендують на призначення главами дипломатичних представництв мають бути</p>

<p>Інших працівників дипломатичної служби призначає на посади та звільняє з посад Державний секретар Міністерства закордонних справ України у порядку, встановленому законодавством про державну службу та про працю.</p> <p>...</p>	<p>схвалені комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання зовнішніх зносин України. Президент не може призначити главою дипломатичного представництва особу, кандидатура якої не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом України прийняття рішення про призначення чи звільнення глав дипломатичних представництв України, вніши на його розгляд відповідні вмотивовані пропозиції.</p> <p>Інших працівників дипломатичної служби призначає на посади та звільняє з посад Державний секретар Міністерства закордонних справ України у порядку, встановленому законодавством про державну службу та про працю.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 16. Проходження дипломатичної служби</p> <p>...</p> <p>3. Посадові особи дипломатичної служби за їхньою згодою можуть бути переведені для проходження дипломатичної служби на посади:</p> <p>1) у структурних підрозділах Адміністрації Президента України, що забезпечують здійснення Президентом України повноважень у зовнішньополітичній сфері;</p> <p>...</p> <p>З метою забезпечення підвищення ефективності реалізації зовнішньої політики держави та координації діяльності державних органів у сфері зовнішніх зносин у державних органах можуть бути запроваджені посади дипломатичних радників. Заміщення посад дипломатичних</p>	<p>Стаття 16. Проходження дипломатичної служби</p> <p>...</p> <p>3. Посадові особи дипломатичної служби за їхньою згодою можуть бути переведені для проходження дипломатичної служби на посади:</p> <p>1) у структурних підрозділах Канцелярії Президента України, що забезпечують здійснення Президентом України повноважень у зовнішньополітичній сфері;</p> <p>...</p> <p>З метою забезпечення підвищення ефективності реалізації зовнішньої політики держави та координації діяльності державних органів у сфері зовнішніх зносин у державних органах можуть бути запроваджені посади дипломатичних радників. Заміщення посад дипломатичних радників у</p>

<p>радників у державних органах здійснюється з числа дипломатичних службовців в установленому законодавством порядку. Положення про дипломатичного радника затверджується Президентом України.</p>	<p>державних органах здійснюється з числа дипломатичних службовців в установленому законодавством порядку. Положення про дипломатичного радника затверджується Міністром закордонних справ України.</p>
<p>Стаття 23. Проходження працівниками інших державних органів дипломатичної служби в органах дипломатичної служби</p> <p>...</p> <p>2. Порядок, строки та особливості вступу і проходження дипломатичної служби в органах дипломатичної служби особами, зазначеними у частині першій цієї статті, їх гранична чисельність та перелік закордонних дипломатичних установ України, до яких відряджаються такі особи, визначаються Президентом України.</p>	<p>Стаття 23. Проходження працівниками інших державних органів дипломатичної служби в органах дипломатичної служби</p> <p>...</p> <p>2. Порядок, строки та особливості вступу і проходження дипломатичної служби в органах дипломатичної служби особами, зазначеними у частині першій цієї статті, їх гранична чисельність та перелік закордонних дипломатичних установ України, до яких відряджаються такі особи, визначаються Міністром закордонних справ України.</p>
<p>Стаття 25. Порядок присвоєння та позбавлення дипломатичних рангів</p> <p>...</p> <p>3. Особам, які не мають дипломатичного рангу та прийняті на посади у структурні підрозділи Адміністрації Президента України, що забезпечують здійснення Президентом України повноважень у зовнішньополітичній сфері, на посади у структурні підрозділи Апарату Верховної Ради України і Секретаріату Кабінету Міністрів України, що забезпечують представництво Голови Верховної Ради України і Прем'єр-міністра України у зносинах з органами влади інших держав та здійснення заходів з міжнародного співробітництва Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України, дипломатичний ранг присвоюється за</p>	<p>Стаття 25. Порядок присвоєння та позбавлення дипломатичних рангів</p> <p>...</p> <p>3. Особам, які не мають дипломатичного рангу та прийняті на посади у структурні підрозділи Канцелярії Президента України, що забезпечують здійснення Президентом України повноважень у зовнішньополітичній сфері, на посади у структурні підрозділи Апарату Верховної Ради України і Секретаріату Кабінету Міністрів України, що забезпечують представництво Голови Верховної Ради України і Прем'єр-міністра України у зносинах з органами влади інших держав та здійснення заходів з міжнародного співробітництва Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України,</p>

<p>поданням керівників цих органів у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>4. Дипломатичні ранги Надзвичайного і Повноважного Посла, Надзвичайного і Повноважного Посланника першого класу, Надзвичайного і Повноважного Посланника другого класу присвоюються дипломатичним службовцям Президентом України за поданням Міністра закордонних справ України.</p> <p>...</p> <p>7. Присвоєння чергового дипломатичного рангу здійснюється згідно з посадою, яку займає дипломатичний службовець, та з дотриманням строків перебування у дипломатичних рангах. Відповідність посад дипломатичних службовців дипломатичним рангам визначається Переліком дипломатичних посад, приписаних до дипломатичних рангів, який затверджується Президентом України.</p>	<p>дипломатичний ранг присвоюється за поданням керівників цих органів у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>4. Дипломатичні ранги Надзвичайного і Повноважного Посла, Надзвичайного і Повноважного Посланника першого класу, Надзвичайного і Повноважного Посланника другого класу присвоюються дипломатичним службовцям Президентом України за вмотивованими пропозиціями Міністра закордонних справ.</p> <p>Кандидатури осіб, які претендують на присвоєння вищих дипломатичних ранги, мають бути схвалені комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання зовнішніх зносин України. Президент не може присвоїти вищий дипломатичний ранг особі, кандидатура якої не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради.</p> <p>...</p> <p>7. Присвоєння чергового дипломатичного рангу здійснюється згідно з посадою, яку займає дипломатичний службовець, та з дотриманням строків перебування у дипломатичних рангах. Відповідність посад дипломатичних службовців дипломатичним рангам визначається Переліком дипломатичних посад, приписаних до дипломатичних рангів, який затверджується Міністром закордонних справ України.</p>
<p>Закон України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України , 2000, N 21, ст.162)</p>	
<p>Стаття 4. Статут і положення про державні нагороди Президент України затверджує:</p>	<p>Стаття 4. Статут і положення про державні нагороди Кабінет Міністрів України затверджує:</p>

<p>статут - для звання Герой України та кожного ордену; положення - для інших державних нагород.</p> <p>Статути і положення про державні нагороди визначають підстави для нагородження, містять опис державної нагороди, а також встановлюють порядок нагородження, вручення, носіння державних нагород та інші правила.</p>	<p>статут - для звання Герой України та кожного ордену; положення - для інших державних нагород.</p> <p>Статути і положення про державні нагороди визначають підстави для нагородження, містять опис державної нагороди, а також встановлюють порядок нагородження, вручення, носіння державних нагород та інші правила.</p>
<p>Стаття 5. Нагородження державними нагородами</p> <p>Державними нагородами можуть бути нагороджені громадяни України, іноземці та особи без громадянства.</p> <p>Нагородження державними нагородами провадиться указом Президента України.</p> <p>Нагородженому вручається державна нагорода та документ, що посвідчує нагородження нею.</p> <p>Нагородження державними нагородами може бути проведено посмертно.</p> <p>Громадяни України можуть бути удостоєні нагород іноземних держав.</p> <p><i>Абзац відсутній</i></p>	<p>Стаття 5. Нагородження державними нагородами</p> <p>Державними нагородами можуть бути нагороджені громадяни України, іноземці та особи без громадянства.</p> <p>Нагородження державними нагородами провадиться розпорядженням Президента України.</p> <p>Нагородженому вручається державна нагорода та документ, що посвідчує нагородження нею.</p> <p>Нагородження державними нагородами може бути проведено посмертно.</p> <p>Громадяни України можуть бути удостоєні нагород іноземних держав.</p> <p>Нагородження державними нагородами та президентськими відзнаками здійснюється в межах видатків на забезпечення діяльності Президента України встановлених Державним бюджетом України на відповідний рік.</p>
<p>Стаття 12. Президентські відзнаки</p> <p>Президент України відповідно до Конституції України встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними.</p> <p><i>Абзац відсутній</i></p>	<p>Стаття 12. Президентські відзнаки</p> <p>Президент України відповідно до Конституції України встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними.</p> <p>Рішення про встановлення президентської відзнаки Президент приймає у формі указу, який повинен містити</p>

	мету встановлення такої відзнаки та категорії осіб, які будуть нею нагороджуватись.
<p>Стаття 13. Попередній розгляд питань щодо нагородження</p> <p>Для попереднього розгляду питань, пов'язаних з нагородженням державними нагородами, при Президентові України утворюється Комісія державних нагород та геральдики, яка є дорадчим органом і працює на громадських засадах.</p> <p>~~Персональний склад зазначеної Комісії та порядок її роботи визначаються Президентом України.~~</p>	<p>Стаття 13. Попередній розгляд питань щодо нагородження</p> <p>Для попереднього розгляду питань, пов'язаних з нагородженням державними нагородами, Президент України може утворювати допоміжний орган в порядку визначеному Законом України «Про Президента України».</p>
<p>Стаття 16. Позбавлення державних нагород</p> <p>Позбавлення державних нагород може бути проведено Президентом України лише у разі засудження нагородженого за тяжкий злочин за поданням суду у випадках, передбачених законом.</p> <p><i>Абзац відсутній</i></p>	<p>Стаття 16. Позбавлення державних нагород</p> <p>Позбавлення державних нагород може бути проведено Президентом України лише у разі засудження нагородженого за корупційний злочин, злочин середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий злочин.</p> <p>Не можуть бути позбавлені державної нагороди особи, якими вони були нагороджені помертню</p>
<p>Закон України «Про Збройні Сили України» (Відомості Верховної Ради України , 1992, N 9, ст.108)</p>	
<p>Стаття 4. Чисельність Збройних Сил України</p> <p>Чисельність Збройних Сил України затверджується Верховною Радою України за поданням Президента України.</p> <p>Гранична чисельність працівників центрального апарату Міністерства оборони України затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 4. Чисельність Збройних Сил України</p> <p>Чисельність Збройних Сил України затверджується Верховною Радою України за вмотивованим поданням Прем'єр-міністра України.</p> <p>Гранична чисельність працівників центрального апарату Міністерства оборони України затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
Стаття 6. Дислокація Збройних Сил України	Стаття 6. Дислокація Збройних Сил України

<p>...</p> <p>План дислокації Збройних Сил України розробляється Генеральним штабом Збройних Сил України, узгоджується з Міністерством оборони України з Кабінетом Міністрів України ~~затверджується Президентом України.~~</p> <p>Передислокація військових частин, а також військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил України до рівня з'єднання здійснюється за рішенням Міністерства оборони України за погодженням з Кабінетом Міністрів України, ~~а з'єднань за рішенням Президента України.~~</p>	<p>...</p> <p>План дислокації Збройних Сил України розробляється Генеральним штабом Збройних Сил України, узгоджується з Міністерством оборони України і затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Передислокація військових частин, з'єднань, а також військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил України до рівня з'єднання здійснюється за рішенням Міністерства оборони України за погодженням з Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 7. Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України</p> <p>Керівництво Збройними Силами України в межах, передбачених Конституцією України, здійснює Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України.</p> <p>~~В особливий період керівництво Збройними Силами України та іншими військовими формуваннями Президент України може здійснювати через Ставку Верховного Головнокомандувача, робочим органом якої є Генеральний штаб Збройних Сил України.~~</p>	<p>Стаття 7. Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України</p> <p>Президент України є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України і здійснює функції Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України виключно у спосіб, визначений Законом України «Про Президента України».</p>
<p>Стаття 10. Повноваження Міністерства оборони України у сфері управління Збройними Силами України</p> <p>Міністерство оборони України:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 10. Повноваження Міністерства оборони України у сфері управління Збройними Силами України</p> <p>Міністерство оборони України:</p> <p>...</p>

<p>Організація діяльності Міністерства оборони України визначається законами України та Положенням, яке затверджується Президентом України.</p> <p>Функції структурного підрозділу Міністерства оборони України, який проводить розвідувальну та інформаційно-аналітичну діяльність в інтересах оборони і безпеки держави, визначаються Положенням, яке затверджує Президент України.</p> <p>Функції, завдання та особливості діяльності Сил спеціальних операцій Збройних Сил України визначаються законами України та положенням, що затверджується Президентом України.</p>	<p>Організація діяльності Міністерства оборони України визначається законами України та Положенням, яке затверджується Міністром оборони України.</p> <p>Функції структурного підрозділу Міністерства оборони України, який проводить розвідувальну та інформаційно-аналітичну діяльність в інтересах оборони і безпеки держави, визначаються Положенням, яке затверджує Міністр оборони України.</p> <p>Функції, завдання та особливості діяльності Сил спеціальних операцій Збройних Сил України визначаються законами України та положенням, що затверджується Міністром оборони України.</p>
<p>Закон України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України , 1992, № 9, ст.106)</p>	
<p>Стаття 2. Основи оборони України</p> <p>...</p> <p>Для організації оборони держави Президент України за поданням Кабінету Міністрів України затверджує військово-адміністративний поділ території України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 2. Основи оборони України</p> <p>...</p> <p>Для організації оборони держави Кабінет Міністрів України затверджує військово-адміністративний поділ території України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 4. Відсіч збройній агресії проти України</p> <p>У разі збройної агресії проти України або загрози нападу на Україну Президент України приймає рішення про загальну або часткову мобілізацію, введення воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях, застосування Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, подає його Верховній Раді України на схвалення чи затвердження, а також вносить до</p>	<p>Стаття 4. Відсіч збройній агресії проти України</p> <p>У разі збройної агресії проти України або загрози нападу на Україну Президент України приймає рішення про загальну або часткову мобілізацію, введення воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях, застосування Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, подає його Верховній Раді України на схвалення чи затвердження, а також вносить до Верховної</p>

<p>Верховної Ради України подання про оголошення стану війни.</p> <p>Органи державної влади та органи військового управління, не чекаючи оголошення стану війни, вживають заходів для відсічі агресії. На підставі відповідного рішення Президента України Збройні Сили України разом з іншими військовими формуваннями розпочинають воєнні дії, у тому числі проведення спеціальних операцій (розвідувальних, інформаційно-психологічних тощо) у кіберпросторі.</p> <p>З моменту оголошення стану війни чи фактичного початку воєнних дій настає воєнний час, який закінчується у день і час припинення стану війни.</p>	<p>Ради України подання про оголошення стану війни після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та Міністром оборони України.</p> <p>Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом України прийняття рішення та внесення подання, визначених в частині першій цієї статті, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.</p> <p>Органи державної влади та органи військового управління, не чекаючи оголошення воєнного стану або стану війни, вживають заходів для відсічі агресії. На підставі відповідного рішення Прем'єр-міністра України Збройні Сили України разом з іншими військовими формуваннями розпочинають воєнні дії, у тому числі проведення спеціальних операцій (розвідувальних, інформаційно-психологічних тощо) у кіберпросторі.</p> <p>З моменту оголошення стану війни чи фактичного початку воєнних дій настає воєнний час, який закінчується у день і час припинення стану війни.</p>
<p>Стаття 6. Президент України</p> <p>Президент України здійснює повноваження у сфері оборони відповідно до Конституції України.</p> <p>~~Повноваження Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України визначаються законами.~~</p> <p>~~Для здійснення повноважень у сфері оборони, визначених Конституцією та законами України, Президент України видає укази і розпорядження. Як~~</p>	<p>Стаття 6. Президент України</p> <p>Президент України здійснює повноваження у сфері оборони відповідно до Конституції України виключно у спосіб, визначений Законом України «Про Президента України».</p>

<p>~~Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Президент України видає накази і директиви з питань оборони.~~</p>	
<p>Стаття 8. Ставка Верховного Головнокомандувача Для забезпечення стратегічного керівництва Збройними Силами України, іншими військовими формуваннями та правоохоронними органами в особливий період може створюватися Ставка Верховного Головнокомандувача як вищий колегіальний орган військового керівництва обороною держави у цей період.</p> <p>Пропозиції про утворення Ставки Верховного Головнокомандувача, її персонального складу та граничної чисельності подаються Радою національної безпеки і оборони України на розгляд Президенту України і вводяться в дію Указом Президента України. Положення про Ставку Верховного Головнокомандувача затверджує Президент України.</p>	<p>Стаття 8. Воєнний кабінет Для забезпечення стратегічного керівництва Збройними Силами України, іншими військовими формуваннями та правоохоронними органами в особливий період може створюватися Воєнний кабінет до складу якого за посадою входять члени Ради національної безпеки і оборони України та члени Генерального штабу Збройних Сил України.</p> <p>Воєнний кабінет утворюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України, яке вводиться в дію указом Президента України.</p>
<p>Стаття 10. Основні функції Міністерства оборони України</p> <p>...</p> <p>Положення про Міністерство оборони України затверджує Президент України.</p>	<p>Стаття 10. Основні функції Міністерства оборони України</p> <p>...</p> <p>Положення про Міністерство оборони України затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 11. Основні функції Генерального штабу Збройних Сил України Генеральний штаб Збройних Сил України є головним військовим органом з планування оборони держави, управління застосуванням Збройних Сил України, координації та контролю за виконанням завдань у сфері</p>	<p>Стаття 11. Основні функції Генерального штабу Збройних Сил України Генеральний штаб Збройних Сил України є головним військовим органом з планування оборони держави, управління застосуванням Збройних Сил України, координації та контролю за виконанням завдань у сфері</p>

<p>оборони органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, та правоохоронними органами у межах, визначених цим Законом, іншими законами України і нормативно-правовими актами Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>реалізує інші повноваження, що впливають з цього та інших законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України.</p> <p>Генеральний штаб Збройних Сил України організовує свою діяльність відповідно до Положення, яке затверджує Президент України.</p>	<p>оборони органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, та правоохоронними органами у межах, визначених цим Законом, іншими законами України і нормативно-правовими актами Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>реалізує інші повноваження, що впливають з цього та інших законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України.</p> <p>Генеральний штаб Збройних Сил України організовує свою діяльність відповідно до Положення, яке затверджує Міністр оборони України.</p>
<p>Стаття 13. Діяльність центральних та інших органів виконавчої влади у сфері оборони</p> <p>Функції органів, які проводять розвідувальну та інформаційно-аналітичну діяльність в інтересах національної безпеки, визначаються Положенням про ці органи, яке затверджується Президентом України.</p>	<p>Стаття 13. Діяльність центральних та інших органів виконавчої влади у сфері оборони</p> <p>Функції органів, які проводять розвідувальну та інформаційно-аналітичну діяльність в інтересах національної безпеки, визначаються законом.</p>
<p>Стаття 18. Територіальна оборона України</p> <p>Основні завдання, заходи щодо підготовки та ведення територіальної оборони, повноваження Кабінету Міністрів України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, військових формувань та основи їх</p>	<p>Стаття 18. Територіальна оборона України</p> <p>Основні завдання, заходи щодо підготовки та ведення територіальної оборони, повноваження Кабінету Міністрів України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, військових формувань та основи їх взаємодії визначаються</p>

взаємодії визначаються Положенням про територіальну оборону України, яке затверджує Президент України .	Положенням про територіальну оборону України, яке затверджується Кабінет Міністрів України .
Закон України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України , 1993, № 44, ст.416)	
<p>Стаття 1. Визначення основних термінів</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>демобілізація - комплекс заходів, рішення про порядок і терміни проведення яких приймає Президент України, спрямованих на планомірне переведення національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій на роботу і функціонування в умовах мирного часу, а Збройних Сил України, інших військових формувань, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту - на організацію і штати мирного часу;</p>	<p>Стаття 1. Визначення основних термінів</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>демобілізація - комплекс заходів, рішення про порядок і терміни проведення яких приймає Кабінет Міністрів України, спрямованих на планомірне переведення національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій на роботу і функціонування в умовах мирного часу, а Збройних Сил України, інших військових формувань, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту - на організацію і штати мирного часу;</p>
<p>Стаття 4. Організація і порядок проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації</p> <p>1. Організація і порядок проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації визначаються цим Законом, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>5. Вид, обсяги, порядок і строк проведення мобілізації визначаються Президентом України в рішенні про її проведення.</p>	<p>Стаття 4. Організація і порядок проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації</p> <p>1. Організація і порядок проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації визначаються цим Законом, актами Президента України про мобілізацію, затвердженими Верховною Радою України, та актами Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>5. Вид, обсяги, порядок і строк проведення мобілізації визначаються Президентом України в рішенні про її проведення.</p>

6. Рішення про проведення **відкритої** мобілізації має бути негайно оголошене через засоби масової інформації.

7. Рішення про проведення **прихованої мобілізації доводиться** до органів державної влади, інших державних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій по закритих каналах оповіщення в порядку, який визначається **Президентом України**.

9. Загальне керівництво у сфері мобілізаційної підготовки і мобілізації держави здійснюється Президентом України; організаційне керівництво мобілізаційною підготовкою і мобілізацією в Україні - Кабінетом Міністрів України; координація діяльності органів виконавчої влади з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації здійснюється Радою національної безпеки і оборони України.

Безпосереднє керівництво щодо реалізації заходів з мобілізаційної підготовки і мобілізації здійснюється в центральних органах виконавчої влади, інших державних органах їх керівниками, а в Збройних Силах України, інших військових формуваннях - центральними органами управління відповідних військових формувань.

Організація безпосередньої реалізації заходів з мобілізаційної підготовки та мобілізації на відповідній території чи сприяння їх виконанню здійснюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами

6. Рішення про проведення мобілізації має бути негайно оголошене через засоби масової інформації.

7. Рішення про проведення **мобілізаційної підготовки приймає Кабінет Міністрів України і доводить** до органів державної влади, інших державних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій по закритих каналах оповіщення в порядку, який визначається **Кабінетом Міністрів України**.

9. Керівництво у сфері мобілізаційної підготовки і мобілізації держави та координація діяльності органів виконавчої влади з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Безпосереднє керівництво щодо реалізації заходів з мобілізаційної підготовки і мобілізації здійснюється в центральних органах виконавчої влади, інших державних органах їх керівниками, а в Збройних Силах України, інших військових формуваннях - центральними органами управління відповідних військових формувань.

Організація безпосередньої реалізації заходів з мобілізаційної підготовки та мобілізації на відповідній території чи сприяння їх виконанню здійснюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами

<p>виконавчої влади та виконавчими органами сільських, селищних, міських рад.</p>	<p>виконавчої влади та виконавчими органами сільських, селищних, міських рад.</p>
<p>Стаття 11. Президент України Відповідно до повноважень, визначених Конституцією України, Президент України: здійснює загальне керівництво у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації держави; визначає мету, завдання, вид, обсяги, порядок і строки проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації; забезпечує через Раду національної безпеки і оборони України координацію діяльності органів виконавчої влади, інших державних органів, Збройних Сил України, інших військових формувань у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації; визначає структуру та затверджує мобілізаційний план України на особливий період, Положення про мобілізаційну підготовку Збройних Сил України, інших військових формувань, Положення про порядок проведення мобілізації в Україні; надає (позбавляє) право на звільнення від призову на військову службу в разі мобілізації та у воєнний час громадянам або окремим категоріям громадян; визначає порядок оголошення мобілізації; приймає рішення про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію та</p>	<p>Стаття 11. Президент України Відповідно до повноважень, визначених Конституцією України, Президент України приймає рішення про загальну або часткову мобілізацію, в якому визначає мету, завдання, вид, обсяги, порядок і строки проведення мобілізації.</p>

<p>про демобілізацію із внесенням їх на затвердження Верховною Радою України; встановлює режим роботи органів державної влади, інших державних органів під час мобілізації та у воєнний час; видає акти з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації.</p>	
<p>Стаття 12. Кабінет Міністрів України Кабінет Міністрів України:</p> <p>здійснює заходи з організації забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в Україні в межах своїх повноважень, видає акти з цих питань; організовує розроблення проекту мобілізаційного плану України на особливий період та подає його на затвердження Президентові України; ... встановлює статистичну звітність у сфері мобілізаційної підготовки, ~~щорічно доповідає Президентові України про стан мобілізаційної готовності держави;~~</p>	<p>Стаття 12. Кабінет Міністрів України Кабінет Міністрів України: приймає рішення про проведення мобілізаційної підготовки; здійснює загальне керівництво у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації держави; здійснює заходи з організації забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в Україні в межах своїх повноважень, видає акти з цих питань; розробляє та затверджує проект мобілізаційного плану України на особливий період; ... встановлює статистичну звітність у сфері мобілізаційної підготовки;</p>
<p>Закон України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради , 2015, № 28, ст.250)</p>	
<p>Стаття 4. Військові адміністрації</p>	<p>Стаття 4. Військові адміністрації</p>

<p>2. Рішення про утворення військових адміністрацій приймається Президентом України за поданням обласних державних адміністрацій або військового командування.</p> <p>3. Військові адміністрації населених пунктів утворюються в одному чи декількох населених пунктах (селах, селищах, містах), в яких сільські, селищні, міські ради та/або їхні виконавчі органи не здійснюють покладені на них Конституцією та законами України повноваження, у тому числі внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання своїх повноважень, або їх фактичного невиконання, або припинення їх повноважень згідно із законом.</p> <p>Військову адміністрацію населеного пункту очолює начальник, який призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України за пропозицією Генерального штабу Збройних Сил України або відповідної обласної державної адміністрації.</p> <p>...</p> <p>5. Військові адміністрації населених пунктів формуються з військовослужбовців військових формувань, утворених відповідно до законів України, осіб рядового і начальницького складу правоохоронних органів, служби цивільного захисту, які відряджаються до них у встановленому законодавством порядку для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі, службі в правоохоронних органах, органах та підрозділах цивільного захисту без виключення зі списків особового складу, а також</p>	<p>2. Рішення про утворення військових адміністрацій приймає Кабінет Міністрів України за поданням обласних державних адміністрацій або військового командування.</p> <p>3. Військові адміністрації населених пунктів утворюються в одному чи декількох населених пунктах (селах, селищах, містах), в яких сільські, селищні, міські ради та/або їхні виконавчі органи не здійснюють покладені на них Конституцією та законами України повноваження, у тому числі внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання своїх повноважень, або їх фактичного невиконання, або припинення їх повноважень згідно із законом.</p> <p>Військову адміністрацію населеного пункту очолює начальник, який призначається на посаду та звільняється з посади Прем'єр-міністром України за пропозицією Генерального штабу Збройних Сил України або відповідної обласної державної адміністрації.</p> <p>...</p> <p>5. Військові адміністрації населених пунктів формуються з військовослужбовців військових формувань, утворених відповідно до законів України, осіб рядового і начальницького складу правоохоронних органів, служби цивільного захисту, які відряджаються до них у встановленому законодавством порядку для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі, службі в правоохоронних органах, органах та підрозділах цивільного захисту без виключення зі списків особового складу, а також</p>
--	--

працівників, які уклали з Генеральним штабом Збройних Сил України трудовий договір.

У разі набуття районною, обласною державною адміністрацією статусу відповідно районної, обласної військової адміністрації посади державних службовців у таких адміністраціях можуть заміщатися військовослужбовцями військових формувань, утворених відповідно до законів України, особами рядового і начальницького складу правоохоронних органів, служби цивільного захисту, які відряджаються до них у встановленому законодавством порядку для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі, службі в правоохоронних органах, органах та підрозділах цивільного захисту без виключення зі списків особового складу.

Перелік посад у військових адміністраціях населених пунктів, які підлягають заміщенню військовослужбовцями військових формувань, особами рядового і начальницького складу правоохоронних органів, а також перелік посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями військових формувань, особами рядового і начальницького складу правоохоронних органів у районній, обласній військовій адміністрації, затверджуються **Президентом України** за поданням начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України.

...

9. У зв'язку з утворенням військових адміністрацій населених пунктів повноваження військово-цивільних

працівників, які уклали з Генеральним штабом Збройних Сил України трудовий договір.

У разі набуття районною, обласною державною адміністрацією статусу відповідно районної, обласної військової адміністрації посади державних службовців у таких адміністраціях можуть заміщатися військовослужбовцями військових формувань, утворених відповідно до законів України, особами рядового і начальницького складу правоохоронних органів, служби цивільного захисту, які відряджаються до них у встановленому законодавством порядку для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі, службі в правоохоронних органах, органах та підрозділах цивільного захисту без виключення зі списків особового складу.

Перелік посад у військових адміністраціях населених пунктів, які підлягають заміщенню військовослужбовцями військових формувань, особами рядового і начальницького складу правоохоронних органів, а також перелік посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями військових формувань, особами рядового і начальницького складу правоохоронних органів у районній, обласній військовій адміністрації, затверджуються **Кабінетом Міністрів України** за поданням начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України.

...

9. У зв'язку з утворенням військових адміністрацій населених пунктів повноваження військово-цивільних адміністрацій цих населених пунктів припиняються з дня

<p>адміністрацій цих населених пунктів припиняються з дня початку здійснення відповідною військовою адміністрацією своїх повноважень.</p> <p>У разі утворення районних, обласних військових адміністрацій у день набрання чинності актом Президента України про їх утворення припиняються повноваження відповідних районних, обласних військово-цивільних адміністрацій.</p>	<p>початку здійснення відповідною військовою адміністрацією своїх повноважень.</p> <p>У разі утворення районних, обласних військових адміністрацій у день набрання чинності актом Кабінету Міністрів України про їх утворення припиняються повноваження відповідних районних, обласних військово-цивільних адміністрацій.</p>
<p>Стаття 5. Порядок введення воєнного стану</p> <p>1. Пропозиції щодо введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях на розгляд Президентові України подає Рада національної безпеки і оборони України.</p> <p>...</p> <p>6. Указ Президента України про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях, затверджений Верховною Радою України, офіційно оприлюднюється разом із законом щодо затвердження такого указу Президента України та набирає чинності одночасно з набранням чинності таким законом.</p>	<p>Стаття 5. Порядок введення воєнного стану</p> <p>1. Президент приймає рішення щодо введення воєнного стану в Україні в Україні або в окремих її місцевостях після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та Міністром оборони України.</p> <p>Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення та внесення подання, визначених в частині першій цієї статті, внівши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.</p> <p>...</p> <p>6. Указ Президента України про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях офіційно оприлюднюється в день його прийняття відповідно до Закону України «Про Президента України».</p> <p>Указ Президента України про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях набирає чинності одночасно з набранням чинності законом, Верховна Рада України затвердила такий указ.</p>
<p>Стаття 7. Припинення та скасування воєнного стану</p>	<p>Стаття 7. Припинення та скасування воєнного стану</p>

<p>1. Воєнний стан на всій території України або в окремих її місцевостях припиняється після закінчення строку, на який його було введено.</p> <p>2. До закінчення строку, на який було введено воєнний стан, та за умови усунення загрози нападу чи небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності Президент України може прийняти указ про скасування воєнного стану на всій території України або в окремих її місцевостях, про що має бути негайно оголошено через засоби масової інформації.</p>	<p>1. Воєнний стан на всій території України або в окремих її місцевостях припиняється після закінчення строку, на який його було введено.</p> <p>2. До закінчення строку, на який було введено воєнний стан, та за умови усунення загрози нападу чи небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності Верховна Рада України за вмотивованої пропозиції Прем'єр-міністра України може прийняти закон про скасування воєнного стану на всій території України або в окремих її місцевостях, про що має бути негайно оголошено через засоби масової інформації.</p>
<p>Стаття 11. Діяльність Президента України в умовах воєнного стану</p> <p>1. Президент України в умовах воєнного стану:</p> <p>1) здійснює загальне керівництво запровадженням та виконанням заходів правового режиму воєнного стану;</p> <p>2) приймає за пропозицією Ради національної безпеки і оборони України рішення щодо залучення Збройних Сил України, інших військових формувань та правоохоронних органів до здійснення заходів правового режиму воєнного стану;</p> <p>3) здійснює стратегічне керівництво Збройними Силами України, іншими військовими формуваннями та правоохоронними органами через Генеральний штаб Збройних Сил України;</p> <p>4) визначає порядок проходження військової служби.</p> <p>2. У разі закінчення строку повноважень Президента України під час дії воєнного стану його повноваження</p>	<p>Стаття 11. Діяльність Президента України в умовах воєнного стану</p> <p>1. Президент України в умовах воєнного стану після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та Міністром оборони України приймає рішення щодо використання Збройних Сил України, та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, яке схвалюється Верховною Радою України.</p> <p>2. У разі закінчення строку повноважень Президента України під час дії воєнного стану його повноваження</p>

<p>продовжуються до вступу на пост новообраного Президента України, обраного після скасування воєнного стану.</p> <p>~~3. Повноваження Президента України, передбачені Конституцією України, в умовах воєнного стану не можуть бути обмежені.~~</p>	<p>продовжуються до вступу на пост новообраного Президента України, обраного після припинення чи скасування воєнного стану.</p> <p><i>виключити</i></p>
<p>Стаття 16. Залучення військових формувань та правоохоронних органів до здійснення заходів правового режиму воєнного стану</p> <p>1. За рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію в установленому порядку указом Президента України, утворені відповідно до законів України військові формування залучаються разом із правоохоронними органами до вирішення завдань, пов'язаних із запровадженням і здійсненням заходів правового режиму воєнного стану, згідно з їх призначенням та специфікою діяльності.</p>	<p>Стаття 16. Залучення Збройних Сил України, інших військових формувань та правоохоронних органів до здійснення заходів правового режиму воєнного стану</p> <p>1. Кабінет Міністрів України: приймає рішення щодо залучення Збройних Сил України, інших військових формувань та правоохоронних органів до вирішення завдань, пов'язаних із запровадженням і здійсненням заходів правового режиму воєнного стану, згідно з їх призначенням та специфікою діяльності; визначає порядок проходження військової служби.</p> <p>2. Прем'єр Міністрів України: здійснює загальне керівництво запровадженням та виконанням заходів правового режиму воєнного стану; здійснює стратегічне керівництво Збройними Силами України, іншими військовими формуваннями та правоохоронними органами через Генеральний штаб Збройних Сил України.</p>
<p align="center">Закон України «Про національну безпеку України» (Відомості Верховної Ради , 2018, № 31, ст.241)</p>	

<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>...</p> <p>5. Загрози національній безпеці України та відповідні пріоритети державної політики у сферах національної безпеки і оборони визначаються у Стратегії національної безпеки України, Стратегії воєнної безпеки України, Стратегії кібербезпеки України, інших документах з питань національної безпеки і оборони, які схвалюються Радою національної безпеки і оборони України і затверджуються указами Президента України.</p>	<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>...</p> <p>5. Загрози національній безпеці України та відповідні пріоритети державної політики у сферах національної безпеки і оборони визначаються у Стратегії національної безпеки України, Стратегії воєнної безпеки України, Стратегії кібербезпеки України, інших документах з питань національної безпеки і оборони України, які затверджуються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 4. Засади демократичного цивільного контролю</p> <p>1. У межах повноважень, наданих відповідно до Конституції України, сектор безпеки і оборони підлягає демократичному цивільному контролю (далі - цивільний контроль).</p> <p>Система цивільного контролю складається з ~~контролю, що здійснюється Президентом України;~~ контролю, що здійснюється Верховною Радою України; контролю, що здійснюється Радою національної безпеки і оборони України; контролю, що здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування; судового контролю; громадського контролю.</p>	<p>Стаття 4. Засади демократичного цивільного контролю</p> <p>1. У межах повноважень, наданих відповідно до Конституції України, сектор безпеки і оборони підлягає демократичному цивільному контролю (далі - цивільний контроль).</p> <p>Система цивільного контролю складається з контролю, що здійснюється Верховною Радою України; контролю, що здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування; судового контролю; громадського контролю.</p>
<p>~~Стаття 5. Контроль, що здійснюється Президентом України~~</p> <p>~~1. Відповідно до статей 106 і 107 Конституції України Президент України здійснює контроль за сектором~~</p>	<p><i>виключити</i></p>

<p>~~безпеки і оборони як безпосередньо, так і через очолювану ним Раду національної безпеки і оборони України та створювані ним у разі необхідності консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби.~~</p> <p>~~2. Рада національної безпеки і оборони України здійснює контроль за сектором безпеки і оборони на підставі статті 107 Конституції України у порядку і в межах компетенції, визначених Законом України "Про Раду національної безпеки і оборони України."~~</p>	
<p>Стаття 7. Контроль, що здійснюється Кабінетом Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України відповідно до статей 113, 116, 117 Конституції і законів України здійснює контроль за дотриманням законодавства та реалізацією державної політики у сферах національної безпеки і оборони, звітує з цих питань перед ~~Президентом України і~~ Верховною Радою України.</p> <p>...</p> <p>3. Центральні органи виконавчої влади, що мають у підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування, розвідувальні та правоохоронні органи:</p> <p>...</p> <p>3) забезпечують об'єктивне і своєчасне інформування ~~Президента України,~~ Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки і оборони</p>	<p>Стаття 7. Контроль, що здійснюється Кабінетом Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України відповідно до статей 113, 116, 117 Конституції і законів України здійснює контроль за дотриманням законодавства та реалізацією державної політики у сферах національної безпеки і оборони, звітує з цих питань перед Верховною Радою України.</p> <p>...</p> <p>3. Центральні органи виконавчої влади, що мають у підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування, розвідувальні та правоохоронні органи:</p> <p>...</p> <p>3) забезпечують об'єктивне і своєчасне інформування Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки і оборони України про стан справ у підпорядкованих органах сектору безпеки і оборони;</p>

<p>України про стан справ у підпорядкованих органах сектору безпеки і оборони;</p>	
<p>Стаття 13. Керівництво у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>1. Керівництво у сферах національної безпеки і оборони відповідно до Конституції України здійснює Президент України, який:</p> <p>1) забезпечує державну незалежність та національну безпеку;</p> <p>2) є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, як Верховний Головнокомандувач видає накази і директиви з питань оборони;</p> <p>3) очолює Раду національної безпеки і оборони України, вводить у встановленому порядку в дію її рішення;</p> <p>4) видає укази і розпорядження з питань національної безпеки і оборони, які є обов'язковими до виконання на території України, зокрема указами Президента України затверджуються Стратегія національної безпеки України, Стратегія воєнної безпеки України, інші стратегії, доктрини, концепції, якими визначаються актуальні загрози національній безпеці, основні напрями і завдання державної політики у сферах національної безпеки і оборони, розвитку сектору безпеки і оборони;</p> <p>5) звертається з посланнями до народу та із щорічними і позачерговими посланнями до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України;</p>	<p>Стаття 13. Керівництво у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>1. Президент здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави згідно з пунктом 17 частини першої статті 106 Конституції України.</p> <p>Керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави здійснюється шляхом головування Президента у Раді національної безпеки і оборони України відповідно до пункту 18 частини першої статті 106 Конституції України.</p>

6) реалізує право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України щодо законодавчого врегулювання питань національної безпеки і оборони;

7) вносить до Верховної Ради України подання про призначення Міністра оборони України;

8) вносить до Верховної Ради України подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України;

9) призначає на посади та звільняє з посад Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників;

10) призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України за поданням Міністра оборони України, а також вище командування інших військових формувань за поданням керівників органів центральної виконавчої влади, яким підпорядковуються відповідні військові формування;

11) здійснює загальне керівництво розвідувальними органами України;

12) вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та у разі збройної агресії проти України приймає рішення про застосування Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань;

13) приймає відповідно до закону рішення про загальну або часткову мобілізацію та введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України;

<p>14) після проведення консультацій з Прем'єр-міністром та відповідним міністром приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, а також оголошує у разі необхідності окремі місцевості України зонами надзвичайної екологічної ситуації з наступним затвердженням цих рішень Верховною Радою України;</p> <p>15) присвоює вищі військові звання та інші вищі спеціальні звання і класні чини;</p> <p>16) здійснює інші повноваження, визначені Конституцією України.</p>	
<p>Стаття 14. Координація у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>...</p> <p>~~3. У випадках, передбачених законом, Рада національної безпеки і оборони України подає на розгляд Президентові України пропозиції щодо утворення вищого колегіального стратегічного органу воєнного керівництва обороною держави в особливий період. Пропозиції про утворення цього органу та його персональний склад затверджуються рішенням Ради національної безпеки і оборони України та вводяться в дію Указом Президента України.~~</p> <p>~~Положення про вищий колегіальний стратегічний орган воєнного керівництва обороною держави в особливий період затверджує Президент України.~~</p>	<p>Стаття 14. Координація у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>...</p> <p><i>виключити</i></p>
<p>Стаття 15. Міністерство оборони України</p> <p>...</p>	<p>Стаття 15. Міністерство оборони України</p> <p>...</p>

<p>5. Міністерство оборони України очолює Міністр оборони України, який є членом Кабінету Міністрів України. Міністр оборони України підпорядковується Президентові України як Верховному Головнокомандувачу Збройних Сил України.</p> <p>Міністр оборони України підзвітний Верховній Раді України</p> <p>6. Міністр оборони України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України і відповідає за формування державної політики у сфері оборони, оборонне планування, програмний та ресурсний менеджмент, військову кадрову політику, ефективно та належне використання оборонних ресурсів, всебічне забезпечення життєдіяльності, функціонування, розвиток та застосування Збройних Сил України.</p> <p>7. Міністр оборони України призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України з числа цивільних осіб.</p>	<p>5. Міністерство оборони України очолює Міністр оборони України, який є членом Кабінету Міністрів України. Міністр оборони України підпорядковується Прем'єр-міністру України як очільнику Кабінету Міністрів України та Секретарю Ради національної безпеки і оборони.</p> <p>Міністр оборони України підзвітний Верховній Раді України</p> <p>6. Міністр оборони України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України і відповідає за формування державної політики у сфері оборони, оборонне планування, програмний та ресурсний менеджмент, військову кадрову політику, ефективно та належне використання оборонних ресурсів, всебічне забезпечення життєдіяльності, функціонування, розвиток та застосування Збройних Сил України.</p> <p>7. Верховна Рада України призначає на посаду Міністра оборони України з числа цивільних осіб за поданням Президента України.</p> <p>Президент України вносить до Верховної Ради України подання про призначення Міністра оборони України за пропозиціями коаліції депутатських фракцій в порядку, визначеному Законом України «Про Президента України» та Регламентом Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 16. Збройні Сили України</p> <p>3. Головнокомандувач Збройних Сил України призначається на посаду за поданням Міністра оборони</p>	<p>Стаття 16. Збройні Сили України</p>

України та звільняється з посади Президентом України. Головнокомандувач Збройних Сил України підпорядковується Президентові України та Міністру оборони України.

норма відсутня

норма відсутня

Головнокомандувач Збройних Сил України відповідає за готовність до виконання покладених завдань і за безпосереднє військове керівництво та управління застосуванням Збройних Сил України, а також переданих в його підпорядкування сил і засобів інших складових сил оборони. Головнокомандувач Збройних Сил України підзвітний Президенту України та Міністру оборони України з питань досягнення воєнно-стратегічних цілей у сфері оборони військовими силами і засобами, а також підтримання спроможностей цих сил і засобів до застосування.

3. Головнокомандувач Збройних Сил України призначається на посаду Президентом України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України.

Кандидатура особи, яка претендує на призначення на посаду Головнокомандувача Збройних Сил України, має бути попередньо схваленою комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання діяльності Збройних Сил України. Президент не може призначити на посаду Головнокомандувача Збройних Сил України кандидатуру, яка не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради України.

Головнокомандувач Збройних Сил України звільняється з посади Президентом України.

Міністр оборони України може ініціювати перед Президентом України питання про звільнення з посади Головнокомандувача Збройних Сил України, внівши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

Головнокомандувач Збройних Сил України підпорядковується Президентові України та Міністру оборони України.

Головнокомандувач Збройних Сил України відповідає за готовність до виконання покладених завдань і за безпосереднє військове керівництво та управління застосуванням Збройних Сил України, а також переданих в його підпорядкування сил і засобів інших складових сил оборони. Головнокомандувач

<p>Повноваження Головнокомандувача Збройних Сил України затверджуються Президентом України.</p> <p>4. Генеральний штаб Збройних Сил України є головним органом військового управління з планування оборони держави, стратегічного планування застосування Збройних Сил України та визначених сил і засобів інших складових сил оборони, координації і контролю за виконанням завдань у сфері оборони органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та силами оборони у межах, визначених законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.</p>	<p>Збройних Сил України підзвітний Президенту України та Міністру оборони України з питань досягнення воєнно-стратегічних цілей у сфері оборони військовими силами і засобами, а також підтримання спроможностей цих сил і засобів до застосування.</p> <p>Повноваження Головнокомандувача Збройних Сил України затверджуються Міністром оборони України.</p> <p>4. Генеральний штаб Збройних Сил України є головним органом військового управління з планування оборони держави, стратегічного планування застосування Збройних Сил України та визначених сил і засобів інших складових сил оборони, координації і контролю за виконанням завдань у сфері оборони органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та силами оборони у межах, визначених законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.</p> <p>Генеральний штаб Збройних Сил України в особливий період виконує функції стратегічного керівництва Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони.</p> <p>Генеральний штаб Збройних Сил України з урахуванням пропозицій Командувача об'єднаних сил здійснює планування, координацію та контроль за підготовкою всіх складових сил оборони з метою набуття ними необхідних об'єднаних спроможностей.</p> <p>Генеральний штаб Збройних Сил України очолює начальник Генерального штабу Збройних Сил України, який призначається на посаду Президентом України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України.</p>
---	---

Генеральний штаб Збройних Сил України в особливий період виконує функції стратегічного керівництва Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони.

Генеральний штаб Збройних Сил України з урахуванням пропозицій Командувача об'єднаних сил здійснює планування, координацію та контроль за підготовкою всіх складових сил оборони з метою набуття ними необхідних об'єднаних спроможностей.

Генеральний штаб Збройних Сил України очолює начальник Генерального штабу Збройних Сил України, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.

Кандидатура особи, яка претендує на призначення на посаду начальника Генерального штабу Збройних Сил України, має бути попередньо схваленою комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання діяльності Збройних Сил України. Президент не може призначити на посаду начальника Генерального штабу Збройних Сил України кандидатуру, яка не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради України.

Начальник Генерального штабу звільняється з посади Президентом України.

Міністр оборони України може ініціювати перед Президентом України питання про звільнення з посади начальника Генерального штабу Збройних Сил України, внівши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

Начальник Генерального штабу Збройних Сил України підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України та відповідає за виконання завдань і функцій, покладених на Генеральний штаб Збройних Сил України, зокрема щодо визначення вимог до спроможностей сил оборони, потреб у ресурсах, необхідних для належного виконання завдань Збройними Силами України та іншими складовими сил оборони, стратегічного планування застосування та розвитку Збройних Сил України, їх технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення.

<p>Начальник Генерального штабу Збройних Сил України підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України та відповідає за виконання завдань і функцій, покладених на Генеральний штаб Збройних Сил України, зокрема щодо визначення вимог до спроможностей сил оборони, потреб у ресурсах, необхідних для належного виконання завдань Збройними Силами України та іншими складовими сил оборони, стратегічного планування застосування та розвитку Збройних Сил України, їх технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення.</p> <p>Повноваження начальника Генерального штабу Збройних Сил України, основні завдання та порядок функціонування Генерального штабу Збройних Сил України визначаються в положенні, яке затверджується Президентом України.</p> <p>5. До складу Збройних Сил України входять види та окремі роди військ (сил).</p> <p>...</p> <p>Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України призначаються на посаду і звільняються з</p>	<p>Повноваження начальника Генерального штабу Збройних Сил України, основні завдання та порядок функціонування Генерального штабу Збройних Сил України визначаються в положенні, яке затверджується Міністром оборони України.</p> <p>5. До складу Збройних Сил України входять види та окремі роди військ (сил).</p> <p>...</p> <p>Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України.</p> <p>Кандидатури осіб, які претендують на призначення на посади Командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України мають бути попередньо схваленими комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання діяльності Збройних Сил. Президент не може призначити на посади Командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України кандидатури які не була схвалені відповідним комітетом Верховної Ради України.</p> <p>Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України звільняються з посад Президентом України.</p> <p>Міністр оборони України може ініціювати перед Президентом України питання про звільнення з посади командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних</p>
---	---

<p>посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.</p> <p>...</p>	<p>Сил України, внісши на його розгляд відповідні вмотивовані пропозиції.</p> <p>...</p> <p>6. Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України є органом управління міжвидовими та міжвідомчими угрупованнями військ (сил).</p> <p>...</p> <p>Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України підпорядковується Командувачу об'єднаних сил, який призначається на посаду Президентом України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України. Президент України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України може призначати командувача (командувачів) об'єднаних сил для здійснення управління операціями на окремих напрямках.</p> <p>Кандидатура особи, яка претендує на призначення на посаду Командувача об'єднаних сил має бути попередньо схваленою комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання діяльності Збройних Сил України. Президент не може призначити на посаду Командувача об'єднаних сил кандидатуру, яка не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради України.</p> <p>Командувач об'єднаних сил звільняється з посади Президентом України.</p> <p>Міністр оборони України може ініціювати перед Президентом України питання про звільнення з посади</p>
--	--

<p>6. Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України є органом управління міжвидовими та міжвідомчими угрупованнями військ (сил).</p> <p>...</p> <p>Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України підпорядковується Командувачу об'єднаних сил, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України. Президент України може призначати командувача (командувачів) об'єднаних сил для здійснення управління операціями на окремих напрямках.</p>	<p>Командувача об'єднаних сил, внівши на його розгляд відповідні вмотивовані пропозиції.</p> <p>...</p> <p>Командувач об'єднаних сил за погодженням з Міністром оборони України і Головнокомандувачем Збройних Сил України має право доповідати безпосередньо Президентові України про готовність та хід виконання завдань об'єднаними силами.</p> <p>...</p> <p>Повноваження Командувача об'єднаних сил, основні завдання та порядок функціонування Об'єданого оперативного штабу Збройних Сил України визначаються в положенні, яке затверджується Міністром оборони України.</p>
---	---

<p>...</p> <p>Командувач об'єднаних сил за погодженням з Міністром оборони України і Головнокомандувачем Збройних Сил України має право доповідати безпосередньо Президентові України про готовність та хід виконання завдань об'єднаними силами.</p> <p>...</p> <p>Повноваження Командувача об'єднаних сил, основні завдання та порядок функціонування Об'єднаного оперативного штабу Збройних Сил України визначаються в положенні, яке затверджується Президентом України.</p>	
<p>Стаття 17. Державна спеціальна служба транспорту</p> <p>...</p> <p>3. Керівництво Державною спеціальною службою транспорту здійснює керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту.</p> <p>Керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту та його заступники призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 17. Державна спеціальна служба транспорту</p> <p>...</p> <p>3. Керівництво Державною спеціальною службою транспорту здійснює керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту.</p> <p>Керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту та його заступники призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України за вмотивованою пропозицією Прем'єр-міністра України.</p> <p>Вмотивована пропозиція Прем'єр-міністра України про призначення на посаду Керівника органу управління</p>

<p>4. Повноваження Державної спеціальної служби транспорту визначаються законодавством України.</p>	<p>Державною спеціальною службою транспорту та його заступників повинна бути попередньо схвалена комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання діяльності Збройних Сил України.</p> <p>4. Повноваження Державної спеціальної служби транспорту визначаються законом.</p>
<p>Стаття 19. Служба безпеки України</p> <p>1. Служба безпеки України є державним органом спеціального призначення з правоохоронними функціями, що забезпечує державну безпеку, здійснюючи з неухильним дотриманням прав і свобод людини і громадянина:</p> <p>1) протидію розвідувально-підривній діяльності проти України;</p> <p>2) боротьбу з тероризмом;</p> <p>3) контррозвідувальний захист державного суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності, оборонного і науково-технічного потенціалу, кібербезпеки, економічної та інформаційної безпеки держави, об'єктів критичної інфраструктури;</p> <p>4) охорону державної таємниці.</p> <p>2. Служба безпеки України підпорядковується Президентові України та підконтрольна Верховній Раді України.</p> <p>3. Службу безпеки України очолює Голова Служби безпеки України, який призначається на посаду та</p>	<p>Стаття 19. Служба безпеки України</p> <p>1. Служба безпеки України є державним органом спеціального призначення з правоохоронними функціями, що забезпечує державну безпеку, здійснюючи з неухильним дотриманням прав і свобод людини і громадянина:</p> <p>1) протидію розвідувально-підривній діяльності проти України;</p> <p>2) боротьбу з тероризмом;</p> <p>3) контррозвідувальний захист державного суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності, оборонного і науково-технічного потенціалу, кібербезпеки, економічної та інформаційної безпеки держави, об'єктів критичної інфраструктури;</p> <p>4) охорону державної таємниці.</p> <p>2. Служба безпеки України підпорядковується Кабінету міністрів України і підзвітна Верховній Раді України.</p> <p>3. Службу безпеки України очолює Голова Служби безпеки України, який призначається на посаду та</p>

<p>звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України.</p> <p>Голова Служби безпеки України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Голова Служби безпеки України щорічно подає Верховній Раді України звіт про діяльність Служби безпеки України.</p> <p>4. Повноваження Служби безпеки України визначаються законодавством України.</p>	<p>звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України.</p> <p>Голова Служби безпеки України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Голова Служби безпеки України щорічно подає Верховній Раді України звіт про діяльність Служби безпеки України.</p> <p>4. Повноваження Служби безпеки України визначаються законом.</p>
<p>Стаття 20. Розвідувальні органи України</p> <p>1. Розвідувальні органи України - державні органи або структурні підрозділи у їх складі, уповноважені законом здійснювати розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз.</p> <p>Розвідувальні органи як суб'єкти забезпечення національної безпеки і оборони України беруть участь у формуванні і реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони у визначених законодавством сферах. Повноваження розвідувальних органів визначаються законодавством України.</p> <p>2. Пріоритетні завдання розвідувальним органам визначаються Президентом України.</p> <p>~~3. Президент України може створювати координаційний орган з питань розвідувальної діяльності відповідно до статті 106 Конституції України.~~</p>	<p>Стаття 20. Розвідувальні органи України</p> <p>1. Розвідувальні органи України - державні органи або структурні підрозділи у їх складі, уповноважені законом здійснювати розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз.</p> <p>Розвідувальні органи як суб'єкти забезпечення національної безпеки і оборони України беруть участь у формуванні і реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони у визначених законодавством сферах. Повноваження розвідувальних органів визначаються законодавством України.</p> <p>2. Пріоритетні завдання розвідувальним органам визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p><i>частину виключити</i></p>
<p>Стаття 21. Управління державної охорони України</p> <p>1. Управління державної охорони України відповідно до закону здійснює державну охорону органів державної влади</p>	<p>Стаття 21. Управління державної охорони України</p> <p>1. Управління державної охорони України відповідно до закону здійснює державну охорону органів державної влади</p>

<p>України, забезпечення безпеки посадових осіб та охорони об'єктів, визначених законом.</p> <p>2. Управління державної охорони України підпорядковане Президентові України та підконтрольне Верховній Раді України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України щорічно подає Верховній Раді України та Президентові України письмовий звіт про діяльність Управління державної охорони України.</p> <p>3. Повноваження Управління державної охорони України визначаються законодавством України.</p>	<p>України, забезпечення безпеки посадових осіб та охорони об'єктів, визначених законом.</p> <p>2. Управління державної охорони України підпорядковане Прем'єр-міністру України та підконтрольне Верховній Раді України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України призначається на посаду та звільняється з посади Прем'єр-міністром України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України щорічно подає Верховній Раді України та Прем'єр-міністру України письмовий звіт про діяльність Управління державної охорони України.</p> <p>3. Повноваження Управління державної охорони України визначаються законом.</p>
<p>Стаття 24. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки</p> <p>1. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки є однією з форм реалізації державної політики у сфері національної безпеки і спрямовується на захист національних інтересів України.</p> <p>2. Засади міжнародного військово-технічного співробітництва визначаються законодавством України.</p> <p>~~3. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки здійснюється під загальним керівництвом Президента України.~~</p>	<p>Стаття 24. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки</p> <p>1. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки є однією з форм реалізації державної політики у сфері національної безпеки і спрямовується на захист національних інтересів України.</p> <p>2. Засади міжнародного військово-технічного співробітництва визначаються законодавством України.</p> <p><i>частину виключити</i></p>
<p>Стаття 26. Стратегія національної безпеки України</p> <p>1. Стратегія національної безпеки України є основним документом довгострокового планування, яким</p>	<p>Стаття 26. Стратегія національної безпеки України</p> <p>1. Стратегія національної безпеки України є основним документом довгострокового планування, яким визначаються</p>

<p>визначаються основні напрями державної політики у сфері національної безпеки.</p> <p>Стратегія національної безпеки України розробляється за дорученням Президента України протягом шести місяців після його вступу на пост.</p> <p>~~Стратегія національної безпеки України схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України і затверджується указом Президента України.~~</p> <p>~~Президент України у разі необхідності може вносити зміни до Стратегії національної безпеки України в установленому порядку.~~</p>	<p>основні напрями державної політики у сфері національної безпеки.</p> <p>Стратегія національної безпеки України розробляється Міністерством оборони України та затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 27. Комплексний огляд сектору безпеки і оборони</p> <p>1. Комплексний огляд сектору безпеки і оборони проводиться за рішенням Ради національної безпеки і оборони України, яке вводиться в дію указом Президента України.</p> <p>Комплексний огляд сектору безпеки і оборони включає проведення: оборонного огляду, огляду громадської безпеки та цивільного захисту, огляду оборонно-промислового комплексу, огляду розвідувальних органів України, огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, огляду стану кіберзахисту державних інформаційних ресурсів та критичної інформаційної інфраструктури.</p> <p>У разі необхідності Радою національної безпеки і оборони України може бути прийнято рішення про проведення окремих оглядів, що включені до комплексного</p>	<p>Стаття 27. Комплексний огляд сектору безпеки і оборони</p> <p>1. Комплексний огляд сектору безпеки і оборони проводиться за рішенням Кабінету Міністрів України.</p> <p>Комплексний огляд сектору безпеки і оборони включає проведення: оборонного огляду, огляду громадської безпеки та цивільного захисту, огляду оборонно-промислового комплексу, огляду розвідувальних органів України, огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, огляду стану кіберзахисту державних інформаційних ресурсів та критичної інформаційної інфраструктури.</p> <p>У разі необхідності Кабінетом Міністрів України може бути прийнято рішення про проведення окремих оглядів, що включені до комплексного огляду сектору безпеки і оборони.</p>

<p>огляду сектору безпеки і оборони, ~~яке вводитьися в дію указом Президента України.~~</p> <p>...</p> <p>4. Порядок проведення огляду розвідувальних органів України визначається Президентом України.</p> <p>5. Порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом визначається Президентом України. Організація та контроль проведення такого огляду здійснюється Службою безпеки України.</p>	<p>...</p> <p>4. Порядок проведення огляду розвідувальних органів України визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>5. Порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом визначається Кабінетом Міністрів України. Організація та контроль проведення такого огляду здійснюється Службою безпеки України.</p>
<p>Стаття 28. Стратегія воєнної безпеки України</p> <p>1. Стратегія воєнної безпеки України розробляється Міністерством оборони України ~~відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію указом Президента України,~~ після затвердження Стратегії національної безпеки України та за результатами оборонного огляду.</p> <p>Міністр оборони України вносить узгоджену в установленому порядку Стратегію воєнної безпеки України на розгляд Кабінету Міністрів України.</p> <p>~~Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегію воєнної безпеки України до Ради національної безпеки і оборони України для схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.~~</p> <p>Зміни до Стратегії воєнної безпеки України розробляються Міністерством оборони України ~~відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію указом Президента України,~~ після</p>	<p>Стаття 28. Стратегія воєнної безпеки України</p> <p>1. Стратегія воєнної безпеки України розробляється Міністерством оборони України після затвердження Стратегії національної безпеки України та за результатами оборонного огляду.</p> <p>Міністр оборони України вносить узгоджену в установленому порядку Стратегію воєнної безпеки України на розгляд та затвердження Кабінету Міністрів України.</p> <p><i>виключити</i></p> <p>Зміни до Стратегії воєнної безпеки України розробляються Міністерством оборони України після затвердження Кабінетом Міністрів України змін до Стратегії національної безпеки України.</p>

<p>затвердження змін до Стратегії національної безпеки України.</p> <p>...</p> <p>4. Стратегічний оборонний бюлетень України розробляється Міністерством оборони України після затвердження Стратегії воєнної безпеки України та за результатами оборонного огляду.</p> <p>Міністр оборони України вносить узгоджений в установленому порядку Стратегічний оборонний бюлетень України на розгляд Кабінету Міністрів України.</p> <p>~~Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегічний оборонний бюлетень України до Ради національної безпеки і оборони України для схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.~~</p>	<p>...</p> <p>4. Стратегічний оборонний бюлетень України розробляється Міністерством оборони України після затвердження Стратегії воєнної безпеки України та за результатами оборонного огляду.</p> <p>Міністр оборони України вносить узгоджений в установленому порядку Стратегічний оборонний бюлетень України на розгляд ~~та затвердження~~ Кабінету Міністрів України.</p> <p><i>виключити</i></p>
<p>Стаття 29. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України</p> <p>1. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України розробляється Міністерством внутрішніх справ України за рішенням Міністра внутрішніх справ України після затвердження Стратегії національної безпеки України та вноситься на розгляд Кабінету Міністрів України.</p> <p>~~Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегію громадської безпеки та цивільного захисту України до Ради національної безпеки і оборони~~</p>	<p>Стаття 29. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України</p> <p>1. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України розробляється Міністерством внутрішніх справ України за рішенням Міністра внутрішніх справ України після затвердження Стратегії національної безпеки України та вноситься на розгляд ~~та затвердження~~ Кабінету Міністрів України.</p> <p><i>виключити</i></p>

<p>~~України для схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.~~</p>	
<p>Стаття 30. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України</p> <p>1. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України розробляється за дорученням Кабінету Міністрів України центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, після затвердження Стратегії національної безпеки України.</p> <p>Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегію розвитку оборонно-промислового комплексу України до Ради національної безпеки і оборони України для її схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.</p>	<p>Стаття 30. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України</p> <p>1. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України розробляється за дорученням Кабінету Міністрів України центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, після затвердження Стратегії національної безпеки України.</p> <p>Кабінет Міністрів України за результатами розгляду затверджує Стратегію розвитку оборонно-промислового комплексу України.</p>
<p>Стаття 31. Стратегія кібербезпеки України</p> <p>...</p> <p>2. Організація підготовки Стратегії кібербезпеки України здійснюється за дорученням Президента України Національним координаційним центром кібербезпеки після затвердження Стратегії національної безпеки України.</p> <p>Стратегія кібербезпеки України схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України та затверджується указом Президента України.</p>	<p>Стаття 31. Стратегія кібербезпеки України</p> <p>...</p> <p>2. Організація підготовки Стратегії кібербезпеки України здійснюється за дорученням Прем'єр-міністра України Національним координаційним центром кібербезпеки після затвердження Стратегії національної безпеки України.</p> <p>Стратегія кібербезпеки України схвалюється Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 32. Національна розвідувальна програма</p> <p>2. Національна розвідувальна програма розробляється за дорученням Президента України визначеним ним</p>	<p>Стаття 32. Національна розвідувальна програма</p> <p>2. Національна розвідувальна програма розробляється за дорученням Прем'єр-міністра України визначеним Кабінетом Міністрів України координаційним органом з</p>

<p>координаційним органом з питань розвідувальної діяльності після затвердження Стратегії національної безпеки України.</p> <p>Національна розвідувальна програма схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України та затверджується указом Президента України.</p>	<p>питань розвідувальної діяльності після затвердження Стратегії національної безпеки України.</p> <p>Національна розвідувальна програма схвалюється Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про Службу зовнішньої розвідки України» {Відомості Верховної Ради України , 2006, N 8, ст.94}</p>	
<p>Стаття 1. Статус Служби зовнішньої розвідки України</p> <p>Служба зовнішньої розвідки України є державним органом, який здійснює розвідувальну діяльність у політичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній, інформаційній та екологічній сферах.</p> <p>Служба зовнішньої розвідки України підпорядкована Президентові України та підконтрольна Президентові України і Верховній Раді України.</p> <p>До співробітників Служби зовнішньої розвідки України як військового формування належать військовослужбовці, службовці та працівники Служби зовнішньої розвідки України.</p> <p>Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України затверджується Президентом України.</p>	<p>Стаття 1. Статус Служби зовнішньої розвідки України</p> <p>Служба зовнішньої розвідки України є державним органом, який здійснює розвідувальну діяльність у політичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній, інформаційній та екологічній сферах.</p> <p>Служба зовнішньої розвідки України підпорядкована Прем'єр-міністрові України та підконтрольна Верховній Раді України.</p> <p>До співробітників Служби зовнішньої розвідки України як військового формування належать військовослужбовці, службовці та працівники Служби зовнішньої розвідки України.</p> <p>Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 2. Правова основа діяльності Служби зовнішньої розвідки України</p> <p>Правову основу діяльності Служби зовнішньої розвідки України становлять Конституція України, Закон України "Про розвідувальні органи України", цей та інші закони України, ~~видані на їх виконання акти Президента~~</p>	<p>Стаття 2. Правова основа діяльності Служби зовнішньої розвідки України</p> <p>Правову основу діяльності Служби зовнішньої розвідки України становлять Конституція України, Закон України "Про розвідувальні органи України", цей та інші закони України, інші нормативно-правові акти, а також міжнародні договори</p>

<p>України, інші нормативно-правові акти, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>	<p>України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 3. Завдання Служби зовнішньої розвідки України На Службу зовнішньої розвідки України покладається: добування, аналітична обробка та надання розвідувальної інформації Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Президентом України споживачам;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 3. Завдання Служби зовнішньої розвідки України На Службу зовнішньої розвідки України покладається: добування, аналітична обробка та надання розвідувальної інформації Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Кабінетом Міністрів України посадовим особам;;;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 5. Загальна структура Служби зовнішньої розвідки України Організаційна структура Служби зовнішньої розвідки України визначається Президентом України.</p>	<p>Стаття 5. Загальна структура Служби зовнішньої розвідки України Організаційна структура Служби зовнішньої розвідки України визначається Верховною Радою України за вмотивованою пропозицією Прем'єр-міністра України.</p>
<p>Стаття 6. Керівництво Службою зовнішньої розвідки України Загальне керівництво Службою зовнішньої розвідки України здійснюється Президентом України. Безпосереднє керівництво Службою зовнішньої розвідки України здійснює її Голова, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України.</p>	<p>Стаття 6. Керівництво Службою зовнішньої розвідки України Загальне керівництво Службою зовнішньої розвідки України здійснюється Прем'єр-міністром України. Безпосереднє керівництво Службою зовнішньої розвідки України здійснює її Голова, який призначається на посаду і звільняється з посади Прем'єр-міністром України. Прем'єр-міністр України може призначити на посаду Голови Служби зовнішньої розвідки особу, кандидатура якої була схвалена комітетом Верховної Ради України, до предмету</p>

<p>Перший заступник Голови та заступники Голови Служби зовнішньої розвідки України призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Голови Служби зовнішньої розвідки України.</p> <p>Для колегіального обговорення найважливіших напрямів організації і діяльності Служби зовнішньої розвідки України утворюється колегія - дорадчий орган при Голові Служби зовнішньої розвідки України.</p>	<p>відання якого належать питання діяльності Служби зовнішньої розвідки України.</p> <p>Перший заступник Голови та заступники Голови Служби зовнішньої розвідки України призначаються на посаду і звільняються з посади Головою Служби зовнішньої розвідки України.</p> <p>Для колегіального обговорення найважливіших напрямів організації і діяльності Служби зовнішньої розвідки України утворюється колегія - дорадчий орган при Голові Служби зовнішньої розвідки України.</p>
<p>Закон України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України , 2003, № 25, ст.180)</p>	
<p>Стаття 4. Суб'єкти боротьби з тероризмом</p> <p>...</p> <p>У разі реорганізації або перейменування центральних органів виконавчої влади, перелічених у цій статті, їхні функції у сфері боротьби з тероризмом можуть переходити до їх правонаступників, якщо це передбачено відповідними актами Президента України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 4. Суб'єкти боротьби з тероризмом</p> <p>...</p> <p>У разі реорганізації або перейменування центральних органів виконавчої влади, перелічених у цій статті, їхні функції у сфері боротьби з тероризмом можуть переходити до їх правонаступників, якщо це передбачено відповідними актами Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 7. Антитерористичний центр при Службі безпеки України</p> <p>Міжвідомча координаційна комісія Антитерористичного центру при Службі безпеки України формується з керівника Антитерористичного центру та його заступників; заступників Міністра внутрішніх справ України, заступників</p>	<p>Стаття 7. Антитерористичний центр при Службі безпеки України</p> <p>Міжвідомча координаційна комісія Антитерористичного центру при Службі безпеки України формується з керівника Антитерористичного центру та його заступників; заступників Міністра внутрішніх справ України, заступників керівника</p>

<p>керівника Національної поліції, керівників центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері цивільного захисту; заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України; заступників керівників центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону, Управління державної охорони України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань; командувача Національної гвардії України; начальника Управління Служби безпеки України в м. Києві, заступника голови Київської міської державної адміністрації, заступників керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також інших визначених Президентом України посадових осіб.</p> <p>Положення про Антитерористичний центр при Службі безпеки України, персональний склад Міжвідомчої координаційної комісії затверджуються Президентом України. Керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України призначається Президентом України.</p>	<p>Національної поліції, керівників центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері цивільного захисту; заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України; заступників керівників центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону, Управління державної охорони України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань; командувача Національної гвардії України; начальника Управління Служби безпеки України в м. Києві, заступника голови Київської міської державної адміністрації, заступників керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також інших визначених Кабінетом Міністрів України посадових осіб.</p> <p>Положення про Антитерористичний центр при Службі безпеки України, персональний склад Міжвідомчої координаційної комісії затверджуються Головою Служби Безпеки України. Керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України призначається Кабінетом Міністрів України за поданням Голови Служби Безпеки України.</p>
<p>Стаття 30. Контроль за здійсненням боротьби з тероризмом</p> <p>Контроль за дотриманням законодавства при проведенні боротьби з тероризмом здійснюється Верховною Радою України в порядку, визначеному Конституцією України.</p>	<p>Стаття 30. Контроль за здійсненням боротьби з тероризмом</p> <p>Контроль за дотриманням законодавства при проведенні боротьби з тероризмом здійснюється Верховною Радою України в порядку, визначеному Конституцією України.</p>

<p>Контроль за діяльністю суб'єктів боротьби з тероризмом здійснюється ~~Президентом України та~~ Кабінетом Міністрів України в порядку, визначеному Конституцією і законами України.</p>	<p>Контроль за діяльністю суб'єктів боротьби з тероризмом здійснюється Кабінетом Міністрів України в порядку, визначеному Конституцією і законами України.</p>
<p>Закон України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2001, № 19, ст.94)</p>	
<p>Стаття 6. Розвідувальні органи України та сфери їх діяльності</p> <p>Питання утворення, реорганізації і ліквідації розвідувальних органів здійснюються відповідно до конституційних повноважень Президентом України.</p> <p>Розвідувальний орган Міністерства оборони України може залучати органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України в порядку, визначеному Президентом України, до заходів добування розвідувальної інформації з метою підготовки і застосування Збройних Сил України для оборони держави та боротьби з тероризмом. Під час добування розвідувальної інформації органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України застосовують технічні засоби розвідки, а в особливий період і під час залучення до боротьби з тероризмом - спеціальні технічні засоби. У таких випадках на військовослужбовців та працівників зазначених органів і військових частин не поширюються положення цього Закону та Закону України "Про оперативно-розшукову діяльність", якими регулюються питання визначення правового статусу, надання повноважень та гарантування соціального захисту.</p>	<p>Стаття 6. Розвідувальні органи України та сфери їх діяльності</p> <p>Рішення про утворення, реорганізацію і ліквідацію розвідувальних органів приймає Кабінету Міністрів України відповідно до закону.</p> <p>Розвідувальний орган Міністерства оборони України може залучати органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, до заходів добування розвідувальної інформації з метою підготовки і застосування Збройних Сил України для оборони держави та боротьби з тероризмом. Під час добування розвідувальної інформації органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України застосовують технічні засоби розвідки, а в особливий період і під час залучення до боротьби з тероризмом - спеціальні технічні засоби. У таких випадках на військовослужбовців та працівників зазначених органів і військових частин не поширюються положення цього Закону та Закону України "Про оперативно-розшукову діяльність", якими регулюються питання визначення правового статусу, надання повноважень та гарантування соціального захисту.</p>

Стаття 7. Керівництво розвідувальними органами України та координація їх діяльності

Загальне керівництво розвідувальними органами України відповідно до Конституції України та цього Закону здійснює Президент України.

Керівники центральних органів виконавчої влади, до складу яких входять розвідувальні органи, здійснюють керівництво ними в межах повноважень, визначених законом і положеннями про відповідні розвідувальні органи, затвердженими **Президентом України**, та створюють необхідні умови для їх функціонування.

Безпосереднє керівництво розвідувальними органами України здійснюють їх керівники, які призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням керівників відповідних центральних органів виконавчої влади.

Голову Служби зовнішньої розвідки України призначає Президент України. У межах своїх повноважень керівники розвідувальних органів України можуть видавати накази, розпорядження, а у випадках, передбачених законом, або на вимогу Президента України доводять до його відома у визначеному ним порядку інформацію щодо зовнішніх загроз Україні.

~~Координація діяльності розвідувальних органів України здійснюється Президентом України через очолювану ним Раду національної безпеки і оборони~~

Стаття 7. Керівництво розвідувальними органами України та координація їх діяльності

Загальне керівництво розвідувальними органами України відповідно до Конституції України та цього Закону здійснює Прем'єр-міністр України.

Керівники центральних органів виконавчої влади, до складу яких входять розвідувальні органи, здійснюють керівництво ними в межах повноважень, визначених законом і положеннями про відповідні розвідувальні органи, затвердженими **Кабінетом Міністрів України**, та створюють необхідні умови для їх функціонування.

Безпосереднє керівництво розвідувальними органами України здійснюють їх керівники.

Голову Служби зовнішньої розвідки України та керівника розвідувального органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону призначає на посаду та звільняє з посади Прем'єр-міністр України.

Керівника Головного розвідувального органу Міністерства оборони України призначає на посаду Президент України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України.

Керівника Головного розвідувального органу Міністерства оборони України звільняє з посади Президент України.

~~України, яка діє відповідно до Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони України".~~

Порядок координації діяльності розвідувальних органів України в особливий період визначається Президентом України.

Міністр оборони України може ініціювати перед Президентом України питання про звільнення з посади Керівника Головного розвідувального органу Міністерства оборони України, внівши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

Головою Служби зовнішньої розвідки України, керівником розвідувального органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону та керівником Головного розвідувального органу Міністерства оборони можуть бути призначені лише особи, кандидатури яких були попередньо схвалені комітетом Верховної Ради України, до повноважень якого належить забезпечення контрольних функцій Верховної Ради України за діяльністю державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів, правоохоронних органів спеціального призначення та розвідувальних органів (далі – комітет Верховної Ради України). У межах своїх повноважень керівники розвідувальних органів України можуть видавати накази, розпорядження, а у випадках, передбачених законом доводять до його відома у визначеному ним порядку інформацію щодо зовнішніх загроз Україні.

виключити

	<p>Порядок координації діяльності розвідувальних органів України в особливий період визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 10. Надання розвідувальної інформації</p> <p>Інформація, здобута й опрацьована розвідувальними органами України, надається Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Президентом України споживачам в установленому ним порядку з додержанням вимог законів України "Про державну таємницю", "Про інформацію", "Про захист інформації в автоматизованих системах" та інших.</p>	<p>Стаття 10. Надання розвідувальної інформації</p> <p>Інформація, здобута й опрацьована розвідувальними органами України, надається Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Кабінетом Міністрів України посадовим особам в установленому ним порядку з додержанням вимог законів України "Про державну таємницю", "Про інформацію", "Про захист інформації в автоматизованих системах" та інших.</p>
<p>Стаття 11. Взаємодія розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України, а також із спеціальними службами іноземних держав</p> <p>Порядок взаємодії розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України визначається законами і прийнятими відповідно до них іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Розвідувальні органи України з дозволу Президента України в межах та обсягах, визначених ним, можуть встановлювати і підтримувати контакти із спеціальними службами іноземних держав, у тому числі на основі двосторонніх чи багатосторонніх міжнародних договорів України, з додержанням вимог законодавства України.</p> <p>У випадках довгострокового співробітництва на умовах, визначених міжнародними договорами, згода на</p>	<p>Стаття 11. Взаємодія розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України, а також із спеціальними службами іноземних держав</p> <p>Порядок взаємодії розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України визначається законами і прийнятими відповідно до них іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Розвідувальні органи України з дозволу Кабінету Міністрів України в межах та обсягах, визначених ним, можуть встановлювати і підтримувати контакти із спеціальними службами іноземних держав, у тому числі на основі двосторонніх чи багатосторонніх міжнародних договорів України, з додержанням вимог законодавства України.</p> <p>У випадках довгострокового співробітництва на умовах, визначених міжнародними договорами, згода на</p>

<p>обов'язковість яких для України надана Верховною Радою України, можуть створюватися офіційні закордонні представництва розвідувальних органів України.</p>	<p>обов'язковість яких для України надана Верховною Радою України, можуть створюватися офіційні закордонні представництва розвідувальних органів України.</p>
<p>Стаття 12. Взаємовідносини розвідувальних органів України з органами державної влади, підприємствами, установами і організаціями України</p> <p>Розвідувальні органи України взаємодіють з органами державної влади України відповідно до законів, інших нормативно-правових актів.</p> <p>Органи державної влади, підприємства, установи і організації України в порядку, встановленому законом, сприяють розвідувальним органам України у виконанні ними завдань, які покладені на них цим Законом.</p> <p>Перелік органів виконавчої влади, що можуть залучатися до участі у виконанні програм розвідувальної діяльності або в заходах, які здійснюються розвідувальними органами, визначається Президентом України.</p>	<p>Стаття 12. Взаємовідносини розвідувальних органів України з органами державної влади, підприємствами, установами і організаціями України</p> <p>Розвідувальні органи України взаємодіють з органами державної влади України відповідно до законів, інших нормативно-правових актів.</p> <p>Органи державної влади, підприємства, установи і організації України в порядку, встановленому законом, сприяють розвідувальним органам України у виконанні ними завдань, які покладені на них цим Законом.</p> <p>Перелік органів виконавчої влади, що можуть залучатися до участі у виконанні програм розвідувальної діяльності або в заходах, які здійснюються розвідувальними органами, визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 16. Співробітники розвідувальних органів України</p> <p>Співробітниками розвідувальних органів України є військовослужбовці та службовці кадрового складу розвідувальних органів України, а також військовослужбовці, службовці та працівники, які не належать до кадрового складу цих органів.</p> <p>На військовослужбовців розвідувальних органів, у тому числі тих, які не належать до кадрового складу розвідувальних органів, поширюється дія законодавства України про проходження військової служби з урахуванням</p>	<p>Стаття 16. Співробітники розвідувальних органів України</p> <p>Співробітниками розвідувальних органів України є військовослужбовці та службовці кадрового складу розвідувальних органів України, а також військовослужбовці, службовці та працівники, які не належать до кадрового складу цих органів.</p> <p>На військовослужбовців розвідувальних органів, у тому числі тих, які не належать до кадрового складу розвідувальних органів, поширюється дія законодавства України про проходження військової служби з урахуванням особливостей,</p>

<p>особливостей, що обумовлені специфікою завдань, які виконуються зазначеними військовослужбовцями. Особливості проходження військової служби в розвідувальних органах України визначаються Президентом України.</p> <p>Порядок проходження військової служби та присвоєння військових звань особам, які мають спеціальні звання (класні чини) та направляються (приймаються) для подальшого проходження військової служби в розвідувальних органах України, визначається Президентом України.</p>	<p>що обумовлені специфікою завдань, які виконуються зазначеними військовослужбовцями. Особливості проходження військової служби в розвідувальних органах України визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Порядок проходження військової служби та присвоєння військових звань особам, які мають спеціальні звання (класні чини) та направляються (приймаються) для подальшого проходження військової служби в розвідувальних органах України, визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 24. Контроль Президента України за діяльністю розвідувальних органів України</p> <p>Контроль за діяльністю розвідувальних органів України в межах конституційних повноважень здійснюється Президентом України, в тому числі через керовану ним Раду національної безпеки і оборони України.</p> <p>Розвідувальні органи України доповідають Президентові України і звітують перед ним з питань та в порядку, що визначаються Президентом України.</p>	<p>Стаття 24. Контроль за діяльністю розвідувальних органів України</p> <p>Контроль за діяльністю розвідувальних органів України здійснюється Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України через комітет Верховної Ради України.</p> <p>Розвідувальні органи України доповідають Прем'єр-міністрові України, Членам комітету Верховної Ради України з питань та в порядку, що визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>~~Стаття 25. Контроль Верховної Ради України за діяльністю розвідувальних органів України~~</p> <p>~~Контроль за діяльністю розвідувальних органів України здійснюється Верховною Радою України в порядку, встановленому Конституцією України.~~</p>	<p><i>виключити</i></p>
<p align="center">Закон України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України , 1999, N 22-23, ст.194)</p>	

<p>ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>...</p> <p>3. Військова служба у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком осіб (за винятком випадків, визначених законом), пов'язаній із захистом України.</p> <p>Порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються законами України, положеннями про проходження військової служби відповідними категоріями військовослужбовців, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.</p>	<p>ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>...</p> <p>3. Військова служба у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком осіб (за винятком випадків, визначених законом), пов'язаній із захистом України.</p> <p>Порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються законами України, положеннями про проходження військової служби відповідними категоріями військовослужбовців, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, та іншими нормативно-правовими актами.</p>
<p align="center">Закон України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» (Відомості Верховної Ради України , 1998, N 35, ст.236)</p>	
<p>Стаття 4. Державна охорона органів державної влади України</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо: Верховної Ради України; Кабінету Міністрів України; Конституційного Суду України; Верховного Суду. <i>частина відсутня</i></p>	<p>Стаття 4. Державна охорона органів державної влади України</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо: Верховної Ради України; Кабінету Міністрів України; Конституційного Суду України; Верховного Суду. Керівники підрозділів Управління Державної Охорони, які забезпечують державну охорону органів державної влади, визначених частиною першої цієї статті,</p>

	<p>призначаються на посаду і звільняються з посади за погодженням з Головою Верховної Ради України, Прем'єр-міністром України, Головою Конституційного Суду України, Головою Верховного Суду відповідно.</p> <p>Під час здійснення завдань з державної охорони Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України та Верховного Суду керівники підрозділів Управління Державної Охорони, які забезпечують державну охорону таких органів, безпосередньо підпорядковуються Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністру України, Голові Конституційного Суду України, Голові Верховного Суду відповідно.</p>
<p>Стаття 5. Забезпечення безпеки Президента України</p> <p>Президентові України забезпечується безпека в місцях його постійного і тимчасового перебування шляхом здійснення державної охорони.</p> <p>Протягом строку повноважень Президента України також забезпечується безпека членів його сім'ї, які проживають разом з ним або супроводжують його.</p> <p>Після припинення повноважень Президент України забезпечується державною охороною довічно, якщо тільки він не був усунений з поста в порядку імпічменту.</p>	<p>Стаття 5. Забезпечення безпеки Президента України</p> <p>Президентові України забезпечується безпека відповідно до Закону України «Про Президента України».</p>
<p>Стаття 7. Забезпечення безпеки інших осіб</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо глав іноземних держав, парламентів та урядів і членів їхніх сімей, міністрів закордонних справ, керівників міжнародних організацій (інших посадових осіб міжнародних організацій), які</p>	<p>Стаття 7. Забезпечення безпеки інших осіб</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо глав іноземних держав, парламентів та урядів і членів їхніх сімей, міністрів закордонних справ, керівників міжнародних організацій (інших посадових осіб міжнародних організацій), які</p>

<p>прибувають в Україну чи перебувають на її території у складі офіційних делегацій або відвідують Україну на запрошення органів державної влади. Перелік посадових осіб міжнародних організацій, стосовно яких здійснюється державна охорона, визначає Президент України.</p> <p>Державна охорона у разі наявності загрози життю чи здоров'ю може здійснюватися щодо народних депутатів України, членів Кабінету Міністрів України, керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, суддів Конституційного Суду України та Верховного Суду, Голови Національного банку України, Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Рішення про доцільність здійснення державної охорони щодо осіб, зазначених у частині третій цієї статті, приймає Президент України за поданням посадових осіб, уповноважених виступати від імені відповідних органів державної влади, або за поданням Начальника Управління державної охорони України.</p>	<p>прибувають в Україну чи перебувають на її території у складі офіційних делегацій або відвідують Україну на запрошення органів державної влади. Перелік посадових осіб міжнародних організацій, стосовно яких здійснюється державна охорона, визначається Кабінетом міністрів України.</p> <p>Державна охорона у разі наявності загрози життю чи здоров'ю може здійснюватися щодо народних депутатів України, членів Кабінету Міністрів України, керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, суддів Конституційного Суду України та Верховного Суду, Голови Національного банку України, Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Рішення про доцільність здійснення державної охорони щодо осіб, зазначених у частині третій цієї статті, приймає Прем'єр-міністр України за поданням посадових осіб, уповноважених виступати від імені відповідних органів державної влади, або за поданням Начальника Управління державної охорони України.</p>
<p>Стаття 9. Об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Конституційний Суд України, Верховний Суд, споруд і спеціальних транспортних засобів, що перебувають в їх користуванні, інших місць постійного і</p>	<p>Стаття 9. Об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Конституційний Суд України, Верховний Суд, споруд і спеціальних транспортних засобів, що перебувають в їх користуванні, інших місць постійного і</p>

<p>тимчасового перебування осіб, які охороняються відповідно до цього Закону, важливих державних об'єктів та прилеглих до них територій і акваторій, визначених Президентом України.</p> <p>До будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, а також будинків, де працюють інші органи державної влади України, щодо яких здійснюється державна охорона згідно з цим Законом, не допускаються особи з холодною чи вогнепальною зброєю (крім осіб, які відповідно до цього Закону здійснюють державну охорону відповідного будинку), а також особи з вибуховими речовинами, засобами підризу, боєприпасами всіх видів і зразків, навчальними або імітаційними боєприпасами, легкозаймистими рідинами чи займистими твердими речовинами, піротехнічними засобами.</p>	<p>тимчасового перебування осіб, які охороняються відповідно до цього Закону, важливих державних об'єктів та прилеглих до них територій і акваторій, визначених Кабінетом Міністрів України.</p> <p>До будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, а також будинків, де працюють інші органи державної влади України, щодо яких здійснюється державна охорона згідно з цим Законом, не допускаються особи з холодною чи вогнепальною зброєю (крім осіб, які відповідно до цього Закону здійснюють державну охорону відповідного будинку), а також особи з вибуховими речовинами, засобами підризу, боєприпасами всіх видів і зразків, навчальними або імітаційними боєприпасами, легкозаймистими рідинами чи займистими твердими речовинами, піротехнічними засобами.</p>
<p>Стаття 11. Управління державної охорони України</p> <p>Управління державної охорони України є державним правоохоронним органом спеціального призначення, підпорядкованим Президентові України та підконтрольним Верховній Раді України.</p> <p>Загальна структура і чисельність Управління державної охорони України затверджуються Верховною Радою України за поданням Президента України.</p> <p>Управління державної охорони України в межах своїх повноважень на основі та на виконання законів та інших нормативно-правових актів видає накази, організовує і контролює їх виконання.</p>	<p>Стаття 11. Управління державної охорони України</p> <p>Управління державної охорони України є державним правоохоронним органом спеціального призначення, підпорядкованим Прем'єр-міністру України та підконтрольним Верховній Раді України.</p> <p>Загальна структура і чисельність Управління державної охорони України затверджуються Верховною Радою України за вмотивованою пропозицією Прем'єр-міністра України.</p> <p>Управління державної охорони України в межах своїх повноважень на основі та на виконання законів та інших нормативно-правових актів видає накази, організовує і контролює їх виконання.</p>

<p>Керівництво діяльністю Управління державної охорони України здійснює Начальник Управління державної охорони України, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України має заступників, які за його поданням призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України.</p> <p>Інші посадові особи Управління державної охорони України призначаються на посаду та звільняються з посади Начальником Управління державної охорони України.</p>	<p>Керівництво діяльністю Управління державної охорони України здійснює Начальник Управління державної охорони України, який призначається на посаду і звільняється з посади Прем'єр-міністром України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України має заступників, яких він призначає на посаду і звільняє з посади.</p> <p>Інші посадові особи Управління державної охорони України призначаються на посаду та звільняються з посади Начальником Управління державної охорони України з особливостями, визначеними частинами другою та третьою статті 4 цього Закону.</p>
<p>Стаття 13. Повноваження Управління державної охорони України</p> <p>Для здійснення покладених завдань Управління державної охорони України уповноважене:</p> <p>...</p> <p>прикомандировувати в установленому порядку військовослужбовців Управління державної охорони України для здійснення державної охорони до органів державної влади, підприємств, установ і організацій, перелік яких визначається Президентом України;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 13. Повноваження Управління державної охорони України</p> <p>Для здійснення покладених завдань Управління державної охорони України уповноважене:</p> <p>...</p> <p>прикомандировувати в установленому порядку військовослужбовців Управління державної охорони України для здійснення державної охорони до органів державної влади, підприємств, установ і організацій, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 16. Кадри Управління державної охорони України</p> <p>...</p> <p>Військовослужбовці Управління державної охорони України мають право на носіння військової форми одягу із</p>	<p>Стаття 16. Кадри Управління державної охорони України</p> <p>...</p> <p>Військовослужбовці Управління державної охорони України мають право на носіння військової форми одягу із</p>

<p>знаками розрізнення, зразки яких затверджуються відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу".</p> <p>Військовослужбовцям Управління державної охорони України видається службове посвідчення, зразок якого затверджується Президентом України.</p> <p>...</p>	<p>знаками розрізнення, зразки яких затверджуються відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу".</p> <p>Військовослужбовцям Управління державної охорони України видається службове посвідчення, зразок якого затверджується Начальником Управління державної охорони України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 26. Контроль ~~Президента України~~ за діяльністю Управління державної охорони України</p> <p>Контроль за діяльністю Управління державної охорони України здійснює Президент України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України систематично інформує Президента України з основних питань діяльності Управління. Порядок подання інформації встановлює Президент України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України щорічно подає Президенту України письмовий звіт про діяльність Управління державної охорони України.</p>	<p>Стаття 26. Контроль за діяльністю Управління державної охорони України</p> <p>Контроль за діяльністю Управління державної охорони України здійснює Кабінет Міністрів України та Верховна Рада України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України систематично інформує Кабінет Міністрів України та членів комітету Верховної Рад України, до предмету відання якого належать питання діяльності Управління державної охорони України, з основних питань діяльності Управління. Порядок подання інформації встановлює Кабінет Міністрів України.</p> <p>Начальник Управління державної охорони України щорічно подає Кабінету Міністрів України та Верховній раді України письмовий звіт про діяльність Управління державної охорони України.</p>
<p>Стаття 27. Контроль за використанням Управлінням державної охорони України коштів Державного бюджету України і його фінансовою та адміністративно господарською діяльністю</p>	<p>Стаття 27. Контроль за використанням Управлінням державної охорони України коштів Державного бюджету України і його фінансовою та адміністративно господарською діяльністю</p>

<p>Контроль за використанням Управлінням державної охорони України коштів Державного бюджету України здійснюється Рахунковою палатою відповідно до її повноважень, встановлених законодавством України.</p> <p>Контроль за фінансовою та адміністративно-господарською діяльністю Управління державної охорони України здійснюється в порядку, визначеному Президентом України.</p>	<p>Контроль за використанням Управлінням державної охорони України коштів Державного бюджету України здійснюється Рахунковою палатою відповідно до її повноважень, встановлених законодавством України.</p> <p>Контроль за фінансовою та адміністративно-господарською діяльністю Управління державної охорони України здійснюється в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про Вищу раду правосуддя» (Відомості Верховної Ради , 2017, № 7-8, ст.50)</p>	
<p>Стаття 3. Повноваження Вищої ради правосуддя</p> <p>1. Вища рада правосуддя:</p> <p>...</p> <p>15) надає обов'язкові до розгляду консультативні висновки щодо законопроектів з питань утворення, реорганізації чи ліквідації судів, судоустрою і статусу суддів, узагальнює пропозиції судів, органів та установ системи правосуддя стосовно законодавства щодо їх статусу та функціонування, судоустрою і статусу суддів;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 3. Повноваження Вищої ради правосуддя</p> <p>1. Вища рада правосуддя:</p> <p>...</p> <p>15) надає обов'язкові до врахування консультативні висновки щодо законопроектів з питань утворення, реорганізації чи ліквідації судів, судоустрою і статусу суддів, узагальнює пропозиції судів, органів та установ системи правосуддя стосовно законодавства щодо їх статусу та функціонування, судоустрою і статусу суддів;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Прийом документів від кандидатів та інші підготовчі дії для обрання (призначення) члена Вищої ради правосуддя</p> <p>...</p> <p>9. Положення про проведення відкритого конкурсу для призначення Президентом України членів Вищої ради правосуддя затверджується Президентом України.</p>	<p>Стаття 9. Прийом документів від кандидатів та інші підготовчі дії для обрання (призначення) члена Вищої ради правосуддя</p> <p>...</p> <p>9. Для проведення відкритого конкурсу для призначення Президентом України членів Вищої ради правосуддя Президент України утворює дорадчий орган.</p>

...	<p>Персональний склад зазначеного органу та порядок здійснення ним відкритого конкурсу визначаються Президентом України відповідно до Закону України «Про Президента України»</p> <p>...</p>
<p>Стаття 16. Порядок призначення членів Вищої ради правосуддя Президентом України</p> <p>1. Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя.</p>	<p>Стаття 16. Порядок призначення членів Вищої ради правосуддя Президентом України</p> <p>1. Президент України за результатами проведеного конкурсу видає розпорядження про призначення членів Вищої ради правосуддя.</p>
<p>Стаття відсутня</p>	<p>Стаття 35-1. Надання консультативного висновку щодо законопроекту з питань утворення, реорганізації чи ліквідації судів</p> <p>1. У разі виникнення підстав для утворення, реорганізації чи ліквідації суду, зазначених у цій статті, Президент передає до Вищої ради правосуддя відповідний проект закону для надання консультативного висновку.</p> <p>2. Вища рада правосуддя надає консультативний висновок щодо проекту закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду у строк, що не перевищує тридцяти днів, з моменту отримання відповідного проекту закону.</p> <p>3. Якщо Вища рада правосуддя у визначений законом строк не надала консультативного висновку щодо проекту закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду, Президент України вносить до Верховної Ради України такий проект закону без консультативного висновку Вищої ради правосуддя.</p>

**Закон України «Про прокуратуру»
(Відомості Верховної Ради , 2015, № 2-3, ст.12)**

Стаття 27. Вимоги до кандидатів на посаду прокурора

...

4. Військовими прокурорами призначаються громадяни з числа офіцерів, які проходять військову службу або перебувають у запасі і мають вищу юридичну освіту, за умови укладення ними контракту про проходження служби осіб офіцерського складу у військовій прокуратурі.

Порядок проходження військової служби громадянами України у військовій прокуратурі визначається відповідним положенням, яке затверджується **Президентом України**.

В окремих випадках за наказом Генерального прокурора на посади прокурорів та слідчих військової прокуратури можуть бути призначені особи, які не є військовослужбовцями і не перебувають у запасі та відповідають вимогам частин першої та п'ятої цієї статті.

Військовослужбовці військової прокуратури у своїй діяльності керуються Законом України "Про прокуратуру" і проходять військову службу відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України.

Військові звання вищого офіцерського складу військовослужбовцям військової прокуратури

Стаття 27. Вимоги до кандидатів на посаду прокурора

...

4. Військовими прокурорами призначаються громадяни з числа офіцерів, які проходять військову службу або перебувають у запасі і мають вищу юридичну освіту, за умови укладення ними контракту про проходження служби осіб офіцерського складу у військовій прокуратурі.

Порядок проходження військової служби громадянами України у військовій прокуратурі визначається відповідним положенням, яке затверджується **Кабінетом Міністрів України**.

В окремих випадках за наказом Генерального прокурора на посади прокурорів та слідчих військової прокуратури можуть бути призначені особи, які не є військовослужбовцями і не перебувають у запасі та відповідають вимогам частин першої та п'ятої цієї статті.

Військовослужбовці військової прокуратури у своїй діяльності керуються Законом України "Про прокуратуру" і проходять військову службу відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України.

Військові звання вищого офіцерського складу військовослужбовцям військової прокуратури

<p>присвоюються Президентом України, інші військові звання - відповідно до встановленого законодавством порядку проходження військової служби.</p>	<p>присвоюються Президентом України за вмотивованими пропозиціями Прем'єр-міністра України, попередньо схваленими комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належить питання здійснення правосуддя, інші військові звання - відповідно до встановленого законодавством порядку проходження військової служби.</p>
<p>Стаття 53. Звільнення прокурора в разі порушення ним вимог щодо несумісності</p> <p>1. Прокурор звільняється з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності за поданням Вищої ради правосуддя, яке вона вносить особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.</p> <p>2. Подання про звільнення Генерального прокурора з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності Вища рада правосуддя вносить Президенту України.</p>	<p>Стаття 53. Звільнення прокурора в разі порушення ним вимог щодо несумісності</p> <p>1. Прокурор звільняється з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності за поданням Вищої ради правосуддя, яке вона вносить особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.</p> <p>2. Подання про звільнення Генерального прокурора з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності Вища рада правосуддя вносить Президенту України.</p> <p>3. Президент України приймає рішення про звільнення Генерального прокурора з посади за наданої згоди Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 54. Звільнення прокурора в разі набрання законної сили судовим рішенням про притягнення прокурора до адміністративної відповідальності за корупційне правопорушення</p> <p>1. Суд, що ухвалив судове рішення, яким визнав прокурора винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", після набрання таким</p>	<p>Стаття 54. Звільнення прокурора в разі набрання законної сили судовим рішенням про притягнення прокурора до адміністративної відповідальності за корупційне правопорушення</p> <p>1. Суд, що ухвалив судове рішення, яким визнав прокурора винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", після набрання таким</p>

<p>рішенням законної сили повідомляє про це особу, уповноважену цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, яка звільняє такого прокурора з посади у триденний строк з дня отримання копії відповідного судового рішення, що набрало законної сили.</p> <p>2. Суд, що ухвалив судові рішення, яким визнав Генерального прокурора винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", після набрання таким рішенням законної сили повідомляє про це Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів, яка вносить подання про його звільнення з посади Президенту України.</p>	<p>рішенням законної сили повідомляє про це особу, уповноважену цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, яка звільняє такого прокурора з посади у триденний строк з дня отримання копії відповідного судового рішення, що набрало законної сили.</p> <p>2. Суд, що ухвалив судові рішення, яким визнав Генерального прокурора винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", після набрання таким рішенням законної сили повідомляє про це Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів, яка вносить подання про його звільнення з посади Президенту України.</p> <p>3. Президент України приймає рішення про звільнення Генерального прокурора з посади за наданої згоди Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 56. Звільнення прокурора у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього</p> <p>1. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо прокурора, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це особу, уповноважену цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, яка звільняє такого прокурора з посади.</p> <p>2. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо Генерального прокурора, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це Кваліфікаційно-</p>	<p>Стаття 56. Звільнення прокурора у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього</p> <p>1. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо прокурора, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це особу, уповноважену цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, яка звільняє такого прокурора з посади.</p> <p>2. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо Генерального прокурора, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це Кваліфікаційно-</p>

<p>дисциплінарну комісію прокурорів, яка вносить подання про його звільнення з посади Президенту України.</p>	<p>дисциплінарну комісію прокурорів, яка вносить подання про його звільнення з посади Президенту України.</p> <p>3. Президент України приймає рішення про звільнення Генерального прокурора з посади за наданої згоди Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 57. Звільнення прокурора у разі припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави</p> <p>1. Прокурор у разі припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави звільняється з посади особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p> <p>2. Генеральний прокурор у разі припинення громадянства або набуття громадянства іншої держави звільняється з посади Президентом України за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p>	<p>Стаття 57. Звільнення прокурора у разі припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави</p> <p>1. Прокурор у разі припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави звільняється з посади особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p> <p>2. Генеральний прокурор у разі припинення громадянства або набуття громадянства іншої держави звільняється з посади Президентом України за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p> <p>3. Президент України приймає рішення про звільнення Генерального прокурора з посади за наданої згоди Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 58. Звільнення прокурора в разі подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням</p> <p>1. Прокурор незалежно від мотивів має право подати заяву про звільнення з посади за власним бажанням у будь-який час свого перебування на посаді.</p> <p>2. Заява про звільнення з посади за власним бажанням подається особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.</p>	<p>Стаття 58. Звільнення прокурора в разі подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням</p> <p>1. Прокурор незалежно від мотивів має право подати заяву про звільнення з посади за власним бажанням у будь-який час свого перебування на посаді.</p> <p>2. Заява про звільнення з посади за власним бажанням подається особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.</p>

<p>Заява Генерального прокурора про звільнення за власним бажанням подається Президенту України.</p>	<p>Заява Генерального прокурора про звільнення за власним бажанням подається Президенту України. 3. Президент України приймає рішення про звільнення Генерального прокурора з посади за наданої згоди Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 63. Порядок звільнення з посади Генерального прокурора</p> <p>1. Президент України видає указ про звільнення Генерального прокурора з посади на підставі та в межах подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів чи Вищої ради правосуддя.</p> <p>2. Порядок розгляду питання та прийняття Верховною Радою України рішення про висловлення недовіри Генеральному прокурору встановлюється частиною четвертою статті 42 цього Закону та Регламентом Верховної Ради України.</p> <p>Повноваження Генерального прокурора припиняються з дня набрання чинності постановою Верховної Ради України.</p>	<p>Стаття 63. Порядок звільнення з посади Генерального прокурора</p> <p>1. Президент України видає розпорядження про звільнення Генерального прокурора з посади на підставі та в межах подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів чи Вищої ради правосуддя.</p> <p>2. Порядок розгляду питання та прийняття Верховною Радою України рішення про висловлення недовіри Генеральному прокурору встановлюється частиною четвертою статті 42 цього Закону та Регламентом Верховної Ради України.</p> <p>Повноваження Генерального прокурора припиняються з дня набрання чинності постановою Верховної Ради України.</p>
<p>Закон України «Про Раду національної безпеки і оборони України» (Відомості Верховної Ради України , 1998, № 35, ст.237)</p>	
<p>Стаття 2. Правова основа діяльності Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Рада національної безпеки і оборони України керується в своїй діяльності Конституцією та законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість</p>	<p>Стаття 2. Правова основа діяльності Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Рада національної безпеки і оборони України керується в своїй діяльності Конституцією та законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>

<p>яких надана Верховною Радою України, ~~актами Президента України~~.</p> <p>Рада національної безпеки і оборони України відповідно до цього Закону своїм рішенням, що вводиться в дію указом Президента України, затверджує Регламент Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Порядок роботи Ради національної безпеки і оборони України встановлюється цим Законом та Регламентом Ради національної безпеки і оборони України.</p>	<p>Рада національної безпеки і оборони України відповідно до цього Закону своїм рішенням, що вводиться в дію указом Президента України, затверджує Регламент Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Порядок роботи Ради національної безпеки і оборони України встановлюється цим Законом та Регламентом Ради національної безпеки і оборони України.</p>
<p>Стаття 3. Функції Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Функціями Ради національної безпеки і оборони України є:</p> <p>1) внесення пропозицій Президентові України щодо реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики у сфері національної безпеки і оборони;</p> <p>2) координація та здійснення контролю за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони у мирний час;</p> <p>3) координація та здійснення контролю за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони в умовах воєнного або надзвичайного стану та при виникненні кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України.</p>	<p>Стаття 3. Функції Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Функціями Ради національної безпеки і оборони України є :</p> <p>1) контроль за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони;</p> <p>2) координація діяльності органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони.</p>
<p>Стаття 4. Компетенція Ради національної безпеки і оборони України</p>	<p>Стаття 4. Компетенція Ради національної безпеки і оборони України</p>

Відповідно до функцій, визначених Конституцією України та цим Законом, Рада національної безпеки і оборони України:

1) розробляє та розглядає на своїх засіданнях питання, які відповідно до Конституції та законів України, Стратегії національної безпеки України, Воєнної доктрини України належать до сфери національної безпеки і оборони, та подає пропозиції Президентові України, приймає рішення щодо:

визначення стратегічних національних інтересів України, концептуальних підходів та напрямів забезпечення національної безпеки і оборони у політичній, економічній, соціальній, воєнній, науково-технологічній, екологічній, інформаційній та інших сферах;

проектів державних програм, доктрин, законів України, указів Президента України, директив Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, міжнародних договорів, інших нормативних актів та документів з питань національної безпеки і оборони;

удосконалення системи забезпечення національної безпеки та організації оборони, утворення, реорганізації та ліквідації органів виконавчої влади у цій сфері;

проекту Закону України про Державний бюджет України та пропозицій до Бюджетної декларації по статтях, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки і оборони України;

Відповідно до функцій, визначених Конституцією України та цим Законом, Рада національної безпеки і оборони України:

1) розробляє та розглядає на своїх засіданнях питання, які відповідно до Конституції та законів України належать до сфери національної безпеки і оборони, приймає рішення щодо:

визначення концептуальних підходів та напрямів забезпечення національної безпеки і оборони у політичній, економічній, соціальній, воєнній, науково-технологічній, екологічній, інформаційній та інших сферах;

проектів міжнародних договорів, інших нормативних актів та документів з питань національної безпеки і оборони;

удосконалення системи забезпечення національної безпеки та організації оборони;

заходів політичного, економічного, соціального, воєнного, науково-технологічного, екологічного, інформаційного та іншого характеру відповідно до масштабу потенційних та реальних загроз національним інтересам України;

вивчення конкретних питань та здійсненням відповідних досліджень у сфері національної безпеки і оборони органами виконавчої влади та науковими закладами України;

опрацювання необхідної інформації, її використання в інтересах національної безпеки України, аналізу на її

матеріального, фінансового, кадрового, організаційного та іншого забезпечення виконання заходів з питань національної безпеки і оборони;

заходів політичного, економічного, соціального, воєнного, науково-технологічного, екологічного, інформаційного та іншого характеру відповідно до масштабу потенційних та реальних загроз національним інтересам України;

доручень, пов'язаних з вивченням конкретних питань та здійсненням відповідних досліджень у сфері національної безпеки і оборони, органам виконавчої влади та науковим закладам України;

залучення контрольних, інспекційних та наглядових органів, що функціонують у системі виконавчої влади, до здійснення контролю за своєчасністю та якістю виконання прийнятих Радою національної безпеки і оборони України рішень, введених в дію указами Президента України;

забезпечення і контролю надходження та опрацювання необхідної інформації, її збереження, конфіденційності та використання в інтересах національної безпеки України, аналізу на її основі стану і тенденції розвитку подій, що відбуваються в Україні і в світі, визначення потенційних та реальних загроз національним інтересам України;

питань оголошення стану війни, загальної або часткової мобілізації, введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її

основі стану і тенденції розвитку подій, що відбуваються в Україні і в світі;

питань оголошення стану війни, загальної або часткової мобілізації, введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях, оголошення в разі потреби окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації;

2) організує виконання прийнятих Радою національної безпеки і оборони України рішень, введених в дію указами Президента України;

3) координує і контролює переведення центральних і місцевих органів виконавчої влади, а також економіки країни на роботу в умовах воєнного чи надзвичайного стану;

4) координує та контролює діяльність органів виконавчої влади по відбиттю збройної агресії, організації захисту населення та забезпеченню його життєдіяльності, охороні життя, здоров'я, конституційних прав, свобод і законних інтересів громадян, підтриманню громадського порядку в умовах воєнного та надзвичайного стану.

місцевостях, оголошення в разі потреби окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації;

невідкладних заходів із розв'язання кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України;

2) координує виконання прийнятих Радою національної безпеки і оборони України рішень, введених в дію указами Президента України, і здійснює поточний контроль діяльності органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони, подає Президентові України відповідні висновки та пропозиції;

3) залучає до аналізу інформації посадових осіб та фахівців органів виконавчої влади, державних установ, наукових закладів, підприємств та організацій усіх форм власності;

4) ініціює розроблення нормативних актів та документів з питань національної безпеки і оборони, узагальнює практику їх застосування та результати перевірок їх виконання;

5) координує і контролює переведення центральних і місцевих органів виконавчої влади, а також економіки країни на роботу в умовах воєнного чи надзвичайного стану;

6) координує і контролює діяльність органів місцевого самоврядування в межах наданих повноважень під час введення воєнного чи надзвичайного стану;

7) координує та контролює діяльність органів виконавчої влади по відбиттю збройної агресії,

<p>організації захисту населення та забезпеченню його життєдіяльності, охороні життя, здоров'я, конституційних прав, свобод і законних інтересів громадян, підтриманню громадського порядку в умовах воєнного та надзвичайного стану та при виникненні кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України;</p> <p>8) координує і контролює діяльність органів виконавчої влади з протидії корупції, забезпечення громадської безпеки та боротьби із злочинністю з питань національної безпеки і оборони.</p> <p>Примітка. Кризовою ситуацією вважається крайнє загострення протиріч, гостра дестабілізація становища в будь-якій сфері діяльності, регіоні, країні.</p>	
<p>Стаття 6. Склад Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Персональний склад Ради національної безпеки і оборони України формує Президент України.</p> <p>До складу Ради національної безпеки і оборони України за посадою входять Прем'єр-міністр України, Міністр оборони України, Голова Служби безпеки України, Міністр внутрішніх справ України, Міністр закордонних справ України.</p>	<p>Стаття 6. Склад Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Персональний склад Ради національної безпеки і оборони України формує Президент України шляхом прийняття відповідного розпорядження, яке скріплює підписом Прем'єр-міністр України та Міністр оборони України. Таке розпорядження опубліковується і набирає чинності відповідно до Закону України «Про Президента України»</p> <p>До складу Ради національної безпеки і оборони України за посадою входять Прем'єр-міністр України, Міністр оборони України, Голова Служби безпеки України, Міністр внутрішніх справ України, Міністр закордонних справ України.</p>

<p>Членами Ради національної безпеки і оборони України можуть бути керівники інших центральних органів виконавчої влади, а також інші особи, визначені Президентом України.</p>	<p>Президент України може призначати членами Ради національної безпеки і оборони України інших осіб з числа членів Кабінету Міністрів України.</p> <p>Голова Верховної Ради України та Секретар Ради національної безпеки і оборони не є членами Ради національної безпеки і оборони.</p>
<p>Стаття 7. Секретар Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>~~Секретар Ради національної безпеки і оборони України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України і безпосередньо йому підпорядковується. Правовий статус Секретаря Ради національної безпеки і оборони України як державного службовця визначається Президентом України відповідно до Закону України «Про державну службу».~~</p> <p>~~Секретар Ради національної безпеки і оборони України забезпечує організацію роботи і виконання рішень Ради національної безпеки і оборони України.~~</p> <p>~~Секретар Ради національної безпеки і оборони України має заступників, які за його поданням призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України.~~</p> <p>~~На посади Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників можуть призначатися як цивільні особи, так і військовослужбовці.~~</p>	<p>Стаття 7. Секретар Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Секретар Ради національної безпеки і оборони України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.</p> <p>Секретар Ради національної безпеки і оборони України забезпечує організацію роботи Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Виключити</p>
<p>Стаття 8. Апарат Ради національної безпеки і оборони України</p>	<p>Стаття 8. Забезпечення діяльності Ради національної безпеки і оборони України</p>

<p>Інформаційно-аналітичне та організаційне забезпечення діяльності Ради національної безпеки і оборони України здійснює її апарат, який підпорядковується Секретареві Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Апарат Ради національної безпеки і оборони України є юридичною особою.</p> <p>Положення про апарат Ради національної безпеки і оборони України та його структура затверджуються Президентом України за поданням Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.</p> <p>Посадові особи апарату Ради національної безпеки і оборони України є державними службовцями.</p>	<p>Інформаційно-аналітичне та організаційне забезпечення діяльності Ради національної безпеки і оборони України здійснює Канцелярія Президента України.</p>
<p>Стаття 9. Засідання Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Основною організаційною формою діяльності Ради національної безпеки і оборони України є її засідання.</p> <p>На засіданнях Ради національної безпеки і оборони України її члени голосують особисто. Делегування ними обов'язку бути присутніми на засіданні Ради національної безпеки і оборони України іншим особам не допускається.</p> <p>У засіданнях Ради національної безпеки і оборони України може брати участь Голова Верховної Ради України.</p> <p>На запрошення Голови Ради національної безпеки і оборони України у її засіданнях можуть брати участь голови комітетів Верховної Ради України, інші народні депутати України, керівники центральних органів виконавчої влади та</p>	<p>Стаття 9. Засідання Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Основною організаційною формою діяльності Ради національної безпеки і оборони України є її засідання.</p> <p>На засіданнях Ради національної безпеки і оборони України її члени голосують особисто. Делегування ними обов'язку бути присутніми на засіданні Ради національної безпеки і оборони України іншим особам не допускається.</p> <p>У засіданнях Ради національної безпеки і оборони України може брати участь Голова Верховної Ради України.</p> <p>На запрошення Президента України або Прем'єр-міністра України у засіданнях Ради національної безпеки і оборони України можуть брати участь голови комітетів Верховної Ради України, інші народні депутати України, керівники центральних органів виконавчої влади та інші</p>

інші особи, які не є членами Ради національної безпеки і оборони України	особи, які не є членами Ради національної безпеки і оборони України, з додержанням вимог Закону України «Про державну таємницю».
<p>Стаття 10. Рішення Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Рішення Ради національної безпеки і оборони України приймаються не менш як двома третинами голосів її членів.</p> <p>Голова Верховної Ради України може висловлювати думку щодо прийнятих рішень, яка протоколюється.</p> <p>Прийняті рішення вводяться в дію указами Президента України.</p> <p><i>Норма відсутня</i></p> <p>~~Рішення Ради національної безпеки і оборони України, введені в дію указами Президента України, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади.~~</p>	<p>Стаття 10. Рішення Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Рішення Ради національної безпеки і оборони України приймаються більшістю від її складу.</p> <p>Голова Верховної Ради України може висловлювати думку щодо прийнятих рішень, яка протоколюється.</p> <p>Прийняті рішення вводяться в дію указами Президента України. Президент України може відмовитись вводити в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України. Рішення Ради національної безпеки і оборони України, яке не було введено в дію указом Президента України, не має юридичних наслідків.</p> <p>Указ Президента України про введення в дію рішень Ради Національної Безпеки і Оборони скріплюють підписом Прем'єр-міністр України і міністр, відповідальний за акт та його виконання та опубліковується і набирає чинності відповідно до Закону України «Про Президента України».</p> <p><i>виключити</i></p>
<p>Стаття 11. Повноваження Голови Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Голова Ради національної безпеки і оборони України:</p>	<p>Стаття 11. Повноваження Голови Ради національної безпеки і оборони України</p>

<p>1) спрямовує діяльність і здійснює загальне керівництво роботою Ради національної безпеки і оборони України;</p> <p>2) затверджує перспективні та поточні плани роботи Ради національної безпеки і оборони України, час і порядок проведення її засідань;</p> <p>3) особисто головує на засіданнях Ради національної безпеки і оборони України;</p> <p>4) дає доручення членам Ради національної безпеки і оборони України, пов'язані з виконанням покладених на неї функцій;</p> <p>5) заслуховує поточну інформацію Секретаря Ради національної безпеки і оборони України про хід виконання її рішень, у разі необхідності виносить питання про стан виконання рішень Ради національної безпеки і оборони України на її засідання;</p> <p>6) затверджує Положення про апарат Ради національної безпеки і оборони України, його структуру і штатну чисельність за поданням Секретаря Ради національної безпеки і оборони України;</p> <p>7) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.</p>	<p>Голова Ради національної безпеки і оборони України особисто головує на засіданнях Ради національної безпеки і оборони України та вводить в дію її рішення в порядку, визначеному статтею 10 цього Закону.</p>
<p>Стаття 13. Повноваження Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників Секретар Ради національної безпеки і оборони України:</p>	<p>Стаття 13. Повноваження Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників Секретар Ради національної безпеки і оборони України:</p> <p>1) спрямовує діяльність і здійснює загальне керівництво роботою Ради національної безпеки і</p>

<p>1) готує пропозиції щодо перспективного і поточного планування діяльності Ради національної безпеки і оборони України;</p> <p>2) подає на розгляд Президента України проекти актів Президента України про введення в дію рішень Ради національної безпеки і оборони України, ~~в тому числі стосовно пропозицій і рекомендацій по реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики у сфері національної безпеки і оборони;~~</p> <p>3) організовує роботу, пов'язану з підготовкою та проведенням засідань Ради національної безпеки і оборони України та контролем за виконанням прийнятих нею рішень;</p> <p>4) інформує Президента України та членів Ради національної безпеки і оборони України про хід виконання рішень Ради;</p> <p>~~5) координує діяльність робочих та консультативних органів Ради національної безпеки і оборони України;~~</p> <p>~~6) за дорученням Голови Ради національної безпеки і оборони України представляє позицію Ради національної безпеки і оборони України у Верховній Раді України, у відносинах з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, з політичними партіями і громадськими організаціями та засобами масової інформації, з міжнародними організаціями.~~</p> <p>~~7) подає на затвердження Голові Ради національної безпеки і оборони України Положення про апарат Ради~~</p>	<p>оборони України, готує пропозиції щодо перспективного і поточного планування діяльності Ради національної безпеки і оборони України;</p> <p>2) подає на розгляд Президента України проекти актів Президента України про введення в дію рішень Ради національної безпеки і оборони України;</p> <p>3) організовує роботу, пов'язану з підготовкою та проведенням засідань Ради національної безпеки і оборони України та контролем за виконанням прийнятих нею рішень;</p> <p>4) інформує Президента України та членів Ради національної безпеки і оборони України про хід виконання рішень Ради;</p>
---	--

національної безпеки і оборони України, його структуру та штатну чисельність;

8) здійснює у період між засіданнями Ради національної безпеки і оборони України координацію і контроль за виконанням центральними та місцевими органами виконавчої влади, правоохоронними органами, військовими формуваннями рішень Ради національної безпеки і оборони України, введених в дію указами Президента України;

9) організовує роботу Ставки Верховного Головнокомандувача у разі її утворення;

10) бере участь у розгляді пропозицій щодо кандидатур на посади в органах державної влади, діяльність яких пов'язана з питаннями національної безпеки і оборони України і які призначаються на посаду Президентом України або за погодженням із Президентом України; вносить на розгляд Президента України пропозиції щодо призначення і звільнення керівництва військових формувань, правоохоронних органів у межах повноважень Президента України;

11) подає пропозиції Президенту України щодо призначення заступників Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та розподілу обов'язків між ними;

12) вносить на розгляд Ради національної безпеки і оборони України пропозиції щодо проекту Закону України про Державний бюджет України та пропозиції до

<p>~~Бюджетної декларації по статтях, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки і оборони.~~</p>	
<p>~~Стаття 14. Робочі та консультативні органи Ради національної безпеки і оборони України~~ ~~Для опрацювання і комплексного вирішення проблем міжгалузевого характеру, забезпечення науково-аналітичного та прогностичного супроводження діяльності Ради національної безпеки і оборони України за її рішенням в рамках коштів, передбачених Державним бюджетом України, можуть утворюватися міжвідомчі комісії, робочі та консультативні органи.~~ ~~Функції та повноваження цих органів визначаються окремими положеннями, які затверджує Президент України.~~</p>	<p><i>виключити</i></p>
<p>Стаття 15. Фінансування Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Фінансування діяльності Ради національної безпеки і оборони України здійснюється за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України окремим рядком.</p>	<p>Стаття 15. Фінансування Ради національної безпеки і оборони України</p> <p>Фінансування діяльності Ради національної безпеки і оборони України здійснюється в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на забезпечення діяльності Президента України.</p>
<p>Закон України «Про санкції» (Відомості Верховної Ради , 2014, № 40, ст.2018)</p>	
<p>Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій</p> <p>1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, ~~Президентом України,~~ Кабінетом Міністрів України,</p>	<p>Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій</p> <p>1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України.</p>

~~Національним банком України, Службою безпеки України.~~

2. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо іноземної держави або невизначеного кола осіб певного виду діяльності (секторальні санкції), передбачених пунктами 1-5, 13-15, 17-19, 25 частини першої статті 4 цього Закону, **приймається Радою національної безпеки та оборони України, вводиться в дію указом Президента України та затверджується протягом 48 годин з дня видання указу Президента України постановою Верховної Ради України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту прийняття постанови Верховної Ради України і є обов'язковим до виконання.**

~~3. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1-21, 23-25~~

2. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо іноземної держави або невизначеного кола осіб певного виду діяльності (секторальні санкції), передбачених пунктами 1-5, 13-15, 17-19, 25 частини першої статті 4 цього Закону, **а також рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1-21, 23-25 частини першої статті 4 цього Закону, приймаються у формі постанови Кабінетом Міністрів України за погодженням з комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання національної безпеки і оборони. Відповідне рішення набирає чинності з моменту прийняття постанови Кабінетом Міністрів України і є обов'язковим до виконання.**

Частина 3 виключити

<p>~~частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.~~</p> <p>4. Припинення дії міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, як санкція згідно з цим Законом здійснюється Верховною Радою України за поданням Президента України або іншого суб'єкта законодавчої ініціативи.</p>	<p>3. Припинення дії міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, як санкція згідно з цим Законом здійснюється Кабінетом Міністрів України за погодженням з комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони.</p>
<p align="center">Закон України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» (Відомості Верховної Ради , 2018, № 10, ст.54)</p>	
<p>Стаття 1. Тимчасово окупованими територіями у Донецькій та Луганській областях на день ухвалення цього Закону визнаються частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль, а саме:</p> <p>...</p> <p>3) надра під територіями, визначеними пунктами 1 і 2 цієї частини, та повітряний простір над цими територіями.</p> <p>Межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях, визначаються Президентом України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України.</p>	<p>Стаття 1. Тимчасово окупованими територіями у Донецькій та Луганській областях на день ухвалення цього Закону визнаються частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль, а саме:</p> <p>...</p> <p>3) надра під територіями, визначеними пунктами 1 і 2 цієї частини, та повітряний простір над цими територіями.</p> <p>Межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях, визначаються Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України.</p>

<p>Стаття 7. Для забезпечення національної безпеки, зокрема державної, економічної, інформаційної, гуманітарної та екологічної, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях органи сектору безпеки і оборони, інші державні органи України, їх посадові особи здійснюють заходи для відновлення територіальної цілісності України, а також забезпечують комплексний розвиток безпекової, економічної, інформаційно-телекомунікаційної, соціальної та гуманітарної інфраструктури на територіях, прилеглих до тимчасово окупованих територій в Донецькій та Луганській областях, реалізують відповідно до документів стратегічного оборонного планування заходи зі зміцнення оборонних і безпекових спроможностей України.</p> <p>...</p> <p>Факт остаточного виведення та повної відсутності всіх збройних формувань Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях у порядку, визначеному цим Законом, встановлюється Міністром оборони України та Міністром внутрішніх справ України шляхом спільного подання Президентові України, який виключно на цій підставі приймає відповідне рішення.</p>	<p>Стаття 7. Для забезпечення національної безпеки, зокрема державної, економічної, інформаційної, гуманітарної та екологічної, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях органи сектору безпеки і оборони, інші державні органи України, їх посадові особи здійснюють заходи для відновлення територіальної цілісності України, а також забезпечують комплексний розвиток безпекової, економічної, інформаційно-телекомунікаційної, соціальної та гуманітарної інфраструктури на територіях, прилеглих до тимчасово окупованих територій в Донецькій та Луганській областях, реалізують відповідно до документів стратегічного оборонного планування заходи зі зміцнення оборонних і безпекових спроможностей України.</p> <p>...</p> <p>Факт остаточного виведення та повної відсутності всіх збройних формувань Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях у порядку, визначеному цим Законом, встановлюється Кабінетом Міністрів України на підставі спільного подання Міністра оборони України та Міністра внутрішніх справ України.</p>
<p>Стаття 9. Стратегічне керівництво силами та засобами Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, які</p>	<p>Стаття 9. Стратегічне керівництво силами та засобами Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, які</p>

<p>залучаються до здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснює Генеральний штаб Збройних Сил України.</p> <p>Керівництво силами та засобами Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, які залучаються до здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації безпосередньо у Донецькій та Луганській областях, здійснює Командувач об'єднаних сил, який призначається Президентом України за поданням ~~начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України.~~</p>	<p>залучаються до здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснює Генеральний штаб Збройних Сил України.</p> <p>Керівництво силами та засобами Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, які залучаються до здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації безпосередньо у Донецькій та Луганській областях, здійснює Командувач об'єднаних сил, який призначається Президентом України за вмотивованою пропозицією Міністра оборони України у порядку, визначеному законом.</p>
<p>Закон України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» (Відомості Верховної Ради , 2017, № 45, ст.403)</p>	
<p>Стаття 5. Суб'єкти забезпечення кібербезпеки</p> <p>1. Координація діяльності у сфері кібербезпеки як складової національної безпеки України здійснюється Президентом України через очолювану ним Раду національної безпеки і оборони України.</p> <p>2. Національний координаційний центр кібербезпеки як робочий орган Ради національної безпеки і оборони України здійснює координацію та контроль за діяльністю суб'єктів</p>	<p>Стаття 5. Суб'єкти забезпечення кібербезпеки</p> <p>1. Координація діяльності у сфері кібербезпеки як складової національної безпеки України здійснюється Прем'єр-міністром України.</p> <p>2. Національний координаційний центр кібербезпеки як робочий орган Ради національної безпеки і оборони України здійснює координацію та контроль за діяльністю суб'єктів сектору безпеки і оборони, які забезпечують кібербезпеку,</p>

<p>сектору безпеки і оборони, які забезпечують кібербезпеку, вносить Президентові України пропозиції щодо формування та уточнення <u>Стратегії кібербезпеки України</u></p>	<p>вносить Кабінету Міністрів України пропозиції щодо формування та уточнення <u>Стратегії кібербезпеки України</u></p>
<p>Стаття 15. Контроль за законністю заходів із забезпечення кібербезпеки України</p> <p>...</p> <p>2. Контроль за діяльністю із забезпечення кібербезпеки суб'єктів сектору безпеки і оборони, інших державних органів здійснюється Президентом України та Кабінетом Міністрів України в порядку, визначеному <u>Конституцією</u> і законами України.</p> <p>3. Незалежний аудит діяльності основних суб'єктів національної кібербезпеки, визначених <u>частиною другою</u> статті 8 цього Закону, щодо ефективності системи забезпечення кібербезпеки держави проводиться щороку згідно з міжнародними стандартами аудиту.</p> <p>Звіти про результати проведення незалежного аудиту діяльності основних суб'єктів національної кібербезпеки, визначених <u>частиною другою</u> статті 8 цього Закону, щодо ефективності системи забезпечення кібербезпеки держави за попередній рік подаються Президентові — Україні, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України у сорокап'ятиденний строк після закінчення календарного року.</p>	<p>Стаття 15. Контроль за законністю заходів із забезпечення кібербезпеки України</p> <p>...</p> <p>2. Контроль за діяльністю із забезпечення кібербезпеки суб'єктів сектору безпеки і оборони, інших державних органів здійснюється Комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання національної безпеки і оборони та Кабінетом Міністрів України в порядку, визначеному <u>Конституцією</u> і законами України.</p> <p>3. Незалежний аудит діяльності основних суб'єктів національної кібербезпеки, визначених <u>частиною другою</u> статті 8 цього Закону, щодо ефективності системи забезпечення кібербезпеки держави проводиться щороку згідно з міжнародними стандартами аудиту.</p> <p>Звіти про результати проведення незалежного аудиту діяльності основних суб'єктів національної кібербезпеки, визначених <u>частиною другою</u> статті 8 цього Закону, щодо ефективності системи забезпечення кібербезпеки держави за попередній рік подаються Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України у сорокап'ятиденний строк після закінчення календарного року.</p>
<p>Закон України «Про Державне бюро розслідувань» (Відомості Верховної Ради , 2016, № 6, ст.55)</p>	

<p>Стаття 11. Порядок призначення Директора Державного бюро розслідувань та його заступників</p> <p>1. Директор Державного бюро розслідувань призначається на посаду Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до подання комісії з проведення конкурсу (далі - Конкурсна комісія) на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань; перший заступник Директора Державного бюро розслідувань та заступник Директора Державного бюро розслідувань призначаються на посаду та звільняються з посади Директором Державного бюро розслідувань за поданням Конкурсної комісії в порядку, передбаченому <u>частинами другою - одинадцятою</u> статті 11 цього Закону.</p> <p>2. Організацію та проведення конкурсу здійснює Конкурсна комісія відповідно до цього Закону.</p> <p>3. До складу Конкурсної комісії входять:</p> <p>1) три особи, визначені Президентом України;</p> <p>2) три особи, визначені Верховною Радою України за поданням комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належать організація та діяльність органів досудового розслідування;</p> <p>3) три особи, визначені Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 11. Порядок призначення Директора Державного бюро розслідувань та його заступників</p> <p>1. Директор Державного бюро розслідувань призначається на посаду Кабінетом Міністрів України відповідно до подання комісії з проведення конкурсу (далі - Конкурсна комісія) на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань; перший заступник Директора Державного бюро розслідувань та заступник Директора Державного бюро розслідувань призначаються на посаду та звільняються з посади Директором Державного бюро розслідувань за поданням Конкурсної комісії в порядку, передбаченому <u>частинами другою - одинадцятою</u> статті 11 цього Закону.</p> <p>2. Організацію та проведення конкурсу здійснює Конкурсна комісія відповідно до цього Закону.</p> <p>3. До складу Конкурсної комісії входять дев'ять осіб, визначених Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 23. Контроль за діяльністю Державного бюро розслідувань</p>	<p>Стаття 23. Контроль за діяльністю Державного бюро розслідувань</p>

<p>1. Контроль за діяльністю Державного бюро розслідувань здійснюється в порядку, визначеному <u>Конституцією України, Законом України</u> "Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави", цим та іншими законами України.</p> <p>2. Директор Державного бюро розслідувань:</p> <p>1) інформує ~~Президента України~~, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Державного бюро розслідувань та його підрозділів, про виконання покладених на них завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина;</p> <p>2) щороку до 1 квітня подає ~~Президенту України~~, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Державного бюро розслідувань за попередній рік.</p>	<p>1. Контроль за діяльністю Державного бюро розслідувань здійснюється в порядку, визначеному <u>Конституцією України, Законом України</u> "Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави", цим та іншими законами України.</p> <p>2. Директор Державного бюро розслідувань:</p> <p>1) інформує Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Державного бюро розслідувань та його підрозділів, про виконання покладених на них завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина;</p> <p>2) щороку до 1 квітня подає Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Державного бюро розслідувань за попередній рік.</p>
<p>Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради , 2014, № 47, ст.2051)</p>	
<p>Стаття 1. Статус Національного антикорупційного бюро України</p> <p>...</p> <p>2. Національне бюро утворюється ~~Президентом України~~ відповідно до цього та інших законів України.</p>	<p>Стаття 1. Статус Національного антикорупційного бюро України</p> <p>...</p> <p>2. Національне бюро утворюється відповідно до цього та інших законів України.</p>
<p>Стаття 6. Директор Національного бюро</p> <p>1. Керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його Директор, який призначається на посаду та звільняється з посади ~~Президентом~~ України в порядку, визначеному цим Законом.</p>	<p>Стаття 6. Директор Національного бюро</p> <p>1. Керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його Директор, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України в порядку, визначеному цим Законом.</p>

<p>...</p> <p>4. Повноваження Директора Національного бюро припиняються у зв'язку із закінченням строку його повноважень або смертю.</p> <p>...</p> <p>Директора Національного бюро не може бути звільнено, а указ Президента України про його призначення не може бути скасовано, крім підстав, зазначених у цій частині.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>4. Повноваження Директора Національного бюро припиняються у зв'язку із закінченням строку його повноважень або смертю.</p> <p>...</p> <p>Директора Національного бюро не може бути звільнено, а розпорядження Кабінету Міністрів України про його призначення не може бути скасовано, крім підстав, зазначених у цій частині.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 7. Порядок конкурсного відбору та призначення Директора Національного бюро</p> <p>...</p> <p>3. До складу Конкурсної комісії входять:</p> <p>1) три особи, яких визначає Президент України;</p> <p>2) три особи, яких визначає Кабінет Міністрів України;</p> <p>3) три особи, яких визначає Верховна Рада України.</p> <p>...</p> <p>5. Голова та секретар Конкурсної комісії обираються нею з числа членів Конкурсної комісії.</p> <p>Засідання Конкурсної комісії відкриті для представників засобів масової інформації та журналістів. Забезпечується відео- та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу відповідної відео- та аудіоінформації із засідань Конкурсної комісії на Офіційному інтернет-представництві Президента України.</p>	<p>Стаття 7. Порядок конкурсного відбору та призначення Директора Національного бюро</p> <p>...</p> <p>3. До складу Конкурсної комісії входять дев'ять членів, яких визначає Кабінет Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>5. Голова та секретар Конкурсної комісії обираються нею з числа членів Конкурсної комісії.</p> <p>Засідання Конкурсної комісії відкриті для представників засобів масової інформації та журналістів. Забезпечується відео- та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу відповідної відео- та аудіоінформації із засідань Конкурсної комісії на Офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.</p>

Інформація про час та місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті **Президента** України не пізніше ніж за 48 години до його початку.

Роботу Конкурсної комісії забезпечує орган, що здійснює забезпечення діяльності **Президента** України.

6. Конкурсна комісія:

1) визначає регламент своєї роботи;

...

5) відбирає шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду та зазначені в пункті 4 цієї частини перевірки, двох або трьох кандидатів, які згідно з обґрунтованим рішенням Конкурсної комісії мають найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків Директора Національного бюро; вносить подання **Президенту** України щодо призначення одного із зазначених кандидатів на посаду Директора Національного бюро;

6) оприлюднює інформацію про осіб, які подали заяву на участь у конкурсі, а також інформацію про кандидатів, які були відібрані для проходження співбесіди, для проведення зазначених в пункті 4 цієї частини перевірок, та про кандидатів, відібраних Конкурсною комісією для подання на розгляд **Президенту** України;

...

9. Відібрані Конкурсною комісією два або три кандидати подаються на розгляд **Президенту** України.

Інформація про час та місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті **Кабінету Міністрів** України не пізніше ніж за 48 години до його початку.

Роботу Конкурсної комісії забезпечує орган, що здійснює забезпечення діяльності **Кабінету Міністрів** України.

6. Конкурсна комісія:

1) визначає регламент своєї роботи;

...

5) відбирає шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду та зазначені в пункті 4 цієї частини перевірки, двох або трьох кандидатів, які згідно з обґрунтованим рішенням Конкурсної комісії мають найкращі професійний досвід, знання і якості для виконання службових обов'язків Директора Національного бюро; вносить подання **Кабінету Міністрів** України щодо призначення одного із зазначених кандидатів на посаду Директора Національного бюро;

6) оприлюднює інформацію про осіб, які подали заяву на участь у конкурсі, а також інформацію про кандидатів, які були відібрані для проходження співбесіди, для проведення зазначених в пункті 4 цієї частини перевірок, та про кандидатів, відібраних Конкурсною комісією для подання на розгляд **Кабінету Міністрів** України;

...

9. Відібрані Конкурсною комісією два або три кандидати подаються на розгляд **Кабінету Міністрів** України.

<p>Президент України призначає на посаду Директора Національного бюро одного з відібраних Конкурсною комісією</p>	<p>Кабінет Міністрів України призначає на посаду Директора Національного бюро одного з відібраних Конкурсною комісією</p>
<p>Стаття 26. Контроль за діяльністю Національного бюро та його підзвітність</p> <p>...</p> <p>2. Директор Національного бюро:</p> <p>1) інформує ~~Президента України~~, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Національного бюро та його підрозділів про виконання покладених завдань, додержання законодавства, прав і свобод осіб;</p> <p>2) щороку не пізніше 10 лютого та 10 серпня подає ~~Президенту України~~, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Національного бюро протягом попередніх шести місяців.</p> <p>...</p> <p>6. Щороку проводиться незалежна оцінка (аудит) ефективності діяльності Національного бюро, його операційної та інституційної незалежності, у тому числі шляхом вибіркового аудиту кримінальних проваджень, досудове розслідування у яких здійснювалося Національним бюро та було завершено.</p> <p>Зазначену оцінку (аудит) проводить комісія зовнішнього контролю у складі трьох членів. Президент України, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України щороку визначають по одному члену комісії з числа осіб, які мають значний досвід роботи в органах досудового</p>	<p>Стаття 26. Контроль за діяльністю Національного бюро та його підзвітність</p> <p>...</p> <p>2. Директор Національного бюро:</p> <p>1) інформує Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Національного бюро та його підрозділів про виконання покладених завдань, додержання законодавства, прав і свобод осіб;</p> <p>2) щороку не пізніше 10 лютого та 10 серпня подає Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Національного бюро протягом попередніх шести місяців.</p> <p>...</p> <p>6. Щороку проводиться незалежна оцінка (аудит) ефективності діяльності Національного бюро, його операційної та інституційної незалежності, у тому числі шляхом вибіркового аудиту кримінальних проваджень, досудове розслідування у яких здійснювалося Національним бюро та було завершено.</p> <p>Зазначену оцінку (аудит) проводить комісія зовнішнього контролю у складі трьох членів, яких щороку визначає Кабінет Міністрів України за попереднім погодженням з відповідним комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належать запобігання та</p>

<p>розслідування, прокуратури, судах за кордоном чи міжнародних організаціях, володіють необхідними знаннями та навичками для проведення такої оцінки (аудиту), а також мають бездоганну ділову репутацію. Не можуть бути членами комісії зовнішнього контролю особи, зазначені в <u>пунктах 1-3</u> частини першої статті 13 цього Закону, та особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування відповідно до <u>Закону України "Про запобігання корупції"</u>. Члени комісії зовнішнього контролю діють незалежно та не повинні виконувати будь-які доручення, вказівки, надані будь-якою особою.</p>	<p>протидія корупції, з числа осіб, які мають значний досвід роботи в органах досудового розслідування, прокуратури, судах за кордоном чи міжнародних організаціях, володіють необхідними знаннями та навичками для проведення такої оцінки (аудиту), а також мають бездоганну ділову репутацію. Не можуть бути членами комісії зовнішнього контролю особи, зазначені в <u>пунктах 1-3</u> частини першої статті 13 цього Закону, та особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування відповідно до <u>Закону України "Про запобігання корупції"</u>. Члени комісії зовнішнього контролю діють незалежно та не повинні виконувати будь-які доручення, вказівки, надані будь-якою особою.</p>
<p>Стаття 30. Забезпечення прозорості в діяльності Національного бюро</p> <p>...</p> <p>2. Національне бюро готує та оприлюднює не пізніше 10 лютого і 10 серпня в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації та на власній офіційній веб-сторінці в мережі Інтернет звіт про свою діяльність протягом попередніх шести місяців, поданий ~~Президенту України~~, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України.</p>	<p>Стаття 30. Забезпечення прозорості в діяльності Національного бюро</p> <p>...</p> <p>2. Національне бюро готує та оприлюднює не пізніше 10 лютого і 10 серпня в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації та на власній офіційній веб-сторінці в мережі Інтернет звіт про свою діяльність протягом попередніх шести місяців, поданий Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України.</p>
<p>Стаття 31. Рада громадського контролю при Національному бюро</p> <p>2. <u>Положення</u> про Раду громадського контролю та про <u>порядок</u> її формування затверджуються Президентом України.</p>	<p>Стаття 31. Рада громадського контролю при Національному бюро</p> <p>2. <u>Положення</u> про Раду громадського контролю та про <u>порядок</u> її формування затверджуються Кабінетом Міністрів України.</p>

...	...
Закон України «Про очищення влади» (Відомості Верховної Ради , 2014, № 44, ст.2041)	
<p>Стаття 1. Основні засади очищення влади</p> <p>...</p> <p>8. Заборона, передбачена частиною третьою або четвертою цієї статті, не застосовується до осіб вищого офіцерського складу, які обіймали або обіймають посади в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України та інших утворених відповідно до законів військових формуваннях, якщо це обумовлено необхідністю забезпечення обороноздатності держави та за умови задоволення відповідного клопотання у порядку, визначеному цим Законом.</p> <p>~~Міністр оборони України, Голова Державної прикордонної служби України, командувач Національної гвардії України, керівники інших військових формувань мають право вносити за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони мотивоване клопотання до Президента України щодо незастосування до осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, заборони обіймати посади, щодо яких здійснюються заходи з очищення влади (лострації).~~</p> <p>~~Клопотання, передбачене абзацом другим цієї частини, може також бути внесене стосовно осіб вищого офіцерського складу, які були звільнені з займаних посад~~</p>	<p>Стаття 1. Основні засади очищення влади</p> <p>...</p> <p>8. Заборона, передбачена частиною третьою або четвертою цієї статті, не застосовується до осіб вищого офіцерського складу, які обіймали або обіймають посади в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України та інших утворених відповідно до законів військових формуваннях, якщо це обумовлено необхідністю забезпечення обороноздатності держави та за умови задоволення відповідного клопотання у порядку, визначеному цим Законом.</p> <p>Абзац виключити</p> <p>Абзац виключити</p>

<p>~~в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України та інших утворених відповідно до законів військових формуваннях, щодо яких було застосовано заборони, визначені частинами третьою або четвертою цієї статті.~~</p> <p>~~За результатами розгляду відповідного клопотання Президент України приймає рішення. У разі задоволення відповідного клопотання особа вважається такою, щодо якої не застосовано заборони, визначені частиною третьою або четвертою цієї статті.~~</p>	<p>Абзац виключити</p>
<p>Стаття 2. Посади, щодо яких здійснюються заходи з очищення влади (люстрації)</p> <p>1. Заходи з очищення влади (люстрації) здійснюються щодо:</p> <p>...</p> <p>5) Глави Адміністрації Президента України, Керівника Державного управління справами, Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, їх перших заступників, заступників;</p>	<p>Стаття 2. Посади, щодо яких здійснюються заходи з очищення влади (люстрації)</p> <p>1. Заходи з очищення влади (люстрації) здійснюються щодо:</p> <p>...</p> <p>5) Голови канцелярії Президента України, Керівника Державного управління справами, Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України, Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, їх перших заступників, заступників;</p>
<p>Закон України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України , 1999, N 51, ст.451)</p>	
<p>Стаття 10. Порядок надання Україною гуманітарної допомоги</p> <p>Керуючись гуманними принципами, Україна може надавати гуманітарну допомогу іншим державам.</p>	<p>Стаття 10. Порядок надання Україною гуманітарної допомоги</p> <p>Керуючись гуманними принципами, Україна може надавати гуманітарну допомогу іншим державам.</p>

<p>Рішення про надання Україною гуманітарної допомоги приймається Верховною Радою України або Президентом України.</p>	<p>Рішення про надання Україною гуманітарної допомоги приймається Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про меліорацію земель» (Відомості Верховної Ради України , 2000, N 11, ст.90)</p>	
<p>Стаття 14. Повноваження центральних органів виконавчої влади з регулювання відносин у сфері меліорації земель</p> <p>...</p> <p>вирішення інших питань, пов'язаних з охороною навколишнього природного середовища під час проведення меліорації земель в межах повноважень, визначених законом ~~та покладених на нього Президентом України.~~</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин з питань меліорації земель, належить:</p> <p>...</p> <p>вирішення інших питань, пов'язаних з використанням меліорованих земель у межах повноважень, визначених законом ~~та покладених на нього Президентом України.~~</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі з питань меліорації земель, належить:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 14. Повноваження центральних органів виконавчої влади з регулювання відносин у сфері меліорації земель</p> <p>...</p> <p>вирішення інших питань, пов'язаних з охороною навколишнього природного середовища під час проведення меліорації земель в межах повноважень, визначених законом.</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин з питань меліорації земель, належить:</p> <p>...</p> <p>вирішення інших питань, пов'язаних з використанням меліорованих земель у межах повноважень, визначених законом.</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі з питань меліорації земель, належить:</p> <p>...</p>

вирішення інших питань, пов'язаних із використанням меліорованих земель, у межах повноважень, визначених законом ~~та покладених на нього Президентом України.~~

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, у сфері меліорації земель належить:

...

вирішення інших питань, пов'язаних з використанням меліорованих земель для потреб сільського господарства в межах повноважень, визначених законом ~~та покладених на нього Президентом України.~~

...

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства з питань меліорації земель належить:

...

вирішення інших питань, пов'язаних з використанням меліоративних систем для потреб рибного господарства в межах повноважень, визначених законом ~~та покладених на нього Президентом України.~~

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів у сфері меліорації земель, належить:

вирішення інших питань, пов'язаних із використанням меліорованих земель, у межах повноважень, визначених законом.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, у сфері меліорації земель належить:

...

вирішення інших питань, пов'язаних з використанням меліорованих земель для потреб сільського господарства в межах повноважень, визначених законом.

...

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства з питань меліорації земель належить:

...

вирішення інших питань, пов'язаних з використанням меліоративних систем для потреб рибного господарства в межах повноважень, визначених законом.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів у сфері меліорації земель, належить:

<p>...</p> <p>2)вирішення інших питань, пов'язаних з охороною навколишнього природного середовища під час проведення меліорації земель, у межах повноважень, визначених законом ~~та покладених на нього Президентом України.~~</p>	<p>...</p> <p>2)вирішення інших питань, пов'язаних з охороною навколишнього природного середовища під час проведення меліорації земель, у межах повноважень, визначених законом.</p>
<p>Стаття 16. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, належить:</p> <p>...</p> <p>здійснення інших повноважень у сфері меліорації земель, визначених законами України ~~та покладених на нього Президентом України.~~</p>	<p>Стаття 16. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, належить:</p> <p>...</p> <p>здійснення інших повноважень у сфері меліорації земель, визначених законами України.</p>
<p>Закон України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України , 2000, N 18, ст.132)</p>	
<p>Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, належить:</p> <p>...</p> <p>здійснення інших повноважень, визначених законами України ~~та покладених на нього Президентом України.~~</p> <p>..</p>	<p>Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, належить:</p> <p>...</p> <p>здійснення інших повноважень, визначених законами України.</p> <p>...</p>

<p>Стаття 6-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства у галузі мисливського господарства і полювання, належить:</p> <p>...</p> <p>здійснення інших повноважень, визначених законами України ~~та покладених на нього Президентом України.~~</p>	<p>Стаття 6-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства у галузі мисливського господарства і полювання, належить:</p> <p>...</p> <p>здійснення інших повноважень, визначених законами України.</p>
<p>Закон України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України , 2001, N 22, ст.105)</p>	
<p>Стаття 6. Система органів державного регулювання та контролю</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, здійснює:</p> <p>...</p> <p>інші повноваження, визначені законами ~~та покладені на нього Президентом України.~~</p>	<p>Стаття 6. Система органів державного регулювання та контролю</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, здійснює:</p> <p>...</p> <p>інші повноваження, визначені законами.</p>
<p>Закон України «Про міський електричний транспорт» (Відомості Верховної Ради України , 2004, N 51, ст.548)</p>	
<p>Стаття 9. Функції уповноважених центральних органів виконавчої влади у сфері міського електричного транспорту</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Функції уповноважених центральних органів виконавчої влади у сфері міського електричного транспорту</p> <p>...</p>

<p>2.Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, здійснює:</p> <p>...</p> <p>інші повноваження, визначені законами ~~та покладені на нього Президентом України.~~</p>	<p>2.Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, здійснює:</p> <p>...</p> <p>інші повноваження, визначені законами.</p>
<p>Закон України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України , 2000, N 30, ст.238)</p>	
<p>Стаття 11. Утворення та ліквідація національних комісій регулювання природних монополій</p> <p>1. Національні комісії регулювання природних монополій (далі - комісії) є державними колегіальними органами, які утворюються та ліквіднуються Президентом України.</p> <p>Комісії підпорядковуються Президенту України, підзвітні Верховній Раді України.</p> <p>Комісії діють на підставі положень, що затверджуються Президентом-України.</p> <p>...</p> <p>2. Комісія як колегіальний орган утворюється у складі Голови комісії та шести членів комісії.</p> <p>Голова, члени комісії призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.</p> <p>...</p> <p>Голова комісії:</p>	<p>Стаття 11. Утворення та ліквідація національних комісій регулювання природних монополій</p> <p>1. Національні комісії регулювання природних монополій (далі - комісії) є державними колегіальними органами, які утворюються та ліквіднуються відповідно до закону.</p> <p>Комісії підпорядковуються та підзвітні Верховній Раді України.</p> <p>Комісії діють на підставі положень, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, якщо інше не визначене законом.</p> <p>...</p> <p>2. Комісія як колегіальний орган утворюється у складі семи членів комісії.</p> <p>Члени комісії призначаються на посади та звільняються з посад Прем'єр-міністром України, якщо інше не визначене законом. Члени комісії обирають Голову комісії із числа членів комісії.</p> <p>...</p> <p>Голова комісії:</p>

<p>1) очолює систему комісії та керує її діяльністю; ...</p> <p>~~10) подає Президенту України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад членів комісії;~~</p> <p>...</p> <p>3. Термін повноважень Голови, члена комісії становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом комісії більше двох термінів підряд. Гранична чисельність працівників комісії затверджується Президентом України. Штатний розпис комісії затверджується Головою комісії за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура комісії затверджується Головою відповідної комісії в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України.</p> <p>4. Голова, член комісії може бути звільнений з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.</p> <p>...</p>	<p>1) очолює систему комісії та керує її діяльністю; ...</p> <p>пункт 10 виключити</p> <p>...</p> <p>3. Термін повноважень Голови, члена комісії становить шість років. Одна й та ж особа не може бути Головою та/або членом комісії більше двох термінів підряд. Гранична чисельність працівників комісії затверджується Кабінетом Міністрів України. Штатний розпис комісії затверджується Головою комісії за погодженням з Міністерством фінансів України. Структура комісії затверджується Головою відповідної комісії в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України.</p> <p>4. Голова, член комісії може бути звільнений з посади у разі подання заяви про відставку, неможливості виконання обов'язків за станом здоров'я, припинення громадянства України, грубого порушення службових обов'язків, набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину, наявності інших підстав, передбачених законами.</p> <p>...</p>
--	---

<p>Не можуть бути підставами для звільнення Голови, члена комісії набуття повноважень новообраним Президентом України.</p>	<p>Не можуть бути підставами для звільнення Голови, члена комісії складення повноважень Кабінету Міністрів України у зв'язку з обранням нового складу Верховної Ради України.</p>
<p>Закон України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України , 2000, № 36, ст.298)</p>	
<p>Стаття 56. Радіозавади ... 6. Порядок взаємодії між національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та Генеральним штабом Збройних Сил України щодо виявлення та усунення дії радіозавад установлюється Президентом України. ...</p>	<p>Стаття 56. Радіозавади ... 6. Порядок взаємодії між національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та Генеральним штабом Збройних Сил України щодо виявлення та усунення дії радіозавад установлюється Кабінетом Міністрів України. ...</p>
<p>Закон України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України , 2001, № 5-6, ст.30)</p>	
<p>Стаття 7. Державні банки ... Один представник держави у наглядовій раді державного банку призначається вищим органом за поданням Президента України, один - за поданням Кабінету Міністрів України та один - за поданням профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності. Для визначення претендентів на посади незалежних членів наглядової ради державного банку Кабінет Міністрів України утворює конкурсну комісію, до складу якої входять один представник від Президента України, три - від</p>	<p>Стаття 7. Державні банки ... Один представник держави у наглядовій раді державного банку призначається вищим органом за поданням Ради Національного банку України, один - за поданням Кабінету Міністрів України та один - за поданням профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності. Для визначення претендентів на посади незалежних членів наглядової ради державного банку Кабінет Міністрів України утворює конкурсну комісію, до складу якої входять один представник від Ради Національного банку України,</p>

<p>Кабінету Міністрів України та один - від профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності. <u>Вимоги до членів конкурсної комісії</u> визначає Кабінет Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>Повноваження члена наглядової ради державного банку можуть бути припинені достроково виключно з таких підстав:</p> <p>1) невиконання стратегії та/або бізнес-плану розвитку державного банку, що підтверджується результатами щорічного оцінювання, яке проводиться в порядку, визначеному вищим органом;</p> <p>...</p> <p>11) відкликання Президентом України представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням Президента України, відкликання Кабінетом Міністрів України представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням Кабінету Міністрів України, та відкликання профільним Комітетом Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності, представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності.</p> <p>...</p>	<p>три - від Кабінету Міністрів України та один - від профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності. <u>Вимоги до членів конкурсної комісії</u> визначає Кабінет Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>Повноваження члена наглядової ради державного банку можуть бути припинені достроково виключно з таких підстав:</p> <p>1) невиконання стратегії та/або бізнес-плану розвитку державного банку, що підтверджується результатами щорічного оцінювання, яке проводиться в порядку, визначеному вищим органом;</p> <p>...</p> <p>11) відкликання Радою Національного банку України представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням Ради Національного банку України, відкликання Кабінетом Міністрів України представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням Кабінету Міністрів України, та відкликання профільним Комітетом Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності, представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності.</p> <p>...</p>
---	---

У разі дострокового припинення повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням **Президента** України, Кабінету Міністрів України або профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності, відповідний суб'єкт подання протягом одного місяця вносить подання на нового представника держави у наглядовій раді державного банку.

Вищий орган має право у будь-який час тимчасово відсторонити на строк не більше шести місяців члена наглядової ради державного банку від виконання його повноважень виключно з таких підстав:

...

3) на вимогу **Президента** України про відсторонення від виконання повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням **Президента** України, на вимогу Кабінету Міністрів України про відсторонення від виконання повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням Кабінету Міністрів України, або на вимогу профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності, про відсторонення від виконання повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності.

У разі дострокового припинення повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням **Ради Національного банку** України, Кабінету Міністрів України або профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності, відповідний суб'єкт подання протягом одного місяця вносить подання на нового представника держави у наглядовій раді державного банку.

Вищий орган має право у будь-який час тимчасово відсторонити на строк не більше шести місяців члена наглядової ради державного банку від виконання його повноважень виключно з таких підстав:

...

3) на вимогу **Ради Національного банку** України про відсторонення від виконання повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням **Ради Національного банку** України, на вимогу Кабінету Міністрів України про відсторонення від виконання повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням Кабінету Міністрів України, або на вимогу профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності, про відсторонення від виконання повноважень представника держави у наглядовій раді державного банку, призначеного за поданням профільного Комітету Верховної Ради України, до предметів відання якого належать питання банківської діяльності.

Закон України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України , 2003, N 27, ст.208)	
<p>Стаття 7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції Державної прикордонної служби України, розробляє пропозиції, спрямовані на його вдосконалення, і в установленому порядку вносить їх на розгляд ~~Президента України~~ або Кабінету Міністрів України.</p>	<p>Стаття 7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції Державної прикордонної служби України, розробляє пропозиції, спрямовані на його вдосконалення, і в установленому порядку вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів України.</p>
<p>Стаття 8. Голова Державної прикордонної служби України</p> <p>...</p> <p>Голову Державної прикордонної служби України призначає на посаду Президент України за поданням Прем'єр-міністра України та припиняє його повноваження на цій посаді. Голова Державної прикордонної служби України має заступників, які призначаються Президентом України за поданням Голови Державної прикордонної служби України.</p>	<p>Стаття 8. Голова Державної прикордонної служби України</p> <p>...</p> <p>Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, за посадою є Головою Державної прикордонної служби України.</p>

<p>Стаття 11. Розвідувальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону</p> <p>...</p> <p>Організаційна структура розвідувального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, визначається Президентом України.</p>	<p>Стаття 11. Розвідувальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону</p> <p>...</p> <p>Організаційна структура розвідувального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, визначається Прем'єр-міністром України.</p>
<p>Стаття 30. Контроль Президента України за діяльністю Державної прикордонної служби України</p> <p>Контроль за діяльністю Державної прикордонної служби України здійснюється Президентом України відповідно до повноважень, визначених Конституцією України.</p> <p>Голова Державної прикордонної служби України ~~енетематично~~ інформує Президента України, Раду національної безпеки і оборони України з основних питань діяльності Державної прикордонної служби України, а також щороку подає Президенту України письмовий звіт про діяльність Державної прикордонної служби України.</p>	<p>Стаття 30. Контроль за діяльністю Державної прикордонної служби України</p> <p>Контроль за діяльністю Державної прикордонної служби України здійснює Кабінет міністрів України та Верховна Рада України у порядку, визначеному законом.</p> <p>Голова Державної прикордонної служби України інформує Кабінет Міністрів України та Верховну Раду України з основних питань діяльності Державної прикордонної служби України, а також щороку подає Кабінету міністрів України та Верховній Раді України письмовий звіт про діяльність Державної прикордонної служби України.</p>
<p>Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України , 2003, №№ 49-51, ст. 376)</p>	
<p>Стаття 81. Рада Накопичувального фонду</p> <p>1. Рада Накопичувального фонду створюється з метою здійснення повноважень, передбачених <u>статтею 82</u> цього Закону.</p>	<p>Стаття 81. Рада Накопичувального фонду</p> <p>1. Рада Накопичувального фонду створюється з метою здійснення повноважень, передбачених <u>статтею 82</u> цього Закону.</p>

<p>2. До складу Ради Накопичувального фонду входять 14 осіб, які на пропорційній основі призначаються Президентом України та Верховною Радою України.</p> <p>Президент України призначає сім членів Ради Накопичувального фонду шляхом прийняття відповідного указу - по одному представнику від центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної фінансової політики, державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, економічного розвитку, національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Ради національної безпеки і оборони України та Пенсійного фонду.</p> <p>...</p> <p>8. Повноваження членів Ради Накопичувального фонду припиняються у зв'язку із закінченням строку їх повноважень.</p> <p>Повноваження члена Ради Накопичувального фонду припиняються достроково:</p> <ul style="list-style-type: none"> у разі складення повноважень за його особистою заявою; у разі припинення повноважень на посаді; з ініціативи відповідно Президента України або Верховної Ради України; <p>...</p> <p>9. Звільнення членів Ради Накопичувального фонду здійснюється шляхом прийняття Президентом України</p>	<p>2. До складу Ради Накопичувального фонду входять 14 осіб, які на пропорційній основі призначаються Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України.</p> <p>Кабінет Міністрів України призначає сім членів Ради Накопичувального фонду шляхом прийняття відповідного указу - по одному представнику від центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної фінансової політики, державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, економічного розвитку, національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Ради національної безпеки і оборони України та Пенсійного фонду.</p> <p>...</p> <p>8. Повноваження членів Ради Накопичувального фонду припиняються у зв'язку із закінченням строку їх повноважень.</p> <p>Повноваження члена Ради Накопичувального фонду припиняються достроково:</p> <ul style="list-style-type: none"> у разі складення повноважень за його особистою заявою; у разі припинення повноважень на посаді; з ініціативи відповідно Кабінету Міністрів України або Верховної Ради України; <p>...</p> <p>9. Звільнення членів Ради Накопичувального фонду здійснюється шляхом прийняття Кабінетом Міністрів</p>
--	--

<p>відповідного указу, а Верховною Радою України - відповідної постанови.</p>	<p>України відповідного розпорядження, а Верховною Радою України - відповідної постанови.</p>
<p>Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України , 2004, № 9, ст. 79)</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: ... регуляторний орган - Верховна Рада України, ~~Президент України~~, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, інший державний орган, центральний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, а також посадова особа будь-якого із зазначених органів, якщо відповідно до законодавства ця особа має повноваження одноособово приймати регуляторні акти. До регуляторних органів також належать територіальні органи центральних органів виконавчої влади, державні спеціалізовані установи та організації, некомерційні самоврядні організації, які здійснюють керівництво та управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо ці органи, установи та організації відповідно до своїх повноважень приймають регуляторні акти; ...</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: ... регуляторний орган - Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, інший державний орган, центральний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, а також посадова особа будь-якого із зазначених органів, якщо відповідно до законодавства ця особа має повноваження одноособово приймати регуляторні акти. До регуляторних органів також належать територіальні органи центральних органів виконавчої влади, державні спеціалізовані установи та організації, некомерційні самоврядні організації, які здійснюють керівництво та управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо ці органи, установи та організації відповідно до своїх повноважень приймають регуляторні акти; ...</p>

<p>Стаття 12. Офіційне оприлюднення регуляторних актів Регуляторні акти, прийняті Верховною Радою України, ~~Президентом України~~ та Кабінетом Міністрів України, офіційно оприлюднюються відповідно до <u>Конституції України</u> та інших законодавчих актів.</p>	<p>Стаття 12. Офіційне оприлюднення регуляторних актів Регуляторні акти, прийняті Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України, офіційно оприлюднюються відповідно до <u>Конституції України</u> та інших законодавчих актів.</p>
<p>Стаття 30. Повноваження уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики До повноважень уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики належать: ... звернення до ~~Президента України~~, органів державної влади, їх посадових осіб, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які у випадках та в порядку, встановлених <u>Конституцією</u> та законами України, мають право скасовувати або зупиняти дію актів інших органів державної влади, їх посадових осіб, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, з поданнями про скасування або зупинення дії регуляторних актів, що суперечать принципам державної регуляторної політики або прийняті з порушенням вимог цього Закону;</p>	<p>Стаття 30. Повноваження уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики До повноважень уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики належать: ... звернення до органів державної влади, їх посадових осіб, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які у випадках та в порядку, встановлених <u>Конституцією</u> та законами України, мають право скасовувати або зупиняти дію актів інших органів державної влади, їх посадових осіб, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, з поданнями про скасування або зупинення дії регуляторних актів, що суперечать принципам державної регуляторної політики або прийняті з порушенням вимог цього Закону;</p>
<p>Закон України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (Відомості Верховної Ради України , 2011, № 21, ст.144)</p>	
<p>Стаття 10. Органи ринкового нагляду ... 6. Органи ринкового нагляду та сфери їх відповідальності визначаються Президентом України.</p>	<p>Стаття 10. Органи ринкового нагляду ... 6. Органи ринкового нагляду та сфери їх відповідальності визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>

Закон України «Про протимінну діяльність в Україні»

Стаття 2. Правова основа протимінної діяльності в Україні

1. Правовою основою протимінної діяльності в Україні є Конституція України, цей Закон, інші закони України, Конвенція про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення, Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невивіркову дію, та Протокол про вибухонебезпечні предмети - наслідки війни до неї (Протокол V), інші міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, ~~укази та розпорядження Президента України,~~ постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що приймаються на виконання законів України.

Стаття 24. Правовий статус комісії з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації

...

4. Склад комісії з питань акредитації та моніторингу затверджується Кабінетом Міністрів України за пропозицією національного органу з питань протимінної діяльності.

До складу комісії з питань акредитації та моніторингу входять:

...

Стаття 2. Правова основа протимінної діяльності в Україні

1. Правовою основою протимінної діяльності в Україні є Конституція України, цей Закон, інші закони України, Конвенція про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення, Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невивіркову дію, та Протокол про вибухонебезпечні предмети - наслідки війни до неї (Протокол V), інші міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що приймаються на виконання законів України.

Стаття 24. Правовий статус комісії з питань акредитації операторів протимінної діяльності та моніторингу їх відповідності вимогам акредитації

...

4. Склад комісії з питань акредитації та моніторингу затверджується Кабінетом Міністрів України за пропозицією національного органу з питань протимінної діяльності.

До складу комісії з питань акредитації та моніторингу входять:

...

<p>б) члени комісії - по одному представнику від: ... ~~Ради національної безпеки і оборони України (за згодою);~~ ...</p>	<p>б) члени комісії - по одному представнику від: ... Абзац виключити ...</p>
<p align="center">Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України , 1992, № 27, ст.385)</p>	
<p>Стаття 2. Військова служба і виконання військового обов'язку в запасі</p> <p>4. Порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються цим та іншими законами, відповідними положеннями про проходження військової служби, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>9. Громадяни України в добровільному порядку можуть проходити службу у військовому резерві Збройних Сил України або інших військових формувань. Порядок відбору та прийняття на службу у військовому резерві, строки, умови та порядок її проходження, а також підстави та порядок звільнення із служби визначаються цим Законом, відповідними положеннями про проходження громадянами України служби у військовому резерві, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.</p>	<p>Стаття 2. Військова служба і виконання військового обов'язку в запасі</p> <p>4. Порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються цим та іншими законами, відповідними положеннями про проходження військової служби, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, та іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>9. Громадяни України в добровільному порядку можуть проходити службу у військовому резерві Збройних Сил України або інших військових формувань. Порядок відбору та прийняття на службу у військовому резерві, строки, умови та порядок її проходження, а також підстави та порядок звільнення із служби визначаються цим Законом, відповідними положеннями про проходження громадянами України служби у військовому резерві, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, та іншими нормативно-правовими актами.</p>
<p>Стаття 3. Правова основа військового обов'язку, військової служби, служби у військовому резерві</p>	<p>Стаття 3. Правова основа військового обов'язку, військової служби, служби у військовому резерві</p>

<p>1. Правовою основою військового обов'язку і військової служби є <u>Конституція України</u>, цей Закон, Закон України "<u>Про оборону України</u>", "<u>Про Збройні Сили України</u>", "<u>Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію</u>", інші закони України, а також прийняті відповідно до них укази Президента України та інші нормативно-правові акти щодо забезпечення обороноздатності держави, виконання військового обов'язку, проходження військової служби, служби у військовому резерві та статусу військовослужбовців, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>	<p>1. Правовою основою військового обов'язку і військової служби є <u>Конституція України</u>, цей Закон, Закон України "<u>Про оборону України</u>", "<u>Про Збройні Сили України</u>", "<u>Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію</u>", інші закони України, а також прийняті відповідно до них інші нормативно-правові акти щодо забезпечення обороноздатності держави, виконання військового обов'язку, проходження військової служби, служби у військовому резерві та статусу військовослужбовців, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 4. Комплектування військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань</p> <p>4. Для доукомплектування Збройних Сил України та інших військових формувань військовослужбовцями на особливий період, а в разі прийняття у випадках та порядку, визначених законом, відповідного рішення Президента України - і в мирний час проводиться планомірна військова підготовка і забезпечується перебування в запасі та військовому резерві необхідної кількості військовонавчених громадян.</p>	<p>Стаття 4. Комплектування військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань</p> <p>4. Для доукомплектування Збройних Сил України та інших військових формувань військовослужбовцями на особливий період, а в разі прийняття у випадках та порядку, визначених законом, відповідного рішення Кабінету Міністрів України - і в мирний час проводиться планомірна військова підготовка і забезпечується перебування в запасі та військовому резерві необхідної кількості військовонавчених громадян.</p>
<p>Стаття 6. Військові посади</p> <p>....</p> <p>2. Перелік посад, що підлягають заміщенню вищим офіцерським складом, затверджується Президентом</p>	<p>Стаття 6. Військові посади</p> <p>....</p> <p>2. Перелік посад, що підлягають заміщенню вищим офіцерським складом, затверджується Кабінетом Міністрів</p>

<p>України, а посад інших військовослужбовців - Міністерством оборони України.</p> <p>...</p> <p>10. Військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань можуть бути відряджені до державних органів, підприємств, установ, організацій, а також державних та комунальних навчальних закладів для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі. <u>Перелік посад, що заміщуються військовослужбовцями у таких державних органах, на підприємствах, в установах, організаціях, а також державних та комунальних навчальних закладах, затверджується Президентом України.</u></p>	<p>України, а посад інших військовослужбовців - Міністром оборони України.</p> <p>...</p> <p>10. Військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань можуть бути відряджені до державних органів, підприємств, установ, організацій, а також державних та комунальних навчальних закладів для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі. <u>Перелік посад, що заміщуються військовослужбовцями у таких державних органах, на підприємствах, в установах, організаціях, а також державних та комунальних навчальних закладах, затверджується Кабінетом Міністрів України.</u></p>
<p>Стаття 15. Призовний вік. Призов громадян України на строкову військову службу</p> <p>6. Строки проведення призову (призовів) громадян України на строкову військову службу визначаються Указом Президента України. Такий указ публікується в засобах масової інформації не пізніше як за місяць до закінчення року, що передує року призову (призовів) громадян України на строкову військову службу, крім указу про призов (призови) громадян України на строкову військову службу в особливий період, який публікується не пізніше як за місяць до початку проведення призову (призовів) громадян України на строкову військову службу.</p> <p>....</p>	<p>Стаття 15. Призовний вік. Призов громадян України на строкову військову службу</p> <p>6. Строки проведення призову (призовів) громадян України на строкову військову службу визначаються рішенням Міністра оборони України. Таке рішення публікується в засобах масової інформації не пізніше як за місяць до закінчення року, що передує року призову (призовів) громадян України на строкову військову службу, крім рішення про призов (призови) громадян України на строкову військову службу в особливий період, який публікується не пізніше як за місяць до початку проведення призову (призовів) громадян України на строкову військову службу.</p> <p>....</p>

<p>8. Після набрання чинності Указом Президента України щодо проведення чергового призову:</p> <p>призовники, яким надійшла повістка районного (міського) військового комісаріату на прибуття до призовної дільниці для проходження призовної комісії, зобов'язані прибути в пункт і у строк, зазначені в повістці;</p> <p>у разі якщо за будь-яких обставин повістка не надійшла, громадяни призовного віку зобов'язані з'явитися до призовної дільниці в десятиденний строк з дня початку відповідного чергового призову, визначеного Указом Президента України;</p> <p>призовники, які змінили місце проживання, зобов'язані в семиденний строк прибути до районного (міського) військового комісаріату за новим місцем проживання для взяття на військовий облік;</p> <p>керівники підприємств, установ, організацій і навчальних закладів незалежно від підпорядкування та форм власності на вимогу військових комісаріатів забезпечують своєчасне прибуття громадян призовного віку до призовних дільниць.</p>	<p>8. Після набрання чинності рішенням Міністра оборони України щодо проведення чергового призову:</p> <p>призовники, яким надійшла повістка районного (міського) військового комісаріату на прибуття до призовної дільниці для проходження призовної комісії, зобов'язані прибути в пункт і у строк, зазначені в повістці;</p> <p>у разі якщо за будь-яких обставин повістка не надійшла, громадяни призовного віку зобов'язані з'явитися до призовної дільниці в десятиденний строк з дня початку відповідного чергового призову, визначеного Указом Президента України;</p> <p>призовники, які змінили місце проживання, зобов'язані в семиденний строк прибути до районного (міського) військового комісаріату за новим місцем проживання для взяття на військовий облік;</p> <p>керівники підприємств, установ, організацій і навчальних закладів незалежно від підпорядкування та форм власності на вимогу військових комісаріатів забезпечують своєчасне прибуття громадян призовного віку до призовних дільниць.</p>
<p>Стаття 26. Звільнення з військової служби</p> <p>...</p> <p>2. Військовослужбовці строкової військової служби звільняються із служби на підставах:</p> <p>а) у зв'язку із закінченням встановлених строків військової служби - у строки, визначені Указом Президента України;</p> <p>....</p>	<p>Стаття 26. Звільнення з військової служби</p> <p>...</p> <p>2. Військовослужбовці строкової військової служби звільняються із служби на підставах:</p> <p>а) у зв'язку із закінченням встановлених строків військової служби - у строки, визначені рішенням Міністра оборони України;</p> <p>....</p>

<p>4. Військовослужбовці, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, звільняються з військової служби на підставах:</p> <p>1) під час дії особливого періоду (крім періоду дії воєнного стану):</p> <p>а) у строки, визначені Указом Президента України;</p> <p>....</p> <p>6. Військовослужбовці, які проходять кадрову військову службу, звільняються з військової служби на підставах:</p> <p>2) під час дії особливого періоду (крім періодів з моменту оголошення мобілізації - протягом строку її проведення, який визначається рішенням Президента України, та з моменту введення воєнного стану - до оголошення демобілізації):</p> <p>...</p> <p>8. У разі потреби військовослужбовці строкової військової служби та військової служби за призовом осіб офіцерського складу, які вислужили встановлені строки, можуть бути відповідно до Указу Президента України затримані на службі на строк до шести місяців.</p>	<p>4. Військовослужбовці, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, звільняються з військової служби на підставах:</p> <p>1) під час дії особливого періоду (крім періоду дії воєнного стану):</p> <p>а) у строки, визначені Указом Президента України;</p> <p>....</p> <p>6. Військовослужбовці, які проходять кадрову військову службу, звільняються з військової служби на підставах:</p> <p>2) під час дії особливого періоду (крім періодів з моменту оголошення мобілізації - протягом строку її проведення, який визначається рішенням Міністра оборони України, та з моменту введення воєнного стану - до оголошення демобілізації):</p> <p>...</p> <p>8. У разі потреби військовослужбовці строкової військової служби та військової служби за призовом осіб офіцерського складу, які вислужили встановлені строки, можуть бути відповідно до рішення Кабінету Міністрів України затримані на службі на строк до шести місяців.</p>
<p>Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України , 1992, № 15, ст.190)</p>	
<p>Стаття 16. Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві</p>	<p>Стаття 16. Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві</p>

<p>....</p> <p>3. Військовослужбовці вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, за умов, визначених <u>Законом України "Про військовий обов'язок і військову службу"</u>.</p> <p>Військовозобов'язані та резервісти вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, служби у військовому резерві, за умов, визначених <u>Законом України "Про військовий обов'язок і військову службу", указами Президента України"</u>.</p>	<p>....</p> <p>3. Військовослужбовці вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, за умов, визначених <u>Законом України "Про військовий обов'язок і військову службу"</u>.</p> <p>Військовозобов'язані та резервісти вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, служби у військовому резерві, за умов, визначених <u>Законом України "Про військовий обов'язок і військову службу"</u>.</p>
<p>Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» (Відомості Верховної Ради України , 2010, № 40, ст.527)</p>	
<p>Стаття 12. Визначення та реалізація засад внутрішньої і зовнішньої політики</p> <p>...</p> <p>3. Повноваження щодо визначення та реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики здійснюють:</p> <p>Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади в Україні - шляхом визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, внесення у разі потреби змін до цього Закону, законодавчого регулювання відносин, спрямованого на впровадження засад внутрішньої та зовнішньої політики у відповідних сферах, здійснення кадрової політики в межах, визначених <u>Конституцією України</u>, здійснення парламентського контролю;</p> <p>Президент України як глава держави, гарант державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод</p>	<p>Стаття 12. Визначення та реалізація засад внутрішньої і зовнішньої політики</p> <p>...</p> <p>3. Повноваження щодо визначення та реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики здійснюють:</p> <p>Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади в Україні - шляхом визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, внесення у разі потреби змін до цього Закону, законодавчого регулювання відносин, спрямованого на впровадження засад внутрішньої та зовнішньої політики у відповідних сферах, здійснення кадрової політики в межах, визначених <u>Конституцією України</u>, здійснення парламентського контролю;</p> <p>Президент України як глава держави - шляхом звернення із щорічними і позачерговими посланнями до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє</p>

людини і громадянина - шляхом звернення із щорічними і позачерговими посланнями до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, в яких пропонується визначення, коригування засад внутрішньої і зовнішньої політики з урахуванням внутрішнього і зовнішнього становища України, здійснення керівництва зовнішньополітичною діяльністю держави, керівництва у сферах національної безпеки і оборони держави, реалізації права законодавчої ініціативи, зокрема щодо внесення змін до цього Закону, застосування права вето щодо прийнятих Верховною Радою України законів, у тому числі з підстав їх невідповідності визначеним цим Законом засадам внутрішньої і зовнішньої політики, здійснення кадрової політики в межах, визначених Конституцією України, видання на виконання Конституції і законів України указів та розпоряджень;

~~Рада національної безпеки і оборони України як контролюючий та координуючий орган у сфері національної безпеки і оборони при Президентові України - шляхом розгляду на своїх засіданнях стратегічних питань забезпечення національної безпеки і оборони, здійснення координації та контролю за діяльністю центральних та місцевих органів виконавчої влади у сферах національної безпеки і оборони;~~

Кабінет Міністрів України як вищий орган у системі органів виконавчої влади - шляхом забезпечення здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, спрямованої на

становище України в межах повноважень, визначених Конституцією України;

Кабінет Міністрів України як вищий орган у системі органів виконавчої влади - шляхом забезпечення здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, спрямованої на

<p>реалізацію засад такої політики, забезпечення розроблення з метою реалізації цих засад у відповідній сфері проектів законів та інших нормативно-правових актів, проведення експертизи таких проектів на відповідність засадам, визначеним цим Законом, здійснення координації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та спрямування її на забезпечення реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики у відповідних сферах суспільного і державного життя, здійснення кадрової політики в межах, визначених <u>Конституцією</u> та законами України, реалізації права законодавчої ініціативи та видання в межах своєї компетенції постанов і розпоряджень;</p> <p>центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші державні органи - шляхом участі в межах своєї компетенції у формуванні та реалізації внутрішньої і зовнішньої політики у відповідній сфері, розроблення в межах наданих повноважень проектів законів та інших нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію засад внутрішньої і зовнішньої політики, здійснення кадрової політики в межах, визначених законодавством;</p> <p>органи місцевого самоврядування - шляхом вирішення в межах Конституції і законів України питань місцевого значення у відповідних сферах внутрішньої політики та у сфері зовнішньоекономічної діяльності.</p> <p>...</p>	<p>реалізацію засад такої політики, забезпечення розроблення з метою реалізації цих засад у відповідній сфері проектів законів та інших нормативно-правових актів, проведення експертизи таких проектів на відповідність засадам, визначеним цим Законом, здійснення координації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та спрямування її на забезпечення реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики у відповідних сферах суспільного і державного життя, здійснення кадрової політики в межах, визначених <u>Конституцією</u> та законами України, реалізації права законодавчої ініціативи та видання в межах своєї компетенції постанов і розпоряджень;</p> <p>центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші державні органи - шляхом участі в межах своєї компетенції у формуванні та реалізації внутрішньої і зовнішньої політики у відповідній сфері, розроблення в межах наданих повноважень проектів законів та інших нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію засад внутрішньої і зовнішньої політики, здійснення кадрової політики в межах, визначених законодавством;</p> <p>органи місцевого самоврядування - шляхом вирішення в межах Конституції і законів України питань місцевого значення у відповідних сферах внутрішньої політики та у сфері зовнішньоекономічної діяльності.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 13. Контроль за дотриманням засад внутрішньої і зовнішньої політики</p>	<p>Стаття 13. Контроль за дотриманням засад внутрішньої і зовнішньої політики</p>

<p>1. Контроль за дотриманням засад внутрішньої і зовнішньої політики здійснюється Верховною Радою України, ~~Президентом України, Радою національної безпеки і оборони України~~, Кабінетом Міністрів України, іншими органами державної влади у межах їх повноважень, визначених <u>Конституцією</u> і законами України.</p>	<p>1. Контроль за дотриманням засад внутрішньої і зовнішньої політики здійснюється Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, іншими органами державної влади у межах їх повноважень, визначених <u>Конституцією</u> і законами України.</p>
<p>Закон України «Про Фонд державного майна України» (Відомості Верховної Ради України , 2012, № 28, ст.311)</p>	
<p>Стаття 1. Статус Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що реалізує державну політику у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави щодо об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.</p> <p>Фонд державного майна України відповідальний перед Президентом України.</p> <p>Діяльність Фонду державного майна України спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Особливості спеціального статусу Фонду державного майна України визначаються <u>Конституцією</u> та законами України, ~~актами Президента України~~ і полягають в особливому порядку призначення на посаду та звільнення з посади Голови Фонду державного майна України.</p>	<p>Стаття 1. Статус Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що реалізує державну політику у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави щодо об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.</p> <p>Фонд державного майна України відповідальний перед Верховною Радою України.</p> <p>Діяльність Фонду державного майна України спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Особливості спеціального статусу Фонду державного майна України визначаються <u>Конституцією</u> та законами України і полягають в особливому порядку призначення на посаду та звільнення з посади Голови Фонду державного майна України.</p>

<p>Стаття 3. Правові засади діяльності Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України у своїй діяльності керується <u>Конституцією України</u>, цим та іншими законами України, актами ~~Президента України~~, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, дорученнями ~~Президента України~~ та Прем'єр-міністра України</p>	<p>Стаття 3. Правові засади діяльності Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України у своїй діяльності керується <u>Конституцією України</u>, цим та іншими законами України, актами Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, дорученнями Прем'єр-міністра України</p>
<p>Стаття 4. Основні завдання Фонду державного майна України</p> <p>1. До основних завдань Фонду державного майна України належать:</p> <p>1) реалізація державної політики у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;</p> <p>2) організація виконання <u>Конституції</u> та законів України, актів ~~Президента України~~ і Кабінету Міністрів України, інших актів законодавства та здійснення контролю за їх виконанням;</p> <p>....</p> <p>2. Фонд державного майна України подає: щокварталу ~~Президенту України~~, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про роботу Фонду державного майна України та хід приватизації державного майна;</p>	<p>Стаття 4. Основні завдання Фонду державного майна України</p> <p>1. До основних завдань Фонду державного майна України належать:</p> <p>1) реалізація державної політики у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;</p> <p>2) організація виконання <u>Конституції</u> та законів України, актів Кабінету Міністрів України, інших актів законодавства та здійснення контролю за їх виконанням;</p> <p>....</p> <p>2. Фонд державного майна України подає: щокварталу Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про роботу Фонду державного майна України та хід приватизації державного майна;</p>

<p>щороку ~~Президенту України~~, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України звіт про роботу Фонду державного майна України та хід приватизації державного майна.</p>	<p>щороку Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України звіт про роботу Фонду державного майна України та хід приватизації державного майна.</p>
<p>Стаття 5. Повноваження Фонду державного майна України</p> <p>...</p> <p>2. Фонд державного майна України здійснює інші повноваження, визначені законами України та пов'язані з виконанням покладених на нього Президентом України завдань.</p>	<p>Стаття 5. Повноваження Фонду державного майна України</p> <p>...</p> <p>2. Фонд державного майна України здійснює інші повноваження, визначені законами України та пов'язані з виконанням покладених на нього Кабінетом Міністрів України завдань.</p>
<p>Стаття 7. Голова Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України очолює Голова, який за згодою Верховної Ради України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.</p>	<p>Стаття 7. Голова Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України очолює Голова, який призначається та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.</p>
<p>Стаття 8. Заступники Голови Фонду державного майна України</p> <p>1. Голова Фонду державного майна України має першого заступника і заступника, які здійснюють визначені Головою Фонду державного майна України обов'язки. У разі необхідності для забезпечення здійснення Фондом державного майна України окремих завдань за рішенням Президента України у Фонді державного майна України додатково запроваджується посада заступника Голови Фонду державного майна України.</p> <p>2. Перший заступник та заступник Голови Фонду державного майна України призначаються на посаду за</p>	<p>Стаття 8. Заступники Голови Фонду державного майна України</p> <p>1. Голова Фонду державного майна України має першого заступника і заступника, які здійснюють визначені Головою Фонду державного майна України обов'язки. У разі необхідності для забезпечення здійснення Фондом державного майна України окремих завдань за рішенням Прем'єр-міністра України у Фонді державного майна України додатково запроваджується посада заступника Голови Фонду державного майна України.</p> <p>2. Перший заступник та заступник Голови Фонду державного майна України призначаються на посаду та</p>

<p>поданням Прем'єр-міністра України та звільняються з посади Президентом України.</p> <p>~~Прем'єр-міністр України вносить на розгляд Президента України подання про призначення на посаду першого заступника та заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до пропозицій Голови Фонду державного майна України.~~</p> <p>...</p>	<p>звільняються з посади Прем'єр-міністром України за пропозицією Голови Фонду державного майна України.</p> <p>Абзац виключений</p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Нормативно-правові акти Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України у межах своїх повноважень, на основі та на виконання <u>Конституції</u> та законів України, актів ~~Президента України~~ і Кабінету Міністрів України видає накази, що підписує Голова Фонду державного майна України.</p>	<p>Стаття 9. Нормативно-правові акти Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України у межах своїх повноважень, на основі та на виконання <u>Конституції</u> та законів України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, що підписує Голова Фонду державного майна України.</p>
<p align="center">Закон України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України» (Відомості Верховної Ради України , 2000, N 17, ст.122)</p>	
<p>Стаття 7. Внесення пропозиції щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України</p> <p>1. Пропозиція щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України, у тому числі тих, що братимуть участь у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, вноситься до Ради національної безпеки і оборони України Міністерством закордонних справ України разом з Міністерством оборони України за погодженням у необхідних випадках з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади.</p>	<p>Стаття 7. Внесення пропозиції щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України</p> <p>1. Пропозиція щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України, у тому числі тих, що братимуть участь у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, вноситься до Кабінету Міністрів України Міністром закордонних справ України разом з Міністром оборони України за погодженням у необхідних випадках з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади. Пропозиція має включати наявні на</p>

<p>Пропозиція має включати наявні на момент її внесення дані про райони розташування, завдання, загальну чисельність зазначених підрозділів, про типи і кількість озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх продовження, порядок заміни та умови виведення, а також інформацію про відшкодування Україні можливих витрат, пов'язаних з перебуванням на її території цих підрозділів.</p> <p>2. Рада національної безпеки і оборони України, визнаючи відповідність допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України національним інтересам і законам України, в тому числі її міжнародним зобов'язанням, та згідно зі Статутом ООН з урахуванням того, що відповідними міжнародними договорами України передбачається відшкодування витрат, пов'язаних з перебуванням зазначених підрозділів в Україні, забезпечення на належному рівні безпеки громадян України в умовах такого перебування, вносить пропозицію про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України на розгляд Президента України.</p>	<p>момент її внесення дані про райони розташування, завдання, загальну чисельність зазначених підрозділів, про типи і кількість озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх продовження, порядок заміни та умови виведення, а також інформацію про відшкодування Україні можливих витрат, пов'язаних з перебуванням на її території цих підрозділів.</p> <p>2. Кабінет Міністрів України, визнаючи відповідність допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України національним інтересам і законам України, в тому числі її міжнародним зобов'язанням, та згідно зі Статутом ООН з урахуванням того, що відповідними міжнародними договорами України передбачається відшкодування витрат, пов'язаних з перебуванням зазначених підрозділів в Україні, забезпечення на належному рівні безпеки громадян України в умовах такого перебування, приймає рішення про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України і вносить його на розгляд Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 8. Прийняття рішень щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України</p> <p>~~1. Президент України на підставі зазначеної у частині другій статті 7 цього Закону пропозиції приймає рішення про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України.~~</p>	<p>Стаття 8. Прийняття рішень щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України</p> <p>Частина виключити</p>

2. Рішення **Президента України** про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України підлягає схваленню Верховною Радою України, яка розглядає питання про таке схвалення як невідкладне позачергово.

Рішення про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України не вноситься на схвалення Верховної Ради України, якщо такий допуск передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

3. Пропозиції щодо допуску в Україну підрозділів збройних сил інших держав та перебування їх на території України в рамках військового співробітництва можуть вноситися на підставі узгоджених з відповідними державами і затверджених ~~Президентом України~~ планів військового співробітництва відповідно до міжнародних договорів України на рік чи інший період. Вони розглядаються, узгоджуються і схвалюються в порядку, визначеному статтею 7 цього Закону та цією статтею.

4. **Пропозиція** щодо допуску в Україну підрозділів збройних сил інших держав для участі в багатонаціональних навчаннях вноситься щороку разом з проектом плану проведення багатонаціональних навчань за участю підрозділів Збройних Сил України на території України та їх участі в багатонаціональних навчаннях поза межами України на відповідний рік, який подається для затвердження **Президентом України. Зазначена пропозиція**

1. Рішення **Кабінету Міністрів України** про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України підлягає схваленню Верховною Радою України, яка розглядає питання про таке схвалення як невідкладне позачергово.

Рішення про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України не вноситься на схвалення Верховної Ради України, якщо такий допуск передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

2. Пропозиції щодо допуску в Україну підрозділів збройних сил інших держав та перебування їх на території України в рамках військового співробітництва можуть вноситися на підставі узгоджених з відповідними державами і затверджених планів військового співробітництва відповідно до міжнародних договорів України на рік чи інший період. Вони розглядаються, узгоджуються і схвалюються в порядку, визначеному статтею 7 цього Закону та цією статтею.

3. **Рішення** щодо допуску в Україну підрозділів збройних сил інших держав для участі в багатонаціональних навчаннях вноситься щороку разом з проектом плану проведення багатонаціональних навчань за участю підрозділів Збройних Сил України на території України та їх участі в багатонаціональних навчаннях поза межами України на відповідний рік, який подається для затвердження **Кабінетом Міністрів України. Зазначене рішення**

<p>розглядається, узгоджується і схвалюється в порядку, визначеному статтею 7 цього Закону та частинами першою і другою цієї статті.</p> <p>5. Рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України набирає чинності після його схвалення Верховною Радою України.</p>	<p>розглядається, узгоджується і схвалюється в порядку, визначеному статтею 7 цього Закону та частинами першою і другою цієї статті.</p> <p>4. Рішення Кабінету Міністрів України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України набирає чинності після його схвалення Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 26. Інформування про перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав</p> <p>Міністерство оборони України щорічно подає ~~Президенту України~~ і Верховній Раді України інформацію про перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав.</p>	<p>Стаття 26. Інформування про перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав</p> <p>Міністерство оборони України щорічно подає Верховній Раді України інформацію про перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав.</p>
<p>Закон України «Про порядок направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав» (Відомості Верховної Ради України , 2000, № 19, ст.144)</p>	
<p>Стаття 6. Внесення пропозиції щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав</p> <p>Пропозиція щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави вноситься до Ради національної безпеки і оборони України Міністерством закордонних справ України разом з Міністерством оборони України за погодженням з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади. Пропозиція має включати наявні на момент її внесення дані про райони дій, завдання, загальну чисельність зазначених підрозділів, тип і склад їх озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх можливого продовження, порядок заміни та умови виведення</p>	<p>Стаття 6. Внесення пропозиції щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав</p> <p>Пропозиція щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави вноситься до Кабінету Міністрів України Міністром закордонних справ України разом з Міністром оборони України за погодженням з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади. Пропозиція має включати наявні на момент її внесення дані про райони дій, завдання, загальну чисельність зазначених підрозділів, тип і склад їх озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх можливого продовження, порядок заміни та умови виведення підрозділів, про гарантії і компенсації</p>

<p>підрозділів, про гарантії і компенсації особам військового і цивільного персоналу, а також інформацію про порядок і умови відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням підрозділами Збройних Сил України покладених на них завдань у зв'язку з направленням до іншої держави і перебуванням на території цієї держави.</p> <p>Рада національної безпеки і оборони України, визнаючи відповідність надання такої військової допомоги національним інтересам і законам України, у тому числі міжнародним зобов'язанням України згідно із <u>Статутом ООН</u>, враховуючи можливості фінансування та матеріально-технічного забезпечення, безпеки громадян України, які братимуть участь у наданні цієї допомоги, вносить пропозицію щодо направлення відповідних підрозділів Збройних Сил України до іншої держави на розгляд Президента України.</p>	<p>особам військового і цивільного персоналу, а також інформацію про порядок і умови відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням підрозділами Збройних Сил України покладених на них завдань у зв'язку з направленням до іншої держави і перебуванням на території цієї держави.</p> <p>Кабінет міністрів України, визнаючи відповідність надання такої військової допомоги національним інтересам і законам України, у тому числі міжнародним зобов'язанням України згідно із <u>Статутом ООН</u>, враховуючи можливості фінансування та матеріально-технічного забезпечення, безпеки громадян України, які братимуть участь у наданні цієї допомоги, приймає рішення про направлення відповідних підрозділів Збройних Сил України до іншої держави на розгляд Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 7. Прийняття рішень щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав</p> <p>Рішення про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав приймає Президент України з одночасним поданням до Верховної Ради України законопроекту про схвалення такого рішення. Разом із законопроектом подається інформація, зазначена в частині першій статті 6 цього Закону.</p> <p>Рішення Президента України про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав підлягає схваленню Верховною Радою України відповідно до <u>пункту 23</u> статті 85 Конституції України. Поданий Президентом</p>	<p>Стаття 7. Прийняття рішень щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав</p> <p>Рішення про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав приймає Кабінет Міністрів України з одночасним поданням до Верховної Ради України законопроекту про схвалення такого рішення. Разом із законопроектом подається інформація, зазначена в частині першій статті 6 цього Закону.</p> <p>Рішення Кабінету Міністрів України про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав підлягає схваленню Верховною Радою України відповідно до <u>пункту 23</u> статті 85 Конституції України. Поданий Кабінетом</p>

<p>України законопроект про схвалення рішення щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав як невідкладний розглядається Верховною Радою України позачергово.</p>	<p>Міністрів України законопроект про схвалення рішення щодо направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав як невідкладний розглядається Верховною Радою України позачергово.</p>
<p>Стаття 8. Відкликання підрозділів Збройних Сил України з інших держав</p> <p>Підрозділи Збройних Сил України, які були направлені до інших держав, можуть бути відкликані у разі, якщо їх подальше перебування на території інших держав не відповідає національним інтересам України або порушуються зазначені в міжнародному договорі, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, умови їх перебування. Рішення про відкликання підрозділів Збройних Сил України приймається з урахуванням міжнародних зобов'язань України Президентом України за поданням Міністерства закордонних справ України, узгодженим з Міністерством оборони України, або за зверненням Верховної Ради України.</p>	<p>Стаття 8. Відкликання підрозділів Збройних Сил України з інших держав</p> <p>Підрозділи Збройних Сил України, які були направлені до інших держав, можуть бути відкликані у разі, якщо їх подальше перебування на території інших держав не відповідає національним інтересам України або порушуються зазначені в міжнародному договорі, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, умови їх перебування. Рішення про відкликання підрозділів Збройних Сил України приймається з урахуванням міжнародних зобов'язань України Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра закордонних справ України, узгодженим з Міністром оборони України, або за зверненням Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 16. Інформування Верховної Ради України про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав</p> <p>Міністерство оборони України щорічно подає ~~Президенту України~~ Верховній Раді України доповідь про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав та про результати їх діяльності на території цих держав.</p>	<p>Стаття 16. Інформування Верховної Ради України про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав</p> <p>Міністерство оборони України щорічно подає Верховній Раді України доповідь про направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав та про результати їх діяльності на території цих держав.</p>

Закон України «Про участь України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки» (Відомості Верховної Ради України , 1999, N 22-23, ст.202)

Стаття 2. Умови участі України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки

Україна виключно на умовах, зазначених у рішенні **Президента України**, що схвалюється Верховною Радою України у випадках, передбачених Конституцією та законами України, та у порядку, встановленому цим Законом, бере участь у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки:

...

Стаття 3. Внесення пропозиції щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки

Пропозиція щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки вноситься до **Ради національної безпеки і оборони України Міністерством закордонних справ України за погодженням з Міністерством оборони України** та іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади. Пропозиція має включати наявні на момент її внесення дані про район дії національного контингенту чи національного персоналу, про їх завдання, загальну чисельність, про тип і склад озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх продовження, порядок заміни та умови виведення, про гарантії і компенсації військовослужбовцям військових формувань, працівникам Збройних Сил України, інших військових формувань, поліцейським, працівникам інших державних органів і

Стаття 2. Умови участі України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки

Україна виключно на умовах, зазначених у рішенні **Кабінету Міністрів України**, що схвалюється Верховною Радою України у випадках, передбачених Конституцією та законами України, та у порядку, встановленому цим Законом, бере участь у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки:

...

Стаття 3. Внесення пропозиції щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки

Пропозиція щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки вноситься до **Кабінету Міністрів України Міністром закордонних справ України за погодженням з Міністром оборони України** та іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади. Пропозиція має включати наявні на момент її внесення дані про район дії національного контингенту чи національного персоналу, про їх завдання, загальну чисельність, про тип і склад озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх продовження, порядок заміни та умови виведення, про гарантії і компенсації військовослужбовцям військових формувань, працівникам Збройних Сил України, інших військових формувань, поліцейським, працівникам інших державних органів і цивільних установ України та членам їх сімей, а також

<p>цивільних установ України та членам їх сімей, а також інформацію про порядок фінансування витрат, пов'язаних з участю України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки.</p> <p>Рада національної безпеки і оборони України, визнаючи відповідність такої участі національним інтересам і законодавству України, в тому числі міжнародним зобов'язанням України відповідно до Статуту ООН, враховуючи можливості фінансування та матеріально-технічного забезпечення, рівень безпеки громадян України, які братимуть участь у операції з підтримання миру і безпеки у складі національного контингенту чи національного персоналу, вносить пропозицію щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки на розгляд Президента України.</p>	<p>інформацію про порядок фінансування витрат, пов'язаних з участю України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки.</p> <p>Кабінет Міністрів України, визнаючи відповідність такої участі національним інтересам і законодавству України, в тому числі міжнародним зобов'язанням України відповідно до Статуту ООН, враховуючи можливості фінансування та матеріально-технічного забезпечення, рівень безпеки громадян України, які братимуть участь у операції з підтримання миру і безпеки у складі національного контингенту чи національного персоналу, приймає рішення про участь України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки на розгляд Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 4. Прийняття рішень щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки</p> <p>Рішення про направлення національного контингенту чи національного персоналу для участі України у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, а також з питань надання матеріально-технічних ресурсів та послуг приймає Президент України з одночасним поданням до Верховної Ради України законопроекту про схвалення рішення в частині щодо направлення національного контингенту. Разом з законопроектом подається інформація, зазначена у частині першій статті 3 цього Закону.</p> <p>Рішення Президента України про направлення національного контингенту України до іншої держави для</p>	<p>Стаття 4. Прийняття рішень щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки</p> <p>Рішення про направлення національного контингенту чи національного персоналу для участі України у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, а також з питань надання матеріально-технічних ресурсів та послуг приймає Кабінет Міністрів України з одночасним поданням до Верховної Ради України законопроекту про схвалення рішення в частині щодо направлення національного контингенту. Разом з законопроектом подається інформація, зазначена у частині першій статті 3 цього Закону.</p> <p>Рішення Кабінету Міністрів України про направлення національного контингенту України до іншої держави для</p>

<p>участі в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, ~~екрінлене підписами Прем'єр-міністра України та міністра, відповідального за виконання цього рішення,~~ підлягає схваленню Верховною Радою України відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України. Поданий Президентом України законопроект про схвалення рішення щодо направлення Україною національного контингенту до іншої держави як невідкладний розглядається Верховною Радою України позачергово.</p> <p>Рішення про надання Україною матеріально-технічних ресурсів і послуг для використання в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки приймає Кабінет Міністрів України ~~відповідно до рішення Президента України щодо участі України в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки.~~</p>	<p>участі в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки підлягає схваленню Верховною Радою України відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України. Поданий Кабінетом Міністрів України законопроект про схвалення рішення щодо направлення Україною національного контингенту до іншої держави як невідкладний розглядається Верховною Радою України позачергово.</p> <p>Рішення про надання Україною матеріально-технічних ресурсів і послуг для використання в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки приймає Кабінет Міністрів України.</p>
<p>Стаття 7. Повернення та відкликання національного контингенту і національного персоналу, які брали участь у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки</p> <p>Національний контингент і національний персонал, які були направлені до іншої країни для участі в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, повертаються до України після завершення операції. Вони можуть бути також відкликані до завершення операції з підтримання миру і безпеки в разі, якщо їх подальша участь у зазначеній операції стає недоцільною через суттєву зміну міжнародної військово-політичної обстановки чи обставин у регіоні перебування, припинення фінансування та через інші причини. Рішення про відкликання національного</p>	<p>Стаття 7. Повернення та відкликання національного контингенту і національного персоналу, які брали участь у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки</p> <p>Національний контингент і національний персонал, які були направлені до іншої країни для участі в міжнародній операції з підтримання миру і безпеки, повертаються до України після завершення операції. Вони можуть бути також відкликані до завершення операції з підтримання миру і безпеки в разі, якщо їх подальша участь у зазначеній операції стає недоцільною через суттєву зміну міжнародної військово-політичної обстановки чи обставин у регіоні перебування, припинення фінансування та через інші причини. Рішення про відкликання національного</p>

<p>контингенту та національного персоналу приймається з урахуванням міжнародних зобов'язань України Президентом України за поданням Міністерства закордонних справ України, узгодженим з Міністерством оборони України, або за пропозицією Верховної Ради України.</p>	<p>контингенту та національного персоналу приймається з урахуванням міжнародних зобов'язань України Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра закордонних справ України, узгодженим з Міністром оборони України, або за пропозицією Верховної Ради України.</p>
<p>Стаття 9. Фінансове забезпечення участі України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки</p> <p>Фінансування витрат, пов'язаних з участю України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, може здійснюватися:</p> <p>за рахунок коштів державного бюджету, за умови повного або часткового відшкодування цих витрат за рахунок коштів, які виділяються ООН, НАТО, ЄС, ОБСЄ або іншою міжнародною організацією для фінансування міжнародної операції з підтримання миру і безпеки або у рамках укладених міжнародних договорів України;</p> <p>або за рахунок коштів державного бюджету;</p> <p>або за рахунок коштів, які виділяються ООН, ОБСЄ або іншою міжнародною організацією для фінансування міжнародної операції з підтримання миру і безпеки.</p> <p>Джерела фінансового забезпечення національного контингенту визначаються при схваленні Верховною Радою України рішення Президента України про участь України у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки. Джерела фінансового забезпечення національного персоналу визначаються у порядку, встановленому законодавством. Порядок фінансового забезпечення національного</p>	<p>Стаття 9. Фінансове забезпечення участі України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки</p> <p>Фінансування витрат, пов'язаних з участю України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, може здійснюватися:</p> <p>за рахунок коштів державного бюджету, за умови повного або часткового відшкодування цих витрат за рахунок коштів, які виділяються ООН, НАТО, ЄС, ОБСЄ або іншою міжнародною організацією для фінансування міжнародної операції з підтримання миру і безпеки або у рамках укладених міжнародних договорів України;</p> <p>або за рахунок коштів державного бюджету;</p> <p>або за рахунок коштів, які виділяються ООН, ОБСЄ або іншою міжнародною організацією для фінансування міжнародної операції з підтримання миру і безпеки.</p> <p>Джерела фінансового забезпечення національного контингенту визначаються при схваленні Верховною Радою України рішення Кабінету Міністрів України про участь України у міжнародній операції з підтримання миру і безпеки. Джерела фінансового забезпечення національного персоналу визначаються у порядку, встановленому законодавством. Порядок фінансового забезпечення</p>

контингенту і національного персоналу визначається Кабінетом Міністрів України.	національного контингенту і національного персоналу визначається Кабінетом Міністрів України.
Закон України «Про національну гвардію» (Відомості Верховної Ради , 2014, № 17, ст.594)	
<p>Стаття 2. Основні функції Національної гвардії України</p> <p>1. Основними функціями Національної гвардії України є:</p> <p>....</p> <p>18) оборона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, переліки яких визначаються Президентом України, Кабінетом Міністрів України, центральних баз матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України;</p>	<p>Стаття 2. Основні функції Національної гвардії України</p> <p>1. Основними функціями Національної гвардії України є:</p> <p>....</p> <p>18) оборона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, переліки яких визначаються Кабінетом Міністрів України, центральних баз матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України;</p>
<p>Стаття 4. Правові засади діяльності Національної гвардії України</p> <p>1. Національна гвардія України у своїй діяльності керується <u>Конституцією України</u>, цим та іншими законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них нормативно-правовими актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.</p>	<p>Стаття 4. Правові засади діяльності Національної гвардії України</p> <p>1. Національна гвардія України у своїй діяльності керується <u>Конституцією України</u>, цим та іншими законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них нормативно-правовими актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.</p>
<p>Стаття 5. Загальна структура та чисельність Національної гвардії України</p> <p>....</p> <p>6. <u>Положення</u> про головний орган військового управління Національної гвардії України затверджується</p>	<p>Стаття 5. Загальна структура та чисельність Національної гвардії України</p> <p>....</p> <p>6. <u>Положення</u> про головний орган військового управління Національної гвардії України затверджується</p>

Президентом України. Положення про органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднання, військові частини (підрозділи), навчальні військові частини (центри), статuti (положення) вищих військових навчальних закладів, баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України затверджуються Міністром внутрішніх справ України.

7. Загальна чисельність Національної гвардії України не перевищує 60 тисяч осіб. У разі необхідності чисельність Національної гвардії України може бути збільшена відповідним законом.

В особливий період чисельність Національної гвардії України збільшується на кількість особового складу, призваного на військову службу на виконання указів Президента України про мобілізацію, затверджених законами України.

8. Створення, реорганізація і ліквідація оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, їх органів військового управління, з'єднань, військових частин, навчальних військових частин, баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України в межах загальної чисельності та виділених коштів Державного бюджету України здійснюється Міністром внутрішніх справ України за погодженням з Президентом України, а вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України - Кабінетом Міністрів України.

Кабінетом Міністрів України. Положення про органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднання, військові частини (підрозділи), навчальні військові частини (центри), статuti (положення) вищих військових навчальних закладів, баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України затверджуються Міністром внутрішніх справ України.

7. Загальна чисельність Національної гвардії України не перевищує 60 тисяч осіб. У разі необхідності чисельність Національної гвардії України може бути збільшена відповідним законом.

В особливий період чисельність Національної гвардії України збільшується на кількість особового складу, призваного на військову службу на виконання указу Президента України про мобілізацію, **затвердженого законами України, та актів Кабінету Міністрів України.**

8. Створення, реорганізація і ліквідація оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, їх органів військового управління, з'єднань, військових частин, навчальних військових частин, баз, закладів охорони здоров'я, установ та вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України в межах загальної чисельності та виділених коштів Державного бюджету України здійснюється Міністром внутрішніх справ України за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Командувач Національної гвардії України

1. Безпосереднє військове керівництво Національної гвардії України здійснює командувач Національної гвардії України, який одночасно є начальником головного органу військового управління Національної гвардії України.

Безпосереднє військове керівництво Національної гвардії України - це діяльність, спрямована на здійснення заходів щодо розвитку Національної гвардії України, її технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення, визначення основ її застосування, а також управління нею під час виконання службово-бойових завдань.

2. Командувач Національної гвардії України призначається на посаду **Президентом України** за поданням Міністра внутрішніх справ України та звільняється з посади **Президентом України**.

3. Командувач Національної гвардії України має першого заступника та чотирьох заступників, які належать до вищого командування Національної гвардії України.

Перший заступник та заступники командувача Національної гвардії України призначаються на посади за поданням командувача Національної гвардії України та звільняються з посад **Президентом України**.

Керівники структурних підрозділів головного органу військового управління Національної гвардії України, органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань та вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України призначаються на посаду за

Стаття 7. Командувач Національної гвардії України

1. Безпосереднє військове керівництво Національної гвардії України здійснює командувач Національної гвардії України, який одночасно є начальником головного органу військового управління Національної гвардії України.

Безпосереднє військове керівництво Національної гвардії України - це діяльність, спрямована на здійснення заходів щодо розвитку Національної гвардії України, її технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення, визначення основ її застосування, а також управління нею під час виконання службово-бойових завдань.

2. Командувач Національної гвардії України призначається на посаду **Прем'єр-міністром України** за поданням Міністра внутрішніх справ України та звільняється з посади **Прем'єр-міністром України**.

3. Командувач Національної гвардії України має першого заступника та чотирьох заступників, які належать до вищого командування Національної гвардії України.

Перший заступник та заступники командувача Національної гвардії України призначаються на посади за поданням командувача Національної гвардії України та звільняються з посад **Прем'єр-міністром України**.

Керівники структурних підрозділів головного органу військового управління Національної гвардії України, органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань та вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України призначаються на посаду за

<p>погодженням з Президентом України і звільняються з посади Міністром внутрішніх справ України.</p> <p>Керівники військових частин (підрозділів) Національної гвардії України призначаються за погодженням з Міністром внутрішніх справ України та звільняються з посади командувачем Національної гвардії України.</p> <p>4. У разі неможливості виконання командувачем Національної гвардії України службових обов'язків (відрадження, хвороба, інші поважні причини) його обов'язки тимчасово виконує перший заступник командувача Національної гвардії України.</p> <p>5. У разі звільнення командувача Національної гвардії України з посади до призначення іншої особи на цю посаду Президент України за поданням Міністра внутрішніх справ України призначає виконуючого обов'язки командувача Національної гвардії України.</p>	<p>погодженням з Міністром внутрішніх справ України та звільняються з посади командувачем Національної гвардії України</p> <p>Керівники військових частин (підрозділів) Національної гвардії України призначаються та звільняються з посади командувачем Національної гвардії України.</p> <p>4. У разі неможливості виконання командувачем Національної гвардії України службових обов'язків (відрадження, хвороба, інші поважні причини) його обов'язки тимчасово виконує перший заступник командувача Національної гвардії України.</p> <p>5. У разі звільнення командувача Національної гвардії України з посади до призначення іншої особи на цю посаду Прем'єр-міністр України за поданням Міністра внутрішніх справ України призначає виконуючого обов'язки командувача Національної гвардії України.</p>
<p>Стаття 9. Особовий склад Національної гвардії України</p> <p>...</p> <p>3. Комплектування Національної гвардії України військовослужбовцями та проходження ними військової служби здійснюються відповідно до <u>Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу"</u> та Положення про проходження військової служби громадянами України в Національній гвардії України, що затверджується Президентом України.</p> <p>4. Порядок добору та прийняття на службу у військовому резерві, строки, умови та порядок її</p>	<p>Стаття 9. Особовий склад Національної гвардії України</p> <p>...</p> <p>3. Комплектування Національної гвардії України військовослужбовцями та проходження ними військової служби здійснюються відповідно до <u>Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу"</u> та Положення про проходження військової служби громадянами України в Національній гвардії України, що затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>4. Порядок добору та прийняття на службу у військовому резерві, строки, умови та порядок її</p>

<p>проходження, а також підстави і порядок звільнення із служби визначаються Законом України "Про військовий обов'язок і військову службу" та Положенням про проходження громадянами України служби у військовому резерві Національної гвардії України, що затверджується Президентом України.</p>	<p>проходження, а також підстави і порядок звільнення із служби визначаються Законом України "Про військовий обов'язок і військову службу" та Положенням про проходження громадянами України служби у військовому резерві Національної гвардії України, що затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про протидію торгівлі людьми» (Відомості Верховної Ради України , 2012, № 19-20, ст.173)</p>	
<p>Стаття 5. Суб'єкти, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми</p> <p>1. Суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми, є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Президент України; 2) Кабінет Міністрів України; 3) центральні органи виконавчої влади; 4) місцеві органи виконавчої влади; 5) закордонні дипломатичні установи України; 6) заклади допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми. <p>...</p>	<p>Стаття 5. Суб'єкти, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми</p> <p>1. Суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми, є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Кабінет Міністрів України; 2) центральні органи виконавчої влади; 3) місцеві органи виконавчої влади; 4) закордонні дипломатичні установи України; 5) заклади допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми. <p>...</p>
<p>Стаття 5⁻¹. Повноваження Президента України у сфері протидії торгівлі людьми</p> <p>Президент України визначає центральний орган виконавчої влади, який є національним координатором у сфері протидії торгівлі людьми.</p>	<p>Стаття 5⁻¹. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протидії торгівлі людьми</p> <p>Кабінет Міністрів України визначає центральний орган виконавчої влади, який є національним координатором у сфері протидії торгівлі людьми.</p>
<p>Закон України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» (Відомості Верховної Ради України , 2005, N 30, ст.409)</p>	
<p>Стаття 3. Правова основа діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України</p>	<p>Стаття 3. Правова основа діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України</p>

<p>1. Правовою основою діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України є Конституція України, цей та інші закони України, акти ~~Президента України~~ і Кабінету Міністрів України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані відповідно до них нормативно-правові акти Міністерства юстиції України.</p>	<p>1. Правовою основою діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України є Конституція України, цей та інші закони України, акти Кабінету Міністрів України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані відповідно до них нормативно-правові акти Міністерства юстиції України.</p>
<p>Стаття 7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, утворюється, реорганізовується та ліквідується Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, утворюється, реорганізовується та ліквідується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 8. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань</p> <p>1. Керівництво Державною кримінально-виконавчою службою України та діяльністю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань здійснює керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, який несе персональну відповідальність за</p>	<p>Стаття 8. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань</p> <p>1. Керівництво Державною кримінально-виконавчою службою України та діяльністю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань здійснює керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, який несе персональну відповідальність за</p>

<p>виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України.</p> <p>2. Керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, та його заступників призначає за поданням Прем'єр-міністра України та звільняє з посад Президент України.</p>	<p>виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України.</p> <p>2. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань призначається на посаду Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України. Заступники керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань призначаються на посади та звільняються з посад відповідно до положень Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».</p>
<p align="center">Закон України «Про поводження з радіоактивними відходами» (Відомості Верховної Ради України , 1995, № 27, ст.198)</p>	
<p>Стаття 10. Органи державного управління у сфері поводження з радіоактивними відходами</p> <p>Державне управління у сфері поводження з радіоактивними відходами здійснюється міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, визначеними Президентом України.</p>	<p>Стаття 10. Органи державного управління у сфері поводження з радіоактивними відходами</p> <p>Державне управління у сфері поводження з радіоактивними відходами здійснюється міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, визначеними Кабінетом Міністрів України.</p>
<p align="center">Закон України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України , 1994, N 16, ст.93)</p>	
<p>Стаття 5. Компетенція державних органів, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб у сфері охорони державної таємниці</p> <p>Президент України, забезпечуючи національну безпеку, видає укази та розпорядження з питань охорони державної таємниці, віднесених цим Законом та іншими законами до його повноважень.</p>	<p>Стаття 5. Компетенція державних органів, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб у сфері охорони державної таємниці</p> <p>Кабінет Міністрів України, забезпечуючи національну безпеку, видає акти з питань охорони державної таємниці, віднесених цим Законом та іншими законами до його повноважень.</p>

<p>~~Рада національної безпеки і оборони України координує та контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері охорони державної таємниці.~~</p> <p>...</p>	<p><i>виключити</i></p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Державні експерти з питань таємниць</p> <p>Державний експерт з питань таємниць здійснює відповідно до вимог цього Закону віднесення інформації у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку до державної таємниці, зміни ступеня секретності цієї інформації та її розсекречування.</p> <p>Виконання функцій державного експерта з питань таємниць на конкретних посадових осіб покладається:</p> <p>у Верховній Раді України - Головою Верховної Ради України;</p> <p>в інших державних органах, Національній академії наук України, на підприємствах, в установах і організаціях - Президентом України за поданням Служби безпеки України на підставі пропозицій керівників відповідних державних органів, Національної академії наук України, підприємств, установ і організацій.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Державні експерти з питань таємниць</p> <p>Державний експерт з питань таємниць здійснює відповідно до вимог цього Закону віднесення інформації у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку до державної таємниці, зміни ступеня секретності цієї інформації та її розсекречування.</p> <p>Виконання функцій державного експерта з питань таємниць на конкретних посадових осіб покладається:</p> <p>у Верховній Раді України - Головою Верховної Ради України;</p> <p>в інших державних органах, Національній академії наук України, на підприємствах, в установах і організаціях – Прем'єр-міністром України за поданням Служби безпеки України на підставі пропозицій керівників відповідних державних органів, Національної академії наук України, підприємств, установ і організацій.</p>
<p>Стаття 13. Строк дії рішення про віднесення інформації до державної таємниці</p> <p>...</p> <p>Президент України з власної ініціативи або на підставі пропозицій державних експертів з питань таємниць чи за зверненням державних органів, органів місцевого</p>	<p>Стаття 13. Строк дії рішення про віднесення інформації до державної таємниці</p> <p>...</p> <p>Кабінет Міністрів України з власної ініціативи або на підставі пропозицій державних експертів з питань таємниць чи за зверненням державних органів, органів місцевого</p>

<p>самоврядування, підприємств, установ, організацій чи громадян може встановлювати більш тривалі строки дії рішень про віднесення інформації до державної таємниці, ніж строки, передбачені частиною першою цієї статті.</p>	<p>самоврядування, підприємств, установ, організацій чи громадян може встановлювати більш тривалі строки дії рішень про віднесення інформації до державної таємниці, ніж строки, передбачені частиною першою цієї статті.</p>
<p>Стаття 27. Доступ громадян до державної таємниці</p> <p>...</p> <p>Іноземцям та особам без громадянства доступ до державної таємниці надається у виняткових випадках на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або письмового розпорядження Президента України з урахуванням необхідності забезпечення національної безпеки України ~~на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України.~~</p>	<p>Стаття 27. Доступ громадян до державної таємниці</p> <p>...</p> <p>Іноземцям та особам без громадянства доступ до державної таємниці надається у виняткових випадках на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або письмового розпорядження Кабінет Міністрів України з урахуванням необхідності забезпечення національної безпеки України.</p>
<p>Стаття 31. Обмеження на оприлюднення секретної інформації</p> <p>Під час підготовки матеріалів для опублікування, поширення у пресі та інших засобах масової інформації або переміщення їх через державний кордон державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни з метою охорони секретної інформації зобов'язані керуватися законами України "Про інформацію" та "Про доступ до публічної інформації", цим Законом та іншими нормативно-правовими актами про державну таємницю.</p> <p><i>Норма відсутня</i></p>	<p>Стаття 31. Обмеження на оприлюднення секретної інформації</p> <p>Під час підготовки матеріалів для опублікування, поширення у пресі та інших засобах масової інформації або переміщення їх через державний кордон державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни з метою охорони секретної інформації зобов'язані керуватися законами України "Про інформацію" та "Про доступ до публічної інформації", цим Законом та іншими нормативно-правовими актами про державну таємницю.</p> <p>Жоден нормативно-правовий акт, виданий органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, а також жодне з положень нормативно-правового акта не</p>

<p><i>Норма відсутня</i></p> <p>Контроль за додержанням законодавства про державну таємницю з метою запобігання її поширенню у пресі та інших засобах масової інформації здійснює центральний орган виконавчої влади з питань інформаційної політики.</p>	<p>можуть бути засекречені відповідно до цього Закону, крім випадку, встановленого частиною третьою цього Закону.</p> <p>В указах Президента України, які вводять в дію рішення Ради національної безпеки і оборони, зміст рішень Ради національної безпеки і оборони або їхніх окремих положень може бути засекречений відповідно до вимог цього Закону.</p> <p>Контроль за додержанням законодавства про державну таємницю з метою запобігання її поширенню у пресі та інших засобах масової інформації здійснює центральний орган виконавчої влади з питань інформаційної політики.</p>
<p>Стаття 32. Обмеження щодо передачі державної таємниці іноземній державі чи міжнародній організації</p> <p>Секретна інформація до скасування рішення про віднесення її до державної таємниці та матеріальні носії такої інформації до їх розсекречування можуть бути передані іноземній державі чи міжнародній організації лише на підставі міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або письмового мотивованого розпорядження Президента України з урахуванням необхідності забезпечення національної безпеки України ~~на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України.~~</p>	<p>Стаття 32. Обмеження щодо передачі державної таємниці іноземній державі чи міжнародній організації</p> <p>Секретна інформація до скасування рішення про віднесення її до державної таємниці та матеріальні носії такої інформації до їх розсекречування можуть бути передані іноземній державі чи міжнародній організації лише на підставі міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або письмового мотивованого розпорядження Кабінету Міністрів України з урахуванням необхідності забезпечення національної безпеки України.</p>
<p>Стаття 35. Технічний та криптографічний захисти секретної інформації</p> <p>Технічний та криптографічний захисти секретної інформації здійснюються в порядку, встановленому Президентом України.</p>	<p>Стаття 35. Технічний та криптографічний захисти секретної інформації</p> <p>Технічний та криптографічний захисти секретної інформації здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>

**Закон України «Про вибори Президента України»
(Відомості Верховної Ради України , 1999, № 14, ст.81)**

<p>Стаття 48. Порядок самовисування</p> <p>...</p> <p>2. У заяві про самовисування на пост Президента України мають міститися згода на оприлюднення біографічних відомостей і декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до статті 50 цього Закону, зобов'язання в разі обрання передати у порядку, встановленому законом, протягом місяця після офіційного оголошення результатів виборів в управління іншій особі належні йому підприємства та корпоративні права і припинити діяльність чи скласти представницький мандат, які відповідно до <u>Конституції України</u> та законів України несумісні з зайняттям посту Президента України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 48. Порядок самовисування</p> <p>...</p> <p>2. У заяві про самовисування на пост Президента України мають міститися:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) згода на оприлюднення біографічних відомостей; 2) згода на оприлюднення декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до статті 50 цього Закону; 3) зобов'язання в разі обрання скласти інший представницький мандат, припинити діяльність на посаді в органах державної влади або в об'єднаннях громадян, припинити будь-яку іншу оплачувану діяльність протягом місяця після офіційного оголошення результатів виборів; 4) декларація кандидата на пост Президента України, що на момент подання документів не займається підприємницькою діяльністю, не входить до складу керівного органу або наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку відповідно до статті 8 Закону України «Про Президента України». <p>...</p>
<p>Стаття 50. Декларування майнового стану, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру кандидатом на пост Президента України</p>	<p>Стаття 50. Декларування майнового стану, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру кандидатом на пост Президента України</p>

<p>...</p> <p>2. Національне агентство з питань запобігання корупції за зверненням Центральної виборчої комісії надає інформацію про результати перевірки відомостей, зазначених у декларації. Помилки і неточності, виявлені в декларації, підлягають виправленню і не є підставою для відмови в реєстрації кандидата на пост Президента України.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>2. Національне агентство з питань запобігання корупції проводить повну перевірку декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданої кандидатом на пост Президента України, що полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірці на наявність конфлікту інтересів, та ознак незаконного збагачення, перевірці відповідності вимогам сумісності, що проводиться протягом п'яти днів з дня подання документів для реєстрації кандидатом на пост Президента України.</p> <p>Помилки і неточності, виявлені в декларації, є підставою для відмови в реєстрації кандидата на пост Президента України з можливістю повторно подати документи для реєстрації в межах строків реєстрації, встановлених цим Законом.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 51. Реєстрація кандидата на пост Президента України</p> <p>1. Центральна виборча комісія реєструє кандидата на пост Президента України за умови отримання таких документів:</p> <p>...</p> <p>7) чотири фотографії кандидата на пост Президента України розміром 4х6 сантиметрів, а також дві фотографії</p>	<p>Стаття 51. Реєстрація кандидата на пост Президента України</p> <p>1. Центральна виборча комісія реєструє кандидата на пост Президента України за умови отримання таких документів:</p> <p>...</p> <p>7) чотири фотографії кандидата на пост Президента України розміром 4х6 сантиметрів, а також дві фотографії</p>

кандидата на пост Президента України розміром 9x13 сантиметрів, на паперових носіях та в електронному вигляді.

Пункт такого змісту відсутній

2. Для реєстрації кандидатом у Президенти України особи, висунутої партією, крім документів, передбачених частиною першою цієї статті, подаються також такі документи:

...

б) заява особи, висунутої кандидатом, **про згоду балотуватися кандидатом на пост Президента України від цієї партії та у зв'язку з цим на оприлюднення біографічних відомостей та декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру відповідно до статті 50 цього Закону, зобов'язання в разі обрання передати у порядку, встановленому законом, протягом місяця після офіційного оголошення результатів виборів в управління іншій особі належні йому підприємства та корпоративні права і припинити діяльність чи скласти представницький мандат, які відповідно до Конституції України та законів України несумісні з зайняттям посту Президента України.**

кандидата на пост Президента України розміром 9x13 сантиметрів, на паперових носіях та в електронному вигляді.

8) інші документи, які підтверджують, що кандидат на пост Президента України в порядку, визначеному Законом України «Про Президента України», виконав вимоги щодо сумісності, встановлені Законом України «Про Президента України».

2. Для реєстрації кандидатом у Президенти України особи, висунутої партією, крім документів, передбачених частиною першою цієї статті, подаються також такі документи:

...

б) заява особи, висунутої кандидатом, **у якій міститься така інформація:**

а) згода балотуватися кандидатом на пост Президента України від цієї партії;

б) згода на оприлюднення біографічних відомостей;

в) згода на оприлюднення декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до статті 50 цього Закону;

г) зобов'язання в разі обрання скласти інший представницький мандат, припинити діяльність на посаді в органах державної влади або в об'єднаннях громадян, припинити будь-яку іншу оплачувану діяльність протягом місяця після офіційного оголошення результатів виборів;

<p>...</p>	<p>г) декларація кандидата на пост Президента України, що на момент подання документів не займається підприємницькою діяльністю, не входить до складу керівного органу або наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку відповідно до статті 8 Закону України «Про Президента України».</p> <p>...</p>
<p>Стаття 52. Відмова у реєстрації кандидата на пост Президента України</p> <p>1. Центральна виборча комісія відмовляє у реєстрації кандидата на пост Президента України у разі:</p> <p>...</p> <p>7) виявлення інших відповідно до частин другої ~~та~~ третьої статті 103 Конституції України обставин, які позбавляють особу, висунуту кандидатом на пост Президента України, права бути обраною Президентом України;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 52. Відмова у реєстрації кандидата на пост Президента України</p> <p>1. Центральна виборча комісія відмовляє у реєстрації кандидата на пост Президента України у разі:</p> <p>...</p> <p>7) виявлення інших відповідно до частин другої, третьої ~~та~~ четвертої статті 103 Конституції України обставин, які позбавляють особу, висунуту кандидатом на пост Президента України, права бути обраною Президентом України;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 56. Скасування рішення про реєстрацію кандидата на пост Президента України</p> <p>1. Центральна виборча комісія приймає рішення про скасування реєстрації кандидата на пост Президента України у разі:</p> <p>...</p> <p>5) визнання кандидата на пост Президента України недієздатним.</p> <p>Пункт такого змісту відсутній</p>	<p>Стаття 56. Скасування рішення про реєстрацію кандидата на пост Президента України</p> <p>1. Центральна виборча комісія приймає рішення про скасування реєстрації кандидата на пост Президента України у разі:</p> <p>...</p> <p>5) визнання кандидата на пост Президента України недієздатним;</p>

<p>...</p>	<p>б) виявлення обставин несумісності, визначених пунктом 4 частини другої статті 48 цього Закону чи підпунктом г пункту 6 частини другої статті 51 цього Закону, які позбавляють особу, висунуту кандидатом на пост Президента України, права бути обраною Президентом України, і які не були і не могли бути виявлені на момент реєстрації кандидата на пост Президента України;</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України , 2010, № 14-15, № 16-17, ст.133)</p>	
<p>Стаття 3. Відкритість і гласність роботи Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>6. У повному обсязі у прямому ефірі по радіо та телебаченню, запису у вечірні години по телебаченню транслюються:</p> <p>...</p> <p>8) проведення "години запитань до Уряду";</p>	<p>Стаття 3. Відкритість і гласність роботи Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>6. У повному обсязі у прямому ефірі по радіо та телебаченню, запису у вечірні години по телебаченню транслюються:</p> <p>...</p> <p>8) час запитань до уряду; 8-1) парламентські дебати;</p>
<p>Стаття 6. Запрошення на пленарне засідання Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>3. За процедурним рішенням Верховної Ради, прийнятим не менш як третиною голосів народних депутатів від її конституційного складу, Верховна Рада може офіційно запросити або вимагати присутності на її пленарному</p>	<p>Стаття 6. Запрошення на пленарне засідання Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>3. За процедурним рішенням Верховної Ради, прийнятим не менш як третиною голосів народних депутатів від її конституційного складу, Верховна Рада може офіційно запросити або вимагати присутності на її пленарному</p>

<p>засіданні будь-якої посадової чи службової особи, крім Президента України та суддів.</p> <p>...</p>	<p>засіданні будь-якої посадової чи службової особи окрім суддів.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Тижневий порядок денний пленарних засідань Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>3. У дні проведення пленарних засідань щотижня на початку ранкового пленарного засідання відводиться до 30 хвилин для стислих (до трьох хвилин): у вівторок - оголошень, заяв, повідомлень, пропозицій (крім тих, що вносяться у спеціально встановленому цим Регламентом порядку) від депутатських фракцій (депутатських груп); у середу - оголошень, заяв, повідомлень, пропозицій народних депутатів. У дні проведення пленарних засідань щотижня у п'ятницю з 10 до 11 години відводиться час для запитань членам Кабінету Міністрів України ("година запитань до Уряду"), ~~з 11 години відводиться час до 30 хвилин для стислих (до трьох хвилин) оголошень запитів і прийняття рішень про підтримку та направлення запитів, з 13 до 14 години відводиться час для виступів народних депутатів "з різних питань", а у п'ятницю третього тижня місяця з 11 години відводиться час для оголошення запитів і прийняття рішень про підтримку та направлення запитів, а також проводиться обговорення відповідей на запити за участю керівників та посадових осіб державних органів (крім органів судової влади), органів місцевого~~</p>	<p>Стаття 25. Тижневий порядок денний пленарних засідань Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>3. У дні проведення пленарних засідань щотижня на початку ранкового пленарного засідання відводиться до 30 хвилин для стислих (до трьох хвилин): у вівторок - оголошень, заяв, повідомлень, пропозицій (крім тих, що вносяться у спеціально встановленому цим Регламентом порядку) від депутатських фракцій (депутатських груп); у середу - оголошень, заяв, повідомлень, пропозицій народних депутатів, оголошень кількості запитів і прийняття рішень на підтримку та направлення запитів, обговорення відповідей на запити за участю керівників та посадових осіб державних органів (крім органів судової влади), органів місцевого самоврядування, які відповідають на запити і запитання народних депутатів. У дні проведення пленарних засідань щотижня у п'ятницю з 10 до 12 години відводиться час для часу запитань до уряду, а з 12 години 30 хвилин до 14 години відводиться час для парламентських дебатів.</p>

<p>~~самоврядування, які відповідають на запити і запитання народних депутатів.~~</p>	
<p>Стаття 27. Обов'язки головуючого на пленарному засіданні Верховної Ради</p> <p>1. Головуючий на пленарному засіданні Верховної Ради:</p> <p>...</p> <p>14) оголошує офіційні повідомлення та запити народних депутатів;</p>	<p>Стаття 27. Обов'язки головуючого на пленарному засіданні Верховної Ради</p> <p>1. Головуючий на пленарному засіданні Верховної Ради:</p> <p>...</p> <p>14) оголошує офіційні повідомлення та кількість запитів народних депутатів;</p>
<p>Стаття 55. Стенограма, стенографічний бюлетень пленарних засідань Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>3. До стенографічного бюлетеня пленарного засідання додатково включаються:</p> <p>...</p> <p>9) оголошені тексти запитів народних депутатів.</p>	<p>Стаття 55. Стенограма, стенографічний бюлетень пленарних засідань Верховної Ради</p> <p>...</p> <p>3. До стенографічного бюлетеня пленарного засідання додатково включаються:</p> <p>...</p> <p>9) кількість запитів народних депутатів та оголошені тексти запитів народних депутатів до Президента України.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Глава 12 КОАЛІЦІЯ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 61. Порядок утворення коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді</p> <p>1. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді (далі - коаліція) - це сформоване за результатами виборів і на основі узгоджених політичних позицій та на засадах, встановлених Конституцією України і цим Регламентом, об'єднання депутатських фракцій, до якого входить</p>

	<p>більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.</p> <p>2. Коаліція формується депутатськими фракціями, утвореними в порядку, встановленому цим Регламентом, протягом одного місяця:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) з дня відкриття першого засідання новообраної Верховної Ради; 2) з дня припинення діяльності попередньої коаліції у Верховній Раді поточного скликання; 3) з дня втрати прав коаліції фракцією, до складу якої входила більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради України. <p>3. Позафракційний народний депутат, а також народний депутат, який є членом фракції, яка не входить до складу коаліції, не може входити до складу коаліції.</p> <p>4. Коаліція формується після проведення депутатськими фракціями консультацій. За результатами проведених консультацій укладається Угода про коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді (далі - коаліційна угода). Коаліційну угоду підписують голови депутатських фракцій, які увійшли до складу коаліції. Депутатська фракція може уповноважити на підписання коаліційної угоди заступника голови фракції.</p> <p>5. В коаліційній угоді фіксуються узгоджені політичні позиції, що стали основою формування цієї коаліції, зокрема, стосовно засад внутрішньої і зовнішньої політики, визначаються політична спрямованість і</p>
--	---

принципи діяльності коаліції, а також порядок вирішення внутрішньо-організаційних питань діяльності коаліції та порядок припинення її діяльності.

6. Один з представників фракцій коаліції, які відповідно до частини четвертої цієї статті підписали коаліційну угоду, подає коаліційну угоду головуючому на пленарному засіданні. Після отримання коаліційної угоди головуючий перевіряє відповідність кількості народних депутатів, які входять до складу фракцій, що уклали коаліційну угоду, вимогам частини першої цієї статті. Якщо така кількість відповідає вимогам частини першої цієї статті, головуючий офіційно оголошує про формування коаліції. Коаліція є сформованою з моменту такого офіційного оголошення. Текст коаліційної угоди зберігається в Апараті Верховної Ради.

7. Повідомлення про формування коаліції, текст коаліційної угоди, персональний склад фракцій, які сформували коаліцію, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Верховної Ради та публікуються в газеті "Голос України" не пізніше як через чотири дні з дня офіційного оголошення на пленарному засіданні про формування коаліції.

8. У разі припинення діяльності коаліції або втрати прав коаліції фракцією, до складу якої входила більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, нова коаліція формується в порядку, встановленому цим Регламентом.

<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 62. Обчислення строків, пов'язаних з формуванням коаліції</p> <p>1. Встановлений у частині сьомій статті 83 Конституції України та частині другій статті 61 цього Регламенту місячний строк формування коаліції обчислюється у календарних днях. Цей строк починається:</p> <p>1) з дня відкриття першого пленарного засідання новообраної Верховної Ради;</p> <p>2) з дня припинення діяльності коаліції відповідно до пунктів 2, 3 частини першої статті 66 цього Регламенту;</p> <p>3) з дня втрати прав коаліції фракцією, до складу якої входила більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради України.</p> <p>Цей строк закінчується о 24-й годині тридцятого календарного дня з дня початку строку.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 63. Організація діяльності коаліції</p> <p>1. Керівними органами коаліції є Загальні збори коаліції і Рада коаліції.</p> <p>2. Загальні збори коаліції є вищим керівним органом коаліції. До складу Загальних зборів коаліції входять всі народні депутати – члени фракцій коаліції. Загальні збори коаліції скликає Рада коаліції та (або) будь-яка з фракцій коаліції. Загальні збори коаліції повноважні за умови участі в їх роботі не менше двох третин народних депутатів, що входять до фракцій коаліції, і не менше половини народних депутатів від складу кожної фракції коаліції. Рішення Загальних зборів коаліції є прийнятими, якщо за нього проголосувало не менше двох третин</p>

народних депутатів, що входять до фракцій коаліції, і не менше половини народних депутатів від складу кожної фракції коаліції. У разі вирішення питання про виключення фракції з коаліції рішення Загальних зборів коаліції є прийнятим незалежно від того, чи проголосувало за таке рішення не менше половини народних депутатів від складу фракції, яку виключають зі складу коаліції.

До виключних повноважень Загальних зборів коаліції належить:

1) внесення пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України;

2) внесення погодженої з Прем'єр-міністром України пропозиції Президенту України щодо кандидатур Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України;

3) внесення пропозицій Прем'єр-міністру України щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України, крім кандидатур Міністра оборони України та Міністра закордонних справ України;

4) прийняття рішення про внесення змін до коаліційної угоди;

5) прийняття рішення про зміну складу чи припинення діяльності коаліції.

3. Рада коаліції створюється з метою узгодження позицій фракцій коаліції, а також для вирішення інших питань, вказаних в коаліційній угоді, та здійснює діяльність в порядку, визначеному коаліційною угодою,.

	<p>4. Інформаційне та технічне забезпечення роботи коаліції здійснює секретаріат коаліції, який створюється на період її діяльності у порядку, встановленому для створення секретаріатів депутатських фракцій.</p> <p>5. Інші питання порядку організації роботи коаліції визначаються коаліційною угодою.</p>
Відсутня	<p>Стаття 64. Участь коаліції у формуванні Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Відповідно до частини восьмої статті 83 Конституції України коаліція вносить:</p> <p>а) пропозицію Президенту України стосовно кандидатури Прем'єр-міністра України;</p> <p>б) пропозиції Президенту України, погоджені з Прем'єр-міністром України щодо кандидатур Міністра оборони України та Міністра закордонних справ України;</p> <p>в) пропозиції Прем'єр-міністру України щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України, крім кандидатур Міністра оборони України та Міністра закордонних справ України.</p> <p>2. З питань, що визначені у цій статті, коаліція депутатських фракцій діє в особі Загальних зборів коаліції.</p>
Відсутня	<p>Стаття 65. Зміни у складі коаліції</p> <p>1. Депутатська фракція, яка не входить до коаліції, може за згодою коаліції увійти до складу коаліції, приєднавшись до коаліційної угоди. Таке приєднання</p>

здійснюється шляхом підписання додатку до коаліційної угоди. В додатку також можуть міститись зміни стосовно інших положень коаліційної угоди. Такий додаток підписується в порядку, визначеному частиною четвертою статті 61 цього Регламенту, та є невід'ємною частиною коаліційної угоди. Такий додаток подається головному на найближчому після її підписання пленарному засіданні. За умови дотримання вимог цієї частини головуючий на пленарному засіданні офіційно оголошує про входження відповідної фракції до коаліції. З моменту такого офіційного оголошення фракція вважається такою, що ввійшла до складу коаліції. Повідомлення про входження фракції до складу коаліції та інформація про новий персональний склад коаліції оприлюднюються в порядку, визначеному частиною восьмою статті 61 цього Регламенту.

2. Депутатська фракція має право в будь-який час вийти зі складу коаліції, поінформувавши про це письмовою заявою Голові інших фракцій коаліції та Голову Верховної Ради України. Головуючий на найближчому пленарному засіданні офіційно оголошує про вихід депутатської фракції з коаліції. Фракція вважається такою, що вийшла з коаліції, з моменту такого офіційного оголошення.

3. Депутатська фракція за рішенням Загальних зборів коаліції може бути виключена зі складу коаліції у випадках, визначених коаліційною угодою. Головуючий на найближчому пленарному засіданні після того, як

	<p>Загальні збори коаліції прийняли таке рішення, офіційно оголошує про виключення відповідної фракції зі складу коаліції. Фракція вважається виключеною зі складу коаліції з моменту такого офіційного оголошення.</p> <p>4. Зміни у складі коаліції, у тому числі у зв'язку з виходом із неї однієї чи кількох депутатських фракцій, а так само вихід зі складу фракцій коаліції народних депутатів, якщо кількісний склад коаліції не стає меншим, ніж визначено Конституцією України, не є підставою для припинення діяльності коаліції.</p> <p>5. Зміна у складі коаліції не має наслідком зміну персонального складу Кабінету Міністрів України.</p>
Відсутня	<p>Стаття 66. Припинення діяльності коаліції</p> <p>1. Діяльність коаліції припиняється у разі:</p> <p>1) припинення повноважень Верховної Ради відповідного скликання;</p> <p>2) зменшення чисельного складу коаліції до кількості народних депутатів, меншої ніж визначено частиною шостою статті 83 Конституції України;</p> <p>3) прийняття коаліцією рішення про припинення своєї діяльності.</p> <p>2. У випадках, вказаних у пунктах 2 і 3 частини першої цієї статті, головуєчий на пленарному засіданні, найближчому після настання відповідної обставини, офіційно оголошує про припинення діяльності коаліції. Діяльність коаліції вважається припиненою з моменту такого офіційного оголошення.</p>

	<p>3. Повідомлення про припинення діяльності коаліції оприлюднюється на офіційному веб-сайті Верховної Ради та публікується в газеті "Голос України" не пізніше, ніж через чотири дні з дня офіційного оголошення про припинення її діяльності.</p> <p>4. Припинення діяльності коаліції не має наслідком зміну персонального складу Кабінету Міністрів України.</p>
Відсутня	<p>Стаття 67. Депутатська фракція з правами коаліції</p> <p>1. Якщо за результатами виборів у новообраній Верховній Раді утворена депутатська фракція, до складу якої входить більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, коаліція може не утворюватись. Така депутатська фракція має визначені Конституцією України права коаліції.</p> <p>У випадку зменшення чисельного складу такої фракції до кількості народних депутатів, меншої ніж більшість від конституційного складу Верховної Ради України, головуючий на найближчому пленарному засіданні після такого зменшення офіційного оголошує про втрату відповідною фракцією прав коаліції. Фракція втрачає права коаліції з моменту такого оголошення.</p>
<p>Стаття 78. Повноваження Голови Верховної Ради України</p> <p>1. Голова Верховної Ради України на виконання повноважень, визначених <u>Конституцією України</u>:</p> <p>...</p> <p>5) здійснює повноваження, передбачені <u>статтею 94 Конституції України</u>;</p>	<p>Стаття 78. Повноваження Голови Верховної Ради України</p> <p>1. Голова Верховної Ради України на виконання повноважень, визначених <u>Конституцією України</u>:</p> <p>...</p> <p>5) здійснює повноваження, передбачені <u>статтею 94 Конституції України</u>, зокрема забезпечує підписання,</p>

<p>...</p>	<p>оприлюднення та опублікування Законів України, прийнятих Верховною Радою;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 89. Право законодавчої ініціативи</p> <p>...</p> <p>2. Кабінет Міністрів України має виключне право на внесення проекту закону про Державний бюджет України.</p> <p><i>Частина такого змісту відсутня.</i></p> <p>...</p>	<p>Стаття 89. Право законодавчої ініціативи</p> <p>...</p> <p>2. Кабінет Міністрів України має виключне право на внесення проектів:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) закону про Державний бюджет України; 2) Бюджетного кодексу України; 3) Податкового кодексу України; 4) Митного кодексу України, а також законів, що регулюють питання, визначені в статті 7 Митного кодексу України; 5) проектів законів про внесення змін до законодавчих актів, зазначених у пунктах 1-4 цієї частини. <p>2-1. Президент України здійснює право законодавчої ініціативи лише у формі внесення до Верховної Ради проектів законів, які регулюють сфери, що належать до повноважень Президента України відповідно до Конституції України.</p> <p>2-2. Президент не може вносити на розгляд Верховної Ради України:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) проект закону, що визначає спосіб, у який Президент здійснює свої повноваження; 2) проект закону, що регулює порядок проведення виборів Президента; 3) проекти законів, якими вносяться зміни до законів, що визначені пунктами 1 та 2 цієї частини;

	<p>4) проекти законів, виключне право на внесення яких належить іншим суб'єктам законодавчої ініціативи згідно з Конституцією та Регламентом Верховної Ради України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 93. Попередній розгляд законопроектів, проектів інших актів у комітетах</p> <p>1. Кожен законопроект, проект іншого акта після його реєстрації не пізніш як у п'ятиденний строк направляється Головою Верховної Ради України або відповідно до розподілу обов'язків Першим заступником, заступником Голови Верховної Ради України в комітет, який відповідно до предметів відання комітетів визначається головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту, проекту іншого акта, а також у комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, для проведення експертизи щодо його впливу на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини, комітет, до предмета відання якого належать питання боротьби з корупцією, для підготовки експертного висновку щодо його відповідності вимогам антикорупційного законодавства та в комітет, до предмета відання якого належить оцінка відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції для</p>	<p>Стаття 93. Попередній розгляд законопроектів, проектів інших актів у комітетах</p> <p>1. Кожен законопроект, проект іншого акта після його реєстрації не пізніш як у п'ятиденний строк направляється Головою Верховної Ради України або відповідно до розподілу обов'язків Першим заступником, заступником Голови Верховної Ради України в комітет, який відповідно до предметів відання комітетів визначається головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту, проекту іншого акта, а також у комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, для проведення експертизи щодо його впливу на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини, комітет, до предмета відання якого належать питання боротьби з корупцією, для підготовки експертного висновку щодо його відповідності вимогам антикорупційного законодавства та в комітет, до предмета відання якого належить оцінка відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції для</p>

<p>підготовки експертного висновку. Кожен законопроект не пізніш як у триденний строк направляється комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, до Кабінету Міністрів України для здійснення експертизи щодо його впливу на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини.</p> <p><i>норма відсутня</i></p>	<p>підготовки експертного висновку. Кожен законопроект не пізніш як у триденний строк направляється комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, до Кабінету Міністрів України для здійснення експертизи щодо його впливу на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини.</p> <p>1-1. Проект закону, ініціатором якого є Президент України, після його реєстрації не пізніш як у п'ятиденний строк направляється Головою Верховної Ради України або відповідно до розподілу обов'язків Першим заступником, заступником Голови Верховної Ради України в комітет, до предмета відання якого належать питання конституційного права, для підготовки висновку про відповідність або невідповідність цього проекту закону вимогам частин 2, 2-1, 2-2 статті 89 цього Регламенту.</p>
<p>Стаття 94. Повернення законопроекту, проекту іншого акта суб'єкту права законодавчої ініціативи</p> <p>1. Голова Верховної Ради України або відповідно до розподілу обов'язків Перший заступник, заступник Голови Верховної Ради України за наявності передбачених цією статтею підстав за пропозицією головного комітету чи тимчасової спеціальної комісії або Погоджувальної ради повертає внесений законопроект, проект іншого акта суб'єкту права законодавчої ініціативи без його включення до</p>	<p>Стаття 94. Повернення законопроекту, проекту іншого акта суб'єкту права законодавчої ініціативи</p> <p>1. Голова Верховної Ради України або відповідно до розподілу обов'язків Перший заступник, заступник Голови Верховної Ради України за наявності передбачених цією статтею підстав за пропозицією головного комітету, тимчасової спеціальної комісії, Погоджувальної ради або, у випадку, визначеному пунктом 2-1 частини другої цієї статті - комітету, до предмета відання якого належать питання конституційного права, повертає внесений</p>

<p>порядку денного сесії та розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради.</p> <p>2. Підставами для повернення законопроекту, проекту іншого акта без його включення до порядку денного та розгляду на пленарному засіданні є:</p> <p>1) висновок комітету, до предмета відання якого належать питання конституційного права, про те, що законопроект суперечить положенням <u>Конституції України</u>, крім випадків, коли він стосується внесення змін до Конституції України;</p> <p>2) висновок комітету, до предмета відання якого належать питання регламенту, про те, що внесений законопроект, проект іншого акта оформлений та/або зареєстрований без дотримання вимог закону, цього Регламенту та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів;</p> <p><i>норма відсутня</i></p> <p>3) відсутність фінансово-економічного обґрунтування законопроекту, проекту іншого акта, якщо головний комітет</p>	<p>законопроект, проект іншого акта суб'єкту права законодавчої ініціативи без його включення до порядку денного сесії та розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради.</p> <p>2. Підставами для повернення законопроекту, проекту іншого акта без його включення до порядку денного та розгляду на пленарному засіданні є:</p> <p>1) висновок комітету, до предмета відання якого належать питання конституційного права, про те, що законопроект суперечить положенням <u>Конституції України</u>, крім випадків, коли він стосується внесення змін до Конституції України;</p> <p>2) висновок комітету, до предмета відання якого належать питання регламенту, про те, що внесений законопроект, проект іншого акта оформлений та/або зареєстрований без дотримання вимог закону, цього Регламенту та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів;</p> <p>2-1) висновок комітету, до предмета відання якого належать питання конституційного права, про те, що законопроект, внесений Президентом України, не відповідає вимогам частин 2, 2-1, 2-2 статті 89 цього Регламенту;</p> <p>3) відсутність фінансово-економічного обґрунтування законопроекту, проекту іншого акта, якщо головний комітет</p>
--	---

<p>чи відповідна тимчасова спеціальна комісія не вважають за можливе розглядати його без такого обґрунтування;</p> <p>4) наявність прийнятого в першому читанні законопроекту, щодо якого внесений проект є альтернативним;</p> <p>5) відхилення на поточній сесії Верховної Ради законопроекту, положення якого дослівно або по суті повторюють поданий законопроект.</p> <p>3. Повернення законопроекту, проекту іншого акта суб'єкту права законодавчої ініціативи здійснюється в 15-денний строк після отримання висновку головного комітету чи відповідної тимчасової спеціальної комісії з повідомленням про причину повернення.</p> <p>4. Повернені законопроекти, проекти інших актів можуть бути повторно внесені на розгляд Верховної Ради за умови усунення недоліків, що стали підставою для їх повернення.</p>	<p>чи відповідна тимчасова спеціальна комісія не вважають за можливе розглядати його без такого обґрунтування;</p> <p>4) наявність прийнятого в першому читанні законопроекту, щодо якого внесений проект є альтернативним;</p> <p>5) відхилення на поточній сесії Верховної Ради законопроекту, положення якого дослівно або по суті повторюють поданий законопроект.</p> <p>3. Повернення законопроекту, проекту іншого акта суб'єкту права законодавчої ініціативи здійснюється в 15-денний строк після отримання висновку головного комітету чи відповідної тимчасової спеціальної комісії з повідомленням про причину повернення.</p> <p>4. Повернені законопроекти, проекти інших актів можуть бути повторно внесені на розгляд Верховної Ради за умови усунення недоліків, що стали підставою для їх повернення.</p>
<p>Стаття 101. Особливості розгляду законопроектів, визначених як невідкладні</p> <p>1. Невідкладними є законопроекти, що визначені Президентом України або рішенням Верховної Ради як такі.</p> <p><i>Частина такого змісту відсутня.</i></p>	<p>Стаття 101. Особливості розгляду законопроектів, визначених як невідкладні</p> <p>1. Невідкладними є законопроекти, що визначені Президентом України або рішенням Верховної Ради як такі.</p> <p>1-1. Президент України особисто представляє законопроекти, визначені ним як невідкладні, як ініціатор законопроекту.</p> <p>...</p>

...	
<p>Стаття 139. Опублікування, зберігання законів, постанов та інших актів Верховної Ради</p> <p>1. Підписані Президентом України закони публікуються в газеті "Голос України" та у Відомостях Верховної Ради України. Публікація законів та інших актів Верховної Ради у цих друкованих засобах масової інформації є офіційним опублікуванням.</p> <p>...</p> <p>4. Підписаний Президентом України закон, а також підписані Головою Верховної Ради України постанови та інші акти Верховної Ради є оригіналами і зберігаються в Апараті Верховної Ради в установленому порядку. Всі інші примірники закону, постанов та інших актів Верховної Ради є копіями.</p>	<p>Стаття 139. Опублікування, зберігання законів, постанов та інших актів Верховної Ради</p> <p>1. Підписані Головою Верховної Ради України та Президентом України закони, а також закони, підписані Головою Верховної Ради України в порядку, визначеному статтею 139-1 цього Регламенту, публікуються в газеті "Голос України" та у Відомостях Верховної Ради України. Публікація законів та інших актів Верховної Ради у цих друкованих засобах масової інформації є офіційним опублікуванням.</p> <p>...</p> <p>4. Підписаний Головою Верховної Ради України та Президентом України закон, а також підписані Головою Верховної Ради України закон у порядку, визначеному статтею 139-1 цього Регламенту, постанови та інші акти Верховної Ради є оригіналами і зберігаються в Апараті Верховної Ради в установленому порядку. Всі інші примірники закону, постанов та інших актів Верховної Ради є копіями.</p>
Відсутня	<p>Стаття 139-1. Підписання законів Головою Верховної Ради України та їх опублікування за його підписом</p> <p>1. Якщо Президент України протягом п'ятнадцяти днів після отримання закону Канцелярією Президента не повернув закон для повторного розгляду Верховною Радою, закон вважається схваленим Президентом</p>

	<p>України і має бути підписаний та офіційно оприлюднений згідно з частиною третьою статті 94 Конституції України.</p> <p>У такому разі Апарат Верховної Ради виготовляє другий оригінальний примірник закону, який Голова Верховної Ради власноруч підписує, оприлюднює та опубліковує за власним підписом. Підпис Голови Верховної Ради України складається з особистого підпису та слів «Підписую Закон, прийнятий Верховною Радою України за мовчазної згоди Президента України».</p> <p>2. Якщо під час повторного розгляду закон був знову прийнятий Верховною Радою не менш як двома третинами від її конституційного складу, Президент України зобов'язаний його підписати та офіційно оприлюднити протягом десяти днів. У разі якщо Президент України не підписав такий закон у встановлений строк, він невідкладно офіційно оприлюднюється Головою Верховної Ради України і опубліковується за його підписом в порядку, визначеному частиною першою цієї статті.</p>
<p>Стаття 140. Справа закону</p> <p>1. Після набрання чинності законом Апарат Верховної Ради разом з відповідним головним комітетом веде справу закону, яка містить:</p> <p>1) прийнятий текст закону;</p>	<p>Стаття 140. Справа закону</p> <p>1. Після набрання чинності законом Апарат Верховної Ради разом з відповідним головним комітетом веде справу закону, яка містить:</p> <p>1) прийнятий текст закону, підписаний Головою Верховної Ради України та Президентом України або лише Головою Верховної Ради України згідно зі статтею 139-1 цього Регламенту;</p>

<p>Стаття 166. Порядок складення присяги новообраним Президентом України</p> <p>...</p> <p>6. Новообраний Президент України, поклавши руку на <u>Конституцію України</u>, проголошує присягу Українському народові, підписує її текст і передає Голові Конституційного Суду України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 166. Порядок складення присяги новообраним Президентом України</p> <p>...</p> <p>6. Новообраний Президент України, поклавши руку на <u>Конституцію України</u>, проголошує присягу Українському народові, підписує її текст, а також зобов'язання про нерозголошення державної таємниці і передає Голові Конституційного Суду України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 167. Дата і час проголошення послань Президентом України</p> <p>...</p> <p>2. Інформація про дату і час проголошення Президентом України послання до Верховної Ради доводиться Апаратом Верховної Ради до відома народних депутатів не пізніш як за п'ять днів до проголошення послання.</p> <p>3. Щорічне послання Президента України Верховній Раді про внутрішнє і зовнішнє становище України за звичайних обставин проголошується до 31 березня поточного року.</p>	<p>Стаття 167. Дата і час проголошення послань Президентом України</p> <p>...</p> <p>2. Інформація про дату і час проголошення Президентом України щорічного послання до Верховної Ради доводиться Апаратом Верховної Ради до відома народних депутатів не пізніш як за п'ять днів до проголошення послання.</p> <p>Інформація про дату і час проголошення Президентом України позачергового послання до Верховної Ради, зокрема відповіді на запит до Президента України, доводиться Апаратом Верховної Ради до відома народних депутатів невідкладно.</p> <p>3. Щорічне послання Президента України Верховній Раді про внутрішнє і зовнішнє становище України проголошується у строки, визначені Законом України «Про Президента України».</p>

<p>Стаття 169. Порядок заслушування щорічних та позачергових послань Президента України</p> <p>1. Після відкриття пленарного засідання Верховної Ради головуючий на пленарному засіданні запрошує Президента України для проголошення щорічного або позачергового послання.</p> <p>~~2. Після закінчення виступу Президента України запитання йому не ставляться, головуючий на пленарному засіданні оголошує перерву або про закриття пленарного засідання Верховної Ради.~~</p>	<p>Стаття 169. Порядок заслушування щорічних та позачергових послань Президента України</p> <p>1. Заслушування щорічних та позачергових послань Президента України проводиться за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту).</p>
<p>Стаття 170. Порядок дострокового припинення повноважень Президента України у зв'язку з неспроможністю виконання ним своїх повноважень за станом здоров'я</p> <p>1. У разі якщо Верховній Раді стануть відомі факти про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я, за пропозицією Голови Верховної Ради України або не менш як 45 народних депутатів Верховна Рада може створити тимчасову слідчу комісію для перевірки відповідних фактів.</p>	<p>Стаття 170. Порядок дострокового припинення повноважень Президента України у зв'язку з неспроможністю виконання ним своїх повноважень за станом здоров'я</p> <p>1. У разі якщо Верховній Раді стануть відомі факти про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я, за пропозицією Голови Верховної Ради України, депутатської фракції чи групи народних депутатів чисельністю не менше, ніж найменша за розміром депутатська фракція Верховна Рада може ініціювати звернення до Президента України про встановлення стану здоров'я Президента України. Звернення до Президента України про встановлення стану здоров'я Президента України приймається на відкритому пленарному засіданні більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради у вигляді постанови.</p>

2. Тимчасова слідча комісія з цього питання створюється на закритому пленарному засіданні Верховної Ради в порядку, передбаченому законом про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України та цим Регламентом.

3. Після створення тимчасової слідчої комісії Голова Верховної Ради України невідкладно повідомляє про це Президента України.

2. У разі якщо особистий лікар Президента України в порядку, визначеному Законом України «Про Президента України», звернувся до Голови Верховної Ради з медичним висновком, відповідно до якого стан здоров'я Президента може істотно впливати на його здатність усвідомлювати значення своїх дій та (або) керувати ними чи про наявність суттєвої загрози життю та здоров'ю Президента України, Голова Верховної Ради невідкладно повідомляє депутатів про надходження такого медичного висновку.

3. Розгляд медичного висновку відбувається на найближчому пленарному засіданні після отримання такого медичного висновку. Медичний висновок про стан здоров'я Президента на пленарному засіданні представляє особистий лікар Президента. Розгляд медичного висновку та його обговорення відбувається на закритому пленарному засіданні за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту). За результатами обговорення Верховна Рада може ухвалити процедурне рішення про звернення до Верховного Суду про неспроможність виконання Президентом своїх повноважень за станом здоров'я. Таке рішення ухвалюється більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради. Голова Верховної Ради невідкладно надсилає таке рішення Голові Верховного Суду.

4. За наявності медичного висновку та на підставі подання Верховного Суду Верховна Рада розглядає

<p>4. Верховна Рада на підставі висновку тимчасової слідчої комісії, підготовленого з урахуванням медичного висновку про стан здоров'я Президента України, може прийняти постанову про звернення до Верховного Суду щодо надання ним письмового подання про дострокове припинення повноважень Президента України за станом здоров'я.</p> <p>~~5. Неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я встановлюється Верховною Радою на її закритому пленарному засіданні на підставі письмового подання Верховного Суду і медичного висновку та підтверджується рішенням, прийнятим більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.~~</p> <p>6. Про прийняте рішення Голова Верховної Ради України терміново письмово повідомляє Президента України, Прем'єр-міністра України, Голову Конституційного Суду України, Голову Верховного Суду та офіційно оприлюднює відповідний акт Верховної Ради через засоби масової інформації.</p>	<p>питання про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я на закритому пленарному засіданні. Постанова про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я приймається на відкритому пленарному засіданні більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.</p> <p><i>Частина такого змісту вилучити.</i></p> <p>5. Про прийняте рішення Голова Верховної Ради України терміново письмово повідомляє Президента України, повноваження якого припинено таким рішенням, Прем'єр-міністра України, Голову Конституційного Суду України, Голову Верховного Суду та офіційно оприлюднює відповідний акт Верховної Ради через засоби масової інформації.</p>
<p>Стаття 171. Правові засади усунення Президента України з поста в порядку імпічменту</p> <p>...</p>	<p>Стаття 171. Правові засади усунення Президента України з поста в порядку імпічменту</p> <p>...</p>

<p>2. Розгляд у Верховній Раді питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту здійснюється відповідно до статей <u>85, 111 Конституції України</u>, закону про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України та цього Регламенту.</p> <p>3. Підставою для ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту та утворення спеціальної тимчасової слідчої комісії є письмове подання про це, підписане більшістю народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, підписи яких не відкликаються.</p>	<p>2. Розгляд у Верховній Раді питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту здійснюється відповідно до <u>статей 85, 111 Конституції України</u>, закону України «Про Президента України» та цього Регламенту.</p> <p>3. Підставою для розгляду у Верховній Раді питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту та утворення спеціальної тимчасової слідчої комісії є письмове подання Генерального прокурора, депутатської фракції чи групи народних депутатів чисельністю не менше, ніж найменша за розміром депутатська фракція, підписи яких не відкликаються.</p>
<p>Стаття 172. Ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту</p> <p>1. Внесене на розгляд Верховної Ради письмове подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту має містити правове обґрунтування необхідності утворення спеціальної тимчасової слідчої комісії. До подання можуть додаватися документи і матеріали, що стосуються цього питання, або належним чином посвідчені їх копії.</p>	<p>Стаття 172. Ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту</p> <p>1. Генеральний прокурор вносить до Верховної Ради України відповідне подання про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту в порядку, визначеному цим Регламентом. У разі внесення Генеральним прокурором такого подання Голова Верховної Ради України реєструє постанову про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту в порядку, визначеному цим Регламентом.</p> <p>1-1. Депутатська фракція чи група депутатів, визначена частиною третьою статті 171 цього Регламенту, вносить відповідне подання та проект постанови про ініціювання процедури усунення</p>

2. ~~Низьмове~~ подання, передбачене частиною першою цієї статті, без прийняття рішення про включення до порядку денного пленарного засідання Верховної Ради обговорюється за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту) на черговому після дня його внесення пленарному засіданні Верховної Ради.

3. Верховна Рада більшістю голосів народних депутатів від її конституційного складу приймає рішення щодо ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту та включення його до порядку денного сесії Верховної Ради як невідкладного. Про прийняття такого рішення Голова Верховної Ради України терміново повідомляє Президента України.

Президента з поста в порядку імпічменту в порядку, визначеному цим Регламентом.

1-2. Проект постанови про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту має містити пропозицію ініціювати процедуру усунення Президента з поста в порядку імпічменту і пропозицію створити спеціальну тимчасову слідчу комісію. Проект постанови не містить переліку персонального складу спеціальної тимчасової слідчої комісії.

1-3. Подання про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту містить правове обґрунтування наявності підстав для ініціювання процедури імпічменту. До подання можуть додаватися документи і матеріали, що стосуються цього питання, або належним чином посвідчені їх копії

2. Подання про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту без прийняття рішення про включення до порядку денного пленарного засідання Верховної Ради обговорюється за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту) на черговому після дня його внесення пленарному засіданні Верховної Ради.

3. Верховна Рада більшістю голосів народних депутатів від її конституційного складу у **формі постанови** приймає рішення щодо ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту. **Така постанова містить положення про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку**

	<p>імпiчменту та про створення спеціальної тимчасової слідчої комісії. Така постанова вважається включеною до порядку денного сесії Верховної Ради як невідкладна без окремого голосування. Про прийняття такого рішення Голова Верховної Ради України терміново повідомляє Президента України.</p>
<p>Стаття 173. Порядок утворення спеціальної тимчасової слідчої комісії, обрання спеціального прокурора та спеціальних слідчих</p> <p>1. У разі включення до порядку денного сесії Верховної Ради питання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпiчменту Верховна Рада для проведення розслідування обставин вчинення Президентом України державної зради або іншого злочину утворює спеціальну тимчасову слідчу комісію відповідно до <u>статті 111 Конституції України, положень закону про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України та цього Регламенту.</u></p> <p>2. До складу спеціальної тимчасової слідчої комісії входять народні депутати з урахуванням принципу пропорційного представництва депутатських фракцій (депутатських груп), спеціальний прокурор і троє спеціальних слідчих. У разі обрання спеціальним прокурором та спеціальним слідчим народного депутата враховується принцип пропорційного представництва</p>	<p>Стаття 173. Спеціальна тимчасова слідча комісія</p> <p>1. Спеціальна тимчасова слідча комісія утворюється з моменту прийняття рішення, визначеного частиною третьою статті 172 цього Регламенту і діє протягом шести місяців з моменту її утворення, якщо інше рішення не прийнято Верховною Радою відповідно до статті 179 цього Регламенту.</p> <p>2. До складу спеціальної тимчасової слідчої комісії входять:</p> <p>1) по одному представнику від кожної депутатської фракції, делегованому відповідно до частини третьої цієї статті;</p> <p>2) один спеціальний прокурор і два спеціальні слідчі.</p> <p>3. Кожна депутатська фракція делегує до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії одного представника. Рішення фракції про делегування представника до спеціальної тимчасової слідчої комісії за підписом голови фракції надсилається Голові Верховної Ради України.</p>

депутатської фракції (депутатської групи) у спеціальній тимчасовій слідчій комісії.

3. На посади спеціального прокурора, спеціальних слідчих може бути обрана лише особа, яка відповідає таким вимогам:

- 1) є громадянином України, який проживає на її території не менше десяти років;
- 2) вільно володіє державною мовою;
- 3) має вищу юридичну освіту;
- 4) має не менш як десятирічний стаж роботи на посаді атестованого прокурора чи слідчого правоохоронних органів України;
- 5) не має судимості.

4. Кандидат на посаду спеціального прокурора чи спеціального слідчого подає до Верховної Ради особову картку, декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за попередній рік.

5. Кандидатури спеціального прокурора, спеціальних слідчих попередньо розглядаються на засіданні комітету, до предмета відання якого належить таке питання, який надає Верховній Раді висновки щодо кожної кандидатури.

~~**6. Народні депутати можуть бути обрані спеціальним прокурором та спеціальними слідчими, якщо вони відповідають вимогам, встановленим частиною третьою цієї статті.**~~

4. Якщо подання про усунення Президента з поста в порядку імпичменту вніс Генеральний прокурор, то у спеціальній тимчасовій слідчій комісії повноваження спеціального прокурора здійснює Генеральний прокурор, а повноваження спеціальних слідчих здійснюють прокурори, визначені Генеральним прокурором. Генеральний прокурор невідкладно надсилає Голові Верховної Ради наказ про призначення спеціальних слідчих для його опублікування на офіційному веб-сайті Верховної Ради.

5. Якщо подання про усунення Президента з поста в порядку імпичменту внесла депутатська фракція чи група депутатів, то у спеціальній тимчасовій слідчій комісії повноваження спеціального прокурора здійснює народний депутат України, який має вищу юридичну освіту, визначений такою фракцією чи групою депутатів.

Спеціальний прокурор, визначений фракцією чи групою депутатів є представником депутатської фракції, згідно з пунктом 2 частини другої цієї статті.

Спеціальним прокурором не може бути депутат, який не входить до складу жодної з фракцій.

Повноваження спеціальних слідчих у випадку, визначеному частиною 1-1 статті 172 цього Регламенту, здійснюють особи, визначені відповідною фракцією чи групою депутатів, які мають право здійснювати адвокатську діяльність, є суддями у відставці або прокурорами, повноваження яких припинено у зв'язку з досягнення ним шістдесяти п'яти років. Рішення фракції

~~Не може бути обраною до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії особа, у якої в разі обрання виникне реальний чи потенційний конфлікт інтересів у зв'язку з проведенням розслідування, для проведення якого утворюється відповідна комісія. Особа, кандидатура якої запропонована депутатською фракцією (депутатською групою) до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії, зобов'язана повідомити відповідний комітет та Верховну Раду про неможливість брати участь у роботі спеціальної тимчасової слідчої комісії за наявності зазначеної підстави.~~

~~7. Особи, які не є народними депутатами і обрані спеціальним прокурором, спеціальними слідчими, прикомандировуються до Верховної Ради на час роботи спеціальної тимчасової слідчої комісії та здійснюють свої службові повноваження у її складі лише відповідно до наданих їм на законних підставах доручень спеціальної тимчасової слідчої комісії.~~

~~8. Не пізніше як за три дні до дня розгляду питання про утворення спеціальної тимчасової слідчої комісії матеріали і висновки відповідного комітету щодо запропонованих кандидатур для обрання спеціальним прокурором та спеціальними слідчими надаються народним депутатам.~~

~~9. Кандидат для обрання спеціальним прокурором, спеціальним слідчим може в будь-який час до початку голосування зняти свою кандидатуру.~~

(групи депутатів) про призначення спеціальних слідчих за підписом голови фракції (уповноваженої особи групи) невідкладно надсилається Голові Верховної Ради для його опублікування на офіційному веб-сайті Верховної Ради..

6. Не може бути призначено до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії особа, у якої в разі обрання виникне реальний чи потенційний конфлікт інтересів у зв'язку з проведенням розслідування, для проведення якого утворюється відповідна комісія. Особа, кандидатура якої запропонована депутатською фракцією (депутатською групою) до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії, зобов'язана повідомити головуючого на засіданні спеціальної тимчасової слідчої комісії та Верховну Раду про неможливість брати участь у роботі спеціальної тимчасової слідчої комісії за наявності зазначеної підстави.

<p>~~10. Про утворення спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховна Рада більшістю від її конституційного складу приймає постанову.~~</p>	
<p>Стаття 174. Порядок діяльності та повноваження спеціальної тимчасової слідчої комісії</p> <p>1. Спеціальна тимчасова слідча комісія проводить свою роботу відповідно до <u>Конституції України</u>, закону про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України та цього Регламенту.</p> <p>2. Спеціальна тимчасова слідча комісія:</p> <p>1) перевіряє наявність, повноту та обґрунтованість доказів про вчинення Президентом України державної зради або іншого злочину;</p> <p>2) проводить розслідування у разі виявлення під час строку повноважень спеціальної тимчасової слідчої комісії обставин щодо вчинення Президентом України державної зради або іншого злочину без додаткового прийняття рішення Верховною Радою з цього питання і за наявності підстав готує відповідні пропозиції щодо проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України.</p> <p>3. З метою забезпечення всебічного, повного та об'єктивного розслідування спеціальна тимчасова слідча комісія має право:</p> <p>1) заслуховувати Президента України та захисника (захисників) його прав;</p>	<p>Стаття 174. Порядок діяльності та повноваження спеціальної тимчасової слідчої комісії</p> <p>1. Спеціальна тимчасова слідча комісія проводить свою роботу відповідно до <u>Конституції України</u>, Закону України «Про Президента України» та цього Регламенту.</p> <p>2. На засіданнях спеціальної тимчасової слідчої комісії головує Голова спеціальної тимчасової слідчої комісії. Засідання спеціальної тимчасової слідчої комісії є відкритими.</p> <p>3. На початку першого засідання спеціальної тимчасової слідчої комісії шляхом таємного голосування обирається з-поміж членів комісії Голова спеціальної тимчасової слідчої комісії.</p> <p>Головою спеціальної тимчасової слідчої комісії не може бути спеціальний прокурор чи спеціальний слідчий. У разі якщо подання про усунення Президента з поста в порядку імпичменту було внесене депутатською фракцією чи групою депутатів, Головою комісії не може бути член такої фракції чи групи депутатів.</p> <p>Для обрання Голови спеціальної тимчасової слідчої комісії кожен член спеціальної тимчасової слідчої комісії має один голос. Спеціальні слідчі, Генеральний прокурор як спеціальний слідчий прокурора не беруть участі у такому голосуванні.</p>

<p>2) витребувати необхідні документи, матеріали та інші відомості, що стосуються розслідування, від державних органів, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб;</p> <p>3) у разі потреби призначати експертизи та залучати фахівців для дослідження і оцінки доказів, визначати двох або більше представників від спеціальної тимчасової слідчої комісії і доручати їм бути присутніми під час проведення зазначених експертиз і досліджень та встановлення їх результатів;</p> <p>4) запрошувати і заслуховувати в порядку, встановленому законом, будь-яких осіб із числа громадян України (крім суддів та суддів Конституційного Суду України), які можуть повідомити про обставини, що стали підставою для ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту.</p> <p><i>{Пункт 4 частини третьої статті 174 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1798-VIII від 21.12.2016}</i></p> <p>4. Посадові особи (крім Президента України та захисника (захисників) його прав), службові особи, експерти та інші особи, запрошені спеціальною тимчасовою слідчою комісією, попереджаються в письмовій формі про визначену <u>Кримінальним кодексом України</u> відповідальність за відмову особи від давання свідчень чи пояснень або відмову експерта чи перекладача без поважних причин від виконання покладених на них обов'язків під час розслідування, що проводиться спеціальною тимчасовою слідчою комісією,</p>	<p>4. Спеціальна тимчасова слідча комісія:</p> <p>1) заслуховує спеціального прокурора;</p> <p>2) заслуховує Президента України та/або його представників;</p> <p>3) за рішенням головуючого на засіданні або за рішенням спеціального прокурора витребує документи, необхідні для встановлення чи підтвердження фактів, представлених спеціальним прокурором, Президентом України та/або його представниками.</p> <p>4) за потреби заслуховує свідків, експертів і спеціалістів.</p> <p>5. Кожен з членів спеціальної тимчасової слідчої комісії може ставити питання кожному з доповідачів на засіданні.</p> <p>6. За пропозицією одного з членів спеціальної тимчасової слідчої комісії, крім спеціальних слідчих, комісія шляхом відкритого голосування може прийняти рішення про завершення її роботи та необхідність підготовки висновку, визначеного статтею 176 цього Регламенту.</p>
---	---

<p>а також надання завідомо неправдивих свідчень чи пояснень, завідомо неправдивого висновку експерта, завідомо неправильного перекладу, здійсненого перекладачем.</p> <p>5. У разі вчинення посадовими особами (крім Президента України та захисника (захисників) його прав), службовими особами, експертами та іншими особами, запрошеними спеціальною тимчасовою слідчою комісією, дій, передбачених частиною четвертою цієї статті, спеціальна тимчасова слідча комісія направляє відповідні матеріали до органів досудового розслідування для здійснення досудового розслідування.</p>	
<p>~~Стаття 175. Участь спостерігачів від Конституційного Суду України в роботі спеціальної тимчасової слідчої комісії~~</p> <p>~~1. З метою створення передумов для прийняття Конституційним Судом України висновку, зазначеного в частині другій статті 151 Конституції України, на засідання спеціальної тимчасової слідчої комісії, пов'язане з проведенням нею розслідування, запрошуються як спостерігачі судді Конституційного Суду України (не більше трьох осіб).~~</p> <p>~~2. За зверненням спостерігачів від Конституційного Суду України їм надається слово на засіданні спеціальної тимчасової слідчої комісії для зауважень щодо порушень конституційної процедури розслідування.~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити</i></p>

Стаття 176. Висновки і пропозиції спеціальної тимчасової слідчої комісії

1. Спеціальна тимчасова слідча комісія готує висновки і пропозиції за дослідженими обставинами щодо вчинення Президентом України державної зради або іншого злочину і розглядає їх на своєму засіданні та приймає рішення щодо них.

2. Висновки і ~~пропозиції~~ мають містити:

1) факти та обставини, які стали підставою для проведення розслідування;

2) відомості та обставини, встановлені спеціальною тимчасовою слідчою комісією, та докази, якими вони підтверджуються;

3) відомості та обставини, що не підтвердилися;

~~4) факти та обставини, які не були перевірені, та причини цього;~~

~~5) факти та обставини, що підтверджують або спростовують наявність у діяннях Президента України ознак державної зради або іншого злочину.~~

3. Спеціальна тимчасова слідча комісія за наявності відповідних підстав готує висновок про звинувачення Президента України з урахуванням вимог до обвинувального акта, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України. Висновок підписують спеціальний прокурор, спеціальні слідчі, голова і секретар спеціальної тимчасової слідчої комісії.

~~4. Разом з висновками і пропозиціями члени спеціальної тимчасової слідчої комісії – народні депутати~~

Стаття 176. Висновки і пропозиції спеціальної тимчасової слідчої комісії

1. Висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії складає Голова цієї комісії та подає його на розгляд Верховної Ради не пізніше завершення строку дії спеціальної тимчасової слідчої комісії.

2. Висновок має містити:

1) факти та обставини, які стали підставою для створення і діяльності спеціальної тимчасової слідчої комісії;

2) відомості та обставини, які були заслухані на засіданні спеціальної тимчасової слідчої комісії, та докази, якими вони підтверджуються;

3) протокол та стенограму усіх засідань комісії й усю інформацію, озвучену і викладену на таких засіданнях.

Висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії може містити пропозиції щодо рішення, яке Верховна Рада України може прийняти за результатами розгляду такого висновку.

3. Члени спеціальної тимчасової слідчої комісії не затверджують висновок, складеного Головою комісії.

За результатами роботи спеціальної тимчасової слідчої комісії Голова комісії реєструє проект постанови про звинувачення Президента України вчиненні злочину. Висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії є додатком до такого проекту постанови.

<p>~~вносять на розгляд Верховної Ради проект відповідної постанови Верховної Ради (стаття 111 Конституції України).~~</p>	
<p>~~Стаття 177. Надання для ознайомлення висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії~~</p> <p>~~1. Висновки і пропозиції спеціальної тимчасової слідчої комісії надаються Голові Верховної Ради України, а в разі його відсутності – Першому заступнику чи заступнику Голови Верховної Ради України, який з урахуванням пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії щодо ступеня секретності представлених нею документів приймає рішення стосовно встановлення спеціального режиму користування ними та ознайомлення з ними народних депутатів відповідно до правил поводження з документами та інформацією, що становлять державну або іншу охоронювану законом таємницю.~~</p> <p>~~2. Питання про висновки і пропозиції спеціальної тимчасової слідчої комісії включаються до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради без голосування і розглядаються невідкладно після їх надання Президентові України та народним депутатам.~~</p> <p>~~3. Не пізніше як за три дні до початку розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради висновки, пропозиції та інші матеріали вручаються Президенту України або захиснику (захисникам) його прав з одночасним запрошенням його на пленарне засідання~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити.</i></p>

<p>~~Верховної Ради та надаються у зазначений строк народним депутатам.~~</p>	
<p>~~Стаття 178. Підготовка та початок розгляду Верховною Радою висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії~~</p> <p>~~1. Пленарне засідання Верховної Ради, на якому відбувається розгляд висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії, є відкритим.~~</p> <p>~~2. Закрите пленарне засідання проводиться в разі, якщо висновки і пропозиції спеціальної тимчасової слідчої комісії або додані до них документи і матеріали містять інформацію, що становить державну або іншу охоронявану законом таємницю.~~</p> <p>~~3. Голова Верховної Ради України запрошує на пленарне засідання Верховної Ради Президента України, суддів Конституційного Суду України, Голову Верховного Суду та запропонованих ним суддів Верховного Суду, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Генерального прокурора.~~</p> <p>~~4. Пленарне засідання Верховної Ради розпочинається з інформації головуючого на пленарному засіданні про зміст висновків і пропозицій щодо звинувачення Президента України.~~</p> <p>~~5. У разі внесення народними депутатами членами спеціальної тимчасової слідчої комісії проекту постанови про звинувачення Президента України головуючий на пленарному засіданні Верховної Ради запитує у~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити.</i></p>

~~Президента України, чи погоджується він із пунктами звинувачення, що містяться в проекті постанови Верховної Ради.~~

~~6. Якщо Президент України погоджується з усіма пунктами звинувачення, а народні депутати, які вносили подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту, не заперечують проти цих пунктів звинувачення і не мають до них доповнень, обговорення з цього питання не проводиться, головуючий на пленарному засіданні оголошує про перехід до таємного голосування по пунктах звинувачення (стаття 185 цього Регламенту) та здійснення подальших процедур.~~

~~7. Якщо Президент України погоджується лише з окремими пунктами звинувачення або не погоджується з жодним із пунктів звинувачення, викладених у проекті постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України, внесеному народними депутатами – членами спеціальної тимчасової слідчої комісії, подальше обговорення проводиться щодо тих пунктів звинувачення, з якими Президент України не погодився, а також тих, які не знайшли відображення у запропонованому проекті постанови Верховної Ради.~~

~~8. У разі якщо Президент України не з'явився на пленарне засідання або відмовляється особисто давати пояснення, відповідати на запитання, Верховна Рада проводить без участі Президента України розгляд висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої~~

<p>~~комісії про його звинувачення в порядку, передбаченому частинами четвертою, шостою, сьомою цієї статті.~~</p>	
<p>Стаття 179. Обговорення висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії</p> <p>1. Перед початком обговорення висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії головує на пленарному засіданні з'ясовує у промовців, зазначених у частині другій цієї статті, про час, необхідний їм для виступів, і Верховна Рада приймає відповідне процедурне рішення. Час, який відводиться на заслуховування згідно з пунктами 2, 3 частини другої цієї статті, має бути однаковим і становити не менше ніж 90 хвилин.</p> <p>2. Під час обговорення Верховна Рада заслуховує:</p> <p>1) доповідь ~~голови спеціальної тимчасової слідчої комісії або іншого доповідача — члена комісії, визначеного рішенням спеціальної тимчасової слідчої комісії, про проведення розслідування та його результати; відповіді доповідача на запитання осіб, що внесли подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту; відповіді доповідача на запитання Президента України та захисника (захисників) його прав; відповіді доповідача на запитання народних депутатів;~~</p> <p>~~2) пояснення народних депутатів, які внесли подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту, щодо заперечуваних ними (у разі наявності) положень~~</p>	<p>Стаття 179. Розгляд висновку спеціальної тимчасової слідчої комісії на пленарному засіданні, прийняття рішення про звинувачення</p> <p>1. На пленарному засіданні Верховної Ради України висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії представляє Голова комісії.</p> <p>Перед початком обговорення висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії головує на пленарному засіданні з'ясовує у промовців, зазначених у частині другій цієї статті, про час, необхідний їм для виступів, і Верховна Рада приймає відповідне процедурне рішення. Час, який відводиться на заслуховування згідно з пунктами 2, 3 частини другої цієї статті, має бути однаковим і становити не більше ніж 90 хвилин.</p> <p>2. Під час обговорення Верховна Рада заслуховує:</p> <p>1) доповідь Голови спеціальної тимчасової слідчої комісії;</p> <p>2) доповідь спеціального прокурора;</p> <p>3) пояснення Президента України та/або його представників;</p> <p>3. за наявності скарг, заяв про неправомірні дії членів спеціальної тимчасової слідчої комісії Голова Верховної Ради повідомляє депутатів про них.</p>

~~висновків спеціальної тимчасової слідчої комісії та проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України, їх зауваження щодо законності, всебічності та об'єктивності дослідження зазначеною комісією тих чи інших обставин розслідування; їх клопотання про заслуховування Верховною Радою свідків, експертів або про необхідність проведення додаткового розслідування тих чи інших обставин спеціальною тимчасовою слідчою комісією; їх відповіді на запитання Президента України та захисника (захисників) його прав, доповідача спеціальної тимчасової слідчої комісії, спеціального прокурора та спеціальних слідчих, народних депутатів;~~

~~3) пояснення Президента України про заперечення або визнання ним висунутого проти нього звинувачення, зауваження Президента України та захисника (захисників) його прав щодо законності, повноти, всебічності та об'єктивності дослідження відповідних обставин спеціальною тимчасовою слідчою комісією; клопотання Президента України та захисника (захисників) його прав про заслуховування Верховною Радою свідків та експертів або про необхідність проведення додаткового розслідування тих чи інших обставин спеціальною тимчасовою слідчою комісією; відповіді Президента України на запитання захисника (захисників) його прав; народних депутатів, які внесли подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту;~~

4. Верховна Рада може прийняти процедурне рішення про заслуховування спеціальних слідчих, а також інших осіб, оголошення повідомлень та зачитування документів.

5. Після заслуховування усіх осіб щодо виступів яких були прийняті процедурні рішення, на завершення обговорення висновків спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховна Рада заслуховує заключне слово спеціального прокурора, Президента України та/або його представника. Час, який відводиться для заслуховування заключного слова кожного промовця, не може бути більшим ніж 10 хвилин.

6. Рішення про звинувачення Президента Верховна Рада приймає не менш як двома третинами від її конституційного складу у формі Постанови.

Якщо рішення про звинувачення Президента не було прийняте, Верховна Рада може прийняти рішення про продовження роботи спеціальної тимчасової слідчої комісії.

7. Після прийняття Верховною Радою України рішення про звинувачення Президента Голова Верховної Ради України невідкладно надсилає Постанову про звинувачення Президента разом з висновком спеціальної тимчасової слідчої комісії до:

1) Конституційного Суду України для отримання його висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імпичмент, встановленої у статті 111 Конституції;

~~відповіді на запитання доповідача спеціальної тимчасової слідчої комісії, спеціального прокурора та спеціальних слідчих, народних депутатів;~~

~~4) уточнення промовцями, зазначеними в пунктах 2, 3, 1 цієї частини, із збереженням відповідної черговості, їх клопотань щодо надання народним депутатам тих чи інших матеріалів, проведення експертиз, заслуховування Верховною Радою свідків, експертів із вказівкою на те, що саме має бути досліджено і доведено на підставі їхніх свідчень, повідомлень, а також стосовно необхідності проведення додаткового розслідування спеціальною тимчасовою слідчою комісією та предмета такого розслідування.~~

~~3. За наявності скарг, заяв про неправомірні дії спеціальної тимчасової слідчої комісії, про оскарження її рішень, прийнятих за результатами розгляду скарг і заяв, промовці, зазначені в пунктах 2, 3 частини другої цієї статті, повідомляють Верховну Раду про них і порушують відповідні клопотання про усунення порушень, пов'язаних з неправомірними діями та рішеннями спеціальної тимчасової слідчої комісії.~~

4. Верховна Рада може прийняти процедурне рішення про заслуховування ~~спеціального прокурора~~, спеціальних слідчих, а також інших осіб, оголошення повідомлень та зачитування документів.

2) Верховного Суду для отримання висновку про те, що діяння, в яких звинувачується Президент, містять ознаки державної зради або іншого злочину.

<p>~~Стаття 180. Рішення за результатами обговорення висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії~~</p> <p>~~1. За результатами обговорення висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховна Рада може прийняти рішення про:~~</p> <p>~~1) заслуховування свідків та експертів, щодо яких було заявлено клопотання промовців, та їх відповідей на запитання;~~</p> <p>~~2) припинення обговорення висновків та перехід до обговорення проектів постанов Верховної Ради про звинувачення Президента України.~~</p> <p>~~2. У разі прийняття Верховною Радою рішення, передбаченого пунктом 1 частини першої цієї статті, Верховна Рада переходить до заслуховування свідків та експертів, про яких було заявлено клопотання промовців, та відповідей на їх запитання.~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити</i></p>
	<p>Стаття 180. Прийняття рішення про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту</p> <p>1. Після отримання висновків Конституційного Суду України, Верховного Суду Голова Верховної Ради невідкладно реєструє постанову про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.</p> <p>2. На найближчому пленарному засіданні після отримання висновків Конституційного Суду України, Верховного Суду Верховна Рада такі висновки</p>

	<p>представляють Голова Конституційного Суду України та Голова Верховного Суду відповідно.</p> <p>3. Висновки Конституційного Суду України та Верховного Суду обговорюються за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту).</p> <p>4. Рішення про усунення Президента з поста в порядку імпічменту вважається прийнятим, якщо за нього проголосували не менш як три четвертих від конституційного складу Верховної Ради України. З моменту прийняття такого рішення Президент вважається усуненим з поста Верховною Радою України в порядку імпічменту.</p>
<p>~~Стаття 181. Порядок заслуховування свідків та експертів~~</p> <p>~~1. Свідків та експертів, про запрошення яких заявляли клопотання промовці, зазначені в пунктах <u>2, 3, 1 частини другої статті 179</u> цього Регламенту, Верховна Рада заслуховує у відповідній послідовності, якщо їх свідчень немає в матеріалах розслідування та висновках спеціальної тимчасової слідчої комісії або якщо ці свідчення є недостатніми чи суперечливими. Час, який відводиться на заслуховування свідків та експертів, має бути однаковим і становити не менш як 30 хвилин.~~</p> <p>~~2. Свідки та експерти відповідно до послідовності їх заслуховування відповідають на запитання:~~</p> <p>~~1) осіб, які заявляли клопотання про їх запрошення; Президента України та захисника (захисників) його прав;~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити</i></p>

~~доповідача від спеціальної тимчасової слідчої комісії; спеціального прокурора, спеціальних слідчих; народних депутатів — до свідків, експертів, яких запрошено на клопотання промовців, зазначених у пункті 2 частини другої статті 179 цього Регламенту;~~

~~2) Президента України та захисника (захисників) його прав; промовців, зазначених у пунктах 2, 1 частини другої статті 179 цього Регламенту; спеціального прокурора та спеціальних слідчих — до свідків, експертів, яких запрошено за клопотанням Президента України та захисника (захисників) його прав;~~

~~3) доповідача від спеціальної тимчасової слідчої комісії; промовців, зазначених у пунктах 2, 3 частини другої статті 179 цього Регламенту; спеціального прокурора та спеціальних слідчих — до свідків, експертів, яких запрошено за клопотанням доповідача від тимчасової слідчої комісії.~~

~~3. Запитання і відповіді мають бути стислими і точними. Головуючий на пленарному засіданні має право зняти запитання, які явно не стосуються обставин справи або поставлені в образливій формі. У разі виникнення заперечень щодо запитання Верховна Рада може прийняти процедурне рішення про заслуховування відповіді і на таке запитання. Для уточнення відповіді особа, яка поставила запитання, має право поставити ще одне уточнююче запитання.~~

~~4. Свідки заслуховуються окремо і за відсутності ще не опитаних свідків. Вживаються заходи, щоб під час~~

<p>~~пленарного засідання Верховної Ради ще не опитані свідки не чули того, що відбувається на засіданні, і не спілкувалися між собою.~~</p> <p>~~5. Перед заслуховуванням свідка, експерта головуєчий на пленарному засіданні попереджає кожного з них про адміністративну, кримінальну відповідальність згідно із законом за відмову від давання свідчень чи поясень, а також за надання завідомо неправдивих свідчень чи поясень, завідомо неправдивого висновку експерта.~~</p> <p>~~6. Верховна Рада може прийняти процедурне рішення про заслуховування й інших осіб, оголошення документів.~~</p>	
<p>~~Стаття 182. Заслуховування заключного слова~~</p> <p>~~1. Після завершення обговорення висновків спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховна Рада заслуховує заключне слово:~~</p> <p>~~1) представника від народних депутатів, які вносили подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту;~~</p> <p>~~2) доповідача від спеціальної тимчасової слідчої комісії;~~</p> <p>~~3) Президента України та захисника (захисників) його прав.~~</p> <p>~~2. Час, який відводиться для заслуховування заключного слова кожного промовця, не може бути меншим 10 хвилин.~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити</i></p>

<p>~~Стаття 183. Обговорення проектів постанов Верховної Ради про звинувачення Президента України~~</p> <p>~~1. Після закінчення обговорення виновок спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховна Рада переходить до розгляду внесеного народними депутатами членами спеціальної тимчасової слідчої комісії проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України чи проекту постанови Верховної Ради про припинення розгляду питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту.~~</p> <p>~~2. На закритому пленарному засіданні Верховної Ради мають право бути присутніми Президент України та захисник (захисники) його прав, спеціальний прокурор та спеціальні слідчі, включені до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії. Запрошуються особи, зазначені у частині третій статті 178 цього Регламенту.~~</p> <p>~~3. Обговорення проектів постанов Верховної Ради здійснюється за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту). Доповідачем і співдоповідачами виступають відповідно представник від спеціальної тимчасової слідчої комісії та ініціатори внесення пропозицій (у разі їх внесення) про внесення змін до проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України. В обговоренні беруть участь лише народні депутати. Іншим особам, зазначеним у частині другій цієї статті, слово надається головуючим на пленарному засіданні за їх зверненням для повідомлення~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити</i></p>
--	---

~~фактичних довідок, зауважень тощо з питань їх компетенції. Слово надається також Президенту України та захиснику (захисникам) його прав для повідомлення фактичних довідок.~~

~~4. У разі виявлення фактів перешкоджання Президентом України роботі спеціальної тимчасової слідчої комісії під час розслідування обставин щодо вчинення Президентом України державної зради або іншого злочину чи невжиття ним заходів до відповідальних перед ним державних органів, їх посадових осіб, які чинили подібне перешкоджання, після звернення до нього з повідомленням про такі факти у будь-який час обговорення Верховною Радою проекту постанови про звинувачення Президента України може бути внесена народними депутатами, які ініціювали питання про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту, вмотивована пропозиція про проведення додаткового розслідування та включення до проекту постанови Верховної Ради відповідного пункту звинувачення.~~

~~5. Після закінчення обговорення головуючий на пленарному засіданні оголошус про перехід до голосування щодо тексту проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України у вчиненні ним державної зради або іншого злочину, який буде включатися до бюлетеня для таємного голосування.~~

~~Стаття 184. Вимоги до проекту постанови Верховної Ради України про звинувачення Президента України~~

~~1. Проект постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України, внесений народними депутатами — членами спеціальної тимчасової слідчої комісії, має ґрунтуватися лише на відомостях, які містяться у висновках і пропозиціях спеціальної тимчасової слідчої комісії. Звинувачення Президента України викладається у проекті постанови Верховної Ради по пунктах, окремо щодо кожного діяння, що містить ознаки злочину, з дотриманням вимог частини першої статті 62 Конституції України.~~

~~2. За результатами обговорення Верховною Радою висновків і пропозицій спеціальної тимчасової слідчої комісії, пропозицій народних депутатів, які вносили подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту, народні депутати — члени спеціальної тимчасової слідчої комісії мають право внести свій уточнений проект постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України з урахуванням таких пропозицій.~~

~~3. У разі якщо до внесення народними депутатами — членами спеціальної тимчасової слідчої комісії проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України включено пропозиції народних депутатів, які вносили подання про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту, Верховна Рада проводить голосування стосовно кожної~~

Статтю такого змісту вилучити

<p>~~пропозиції, додатково включеної до проекту постанови Верховної Ради. Пропозиція вважається включеною до уточненого проекту постанови про звинувачення Президента України, якщо вона отримас на підтримку більшість голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.~~</p> <p>~~4. У разі якщо пропозиція, яка включена до проекту постанови Верховної Ради, не отримас необхідної для її прийняття кількості голосів народних депутатів, текст проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України залишається без змін і включається до бюлетеня для таємного голосування.~~</p>	
<p>~~Стаття 185. Порядок прийняття рішення про звинувачення Президента України~~</p> <p>~~1. Рішення Верховної Ради про звинувачення Президента України приймається таємним голосуванням шляхом подачі бюлетенів (статті 37, 38, 39 цього Регламенту) з урахуванням особливостей, визначених у цій статті. До бюлетеня для таємного голосування щодо проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України включається один із проектів відповідної постанови, передбачений <u>частинами третьою, четвертою статті 184</u> цього Регламенту.~~</p> <p>~~2. Таємне голосування щодо проекту постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України, включеного до бюлетеня для таємного голосування, проводиться окремо щодо кожного пункту звинувачення.~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту виключити</i></p>

~~Постанова Верховної Ради про звинувачення Президента України вважається прийнятою в цілому з тими пунктами звинувачення, за які відповідно до частини п'ятої статті 111 Конституції України проголосувало не менш як дві третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.~~

~~3. У разі прийняття постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України у вчиненні державної зради або іншого злочину Верховна Рада приймає постанову більшістю голосів народних депутатів від її конституційного складу про звернення до:~~

~~1) Конституційного Суду України для перевірки справи та отримання його висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування та розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту;~~

~~2) Верховного Суду для одержання його висновку про те, що діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину.~~

~~4. У разі неприйняття рішення Верховної Ради про звинувачення Президента України головуючий на пленарному засіданні оголошує про припинення процедури усунення Президента України з поста в порядку імнічменту і вчиняє інші дії, передбачені статтею 188 цього Регламенту.~~

~~Стаття 186. Розгляд Верховною Радою висновків Конституційного Суду України та Верховного Суду~~

Статтю такого змісту вилучити

~~1. Після отримання відповідних висновків Конституційного Суду України та Верховного Суду ці висновки невідкладно оголошуються головуючим на найближчому пленарному засіданні Верховної Ради і надаються народним депутатам.~~

~~2. Якщо висновок Верховного Суду свідчить про те, що діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину, а висновок Конституційного Суду України свідчить про додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імнічмент, народні депутати — члени спеціальної тимчасової слідчої комісії невідкладно готують і вносять на розгляд Верховної Ради проект постанови Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту.~~

~~3. Проект постанови Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту має містити посилання на пункти звинувачення прийнятої Верховною Радою постанови про звинувачення Президента України.~~

~~4. Проект постанови про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту надається народним депутатам, вручається Президенту України або захиснику (захисникам) його прав і розглядається на пленарному засіданні Верховної Ради не пізніше як через два дні після оголошення головуючим на пленарному засіданні висновків Конституційного Суду України та Верховного Суду.~~

~~5. Якщо висновок Верховного Суду свідчить про те, що діяння, в яких звинувачується Президент України, не містять ознак державної зради або іншого злочину, Верховна Рада приймає постанову про припинення процедури імнічменту.~~

~~6. Якщо у висновку Конституційного Суду України містяться положення про ті чи інші порушення конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імнічмент, Верховна Рада приймає відповідні рішення, спрямовані на усунення виявлених порушень про:~~

~~1) невиключення до проекту постанови Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту тих положень чи посилай на пункти звинувачення, яких стосуються виявлені порушення конституційної процедури;~~

~~2) виконання тих чи інших слідчих дій чи процедур розслідування спеціальною тимчасовою слідчою комісією з можливим переглядом прийнятих раніше рішень;~~

~~3) повторне, додаткове розслідування фактів чи обставин, з яких почалися порушення, зазначені у висновку Конституційного Суду України.~~

~~7. Для проведення повторного, додаткового розслідування фактів чи обставин, викладених у висновку Конституційного Суду України, Верховна Рада може змінити персональний склад спеціальної тимчасової слідчої комісії.~~

<p>~~8. Після проведення дій, спрямованих на усунення порушень конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імнічмент, Верховна Рада приймає постанову про звернення до Конституційного Суду України для одержання нового висновку.~~</p> <p>~~9. За наслідками проведення повторного, додаткового розслідування Верховна Рада може внести зміни до постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України.~~</p> <p>~~10. Постанова про внесення змін до постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України приймається двома третинами голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради таємним голосуванням шляхом подачі бюлетенів.~~</p> <p>~~11. У разі внесення змін до постанови Верховної Ради про звинувачення Президента України, якими змінено пункти звинувачення Президента України, Верховна Рада приймає постанову про звернення до Верховного Суду для одержання нового висновку.~~</p>	
<p>~~Стаття 187. Прийняття рішення про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту~~</p> <p>~~1. У разі одержання висновків Конституційного Суду України та Верховного Суду відповідно про додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імнічмент і про те, що діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину, Верховна Рада~~</p>	<p><i>Статтю такого змісту вилучити</i></p>

~~таємним голосуванням шляхом подачі бюлетенів прийматиме постанову про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту.~~

~~2. Обговорення проекту постанови Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту здійснюється за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту).~~

~~3. Текст проекту постанови Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту включасться до бюлетеня для таємного голосування.~~

~~4. Таємне голосування в цілому щодо проекту постанови Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту проводиться в порядку, передбаченому статтями 37, 38, 41 цього Регламенту.~~

~~5. Постанова Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту вважається прийнятою, якщо за неї проголосувало не менш як три чверті народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.~~

~~6. Доновідь Лічильної комісії про результати таємного голосування заєлюховується на відкритому пленарному засіданні Верховної Ради з прямою трансляцією по радіо і телебаченню.~~

~~7. Постанова Верховної Ради про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту~~

~~набирає чинності з моменту оголошення головуючим на пленарному засіданні про її прийняття.~~

~~8. З моменту оголошення головуючим на пленарному засіданні про дострокове припинення повноважень Президента України у зв'язку з усуненням його з поста в порядку імнічменту на період до обрання і вступу на пост нового Президента України обов'язки Президента України виконує Прем'єр-міністр України відповідно до положень статті 112 Конституції України.~~

~~{Частина восьма статті 187 в редакції Закону № 2600-
VI від 08.10.2010}~~

~~9. Про усунення Президента України Верховною Радою з поста в порядку імнічменту Голова Верховної Ради України офіційно повідомляє Президента України, Прем'єр-міністра України, Голову Конституційного Суду України, Голову Верховного Суду та негайно оприлюднює відповідний акт Верховної Ради через засоби масової інформації.~~

~~Стаття 188. Наслідки неприйняття Верховною Радою рішення про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту~~

~~1. У разі неприйняття Верховною Радою постанови про усунення Президента України з поста в порядку імнічменту головуючий на пленарному засіданні:~~

~~1) оголошує про припинення процедури імнічменту і дає доручення щодо публікації про це в газеті "Голое України";~~

Статтю такого змісту вилучити

<p>~~2) оголошусь про припинення повноважень спеціальної тимчасової слідчої комісії;~~</p> <p>~~3) від імені Верховної Ради вибачається перед Президентом України.~~</p>	
<p>Стаття 189. Порядок розгляду питань про затвердження указів Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану</p> <p>1. Відповідно до <u>пункту 31 частини першої статті 85 Конституції України</u> Верховна Рада затверджує протягом двох днів з моменту звернення Президента України його укази про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації.</p> <p>2. Після підписання відповідного указу про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації Президент України негайно звертається до Верховної Ради щодо його затвердження і подає відповідний проект закону.</p> <p>3. Верховна Рада розглядає питання про затвердження указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації протягом двох днів з моменту надходження</p>	<p>Стаття 189. Порядок розгляду питань про затвердження указів Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану</p> <p>1. Відповідно до <u>пункту 31 частини першої статті 85 Конституції України</u> Верховна Рада затверджує протягом двох днів з моменту звернення Президента України його укази про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації.</p> <p>2. Після підписання відповідного указу про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації Президент України негайно звертається до Верховної Ради щодо його затвердження і подає відповідний проект закону.</p> <p>3. Верховна Рада розглядає питання про затвердження указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації протягом двох днів з моменту надходження</p>

звернення та відповідного указу Президента України до Верховної Ради і надання їх народним депутатам разом з проектом відповідного закону.

4. Питання про затвердження відповідного указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації розглядаються Верховною Радою без голосування щодо включення їх до порядку денного сесії, розкладу пленарних засідань сесії, тижневого порядку денного пленарних засідань Верховної Ради. Таке питання може вноситися на розгляд Верховної Ради без попередньої підготовки в комітетах.

5. Проект закону щодо затвердження відповідного указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації розглядається за процедурою першого читання та прийняття закону в цілому.

звернення та відповідного указу Президента України до Верховної Ради і надання їх народним депутатам разом з проектом відповідного закону.

3-1. Верховна Рада не розглядає питання про затвердження указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації, якщо указ Президента України не відповідає вимогам, встановленим законом.

4. Питання про затвердження відповідного указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації розглядаються Верховною Радою без голосування щодо включення їх до порядку денного сесії, розкладу пленарних засідань сесії, тижневого порядку денного пленарних засідань Верховної Ради. Таке питання може вноситися на розгляд Верховної Ради без попередньої підготовки в комітетах.

5. Проект закону щодо затвердження відповідного указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації розглядається за процедурою першого читання та прийняття закону в цілому.

<p>Стаття 224. Внесення депутатського запиту ~~та його оголошення на пленарному засіданні Верховної Ради~~</p> <p>1. Народні депутати, комітети готують та вносять депутатські запити відповідно до <u>Конституції України</u>, законів України "<u>Про статус народного депутата України</u>", "<u>Про комітети Верховної Ради України</u>" та цього Регламенту.</p> <p>2. Короткий зміст належним чином підготовленого і внесеного депутатського запиту оголошується ~~головуючим на найближчому після дня його внесення~~ головуючим на пленарному засіданні Верховної Ради, на якому відведений час для оголошення депутатських запитів.</p>	<p>Стаття 224. Внесення депутатського запиту</p> <p>1. Народні депутати, комітети готують та вносять депутатські запити відповідно до <u>Конституції України</u>, законів України "<u>Про статус народного депутата України</u>", "<u>Про комітети Верховної Ради України</u>" та цього Регламенту.</p> <p>2. Внесені депутатські запити та відповіді на них розміщуються на офіційному веб-сайті Верховної Ради.</p> <p>3. Кількість внесених депутатських запитів оголошується ~~головуючим на пленарному засіданні Верховної Ради, на якому відведений час для оголошення кількості депутатських запитів.~~</p> <p>4. Депутатський запит до Президента України оголошується й рішення щодо нього приймається на найближчому після дня його внесення пленарному засіданні Верховної Ради, на якому відведений час для оголошення кількості депутатських запитів.</p>
<p>Стаття 225. Розгляд Верховною Радою питання про направлення депутатського запиту</p> <p>1. На одному пленарному засіданні може бути оголошено не більше двох депутатських запитів одного народного депутата.</p> <p>...</p> <p>3. Рішення про направлення депутатського запиту до Президента України на вимогу народного депутата, групи</p>	<p>Стаття 225. Розгляд Верховною Радою питання про направлення депутатського запиту</p> <p>1. За один пленарний тиждень народний депутат може вносити не більше двох депутатських запитів.</p> <p>...</p> <p>3. Рішення про направлення депутатського запиту до Президента України на вимогу народного депутата, групи</p>

<p>народних депутатів, комітету має бути попередньо підтримане підписами не менш як однієї третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, а в разі відсутності такої кількості підписів - шляхом відкритого поіменного голосування за підтримку запиту не менш як однієї третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.</p> <p>4. Рішення про направлення попередньо підтриманого депутатського запиту до Президента України вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, і оформляється постановою Верховної Ради.</p> <p>5. Апарат Верховної Ради надсилає текст депутатського запиту до Президента України разом з відповідною постановою Верховної Ради.</p>	<p>народних депутатів, комітету має бути попередньо підтримане підписами не менш як однієї третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, а в разі відсутності такої кількості підписів - шляхом відкритого поіменного голосування за підтримку запиту не менш як однієї третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.</p> <p>Депутатський запит до Президента України на вимогу народного депутата, групи народних депутатів, комітету містить питання до Президента України, а також може містити запрошення Президента України на пленарне засідання Верховної Ради.</p> <p>4. Рішення про направлення попередньо підтриманого депутатського запиту до Президента України вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, і оформляється постановою Верховної Ради.</p> <p>5. Апарат Верховної Ради надсилає текст депутатського запиту до Президента України разом з відповідною постановою Верховної Ради.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Глава 37-1 ЧАС ЗАПИТАНЬ ДО УРЯДУ</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 226-1. Мета, завдання і час проведення часу запитань до уряду</p>

	<p>1. Час запитань до уряду проводяться з метою здійснення парламентського контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України.</p> <p>2. Завданням часу запитань до уряду є отримання достовірної і об'єктивної інформації про фактичне виконання своїх обов'язки Кабінетом Міністрів України і притягнення членів Кабінету Міністрів України до політичної відповідальності за невиконання чи неналежне виконання своїх обов'язків.</p> <p>3. Час запитань до уряду відбуваються у дні проведення пленарних засідань щотижня у п'ятницю з 10 до 12 години.</p>
Відсутня	<p>Стаття 226-2. Участь Кабінету Міністрів України під час проведення часу запитань до уряду</p> <p>1. Під час проведення часу запитань до уряду у засіданні Верховної Ради бере участь Кабінет Міністрів України у повному складі, окрім тих його членів, які не можуть бути присутніми з поважних причин. Якщо член Кабінету Міністрів України не може бути присутнім під час часу запитань до уряду з поважної причини, замість нього бере участь його перший заступник.</p> <p>2. Прем'єр-міністр України до 9 години дня проведення часу запитань до уряду повідомляє Голову Верховної Ради про членів Кабінету Міністрів України, які не зможуть взяти участь під час проведення часу запитань, із зазначенням причини їхньої відсутності.</p> <p>3. Головуючий на пленарному засіданні перед початком часу запитань до уряду повідомляє народних депутатів</p>

	<p>про членів Кабінету Міністрів України, які не зможуть взяти участь під час проведення часу запитань до уряду, та зазначає причини їхньої відсутності.</p>
Відсутня	<p>Стаття 226-3. Форма проведення часу запитань до уряду</p> <p>1. Час запитань до уряду проводиться у формі тематичних запитань до членів Кабінету Міністрів України.</p>
Відсутня	<p>Стаття 226-4. Ініціатори тематичних запитань</p> <p>1. Ініціаторами тематичних запитань можуть бути депутатські фракції (депутатські групи), а також щонайменше п'ятнадцять народних депутатів незалежно від їх входження до складу депутатських фракцій і груп.</p> <p>2. Щоб ініціювати тематичне запитання щонайменше п'ятнадцять народних депутатів безпосередньо перед початком часу запитань до уряду подає листа до головуючого на пленарному засіданні. У листі зазначається суть тематичного запитання, народний депутат, який ставитиме головне запитання, а також народні депутати, які ставитимуть додаткові запитання. Такий лист підписують його ініціатори.</p> <p>3. Якщо до головуючого на пленарному засіданні надійшло кілька листів від народних депутатів, які хочуть ініціювати тематичне запитання, право ініціювати тематичне запитання мають ті народні депутати, які першими подали листа до головуючого на пленарному засіданні. Якщо до головуючого на пленарному засіданні одночасно надійшло кілька листів</p>

	<p>від народних депутатів, які хочуть ініціювати тематичне запитання, він самостійно визначає, яка група депутатів ініціюватиме тематичне запитання, виходячи з його актуальності.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 226-5. Порядок проведення часу запитань до уряду</p> <p>1. Час запитань до уряду складається з трьох частин:</p> <p>1) півтори години тематичних запитань від депутатських фракцій, які не входять до складу коаліції та депутатських груп;</p> <p>2) 15 хвилин на тематичне запитання від групи народних депутатів, які отримали право ставити тематичне запитання в порядку, визначеному частинами другою і третьою статті 226-4 цього Регламенту;</p> <p>3) 15 хвилин на тематичне запитання від депутатської фракції, яка входить до складу коаліції.</p> <p>2. Якщо під час проведення часу запитань до уряду головуючий на пленарному засіданні не отримав жодного листа в порядку, визначеному частинами другою і третьою статті 226-4 цього Регламенту, час, розрахований на тематичні запитання від групи народних депутатів, переходить до депутатських фракцій, що входять до складу коаліції.</p> <p>3. Головуючий на пленарному засіданні може продовжити час запитань до уряду для завершення усіх тематичних запитань, але не більше, ніж на 15 хвилин.</p>

	<p>4. Якщо попри наявність часу жоден з ініціаторів тематичних запитань не має бажання їх ініціювати, головуючий на пленарному засіданні оголошує перерву.</p>
Відсутня	<p>Стаття 226-6. Черговість ініціювання тематичних запитань</p> <p>1. Депутатські фракції, які не входять до складу коаліції, та депутатські групи ініціюють тематичні запитання по чергово.</p> <p>Першого пленарного тижня сесії найбільша за кількістю членів депутатська фракція, що не входить до складу коаліції, або депутатська група першою ініціює тематичне запитання. Кожного разу під час проведення часу запитань до уряду наступна за кількістю народних депутатів депутатська фракція, що не входить до складу коаліції чи депутатська група першою ініціює тематичне запитання.</p> <p>3. Депутатські фракції, що входять до складу коаліції, самостійно визначають черговість ініціювання ними тематичних запитань.</p>
Відсутня	<p>Стаття 226-7. Тематичні запитання</p> <p>1. Тематичне запитання складається з:</p> <p>1) головного запитання від ініціатора тематичного запитання і відповіді на нього;</p> <p>2) двох додаткових запитань від ініціатора тематичного запитання і відповідей на них;</p> <p>3) трьох додаткових запитань від народних депутатів і відповідей на них;</p> <p>4) оцінки відповідей;</p>

5) останньої репліки.

2. Якщо тематичне запитання ініціює депутатська фракція (депутатська група), головне запитання ставить голова такої депутатської фракції (депутатської групи), а за його відсутності – заступник голови депутатської фракції (депутатської групи).

3. Голова депутатської фракції (депутатської групи), а за його відсутності - заступник голови, самостійно ставить додаткові запитання, або визначає членів депутатської фракції (депутатської групи), які ставитимуть додаткові запитання від імені ініціатора тематичного запитання відповідно до пункту 2 частини першої цієї статті.

4. Якщо ініціатором тематичного запитання є депутатська фракція (депутатська група), додаткові запитання від народних депутатів відповідно до пункт 3 частини першої цієї статті можуть ставити лише народні депутати, які не є членами такої депутатської фракції (депутатської групи).

Якщо ініціатором тематичного запитання є щонайменше п'ятнадцять народних депутатів, додаткові запитання від народних депутатів відповідно до пункту 3 частини першої цієї статті можуть ставити лише народні депутати, які не є ініціаторами цього тематичного запитання.

Запис на додаткові запитання від народних депутатів здійснюється електронною системою серед депутатів, які є членами депутатських фракцій (депутатських груп), які

	<p>не входять до складу коаліції, та серед народних депутатів, які не входять до складу жодної депутатської фракції (депутатської групи).</p> <p>Якщо для поставлення додаткових запитань записалось менше трьох народних депутатів, проводиться запис серед депутатів, які є членами депутатських фракцій (депутатських груп), які входять до складу коаліції.</p> <p>5. Головне запитання може бути поставлене до Прем'єр-міністра України або до іншого члена Кабінету Міністрів України. Додаткові запитання ставляться до того ж члена Кабінету Міністрів України, до якого було поставлене головне запитання.</p> <p>6. Оцінку відповідей дає особа, яка ставила головне запитання. Останню репліку робить той член Кабінету Міністрів України, до якого було поставлене головне запитання.</p> <p>7. Члени Кабінету Міністрів України, їхні перші заступники, головуєчий на пленарному засіданні не можуть ставити запитань.</p> <p>8. Тривалість запитань та відповідей на них, оцінки відповідей та останньої репліки не може перевищувати 1 хвилину.</p>
Відсутня	<p>Стаття 226-8. Вимоги до головного та додаткових запитань</p> <p>1. Головне запитання та додаткові запитання мають бути чіткими, короткими й мають відповідати повноваженням члена Кабінету Міністрів України,</p>

	<p>якому вони адресовані, мають мати на меті отримання інформації.</p> <p>2. Заборонено ставити головне або додаткові запитання з метою:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) висловлення думок, заяв, гіпотез; 2) отримання інформації з обмеженим доступом; 3) надання оцінки діям головуючого на засіданні, інших народних депутатів України, суддів; 4) звинувачення у вчиненні злочину чи інших правопорушень; 5) провокування на вчинення протиправних дій. <p>3. Головуючий на пленарному засіданні може відхили головне чи додаткове запитання, якщо вони не відповідають встановленим цією статтею вимогам.</p>
	<p>Стаття 226-9. Вимоги до відповідей на запитання</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Відповідь на головне та додаткове запитання має бути короткою, точною та стосуватись запитання. 2. Відповідь на запитання надає член Кабінету Міністрів України, якому таке запитання було адресоване. Прем'єр-міністр України може передати право відповіді члену Кабінету Міністрів України, якщо запитання стосується його сфери повноважень, крім випадків, коли особа, яка ставила запитання, наполягає на особистій відповіді Прем'єр-міністра України. 3. Якщо Прем'єр-міністр України чи член Кабінету Міністрів України відсутні під час часу запитань до уряду, на адресовані їм запитання дає відповідь Перший

	віце-прем'єр-міністр (віце-прем'єр-міністр) та перший заступник міністра відповідно.
	<p>Стаття 226-10. Парламентські дебати щодо важливого запитання</p> <p>1. Якщо дві або більше депутатських фракцій (депутатських груп) вважають відповідь на тематичне запитання незадовільною, вони можуть подати лист до головуючого на пленарному засіданні щодо необхідності проведення парламентських дебатів з цього запитання. Таке запитання розглядається під час парламентських дебатів того ж дня.</p> <p>2. Лист повинен містити інформацію про тематичне запитання, щодо якого пропонується провести парламентські дебати, імена не більш ніж двох членів Кабінету Міністрів України, які повинні взяти участь у парламентських дебатах, та підписується головами депутатських фракцій (депутатських груп).</p> <p>3. Якщо відповідно до частини першої цієї статті до головуючого на пленарному засіданні надійшло кілька листів з вимогою провести парламентські дебати, депутатські слухання проводяться з того запитання, щодо якого першим надійшов лист від депутатських фракцій (депутатських груп). Якщо до головуючого на пленарному засіданні одночасно надійшло кілька листів з вимогою провести парламентські дебати, перевага надається тому листу, який підписаний головами більшої кількості депутатських фракцій, які не входять до коаліції, та депутатських груп.</p>

Відсутня	<p style="text-align: center;">Глава 37-2 ПАРЛАМЕНТСЬКІ ДЕБАТИ</p>
Відсутня	<p>Стаття 232-1. Мета і час проведення парламентських дебатів</p> <p>1. Парламентські дебати проводяться з метою проведення народними депутатами публічної дискусії з тем суспільної важливості.</p> <p>2. Парламентські дебати проводяться у дні проведення пленарних засідань щотижня у п'ятницю з 12 години 30 хвилин до 14 години.</p>
Відсутня	<p>Стаття 232-2. Форма проведення парламентських дебатів</p> <p>1. Парламентські дебати проводяться у формі дебатів з затверджених тем.</p>
Відсутня	<p>Стаття 232-3. Формування тем для парламентських дебатів</p> <p>1. Теми для парламентських дебатів затверджує Погоджувальна рада зі списку тем, запропонованих депутатськими фракціями (депутатськими групами). Погоджувальна рада затверджує перелік тем для парламентських дебатів один раз на три пленарні тижні.</p> <p>2. Кожна депутатська фракція (депутатська група) пропонує не більше двох тем для парламентських дебатів на три пленарні тижні. Кожна депутатська фракція (депутатська група) має гарантоване право на затвердження однієї теми для парламентських дебатів протягом трьох пленарних тижнів.</p>

	<p>3. Депутатські фракції (депутатські групи) подають Голові Верховної Ради України листи з пропозиціями тем для парламентських дебатів не пізніше 9 години дня проведення засідання Погоджувальної ради. Лист повинен містити теми для парламентських дебатів, імена не більш ніж двох членів Кабінету Міністрів України або керівників інших державних органів (крім органів судової влади), які повинні взяти участь у парламентських дебатах з кожної теми.</p> <p>4. Апарат Верховної Ради оприлюднює на офіційному сайті Верховної Ради перелік тем для парламентських дебатів, затверджений Погоджувальною радою.</p> <p>5. Не пізніше 18 години дня проведення засідання Погоджувальної ради Голова Верховної Ради України своїм листом викликає членів Кабінету Міністрів України та керівників державних органів (крім органів судової влади) для участі у парламентських дебатах.</p>
Відсутня	<p>Стаття 232-4. Порядок проведення парламентських дебатів</p> <p>1. Парламентські дебати з теми складаються з трьох блоків:</p> <p>1) виступ члена депутатської фракції (депутатської групи), яка запропонувала тему для парламентських дебатів – до п'яти хвилин;</p> <p>2) виступи викликаних членів Кабінету Міністрів України та керівників державних органів – до п'яти хвилин кожен;</p>

	<p>3) виступи народних депутатів – до трьох хвилин кожен.</p> <p>2. Запис на виступи народних депутатів здійснюється електронною системою серед депутатів, які не є членами депутатської фракції (депутатської групи), яка запропонувала тему для парламентських дебатів. З однієї теми виступати може не більше одного представника від кожної депутатської фракції (депутатської групи).</p> <p>3. Загальна тривалість парламентських дебатів з однієї теми не перевищує тридцяти хвилин.</p>
Відсутня	<p>Стаття 232-5. Парламентські дебати щодо важливого запитання</p> <p>1. Якщо було ініційовано парламентські дебати щодо важливого запитання, то такі дебати відбуваються першими. У такому разі, парламентські дебати з тем, затверджених Погоджувальною радою, відбуваються після завершення парламентських дебатів щодо важливого запитання, а час для проведення парламентських дебатів продовжується.</p>
Відсутня	<p>Стаття 232-6 Стенограма парламентських дебатів</p> <p>1. Апарат Верховної Ради розміщує стенограму парламентських дебатів на офіційному веб-сайті Верховної Ради в окремому розділі.</p> <p>2. Якщо народний депутат через брак часу або з будь-якої іншої причини не зміг виступити на парламентських слуханнях, він може подати до Апарату Верховної Ради письмову версію свого виступу для розміщення на офіційному сайті Верховної Ради.</p>

	<p>Стаття 232-7 Відповідальність членів Кабінету Міністрів України за наслідками парламентських дебатів</p> <p>1. За наслідками парламентських дебатів щодо важливого питання, члени депутатських фракцій (депутатських груп), що ініціювали проведення таких дебатів, можуть зареєструвати постанову про оголошення недовіри члену Кабінету Міністрів України.</p> <p>2. Постанова про оголошення недовіри члену Кабінету Міністрів України першою розглядається на наступному пленарному засіданні Верховної Ради.</p> <p>3. За результатами розгляду приймається рішення відповідно до Закону України «Про Кабінет Міністрів України».</p>
	<p>Стаття 232-8. Відповідальність керівників державних органів за наслідками парламентських дебатів</p> <p>1. За наслідками парламентських дебатів за участю керівників державних органів, окрім суддів, члени депутатських фракцій (депутатських груп), що ініціювали проведення таких дебатів, можуть зареєструвати постанову про оголошення недовіри керівнику державного органу.</p> <p>2. За результатами розгляду такої постанови керівник державного органу може бути звільнений зі своєї посади.</p> <p>3. Якщо для оголошення недовіри керівнику державного органу необхідне подання Президента України, члени депутатських фракцій (депутатських груп), що ініціювали проведення парламентських дебатів, можуть зареєструвати постанову із зверненням</p>

	до Президента України з пропозицією ініціювати подання про звільнення такого керівника державного органу.
<p>~~Стаття 229. Організація проведення "години запитань до Уряду"~~</p> <p>~~1. Щотижня, відведеного для пленарних засідань Верховної Ради, у п'ятницю з 10 до 11 години проводиться "година запитань до Уряду".~~</p> <p>~~2. Під час проведення "години запитань до Уряду" у засіданні Верховної Ради бере участь Кабінет Міністрів України в повному складі, крім тих його членів, які не можуть бути присутніми з поважних причин.~~</p> <p>~~3. Під час проведення "години запитань до Уряду" можуть порушуватися лише питання з визначеної теми. Пропозиції щодо визначення теми "години запитань до Уряду" щотижня, відведеного для пленарних засідань Верховної Ради, вносять Погоджувальній раді депутатські фракції (депутатські групи).~~</p> <p>~~4. "Година запитань до Уряду" включає:~~</p> <p>~~1) запитання до членів Кабінету Міністрів України від депутатських фракцій (депутатських груп) та відповіді на них до 30 хвилин;~~</p> <p>~~2) запитання народних депутатів до членів Кабінету Міністрів України та відповіді на них до 30 хвилин.~~</p> <p>~~5. Запитання до членів Кабінету Міністрів України ставляться усно або письмово та формулюються коротко і чітко.~~</p> <p>~~6. Депутатська фракція (депутатська група) може заздалегідь письмово повідомити членів Кабінету~~</p>	Виключити

<p>~~Міністрів України про запитання, які їм буде поставлено. Нисьмові запитання від депутатських фракцій (депутатських груп) подаються до Апарату Верховної Ради не пізніше 14 години вівторка, що передус дню проведення "години запитань до Уряду". Якщо на такий вівторок припадє святковий або інший неробочий день, нисьмові запитання від депутатських фракцій (депутатських груп) подаються до 14 години першого наступного робочого дня.~~</p> <p>~~7. Апарат Верховної Ради надєслас до Кабінету Міністрів України подані депутатськими фракціями (депутатськими групами) нисьмові запитання членам Кабінету Міністрів України до 18 години останнього робочого дня подання нисьмових запитань.~~</p>	
<p>~~Стаття 230. Проведення "години запитань до Уряду"~~</p> <p>~~1. Перед проведенням "години запитань до Уряду" головуєчий на пленарному засіданні повідомляє про відсутніх на пленарному засіданні Верховної Ради членів Кабінету Міністрів України та причини їх відсутності.~~</p> <p>~~2. "Година запитань до Уряду" розпочинається з усних чи нисьмових запитань до членів Кабінету Міністрів України від представників депутатських фракцій (депутатських груп).~~</p> <p>~~3. Кожна депутатська фракція (депутатська група) має гарантоване право на одне усне або одне нисьмове запитання до членів Кабінету Міністрів України.~~</p> <p>~~4. Члени Кабінету Міністрів України у межах відведеного часу відповідають на поставлені їм із~~</p>	<p>Виключити</p>

~~дотриманням черговості, визначеної цим Регламентом при записі на звернення із запитанням, усні або письмові запитання — представників депутатських фракцій (депутатських груп). Відповідь на запитання повинна бути точною і лаконічною.~~

~~5. Після відповідей членів Кабінету Міністрів України на поставлені їм запитання представників депутатських фракцій (депутатських груп) відводиться час для запитань народних депутатів до членів Кабінету Міністрів України та відповідей на них.~~

~~6. У межах часу, відведеного для запитань до членів Кабінету Міністрів України, представникам депутатських фракцій (депутатських груп) надається рівна можливість поставити однакову кількість усних запитань або оголосити письмові запитання.~~

~~7. Запис на звернення з усним запитанням або оголошення письмового запитання до членів Кабінету Міністрів України від представників депутатських фракцій (депутатських груп) здійснюється в порядку, передбаченому цим Регламентом для запису на виступ від депутатських фракцій (депутатських груп) (частина перша статті 33 цього Регламенту).~~

Закон України «Про вибори народних депутатів України»
(Відомості Верховної Ради України, 2012, № 10-11, ст.73)

Стаття 107. Особливості підготовки і проведення повторних, проміжних та позачергових виборів депутатів

...

Стаття 107. Особливості підготовки і проведення повторних, проміжних та позачергових виборів депутатів

...

<p>8. Кошти на підготовку і проведення повторних, проміжних та позачергових виборів депутатів, передбачені Державним бюджетом України, перераховуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів Центральної виборчої комісії у триденний строк з дня опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів.</p> <p>9. Висування кандидатів у депутати починається на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів. Висування кандидатів у депутати партіями закінчується за сорок днів до дня голосування.</p> <p>10. Подання документів до Центральної виборчої комісії для реєстрації кандидатів у депутати розпочинається на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів і закінчується за тридцять днів до дня голосування. Реєстрація кандидатів у депутати закінчується за двадцять п'ять днів до дня голосування.</p>	<p>8. Кошти на підготовку і проведення повторних, проміжних та позачергових виборів депутатів, передбачені Державним бюджетом України, перераховуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів Центральної виборчої комісії у триденний строк з дня опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів.</p> <p>9. Висування кандидатів у депутати починається на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів. Висування кандидатів у депутати партіями закінчується за сорок днів до дня голосування.</p> <p>10. Подання документів до Центральної виборчої комісії для реєстрації кандидатів у депутати розпочинається на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів і закінчується за тридцять</p>
--	--

...

12. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування не пізніш як на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів відводять місця у людних місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації.

13. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування обладнують стенди, дошки оголошень у відведених місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації не пізніш як на другий день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів.

...

15. Розцінки вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації за рахунок коштів виборчих фондів встановлюються відповідним засобом масової інформації не пізніш як на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів.

днів до дня голосування. Реєстрація кандидатів у депутати закінчується за двадцять п'ять днів до дня голосування.

...

12. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування не пізніш як на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України **і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України** або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів відводять місця у людних місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації.

13. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування обладнують стенди, дошки оголошень у відведених місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації не пізніш як на другий день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України **і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України** або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів.

...

15. Розцінки вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації за рахунок коштів виборчих фондів встановлюються відповідним засобом масової інформації не пізніш як на наступний день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України **і призначення позачергових виборів до**

<p>16. Телерадіоорганізації усіх форм власності зобов'язані не пізніш як на другий день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів опублікувати в друкованих засобах масової інформації розцінки вартості однієї хвилини (секунди) ефірного часу в порядку, встановленому цим Законом.</p> <p>17. Друковані засоби масової інформації усіх форм власності зобов'язані не пізніш як на другий день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів опублікувати в друкованих засобах масової інформації розцінки вартості одиниці друкованої площі в порядку, встановленому цим Законом.</p> <p>...</p>	<p>Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів.</p> <p>16. Телерадіоорганізації усіх форм власності зобов'язані не пізніш як на другий день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів опублікувати в друкованих засобах масової інформації розцінки вартості однієї хвилини (секунди) ефірного часу в порядку, встановленому цим Законом.</p> <p>17. Друковані засоби масової інформації усіх форм власності зобов'язані не пізніш як на другий день після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України і призначення позачергових виборів до Верховної Ради України або рішення Центральної виборчої комісії про призначення виборів опублікувати в друкованих засобах масової інформації розцінки вартості одиниці друкованої площі в порядку, встановленому цим Законом.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Рахункову палату» (Відомості Верховної Ради , 2015, № 36, ст.360)</p>	
<p>Стаття 7. Повноваження Рахункової палати</p> <p>1. Рахункова палата:</p> <p>1) здійснює фінансовий аудит та аудит ефективності щодо:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Рахункової палати</p> <p>1. Рахункова палата:</p> <p>1) здійснює фінансовий аудит та аудит ефективності щодо:</p> <p>...</p>

<p>проведення витрат державного бюджету, включаючи використання бюджетних коштів на забезпечення діяльності Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Вищої ради правосуддя, Генеральної прокуратури України та інших органів, безпосередньо визначених Конституцією України; використання коштів державного бюджету, наданих місцевим бюджетам та фондам загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування; здійснення таємних видатків державного бюджету;</p> <p>...</p>	<p>проведення витрат державного бюджету, включаючи використання бюджетних коштів на забезпечення діяльності Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Вищої ради правосуддя, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України та інших органів, безпосередньо визначених Конституцією України; використання коштів державного бюджету, наданих місцевим бюджетам та фондам загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування; здійснення таємних видатків державного бюджету;</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України , 1995, N 12, ст.81)</p>	
<p>Стаття 21. Державне управління у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки</p> <p>Державне управління у сфері використання ядерної енергії здійснюється міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади, визначеним Президентом України.</p> <p>...</p> <p>Державне управління у сфері поводження з радіоактивними відходами на стадії їх довгострокового зберігання і захоронення здійснюється міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади, визначеним Президентом України.</p>	<p>Стаття 21. Державне управління у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки</p> <p>Державне управління у сфері використання ядерної енергії здійснюється міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>Державне управління у сфері поводження з радіоактивними відходами на стадії їх довгострокового зберігання і захоронення здійснюється міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України.</p>

<p>...</p> <p>Стаття 24. Компетенція органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки</p> <p>Орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки:</p> <p>формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки використання ядерної енергії;</p> <p>...</p> <p>оперативно повідомляє через засоби масової інформації про виникнення радіаційних аварій на території України, а також за її межами у разі можливості транскордонного перенесення радіоактивних речовин, готує звіти та огляди стану ядерної та радіаційної безпеки на території України і подає їх Верховній Раді і Президентові України, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування, громадським організаціям в установленому законодавством порядку;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>Стаття 24. Компетенція органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки</p> <p>Орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки:</p> <p>формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки використання ядерної енергії;</p> <p>...</p> <p>оперативно повідомляє через засоби масової інформації про виникнення радіаційних аварій на території України, а також за її межами у разі можливості транскордонного перенесення радіоактивних речовин, готує звіти та огляди стану ядерної та радіаційної безпеки на території України і подає їх Верховній Раді і Кабінету Міністрів України, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування, громадським організаціям в установленому законодавством порядку;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Державний нагляд за ядерною та радіаційною безпекою</p> <p>...</p> <p>Головного державного інспектора з ядерної та радіаційної безпеки України призначає Президент України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 25. Державний нагляд за ядерною та радіаційною безпекою</p> <p>...</p> <p>Головного державного інспектора з ядерної та радіаційної безпеки України призначає Кабінет Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про газ (метан) вугільних родовищ» (Відомості Верховної Ради України , 2009, № 40, ст.578)</p>	

Стаття 8. Державне регулювання у сфері геологічного вивчення, видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ

Державне регулювання у сфері геологічного вивчення, видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ здійснюють: у межах наданих гірничих відводів - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у вугільно-промисловому комплексі, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у вугільно-промисловому комплексі, на вільних ділянках - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, та інші уповноважені **Президентом України** центральні органи виконавчої влади у відповідних сферах діяльності у порядку, встановленому законом.

...

Стаття 8. Державне регулювання у сфері геологічного вивчення, видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ

Державне регулювання у сфері геологічного вивчення, видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ здійснюють: у межах наданих гірничих відводів - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у вугільно-промисловому комплексі, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у вугільно-промисловому комплексі, на вільних ділянках - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, та інші уповноважені **Кабінетом Міністрів України** центральні органи виконавчої влади у відповідних сферах діяльності у порядку, встановленому законом.

...

**Закон України «Про тепlopостачання»
(Відомості Верховної Ради України , 2005, № 28, ст.373)**

Стаття 10. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері тепlopостачання

До повноважень Кабінету Міністрів України належать: розробка та реалізація державної політики у сфері тепlopостачання;

координація діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у сфері розробки державних (міждержавних, регіональних) цільових програм розвитку систем тепlopостачання, довгострокового прогнозування споживання теплової енергії, нормативно-правових актів щодо формування цін на теплову енергію;

організація здійснення контролю та обліку в цій сфері;

норма відсутня

вирішення інших питань у сфері тепlopостачання відповідно до законів України.

Стаття 10. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері тепlopостачання

До повноважень Кабінету Міністрів України належать: розробка та реалізація державної політики у сфері тепlopостачання;

координація діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у сфері розробки державних (міждержавних, регіональних) цільових програм розвитку систем тепlopостачання, довгострокового прогнозування споживання теплової енергії, нормативно-правових актів щодо формування цін на теплову енергію;

організація здійснення контролю та обліку в цій сфері;

визначення органів ліцензування;

вирішення інших питань у сфері тепlopостачання відповідно до законів України.

**Закон України «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу»
(Відомості Верховної Ради України , 2005, № 20, ст.278)**

Стаття 8. Державне регулювання у сфері використання когенераційних установок

Державне регулювання у сфері використання когенераційних установок здійснюють центральний орган виконавчої влади у сфері енергозбереження, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, та уповноважені

Президентом України центральні органи виконавчої влади

Стаття 8. Державне регулювання у сфері використання когенераційних установок

Державне регулювання у сфері використання когенераційних установок здійснюють центральний орган виконавчої влади у сфері енергозбереження, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, та уповноважені

Кабінетом Міністрів України органи виконавчої влади у

у відповідних сферах діяльності в порядку, визначеному законодавством України. ...	відповідних сферах діяльності в порядку, визначеному законодавством України. ...
Стаття 13. Державний нагляд у сфері використання когенераційних установок Державний нагляд у сфері використання когенераційних установок здійснюють центральний орган виконавчої влади у сфері енергозбереження та інші уповноважені Президентом України центральні органи виконавчої влади у відповідних сферах діяльності.	Стаття 13. Державний нагляд у сфері використання когенераційних установок Державний нагляд у сфері використання когенераційних установок здійснюють центральний орган виконавчої влади у сфері енергозбереження та інші уповноважені Кабінетом Міністрів України органи виконавчої влади у відповідних сферах діяльності.
Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (Відомості Верховної Ради України , 2005, № 6, ст.147)	
Стаття 20. Сприяння у створенні підсобних господарств і цехів Кабінет Міністрів України через уповноважені Президентом України органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації сприяють створенню при дитячих будинках і школах-інтернатах, інших формах влаштування дітей підсобних господарств і цехів та їх розвитку.	Стаття 20. Сприяння у створенні підсобних господарств і цехів Кабінет Міністрів України через уповноважені ним органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації сприяють створенню при дитячих будинках і школах-інтернатах, інших формах влаштування дітей підсобних господарств і цехів та їх розвитку.
Стаття 26. Оздоровлення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також осіб із їх числа Кабінет Міністрів України через уповноважені Президентом України органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та	Стаття 26. Оздоровлення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також осіб із їх числа Кабінет Міністрів України через уповноважені ним органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні

<p>Севастопольська міські державні адміністрації забезпечують щорічне безоплатне оздоровлення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у віці до 18 років. Рідні діти батьків-вихователів або прийомних батьків, які проживають в одній прийомній сім'ї або в одному дитячому будинку сімейного типу, мають право на безоплатне оздоровлення до досягнення ними 18-річного віку. Особи із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, мають право на оздоровлення на пільгових умовах.</p> <p>...</p>	<p>адміністрації забезпечують щорічне безоплатне оздоровлення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у віці до 18 років. Рідні діти батьків-вихователів або прийомних батьків, які проживають в одній прийомній сім'ї або в одному дитячому будинку сімейного типу, мають право на безоплатне оздоровлення до досягнення ними 18-річного віку. Особи із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, мають право на оздоровлення на пільгових умовах.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України , 2006, № 30, ст.258)</p>	
<p>Стаття 9. Територіальні підрозділи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>1. Територіальні підрозділи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України призначені для:</p> <p>організації та забезпечення стійкого функціонування урядового зв'язку Президента України як Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України з посадовими особами Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів спеціального призначення під час їх перебування на захищених і польових пунктах управління у мирний час, в умовах надзвичайного стану та в особливий період;</p>	<p>Стаття 9. Територіальні підрозділи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>1. Територіальні підрозділи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України призначені для:</p> <p>організації та забезпечення стійкого функціонування урядового зв'язку Прем'єр-міністра України з посадовими особами Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів спеціального призначення під час їх перебування на захищених і польових пунктах управління у мирний час, в умовах надзвичайного стану та в особливий період;</p>

забезпечення функціонування, безпеки та розвитку підсистеми урядового польового зв'язку як складової державної системи урядового зв'язку.

2. Мобілізаційне розгортання і приведення у готовність територіальних підрозділів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України для функціонування в особливий період здійснюються відповідно до планів, які розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, погоджуються з Генеральним штабом Збройних Сил України та затверджуються Головою Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

3. Положення про територіальні підрозділи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, орган управління ними, їх структуру, штат затверджує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Стаття 11. Особовий склад Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. До особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України належать військовослужбовці, державні службовці та інші працівники.

2. Положення про проходження військової служби (навчання) військовослужбовцями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України затверджує Президент України.

забезпечення функціонування, безпеки та розвитку підсистеми урядового польового зв'язку як складової державної системи урядового зв'язку.

2. Мобілізаційне розгортання і приведення у готовність територіальних підрозділів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України для функціонування в особливий період здійснюються відповідно до планів, які розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, погоджуються з Генеральним штабом Збройних Сил України та затверджуються Головою Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

3. Положення про територіальні підрозділи Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, орган управління ними, їх структуру, штат затверджує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Стаття 11. Особовий склад Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. До особового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України належать військовослужбовці, державні службовці та інші працівники.

2. Положення про проходження військової служби (навчання) військовослужбовцями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України затверджує Кабінет Міністрів України.

<p>...</p> <p>8. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть бути відряджені до державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням на службі в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України. Перелік посад, які можуть бути заміщені військовослужбовцями в цих державних органах, установах і організаціях, затверджує Президент України.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>8. Військовослужбовці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть бути відряджені до державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням на службі в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України. Перелік посад, які можуть бути заміщені військовослужбовцями в цих державних органах, установах і організаціях, затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 14. Обов'язки Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>1. На Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України відповідно до визначених завдань покладаються такі обов'язки:</p> <p>...</p> <p>12) розробка за дорученням ~~Президента України,~~ Кабінету Міністрів України та з власної ініціативи проектів законів та інших нормативно-правових актів;</p> <p>...</p> <p>35) подання ~~Президентові України,~~ Голові Верховної Ради України і Прем'єр-міністрові України за результатами державного контролю аналітичних матеріалів щодо стану криптографічного та технічного захисту інформації, протидії технічним розвідкам у державі, розроблення рекомендацій щодо його поліпшення;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 14. Обов'язки Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>1. На Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України відповідно до визначених завдань покладаються такі обов'язки:</p> <p>...</p> <p>12) розробка за дорученням Кабінету Міністрів України та з власної ініціативи проектів законів та інших нормативно-правових актів;</p> <p>...</p> <p>35) подання Голові Верховної Ради України і Прем'єр-міністрові України за результатами державного контролю аналітичних матеріалів щодо стану криптографічного та технічного захисту інформації, протидії технічним розвідкам у державі, розроблення рекомендацій щодо його поліпшення;</p> <p>...</p>

<p>45) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, ~~актів Президента України~~, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку внесення їх ~~Президенту України та~~ Кабінету Міністрів України на розгляд;</p>	<p>45) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до повноважень Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів Кабінету Міністрів України та в установленому порядку внесення їх Кабінету Міністрів України на розгляд;</p>
<p>Стаття 15. Права Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, у межах своїх повноважень, на основі і на виконання <u>Конституції</u> та законів України, ~~актів і доручень Президента України~~, актів Кабінету Міністрів України видає накази, які підписує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.</p>	<p>Стаття 15. Права Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України, у межах своїх повноважень, на основі і на виконання <u>Конституції</u> та законів України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, які підписує Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.</p>
<p>Стаття 23. Контроль за діяльністю Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>1. Контроль за діяльністю Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснюється в порядку, визначеному Конституцією та законами України.</p> <p>2. Діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 23. Контроль за діяльністю Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України</p> <p>1. Контроль за діяльністю Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснюється в порядку, визначеному Конституцією та законами України.</p> <p>2. Діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України.</p>

<p>3. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України підконтрольна Верховній Раді України. З питань, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки та оборони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України підпорядковується і підконтрольна Президентові України.</p> <p>4. Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України щороку до 20 лютого подає письмову інформацію:</p> <p>Президенту України про діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України з основних питань, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки України;</p> <p>Верховній Раді України про виконання покладених на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина, інших питань;</p> <p>Кабінету Міністрів України звіт про діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.</p>	<p>3. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України підконтрольна Верховній Раді України. З питань, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки та оборони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України підпорядковується і підконтрольна Кабінету Міністрів України.</p> <p>4. Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України щороку до 20 лютого подає письмову інформацію:</p> <p>Прем'єр-міністру України про діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України з основних питань, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки України;</p> <p>Верховній Раді України про виконання покладених на Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина, інших питань;</p> <p>Кабінету Міністрів України звіт про діяльність Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.</p>
<p>Закон України «Про Антимонопольний комітет України» (Відомості Верховної Ради України , 1993, № 50, ст.472)</p>	
<p>Стаття 2. Підконтрольність, підзвітність та відкритість діяльності Антимонопольного комітету України</p> <p>Антимонопольний комітет України підконтрольний Президенту України та підзвітний Верховній Раді України.</p>	<p>Стаття 2. Підконтрольність, підзвітність та відкритість діяльності Антимонопольного комітету України</p> <p>Антимонопольний комітет України підконтрольний Кабінету Міністрів України та підзвітний Верховній Раді України.</p>

<p>Антимонопольний комітет України щорічно подає Верховній Раді України звіт про свою діяльність.</p> <p>Антимонопольний комітет України оприлюднює інформацію та надає інформацію на запити відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".</p>	<p>Антимонопольний комітет України щорічно подає Верховній Раді України звіт про свою діяльність.</p> <p>Антимонопольний комітет України оприлюднює інформацію та надає інформацію на запити відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".</p>
<p>Стаття 6. Система органів Антимонопольного комітету України</p> <p>Антимонопольний комітет України утворюється у складі Голови та восьми державних уповноважених.</p> <p>Голова Антимонопольного комітету України має першого заступника та заступника Голови Антимонопольного комітету України, які призначаються з числа державних уповноважених. У разі необхідності для забезпечення здійснення Антимонопольним комітетом України окремих завдань за рішенням Президента України в Антимонопольному комітеті України додатково вводиться посада заступника Голови Антимонопольного комітету України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 6. Система органів Антимонопольного комітету України</p> <p>Антимонопольний комітет України утворюється у складі Голови та восьми державних уповноважених.</p> <p>Голова Антимонопольного комітету України має першого заступника та заступника Голови Антимонопольного комітету України, які призначаються з числа державних уповноважених. У разі необхідності для забезпечення здійснення Антимонопольним комітетом України окремих завдань за рішенням Голови Антимонопольного комітету України в Антимонопольному комітеті України додатково вводиться посада заступника Голови Антимонопольного комітету України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 7. Повноваження Антимонопольного комітету України</p> <p>...</p> <p>У сфері формування та реалізації конкурентної політики, сприяння розвитку конкуренції, нормативного і методичного забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України та застосування законодавства про захист</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Антимонопольного комітету України</p> <p>...</p> <p>У сфері формування та реалізації конкурентної політики, сприяння розвитку конкуренції, нормативного і методичного забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України та застосування законодавства про захист</p>

економічної конкуренції Антимонопольний комітет України має такі повноваження:

...
3) брати участь у розробленні та вносити в установленому порядку ~~Президенту України та~~ Кабінету Міністрів України пропозиції щодо законів та інших нормативно-правових актів, які регулюють питання розвитку конкуренції, конкурентної політики та демонополізації економіки, погоджувати проекти нормативно-правових актів ~~Президента України,~~ Кабінету Міністрів України, центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, що можуть вплинути на конкуренцію;

...
9) брати участь у розробленні та внесенні ~~Президенту України та~~ Кабінету Міністрів України пропозицій щодо проектів нормативно-правових актів з питань конкурентної політики, розвитку і захисту конкуренції та демонополізації економіки;

...
14) вносити пропозиції ~~Президенту України,~~ Кабінету Міністрів України, Національному банку України, приписи органам влади, органам місцевого самоврядування щодо зміни прийнятих ними нормативно-правових актів, які не відповідають законодавству про захист економічної конкуренції або внаслідок неоднозначного розуміння яких створюються перешкоди для розвитку конкуренції;

економічної конкуренції Антимонопольний комітет України має такі повноваження:

...
3) брати участь у розробленні та вносити в установленому порядку Кабінету Міністрів України пропозиції щодо законів та інших нормативно-правових актів, які регулюють питання розвитку конкуренції, конкурентної політики та демонополізації економіки, погоджувати проекти нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, що можуть вплинути на конкуренцію;

...
9) брати участь у розробленні та внесенні Кабінету Міністрів України пропозицій щодо проектів нормативно-правових актів з питань конкурентної політики, розвитку і захисту конкуренції та демонополізації економіки;

...
14) вносити пропозиції Кабінету Міністрів України, Національному банку України, приписи органам влади, органам місцевого самоврядування щодо зміни прийнятих ними нормативно-правових актів, які не відповідають законодавству про захист економічної конкуренції або внаслідок неоднозначного розуміння яких створюються перешкоди для розвитку конкуренції;

<p>Стаття 9. Голова Антимонопольного комітету України Голова Антимонопольного комітету України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України за згодою Верховної Ради України.</p> <p>Строк повноважень Голови Антимонопольного комітету України становить сім років. Голова Антимонопольного комітету України не може призначатися на цю посаду більше ніж на два строки підряд.</p> <p>Після закінчення строку повноважень Голова Антимонопольного комітету України продовжує виконувати свої обов'язки до призначення нового Голови.</p> <p>Голова Антимонопольного комітету України може бути звільнений з посади у разі вчинення ним злочину та у зв'язку з неможливістю виконання обов'язків за станом здоров'я. Голова Антимонопольного комітету України має право заявити про свою відставку Президенту України. Припинення повноважень Голови Комітету не тягне за собою складання повноважень державними уповноваженими Антимонопольного комітету України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Голова Антимонопольного комітету України Голова Антимонопольного комітету України призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.</p> <p>Строк повноважень Голови Антимонопольного комітету України становить сім років. Голова Антимонопольного комітету України не може призначатися на цю посаду більше ніж на два строки підряд.</p> <p>Після закінчення строку повноважень Голова Антимонопольного комітету України продовжує виконувати свої обов'язки до призначення нового Голови.</p> <p>Голова Антимонопольного комітету України може бути звільнений з посади у разі вчинення ним злочину та у зв'язку з неможливістю виконання обов'язків за станом здоров'я. Голова Антимонопольного комітету України має право заявити про свою відставку Верховній Раді України та Прем'єр-міністру України. Припинення повноважень Голови Комітету не тягне за собою складання повноважень державними уповноваженими Антимонопольного комітету України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 10. Заступники Голови Антимонопольного комітету України Перший заступник і заступник Голови Антимонопольного комітету України з числа державних уповноважених призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України та звільняються з посад Президентом України. Прем'єр-міністр України вносить</p>	<p>Стаття 10. Заступники Голови Антимонопольного комітету України Перший заступник і заступник Голови Антимонопольного комітету України з числа державних уповноважених призначаються на посади та звільняються з посад Головою Антимонопольного комітету України.</p>

<p>~~на розгляд Президента України подання про призначення на посади першого заступника і заступника Голови Антимонопольного комітету України відповідно до пропозицій Голови Антимонопольного комітету України.~~</p> <p>...</p>	<p>...</p>
<p>Стаття 11. Державні уповноважені Антимонопольного комітету України</p> <p>Державні уповноважені Антимонопольного комітету України призначаються на посади за поданням Прем'єр-міністра України, яке вноситься на підставі пропозицій Голови Антимонопольного комітету України, та звільняються з посад Президентом України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 11. Державні уповноважені Антимонопольного комітету України</p> <p>Державні уповноважені Антимонопольного комітету України призначаються на посади та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України на підставі пропозицій Голови Антимонопольного комітету.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 30. Посвідчення працівника Антимонопольного комітету України</p> <p>Державні уповноважені, голови територіальних відділень, відповідальні працівники Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень мають службове посвідчення. Положення про службове посвідчення працівника Антимонопольного комітету затверджується Президентом України.</p>	<p>Стаття 30. Посвідчення працівника Антимонопольного комітету України</p> <p>Державні уповноважені, голови територіальних відділень, відповідальні працівники Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень мають службове посвідчення. Положення про службове посвідчення працівника Антимонопольного комітету затверджується Головою Антимонопольного комітету України.</p>
<p align="center">Закон України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» (Відомості Верховної Ради України , 1992, N 50, ст.676)</p>	
<p>Стаття 5. Порядок створення спеціальної (вільної) економічної зони</p>	<p>Стаття 5. Порядок створення спеціальної (вільної) економічної зони</p>

<p>Спеціальні (вільні) економічні зони створюються Верховною Радою України за ініціативою ~~Президента України~~, Кабінету Міністрів України або місцевих Рад народних депутатів України та місцевої державної адміністрації.</p> <p>У разі створення спеціальної (вільної) економічної зони за ініціативою ~~Президента України або~~ Кабінету Міністрів України відповідне рішення може бути прийнято лише після одержання письмової згоди відповідної місцевої Ради народних депутатів України та місцевої державної адміністрації, на території якої передбачається розташувати спеціальну (вільну) економічну зону.</p> <p>У разі коли ініціатива у створенні спеціальної (вільної) економічної зони належить місцевим Радам народних депутатів та місцевим державним адміністраціям, вони подають відповідну пропозицію Кабінету Міністрів України.</p> <p>Кабінет Міністрів України повинен розглянути пропозицію про створення спеціальної (вільної) економічної зони у шестидесятиденний строк з дня її надходження і подати висновок з цього питання до Верховної Ради України.</p> <p>Пропозиції щодо зміни статусу і території спеціальної (вільної) економічної зони подаються в порядку, передбаченому цим Законом для створення спеціальної (вільної) економічної зони.</p> <p>Загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон в Республіці Крим визначаються</p>	<p>Спеціальні (вільні) економічні зони створюються Верховною Радою України за ініціативою Кабінету Міністрів України або місцевих Рад народних депутатів України та місцевої державної адміністрації.</p> <p>У разі створення спеціальної (вільної) економічної зони за ініціативою Кабінету Міністрів України відповідне рішення може бути прийнято лише після одержання письмової згоди відповідної місцевої Ради народних депутатів України та місцевої державної адміністрації, на території якої передбачається розташувати спеціальну (вільну) економічну зону.</p> <p>У разі коли ініціатива у створенні спеціальної (вільної) економічної зони належить місцевим Радам народних депутатів та місцевим державним адміністраціям, вони подають відповідну пропозицію Кабінету Міністрів України.</p> <p>Кабінет Міністрів України повинен розглянути пропозицію про створення спеціальної (вільної) економічної зони у шестидесятиденний строк з дня її надходження і подати висновок з цього питання до Верховної Ради України.</p> <p>Пропозиції щодо зміни статусу і території спеціальної (вільної) економічної зони подаються в порядку, передбаченому цим Законом для створення спеціальної (вільної) економічної зони.</p> <p>Загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон в Республіці Крим визначаються згідно з Законом України "Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим".</p>
---	--

<p>згідно з Законом України "Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим".</p>	
<p>Стаття 6. Документи про створення спеціальної (вільної) економічної зони</p> <p>Документи про створення спеціальної (вільної) економічної зони повинні містити:</p> <p>а) рішення місцевої Ради та місцевої державної адміністрації з клопотанням про створення спеціальної (вільної) економічної зони (у разі створення спеціальної (вільної) економічної зони за їх ініціативою) або письмову згоду відповідних місцевих Рад народних депутатів та місцевих державних адміністрацій, на території яких має бути розташована спеціальна (вільна) економічна зона (у разі створення спеціальної (вільної) економічної зони за ініціативою ~~Президента України або~~ Кабінету Міністрів України);</p> <p>б) проект положення про її статус та систему управління, офіційну назву спеціальної (вільної) економічної зони;</p> <p>в) точний опис кордонів спеціальної (вільної) економічної зони та карту її території;</p> <p>г) техніко-економічне обґрунтування доцільності створення і функціонування спеціальної (вільної) економічної зони згідно з статтею 7 цього Закону;</p> <p>д) проект закону про створення конкретної спеціальної (вільної) економічної зони.</p> <p>Інші документи вимагатися не можуть.</p>	<p>Стаття 6. Документи про створення спеціальної (вільної) економічної зони</p> <p>Документи про створення спеціальної (вільної) економічної зони повинні містити:</p> <p>а) рішення місцевої Ради та місцевої державної адміністрації з клопотанням про створення спеціальної (вільної) економічної зони (у разі створення спеціальної (вільної) економічної зони за їх ініціативою) або письмову згоду відповідних місцевих Рад народних депутатів та місцевих державних адміністрацій, на території яких має бути розташована спеціальна (вільна) економічна зона (у разі створення спеціальної (вільної) економічної зони за ініціативою Кабінету Міністрів України);</p> <p>б) проект положення про її статус та систему управління, офіційну назву спеціальної (вільної) економічної зони;</p> <p>в) точний опис кордонів спеціальної (вільної) економічної зони та карту її території;</p> <p>г) техніко-економічне обґрунтування доцільності створення і функціонування спеціальної (вільної) економічної зони згідно з статтею 7 цього Закону;</p> <p>д) проект закону про створення конкретної спеціальної (вільної) економічної зони.</p> <p>Інші документи вимагатися не можуть.</p>
<p>Стаття 24. Порядок ліквідації спеціальної (вільної) економічної зони</p>	<p>Стаття 24. Порядок ліквідації спеціальної (вільної) економічної зони</p>

Спеціальна (вільна) економічна зона вважається ліквідованою з моменту закінчення строку, на який її було створено, якщо його не буде продовжено Верховною Радою України.

Спеціальна (вільна) економічна зона може бути ліквідована Верховною Радою України до закінчення строку, на який її було створено, за поданням ~~Президента України~~ **або** Кабінету Міністрів України.

Питання про доцільність продовження строку функціонування спеціальної (вільної) економічної зони або її дострокову ліквідацію може бути передано для вивчення комісії незалежних експертів, створюваній Верховною Радою України.

Верховна Рада України повинна розглянути подані пропозиції і у тримісячний строк з дня подання зазначеної пропозиції винести відповідне рішення.

Спеціальна (вільна) економічна зона вважається ліквідованою з моменту прийняття відповідного закону про її ліквідацію.

Для вирішення майнових та інших питань, пов'язаних з ліквідацією спеціальної (вільної) економічної зони, врегулювання фінансових відносин між органом господарського розвитку і управління та суб'єктами економічної діяльності спеціальної (вільної) економічної зони Кабінетом Міністрів України створюється ліквідаційна комісія, яка набуває усіх повноважень щодо управління спеціальною (вільною) економічною зоною до

Спеціальна (вільна) економічна зона вважається ліквідованою з моменту закінчення строку, на який її було створено, якщо його не буде продовжено Верховною Радою України.

Спеціальна (вільна) економічна зона може бути ліквідована Верховною Радою України до закінчення строку, на який її було створено, за поданням Кабінету Міністрів України.

Питання про доцільність продовження строку функціонування спеціальної (вільної) економічної зони або її дострокову ліквідацію може бути передано для вивчення комісії незалежних експертів, створюваній Верховною Радою України.

Верховна Рада України повинна розглянути подані пропозиції і у тримісячний строк з дня подання зазначеної пропозиції винести відповідне рішення.

Спеціальна (вільна) економічна зона вважається ліквідованою з моменту прийняття відповідного закону про її ліквідацію.

Для вирішення майнових та інших питань, пов'язаних з ліквідацією спеціальної (вільної) економічної зони, врегулювання фінансових відносин між органом господарського розвитку і управління та суб'єктами економічної діяльності спеціальної (вільної) економічної зони Кабінетом Міністрів України створюється ліквідаційна комісія, яка набуває усіх повноважень щодо управління спеціальною (вільною) економічною зоною до

моменту остаточного вирішення всіх питань, пов'язаних з ліквідацією спеціальної (вільної) економічної зони.	моменту остаточного вирішення всіх питань, пов'язаних з ліквідацією спеціальної (вільної) економічної зони.
Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України , 2003, №№ 49-51, ст. 376)	
<p>Стаття 81. Рада Накопичувального фонду</p> <p>1. Рада Накопичувального фонду створюється з метою здійснення повноважень, передбачених статтею 82 цього Закону.</p> <p>2. До складу Ради Накопичувального фонду входять 14 осіб, які на пропорційній основі призначаються Президентом України та Верховною Радою України.</p> <p>Президент України призначає сім членів Ради Накопичувального фонду шляхом прийняття відповідного указу - по одному представнику від центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної фінансової політики, державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, економічного розвитку, національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, ~~Ради національної безпеки і оборони України~~ та Пенсійного фонду.</p> <p>...</p> <p>8. Повноваження членів Ради Накопичувального фонду припиняються у зв'язку із закінченням строку їх повноважень.</p> <p>Повноваження члена Ради Накопичувального фонду припиняються достроково:</p>	<p>Стаття 81. Рада Накопичувального фонду</p> <p>1. Рада Накопичувального фонду створюється з метою здійснення повноважень, передбачених статтею 82 цього Закону.</p> <p>2. До складу Ради Накопичувального фонду входять 12 осіб, які на пропорційній основі призначаються Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України.</p> <p>Кабінет Міністрів України призначає шість членів Ради Накопичувального фонду шляхом прийняття відповідного розпорядження - по одному представнику від центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної фінансової політики, державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, економічного розвитку, національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та Пенсійного фонду.</p> <p>...</p> <p>8. Повноваження членів Ради Накопичувального фонду припиняються у зв'язку із закінченням строку їх повноважень.</p> <p>Повноваження члена Ради Накопичувального фонду припиняються достроково:</p> <p>у разі складення повноважень за його особистою заявою;</p>

<p>у разі складення повноважень за його особистою заявою; у разі припинення повноважень на посаді; з ініціативи відповідно Президента України або Верховної Ради України; у разі систематичного невиконання або неналежного виконання покладених на нього обов'язків; у разі вчинення дій, які призвели до розкриття конфіденційної інформації про умови та технічне завдання конкурсу, що встановлено судом; у разі набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього; у разі визнання його за рішенням суду таким, що не відповідає вимогам, передбаченим частиною третьою цієї статті; у разі неучасті більше ніж у трьох чергових засіданнях Ради Накопичувального фонду; у разі припинення громадянства України або виїзду за межі України на постійне місце проживання; у разі визнання недієздатним, безвісно відсутнім або оголошення померлим; у разі смерті.</p> <p>9. Звільнення членів Ради Накопичувального фонду здійснюється шляхом прийняття Президентом України відповідного указу, а Верховною Радою України - відповідної постанови.</p> <p>10. Рада Накопичувального фонду здійснює свою діяльність на підставі цього Закону та Регламенту Ради Накопичувального фонду.</p>	<p>у разі припинення повноважень на посаді; з ініціативи відповідно Кабінету Міністрів України або Верховної Ради України; у разі систематичного невиконання або неналежного виконання покладених на нього обов'язків; у разі вчинення дій, які призвели до розкриття конфіденційної інформації про умови та технічне завдання конкурсу, що встановлено судом; у разі набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього; у разі визнання його за рішенням суду таким, що не відповідає вимогам, передбаченим частиною третьою цієї статті; у разі неучасті більше ніж у трьох чергових засіданнях Ради Накопичувального фонду; у разі припинення громадянства України або виїзду за межі України на постійне місце проживання; у разі визнання недієздатним, безвісно відсутнім або оголошення померлим; у разі смерті.</p> <p>9. Звільнення членів Ради Накопичувального фонду здійснюється шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України відповідного розпорядження, а Верховною Радою України - відповідної постанови.</p> <p>10. Рада Накопичувального фонду здійснює свою діяльність на підставі цього Закону та Регламенту Ради Накопичувального фонду.</p>
--	---

**Закон України «Про запобігання корупції»
(Відомості Верховної Ради , 2014, № 49, ст.2056)**

<p>Стаття 5. Склад Національного агентства</p> <p>...</p> <p>4. До складу конкурсної комісії входять:</p> <p>1) особа, визначена Верховною Радою України за поданням комітету Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання боротьби з організованою злочинністю і корупцією;</p> <p>~~2) особа, визначена Президентом України;~~</p> <p>3) особа, визначена Кабінетом Міністрів України;</p> <p>4) керівник спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;</p> <p>5) чотири особи, запропоновані громадськими об'єднаннями, що мають досвід роботи у сфері запобігання корупції, які відбираються в порядку, визначеному Положенням про конкурс.</p>	<p>Стаття 5. Склад Національного агентства</p> <p>...</p> <p>4. До складу конкурсної комісії входять:</p> <p>1) особа, визначена Верховною Радою України за поданням комітету Верховної Ради України, до предмету відання якого належать питання боротьби з організованою злочинністю і корупцією;</p> <p><i>виключити</i></p> <p>3) дві особи, визначені Кабінетом Міністрів України;</p> <p>4) керівник спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної служби;</p> <p>5) чотири особи, запропоновані громадськими об'єднаннями, що мають досвід роботи у сфері запобігання корупції, які відбираються в порядку, визначеному Положенням про конкурс.</p>
<p>Стаття 19. Антикорупційні програми</p> <p>1. Антикорупційні програми приймаються в:</p> <p>Адміністрації Президента України, Апараті Верховної Ради України, Секретаріаті Кабінету Міністрів України, Секретаріаті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Генеральній прокуратурі України, Службі безпеки України, міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, інших державних органах, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, обласних, Київській та Севастопольській міських державних</p>	<p>Стаття 19. Антикорупційні програми</p> <p>1. Антикорупційні програми приймаються в:</p> <p>Канцелярії Президента України, Апараті Верховної Ради України, Секретаріаті Кабінету Міністрів України, Секретаріаті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Генеральній прокуратурі України, Службі безпеки України, міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, інших державних органах, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, обласних, Київській та Севастопольській міських державних</p>

<p>адміністраціях, державних цільових фондах - шляхом затвердження їх керівниками;</p>	<p>адміністраціях, державних цільових фондах - шляхом затвердження їх керівниками;</p>
<p>Стаття 56. Спеціальна перевірка</p> <p>1. Стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, а також посад з підвищеним корупційним ризиком, перелік яких затверджується Національним агентством, проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто.</p> <p>Спеціальна перевірка не проводиться щодо:</p> <p>1) ~~кандидатів на пост Президента України~~, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів, старост;</p> <p>...</p> <p>2. Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника (заступника керівника) державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або їх апарату, на зайняття посади в якому претендує особа, крім випадків, установлених законом. Для забезпечення організації проведення спеціальної перевірки керівник відповідного державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або їх апарату може визначити відповідальний структурний підрозділ.</p> <p>Особливості організації проведення спеціальної перевірки щодо кандидатів на посаду судді визначаються Законом України "Про судоустрій і статус суддів".</p>	<p>Стаття 56. Спеціальна перевірка</p> <p>1. Стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, а також посад з підвищеним корупційним ризиком, перелік яких затверджується Національним агентством, проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто.</p> <p>Спеціальна перевірка не проводиться щодо:</p> <p>1) кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів, старост;</p> <p>...</p> <p>2. Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника (заступника керівника) державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або їх апарату, на зайняття посади в якому претендує особа, крім випадків, установлених законом. Для забезпечення організації проведення спеціальної перевірки керівник відповідного державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або їх апарату може визначити відповідальний структурний підрозділ.</p> <p>Особливості організації проведення спеціальної перевірки щодо кандидатів на посаду судді визначаються Законом</p>

Абзац відсутній

Щодо кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, обрання яких здійснюється з'їздом суддів України, з'їздом адвокатів України, всеукраїнською конференцією прокурорів, з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, організація проведення спеціальної перевірки покладається на секретаріат Вищої ради правосуддя, секретаріат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно.

Щодо кандидатів на зайняття інших посад, призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, організація проведення спеціальної перевірки покладається відповідно на **Главу Адміністрації Президента України, Керівника Апарату Верховної Ради України, Міністра Кабінету Міністрів України** або їх заступників.

Організація проведення спеціальної перевірки у новостворених державних органах покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної служби, до моменту утворення у такому новоствореному органі відповідального за це структурного підрозділу.

України "Про судоустрій і статус суддів", **Законом України «Про Президента України».**

Особливості організації проведення спеціальної перевірки щодо кандидатів на пост Президента України визначаються Законом України «Про Президента України».

Щодо кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, обрання яких здійснюється з'їздом суддів України, з'їздом адвокатів України, всеукраїнською конференцією прокурорів, з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, організація проведення спеціальної перевірки покладається на секретаріат Вищої ради правосуддя, секретаріат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно.

Щодо кандидатів на зайняття інших посад, призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, організація проведення спеціальної перевірки покладається відповідно на **Голову Канцелярії Президента України, Керівника Апарату Верховної Ради України, Міністра Кабінету Міністрів України** або їх заступників.

Організація проведення спеціальної перевірки у новостворених державних органах покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної служби, до моменту утворення у такому новоствореному органі відповідального за це структурного підрозділу.

Стаття 57. Порядок проведення спеціальної перевірки

1. Спеціальна перевірка проводиться за письмовою згодою особи, яка претендує на зайняття посади, у строк, що не перевищує двадцяти п'яти календарних днів з дня надання згоди на проведення спеціальної перевірки.

У разі ненадання особою такої згоди питання щодо призначення її на посаду не розглядається.

Порядок проведення спеціальної перевірки та форма згоди на проведення спеціальної перевірки затверджуються Кабінетом Міністрів України.

...

3. Після одержання письмової згоди особи, яка претендує на зайняття посади, на проведення спеціальної перевірки орган, на посаду в якому претендує особа, не пізніше наступного дня надсилає до відповідних державних органів, до компетенції яких належить проведення спеціальної перевірки відомостей, передбачених у частині третій статті 56, або до їх територіальних органів (за наявності) запит про перевірку відомостей щодо особи, яка претендує на зайняття відповідної посади, за формою, яку затверджує Кабінет Міністрів України.

Запит підписує керівник органу, на посаду в якому претендує особа, а в разі його відсутності - особа, яка виконує обов'язки керівника, або один з його заступників відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

До запиту додаються копії документів, зазначених у частині другій цієї статті.

Стаття 57. Порядок проведення спеціальної перевірки

1. Спеціальна перевірка проводиться за письмовою згодою особи, яка претендує на зайняття посади, у строк, що не перевищує двадцяти п'яти календарних днів з дня надання згоди на проведення спеціальної перевірки.

У разі ненадання особою такої згоди питання щодо призначення її на посаду не розглядається.

Порядок проведення спеціальної перевірки та форма згоди на проведення спеціальної перевірки затверджуються Кабінетом Міністрів України.

...

3. Після одержання письмової згоди особи, яка претендує на зайняття посади, на проведення спеціальної перевірки орган, на посаду в якому претендує особа, не пізніше наступного дня надсилає до відповідних державних органів, до компетенції яких належить проведення спеціальної перевірки відомостей, передбачених у частині третій статті 56, або до їх територіальних органів (за наявності) запит про перевірку відомостей щодо особи, яка претендує на зайняття відповідної посади, за формою, яку затверджує Кабінет Міністрів України.

Запит підписує керівник органу, на посаду в якому претендує особа, а в разі його відсутності - особа, яка виконує обов'язки керівника, або один з його заступників відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

До запиту додаються копії документів, зазначених у частині другій цієї статті.

<p>Щодо кандидатів на зайняття посад (крім посади судді), призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, такий запит надсилається до відповідних державних органів (їх територіальних органів) відповідно Главою Адміністрації Президента України, Керівником Апарату Верховної Ради України, Міністром Кабінету Міністрів України (їх заступниками або іншою визначеною ними посадовою особою) через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної служби.</p>	<p>Щодо кандидатів на зайняття посад (крім посади судді), призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, такий запит надсилається до відповідних державних органів (їх територіальних органів) відповідно Головою Канцелярії Президента України, Керівником Апарату Верховної Ради України, Міністром Кабінету Міністрів України (їх заступниками або іншою визначеною ними посадовою особою) через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної служби.</p>
<p>Стаття 58. Результати проведення спеціальної перевірки ...</p> <p>3. Орган, на посаду в якому претендує особа, на підставі одержаної інформації готує довідку про результати спеціальної перевірки за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Щодо кандидатів на зайняття посад (крім посади судді), призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, таку довідку готує відповідний структурний підрозділ Адміністрації Президента України, Апарату Верховної Ради України або Секретаріату Кабінету Міністрів України.</p> <p>Особи, щодо яких проведена спеціальна перевірка, мають право на ознайомлення з довідкою про результати спеціальної перевірки та в разі незгоди з результатами перевірки можуть подати відповідному органу державної</p>	<p>Стаття 58. Результати проведення спеціальної перевірки ...</p> <p>3. Орган, на посаду в якому претендує особа, на підставі одержаної інформації готує довідку про результати спеціальної перевірки за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Щодо кандидатів на зайняття посад (крім посади судді), призначення (обрання) на які здійснюється Президентом України, Верховною Радою України або Кабінетом Міністрів України, таку довідку готує відповідний структурний підрозділ Канцелярії Президента України, Апарату Верховної Ради України або Секретаріату Кабінету Міністрів України.</p> <p>Особи, щодо яких проведена спеціальна перевірка, мають право на ознайомлення з довідкою про результати спеціальної перевірки та в разі незгоди з результатами перевірки можуть подати відповідному органу державної</p>

<p>влади, органу місцевого самоврядування свої зауваження у письмовій формі. Ці зауваження підлягають розгляду у семиденний строк з дня їх надходження.</p> <p>Інформація про результати спеціальної перевірки та документи щодо її проведення є конфіденційними, якщо вони не містять відомостей, що становлять державну таємницю.</p> <p>Документи, що були подані особою, яка претендувала на зайняття посади, для проведення спеціальної перевірки, у разі призначення (обрання) її на посаду передаються для зберігання в особовій справі, а в разі відмови у призначенні (обранні) на посаду повертаються цій особі під розписку, крім випадків, коли встановлено неправдивість цих документів, та інших випадків, передбачених законом.</p> <p>Довідка про результати спеціальної перевірки додається до документів, поданих особою, або до особової справи, якщо прийнято рішення про її призначення (обрання) на посаду.</p>	<p>влади, органу місцевого самоврядування свої зауваження у письмовій формі. Ці зауваження підлягають розгляду у семиденний строк з дня їх надходження.</p> <p>Інформація про результати спеціальної перевірки та документи щодо її проведення є конфіденційними, якщо вони не містять відомостей, що становлять державну таємницю.</p> <p>Документи, що були подані особою, яка претендувала на зайняття посади, для проведення спеціальної перевірки, у разі призначення (обрання) її на посаду передаються для зберігання в особовій справі, а в разі відмови у призначенні (обранні) на посаду повертаються цій особі під розписку, крім випадків, коли встановлено неправдивість цих документів, та інших випадків, передбачених законом.</p> <p>Довідка про результати спеціальної перевірки додається до документів, поданих особою, або до особової справи, якщо прийнято рішення про її призначення (обрання) на посаду.</p>
<p>Закон України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради , 2015, № 40-41, ст.379)</p>	
<p>Стаття 3. Правова основа діяльності поліції</p> <p>1. У своїй діяльності поліція керується <u>Конституцією України</u>, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, ~~актами Президента України~~ та постановами Верховної Ради України, прийнятими</p>	<p>Стаття 3. Правова основа діяльності поліції</p> <p>1. У своїй діяльності поліція керується <u>Конституцією України</u>, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів</p>

<p>відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.</p>	<p>України, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.</p>
<p>Стаття 22. Основні повноваження керівника поліції</p> <p>1. Керівник поліції:</p> <p>1) очолює поліцію та здійснює керівництво її діяльністю, забезпечує виконання покладених на неї завдань;</p> <p>2) у межах компетенції організовує та контролює виконання поліцією <u>Конституції</u> та законів України, ~~актів Президента України~~, актів Кабінету Міністрів України, наказів міністерств, а також наказів і доручень Міністра внутрішніх справ України з питань, що належать до сфери діяльності поліції;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 22. Основні повноваження керівника поліції</p> <p>1. Керівник поліції:</p> <p>1) очолює поліцію та здійснює керівництво її діяльністю, забезпечує виконання покладених на неї завдань;</p> <p>2) у межах компетенції організовує та контролює виконання поліцією <u>Конституції</u> та законів України, актів Кабінету Міністрів України, наказів міністерств, а також наказів і доручень Міністра внутрішніх справ України з питань, що належать до сфери діяльності поліції;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 71. Відрядження поліцейських до державних (міждержавних) органів, установ та організацій із залишенням на службі в поліції</p> <p>1. Поліцейські за їхньою згодою можуть бути відряджені до органів державної влади, установ та організацій із залишенням на службі в поліції, але зі звільненням із займаної посади з подальшим призначенням на посади відповідно до переліку посад, які можуть бути заміщені поліцейськими в державних органах, установах та організаціях, що затверджується Президентом України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 71. Відрядження поліцейських до державних (міждержавних) органів, установ та організацій із залишенням на службі в поліції</p> <p>1. Поліцейські за їхньою згодою можуть бути відряджені до органів державної влади, установ та організацій із залишенням на службі в поліції, але зі звільненням із займаної посади з подальшим призначенням на посади відповідно до переліку посад, які можуть бути заміщені поліцейськими в державних органах, установах та організаціях, що затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 80. Види спеціальних звань поліцейських</p>	<p>Стаття 80. Види спеціальних звань поліцейських</p>

<p>...</p> <p>3. Граничні спеціальні звання поліції вищого складу поліції за штатними посадами встановлюються Президентом України.</p>	<p>...</p> <p>3. Граничні спеціальні звання поліції вищого складу поліції за штатними посадами встановлюються Президентом України за вмотивованими пропозиціями Прем'єр-міністра України, попередньо схваленими комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належить питання забезпечення правоохоронної діяльності.</p>
<p>Стаття 81. Присвоєння первинних спеціальних звань</p> <p>1. Первинні звання молодшого складу поліції присвоюються керівниками органів поліції, керівниками навчальних закладів, які здійснюють підготовку поліцейських, та науково-дослідних установ поліції, які приймають рішення про прийняття на службу в поліції, одночасно з рішенням про прийняття на службу та призначення на посаду.</p> <p>2. Первинні спеціальні звання середнього складу поліції присвоює керівник поліції в <u>порядку</u>, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.</p> <p>3. Первинні спеціальні звання вищого складу поліції присвоюються Президентом України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 81. Присвоєння первинних спеціальних звань</p> <p>1. Первинні звання молодшого складу поліції присвоюються керівниками органів поліції, керівниками навчальних закладів, які здійснюють підготовку поліцейських, та науково-дослідних установ поліції, які приймають рішення про прийняття на службу в поліції, одночасно з рішенням про прийняття на службу та призначення на посаду.</p> <p>2. Первинні спеціальні звання середнього складу поліції присвоює керівник поліції в <u>порядку</u>, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.</p> <p>3. Первинні спеціальні звання вищого складу поліції присвоюються Президентом України за вмотивованими пропозиціями Прем'єр-міністра України, попередньо схваленими комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належить питання забезпечення правоохоронної діяльності.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 82. Присвоєння чергових спеціальних звань поліції</p>	<p>Стаття 82. Присвоєння чергових спеціальних звань поліції</p>

<p>...</p> <p>5. Чергові спеціальні звання поліції мають право присвоювати:</p> <p>1) керівники поліції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, науково-дослідних установ, ректори (керівники) вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, та прирівняні до них керівники - спеціальні звання поліції молодшого, середнього складу поліції до підполковника поліції включно поліцейським, щодо яких вони є безпосередніми або прямими керівниками (начальниками);</p> <p>2) керівник поліції - спеціальні звання поліції молодшого, середнього складу поліції до полковника поліції включно, у тому числі заступникам керівника поліції;</p> <p>3) Міністр внутрішніх справ України - спеціальні звання поліції молодшого, середнього складу поліції до полковника поліції включно, керівнику поліції;</p> <p>4) Президент України - спеціальні звання поліції вищого складу поліції.</p>	<p>...</p> <p>5. Чергові спеціальні звання поліції мають право присвоювати:</p> <p>1) керівники поліції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, науково-дослідних установ, ректори (керівники) вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, та прирівняні до них керівники - спеціальні звання поліції молодшого, середнього складу поліції до підполковника поліції включно поліцейським, щодо яких вони є безпосередніми або прямими керівниками (начальниками);</p> <p>2) керівник поліції - спеціальні звання поліції молодшого, середнього складу поліції до полковника поліції включно, у тому числі заступникам керівника поліції;</p> <p>3) Міністр внутрішніх справ України - спеціальні звання поліції молодшого, середнього складу поліції до полковника поліції включно, керівнику поліції;</p> <p>4) Президент України за вмотивованими пропозиціями Прем'єр-міністра України, попередньо схваленими комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належить питання забезпечення правоохоронної діяльності - спеціальні звання поліції вищого складу поліції.</p>
<p>Стаття 85. Пониження та позбавлення спеціальних звань поліції</p> <p>...</p> <p>5. Указ Президента України про присвоєння спеціального звання поліції, виданий з порушенням вимог, визначених</p>	<p>Стаття 85. Пониження та позбавлення спеціальних звань поліції</p> <p>...</p> <p>5. Розпорядження Президента України про присвоєння спеціального звання поліції, виданий з порушенням вимог,</p>

<p>цим Законом, підлягає скасуванню незалежно від часу, що минув із дня його видання, указом Президента України або на підставі рішення суду.</p> <p>...</p>	<p>визначених цим Законом або законом України «Про Президента України», підлягає скасуванню незалежно від часу, що минув із дня його видання, розпорядженням Президента України або на підставі рішення суду.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Державну спеціальну службу транспорту» (Відомості Верховної Ради України , 2004, N 19, ст.269)</p>	
<p>Стаття 3. Правові засади діяльності Державної спеціальної служби транспорту</p> <p>Правовими засадами діяльності Державної спеціальної служби транспорту є Конституція України, цей та інші закони України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, ~~акти Президента України та~~ Кабінету Міністрів України, накази та директиви Міністра оборони України, спільні накази Міністерства оборони України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, а також накази та директиви начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України, що регулюють відносини щодо планування застосування сил оборони та організації підготовки військ.</p> <p>Діяльність Державної спеціальної служби транспорту здійснюється на основі принципів законності, єдиноначальності та централізації управління, узгодження дій з Генеральним штабом Збройних Сил України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує</p>	<p>Стаття 3. Правові засади діяльності Державної спеціальної служби транспорту</p> <p>Правовими засадами діяльності Державної спеціальної служби транспорту є Конституція України, цей та інші закони України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, акти Кабінету Міністрів України, накази та директиви Міністра оборони України, спільні накази Міністерства оборони України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, а також накази та директиви начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України, що регулюють відносини щодо планування застосування сил оборони та організації підготовки військ.</p> <p>Діяльність Державної спеціальної служби транспорту здійснюється на основі принципів законності, єдиноначальності та централізації управління, узгодження дій з Генеральним штабом Збройних Сил України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує</p>

<p>формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури.</p> <p>Функції та повноваження Державної спеціальної служби транспорту визначаються Положенням, яке затверджується Президентом України.</p>	<p>формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури.</p> <p>Функції та повноваження Державної спеціальної служби транспорту визначаються Положенням, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 4. Структура та чисельність Державної спеціальної служби транспорту, місця розташування її підрозділів</p> <p>...</p> <p>Місця розташування на території України всіх структурних підрозділів Державної спеціальної служби транспорту визначаються Президентом України за поданням Міністерства оборони України, погодженим з Генеральним штабом Збройних Сил України та відповідними органами місцевого самоврядування.</p> <p>Гранична чисельність особового складу органу управління Державною спеціальною службою транспорту затверджується Президентом України за поданням Міністерства оборони України, погодженим з Генеральним штабом Збройних Сил України.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 4. Структура та чисельність Державної спеціальної служби транспорту, місця розташування її підрозділів</p> <p>...</p> <p>Місця розташування на території України всіх структурних підрозділів Державної спеціальної служби транспорту визначаються Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства оборони України, погодженим з Генеральним штабом Збройних Сил України та відповідними органами місцевого самоврядування.</p> <p>Гранична чисельність особового складу органу управління Державною спеціальною службою транспорту затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства оборони України, погодженим з Генеральним штабом Збройних Сил України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 5. Комплектування особового складу Державної спеціальної служби транспорту</p> <p>...</p> <p>Порядок проходження служби військовослужбовцями Державної спеціальної служби транспорту визначається</p>	<p>Стаття 5. Комплектування особового складу Державної спеціальної служби транспорту</p> <p>...</p> <p>Порядок проходження служби військовослужбовцями Державної спеціальної служби транспорту визначається</p>

<p>Положенням, що затверджується указом Президента України.</p> <p>...</p>	<p>Положенням, що затверджується постановою Кабінету Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Безпосереднє керівництво Державною спеціальною службою транспорту</p> <p>...</p> <p>Керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту та його заступники призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.</p> <p><i>Норма відсутня</i></p> <p>...</p>	<p>Стаття 11. Безпосереднє керівництво Державною спеціальною службою транспорту</p> <p>...</p> <p>Керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра оборони України.</p> <p>Керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту призначає на посади та звільняє з посад своїх заступників.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 21. Контроль Верховної Ради України, Президента України і Кабінету Міністрів України за діяльністю Державної спеціальної служби транспорту</p> <p>Контроль Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України за діяльністю Державної спеціальної служби транспорту здійснюється відповідно до Конституції і законів України.</p> <p>~~Президент України здійснює контроль за діяльністю Державної спеціальної служби транспорту відповідно до своїх повноважень, визначених Конституцією України.~~</p>	<p>Стаття 21. Контроль Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України за діяльністю Державної спеціальної служби транспорту</p> <p>Контроль Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України за діяльністю Державної спеціальної служби транспорту здійснюється відповідно до Конституції і законів України.</p> <p><i>Норму виключити</i></p>
<p align="center">Закон України “Про охорону навколишнього природного середовища”</p> <p align="center">(Відомості Верховної Ради України , 1991, № 41, ст.546)</p>	

<p>Стаття 20⁻¹. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів належить:</p> <p>а) реалізація державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів;</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, виконує також інші функції, визначені законами України ~~та покладені на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 20⁻¹. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів належить:</p> <p>а) реалізація державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів;</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, виконує також інші функції, визначені законами України.</p>
<p>Стаття 20⁻². Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері охорони навколишнього природного середовища</p>	<p>Стаття 20⁻². Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері охорони навколишнього природного середовища</p>

<p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері охорони навколишнього природного середовища належить:</p> <p>...</p> <p>л) здійснення інших повноважень, визначених законами України ~~та покладених на нього Президентом України;~~</p>	<p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері охорони навколишнього природного середовища належить:</p> <p>...</p> <p>л) здійснення інших повноважень, визначених законами України;</p>
<p>Стаття 65. Зона надзвичайної екологічної ситуації</p> <p>...</p> <p>Окрема місцевість України оголошується зоною надзвичайної екологічної ситуації Президентом України за пропозицією Ради національної безпеки і оборони України або за поданням Кабінету Міністрів України. Указ Президента України про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації затверджується Верховною Радою України протягом двох днів з дня звернення Президента України.</p>	<p>Стаття 65. Зона надзвичайної екологічної ситуації</p> <p>...</p> <p>Окрема місцевість України оголошується зоною надзвичайної екологічної ситуації указом Президента України, який підлягає затвердженню Верховною Радою України протягом двох днів з моменту звернення Президента України. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації шляхом внесення на його розгляд відповідного вмотивованого подання.</p>
<p align="center">Закон України «Про охорону культурної спадщини» (Відомості Верховної Ради України , 2000, N 39, ст.333)</p>	

<p>Стаття 5. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, належить:</p> <p>...</p> <p>9) здійснення інших повноважень, передбачених законом ~~та покладених на нього актами Президента України.~~</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, належить:</p> <p>...</p> <p>25) здійснення інших повноважень, передбачених законом ~~та покладених на нього актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 5. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, належить:</p> <p>...</p> <p>9) здійснення інших повноважень, передбачених законом.</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, належить:</p> <p>...</p> <p>25) здійснення інших повноважень, передбачених законом.</p>
<p>Закон України “Про пестициди і агрохімікати” (Відомості Верховної Ради України , 1995, № 14, ст.91)</p>	
<p>Стаття 16⁷. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>...</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього</p>	<p>Стаття 16⁷. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>...</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього</p>

<p>природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, можуть належати також інші види діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, визначені законами України ~~та покладені на нього Президентом України.~~</p>	<p>природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, можуть належати також інші види діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, визначені законами України.</p>
<p>Закон України “Про тваринний світ” (Відомості Верховної Ради України , 2002, N 14, ст.97)</p>	
<p>Стаття 13. Повноваження уповноважених центральних органів виконавчої влади у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу До повноважень уповноважених центральних органів виконавчої влади у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу належить: ... вирішення інших питань, визначених законами України ~~та покладених на них актами Президента України.~~</p>	<p>Стаття 13. Повноваження уповноважених центральних органів виконавчої влади у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу До повноважень уповноважених центральних органів виконавчої влади у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу належить: ... вирішення інших питань, визначених законами України.</p>
<p>Закон України «Про громадянство України» (Відомості Верховної Ради України , 2001, № 13, ст.65)</p>	
<p>Стаття 22. Повноваження Президента України Президент України: 1) приймає рішення і видає укази відповідно до <u>Конституції України</u> і цього Закону про прийняття до</p>	<p>Стаття 22. Повноваження Президента України Президент України: 1) приймає рішення і видає розпорядження відповідно до <u>Конституції України</u> і цього Закону про прийняття до</p>

<p>громадянства України і про припинення громадянства України;</p> <p>2) визначає порядок провадження за заявами і поданнями з питань громадянства та виконання прийнятих рішень;</p> <p>3) затверджує Положення про Комісію при Президентові України з питань громадянства.</p>	<p>громадянства України і про припинення громадянства України;</p> <p>2) визначає порядок провадження за заявами і поданнями з питань громадянства та виконання прийнятих рішень;</p> <p>3) затверджує указ про створення та порядок діяльності допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства.</p>
<p>Стаття 23. Повноваження Комісії при Президентові України з питань громадянства</p> <p>Комісія при Президентові України з питань громадянства:</p> <p>1) розглядає заяви про прийняття до громадянства України, вихід з громадянства України та подання про втрату громадянства України і вносить пропозиції Президенту України щодо задоволення цих заяв та подань;</p> <p>2) повертає документи про прийняття до громадянства України чи про вихід з громадянства України уповноваженому центральному органу виконавчої влади з питань громадянства або Міністерству закордонних справ України для їх оформлення відповідно до вимог чинного законодавства України.</p> <p>3) контролює виконання рішень, прийнятих Президентом України з питань громадянства.</p>	<p>Стаття 23. Повноваження допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства</p> <p>Допоміжний орган при Президентові України з питань громадянства:</p> <p>1) розглядає заяви про прийняття до громадянства України, вихід з громадянства України та подання про втрату громадянства України і вносить пропозиції Президенту України щодо задоволення цих заяв та подань;</p> <p>2) повертає документи про прийняття до громадянства України чи про вихід з громадянства України уповноваженому центральному органу виконавчої влади з питань громадянства або Міністерству закордонних справ України для їх оформлення відповідно до вимог чинного законодавства України.</p> <p>3) контролює виконання рішень, прийнятих Президентом України з питань громадянства.</p>

<p>Стаття 24. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, здійснює повноваження щодо:</p> <p>...</p> <p>2) прийняття заяв разом із необхідними документами щодо прийняття до громадянства України, щодо виходу з громадянства України дітей у випадках, передбачених <u>частинами десятою - дванадцятою</u> статті 18 цього Закону, перевірки правильності оформлення документів, наявності умов для прийняття до громадянства України і відсутності підстав, з яких особа не приймається до громадянства України, наявності підстав для виходу з громадянства України і відсутності підстав, з яких не допускається вихід з громадянства України, надсилання заяв разом зі своїм висновком на розгляд Комісії при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>3) підготовки подань про втрату особами громадянства України і разом із необхідними документами надсилання їх на розгляд Комісії при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 24. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, здійснює повноваження щодо:</p> <p>...</p> <p>2) прийняття заяв разом із необхідними документами щодо прийняття до громадянства України, щодо виходу з громадянства України дітей у випадках, передбачених <u>частинами десятою - дванадцятою</u> статті 18 цього Закону, перевірки правильності оформлення документів, наявності умов для прийняття до громадянства України і відсутності підстав, з яких особа не приймається до громадянства України, наявності підстав для виходу з громадянства України і відсутності підстав, з яких не допускається вихід з громадянства України, надсилання заяв разом зі своїм висновком на розгляд допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>3) підготовки подань про втрату особами громадянства України і разом із необхідними документами надсилання їх на розгляд допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>...</p>
---	---

<p>9) ведення обліку осіб, які набули громадянство України, та осіб, які припинили громадянство України.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, один раз на півріччя інформує Комісію при Президентові України з питань громадянства про виконання рішень Президента України з питань громадянства.</p> <p>...</p>	<p>9) ведення обліку осіб, які набули громадянство України, та осіб, які припинили громадянство України.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, один раз на півріччя інформує допоміжний орган при Президентові України з питань громадянства про виконання рішень Президента України з питань громадянства.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, здійснює повноваження, передбачені частиною першою цієї статті, стосовно осіб, які проживають на території України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Повноваження Міністерства закордонних справ України, дипломатичних представництв та консульських установ України</p> <p>Міністерство закордонних справ України, дипломатичні представництва та консульські установи України здійснюють такі повноваження:</p> <p>...</p> <p>2) приймають заяви разом з необхідними документами щодо прийняття до громадянства України осіб, які мають визначні заслуги перед Україною, і осіб, прийняття яких до громадянства України становить державний інтерес для України, перевіряють правильність їх оформлення, наявність умов для прийняття до громадянства України і відсутність</p>	<p>Стаття 25. Повноваження Міністерства закордонних справ України, дипломатичних представництв та консульських установ України</p> <p>Міністерство закордонних справ України, дипломатичні представництва та консульські установи України здійснюють такі повноваження:</p> <p>...</p> <p>2) приймають заяви разом з необхідними документами щодо прийняття до громадянства України осіб, які мають визначні заслуги перед Україною, і осіб, прийняття яких до громадянства України становить державний інтерес для України, перевіряють правильність їх оформлення, наявність умов для прийняття до громадянства України і відсутність</p>

<p>підстав, за наявності яких особа не приймається до громадянства України, і разом з висновком надсилають на розгляд Комісії при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>3) приймають заяви разом з необхідними документами щодо виходу з громадянства України, перевіряють правильність їх оформлення, наявність підстав для виходу з громадянства України, відсутність підстав, за наявності яких не допускається вихід з громадянства України, і разом з висновком надсилають на розгляд Комісії при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>4) готують подання про втрату особами громадянства України і разом з необхідними документами надсилають їх на розгляд Комісії при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>...</p>	<p>підстав, за наявності яких особа не приймається до громадянства України, і разом з висновком надсилають на розгляд допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>3) приймають заяви разом з необхідними документами щодо виходу з громадянства України, перевіряють правильність їх оформлення, наявність підстав для виходу з громадянства України, відсутність підстав, за наявності яких не допускається вихід з громадянства України, і разом з висновком надсилають на розгляд допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>4) готують подання про втрату особами громадянства України і разом з необхідними документами надсилають їх на розгляд допоміжного органу при Президентові України з питань громадянства;</p> <p>...</p>
--	---

НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ